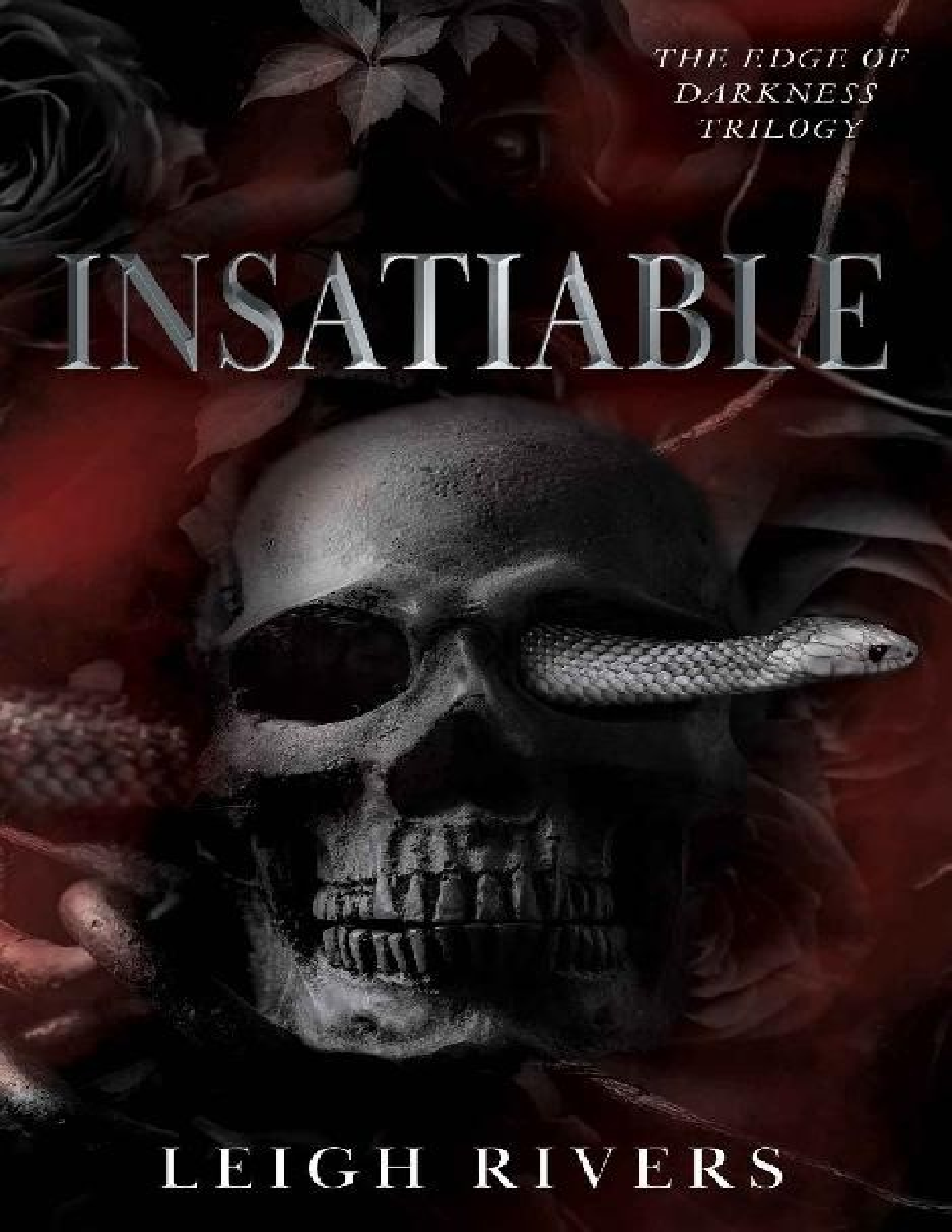

THE EDGE OF DARKNESS TRILOGY
INSATIABLE
LEIGH RIVERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

INSATIABLE

KARANLIĞIN KENARI ÜÇLEMESİNİN 1. KİTABI

BY

LEIGH RIVERS

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası
Telif Hakkı
Oynatma Listesi
İçerik Uyarısı
Adanmışlık
Önsöz 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
Teşekkür Özel
Mansiyon Yazar
Biyografisi

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2023 Leigh Rivers tarafından

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve yasaların izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın fotoğraf, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz, iletilemez veya yeniden satılamaz ya da herhangi bir veri tabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazar tarafından yaratılmış veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura **tarafından** Ten Thousand Editing and Book Design'da **düzenlendi**
Shawna Peak **tarafından düzeltildi**
Bookobsessedformatting'de Sarah **tarafından biçimlendirildi**
Kapak Avery **tarafından** Averyxdesigns'da

Birinci Baskı 2023
ISBN (ciltsiz) 978-1-7394330-0-0
ISBN (e-Kitap) 978-1-7394330-1-7

Bu seri İngiliz İngilizcesi ile yazılmıştır.

OceanofPDF.com

OYUN LİSTESİ

Digital Bath - Deftones

Spiracle - Çiçek Yüz

Party Monster - The Weeknd

Skin - Rihanna

The Hills - The Weeknd kırık -

lovelytheband

Waste Love (Madison Love) - Machine Gun Kelly

THE DEATH OF PEACE OF MIND - Bad Omens

Take Me Back To Eden - Sleep Token

From Now On - The Greatest Showman Do

I Wanna Know? - Arctic Monkeys 4runner

- Brenn!

The Edge of Darkness Üçlemesi Spotify listesine BURADAN ulaşabilirsiniz

OceanofPDF.com

İÇERİK UYARISI

Bu üçleme cehennem çukurlarından bile daha karanlık sayılabilir.

Insatiable'da teşhircilik, sahiplenici ve zehirli davranışlar, övgü ve aşağılama, nefes oyunu, silah oyunu, muhtemelen çok fazla el kolyesi ve bir cesedin yanında seks gibi çok sayıda sapkınlık vardır. Tecavüz, hamilelik kaybı ve intihara teşebbüsten bahseden grafik cinsel ve şiddet içeriğinin yanı sıra, daha fazla potansiyel tetikleyici materyale de sahiptir.

Ayrıntılı bir listeye buradan ulaşabilirsiniz

Akıl sağlığınız benim için son derece önemli. Okuyuculara, listelenen uyarılardan herhangi biri tetikleyici ise bu hikayeye devam etmemelerini şiddetle tavsiye ederim.

OceanofPDF.com

DEDİKASYON

Şeytan tarafından izlenirken karanlıkta dans etmeyi seven iyi kızlar için.

OceanofPDF.com

PROLOGUE

KADE

ALTI YIL ÖNCE

İnsanlardan nefret ediyorum.

Özellikle partiler.

On beşinci yılım olabilir ama bu ikiz kardeşimin ısrar ettiği gibi kutlamalara katılacağım anlamına gelmiyor. Dikkat çekmeyi ya da genel olarak grupların etrafında olmayı sevmiyorum.

Annem ortak bir parti verebileceğimizi söyledi; yıllardır bu şekilde yapıyoruz. Ama siktir et, nefret ediyorum. Ve eğer "Single" şarkısını duyarsam
Bayanlar" diye bir kez daha bağırırsanız, kendimi kaybederim. Buradaki insanların çoğu hala on dört yaşında ve anime karakterlerine aşık, Tanrı aşkına.

Her zaman yaptığım gibi odama kaçmak zorunda kaldım.

Odamın kapısını kilitlemek zorunlu, çünkü herhangi birinin anneme balkonumda sigara içtiğimi söylemesini istemiyorum. Üvey babam Ewan geçen hafta beni havuz evinde içerken yakaladı ve bir daha yaparsam anneme söyleyeceğini söyledi.

Kimse o kadının kendilerine bağırmasını istemez, o korkunç piç kurusu.

Mahremiyetimi, rahatsız edilmediğim kendi alanımı seviyorum. Anahtarım deliğe sıkışmış, mandal açık ve kapıya bir sandalye dayamış durumdayım. Kimsenin huzurumu bozma şansı yok.

Ciğerlerimi dumanla doldurmayı tercih ederim.

Dürüst olmak gerekirse bu beni tuhaf hissettiriyor. İnsanlar bir odaya girdiklerinde ilgi odağı olmanın harika olduğunu düşünebilir ama ben buna dayanamıyorum. Görünmez olmayı tercih ederim. Kimsenin kim olduğumu, aile geçmişimi bilmemesini ya da benimle konuşmak için elinden geleni yapmamasını tercih ederim.

Kim olduğumu bilmek istemiyorlar, gerçekten.

İskoçya'nın batısındaki en büyük malikanelerden birinde yaşarken, odamı, kanadımı bulmakta zorlanacaklarını düşünürdünüz, ama ne yazık ki buldular ve bir kişi daha kapımı çalarsa, gözlerinde sigara söndürürüm.

Annem ya da Ewan kapıya vurup beni azarlamadan önce partiye gitmeliyim ama balkondan çıkamıyorum.

Çünkü kafam meşgul.

Onu izlediğimden haberi yok.

Diğerlerinden uzakta, partiden uzakta, uzun siyah saçlı, küçük siyah bir elbise giymiş bir kız, ayakları suyun içinde havuzun kenarında oturuyor.

Onda ilgimi çeken bir şey var, bu yüzden gözlerimi ondan ayırmıyorum.

İnsanları uzaktan izlemeyi severim. Nasıl davrandıklarını, belirli durumlarda yüz ifadelerini ve vücut dillerini, ses tonlarını incelerim. Tepkilerini görmek için insanları kasıtlı olarak rahatsız ederim. Öğretmenlerim sürekli aileme şikayet ediyor.

Annem bunu bırakmamı söylüyor ama zaman geçirmek ve bana doğal gelmeyen şeyleri anlamaya çalışmak için harika bir yol.

Başımı yana eğiyorum ve yoğun bir hayranlıkla kıza bakıyorum.

Neden partide değil? Ve o da kim? Onu daha önce hiç görmedim.

Ona bakmadan duramıyorum - durmak istemiyorum - o yıldızlı gökyüzüne bakarken bakışlarımı ayıramıyorum. Üşümüş olmalı, kesinlikle. Eylül ayı Baltık'tan başka bir şey değil.

Belki de onu kapüşonumdan aşağı indirmeliyim.

Ne? Kapa çeneni, Kade.

Sigaramı söndürüp balkonumun pervazının altındaki kül tablasına atıyorum ve spor ayakkabılarımı giyerken gözlerimi gizemli kızdan ayırmıyorum.

Annem doğum günü pastası için her an beni almaya gelebilir. Odamdan sigara kokusu yayılıyor ve üzerini oda spreyi ile örtüyorum.

Cebimdeki telefonum çalıyor ve dişlerimi fırçalarken hemen çıkarıyorum. En iyi iki arkadaşımla yaptığım grup sohbeti açılıyor. Dez burada olmadığı için kızgın. Base gerçek bir partiye gitmek isteyip istemediğimi soruyor ve ardından anlamadığım Rusça kelimeler söylüyor.

Evet diye cevap veremeden ayak sesleri

duyuyorum. Omuzlarım çöktü. *İşte başlıyoruz.*

"Kade!" Annem kapımın diğer tarafından bağırıyor.

Gözlerimi deviriyorum, diş fırçamı yerine koyuyorum ve telefonumun ekranını kapatıyorum.

"İçeride misin?"

Sandalyeyi kenara itip mandalı çekiyorum. "Evet."

Kapıyı açtığımda, bana kaşlarını çatmış, kollarını kavuşturmuş, ayağını yere vuran bir kadınla karşılaştım. Benden daha ufak tefek, sarı saçları benim siyah saçlarıma hiç benzemiyor. Gözleri benzer, mavi ve uykulu, ama ben ona bakarken onunki bana dik dik bakıyor ve ona sıkılmış bir ifade veriyor.

"Yine sigara mı içiyordun? Merdivenlerden kokusunu alabiliyorum."

"Hayır," diye yalan söylüyorum, ondan kaçıyorum ve üvey babam Ewan'ın benim için tasarladığı döner merdivenlerden aşağı iniyorum.

"Kız kardeşin seni arıyordu. Pastayı kaçırdın."

Kapüşonumu yukarı çekip iplerini sıkıyorum, homurdanırken ellerimi ön cebime gömüyorum. Luciella her zaman altın çocuk, en sevilen, anneme ve Ewan'a sorun çıkarmayan kişi olmuştur. İkisi de onun bastığı yere tapıyor. Anlıyorum. Ben onlar gibi değilim. Ben onlar gibi değilim.
İkiz kardeşim gibi.

Luciella on üç yaşında asla sigara ya da içki içerken yakalanmazdı ve kesinlikle bir memura yumruk attıktan sonra polis tarafından eve getirilmezdi.

Bunu hak etmişti.

Eminim herkes beni kötü çocuk olarak görüyordur. Bir araya geldiklerinde ailenin korktuğu kişi. Eskiden umursardım ve uyum sağlamaya çalışırdım, ama şimdi kendi arkadaşlığımı tercih ediyorum - yalnızlığı. Onlar mesafelerini koruyorlar, ben de öyle.

Annem çabalıyor ama muhtemelen çok fazla.

Babama telefonda "ruh halimdeki dalgalanmalar" hakkında ağladığını ve "duygusuz" ergen oğullarıyla başa çıkmasına yardım etmesi için yalvardığını duymadığımı sanıyor. Ama ben tamamen duygusuz bir robot değilim. Dez'i önemsiyorum ve

Base ve başıma bela olmadığı zamanlarda Luciella. Aptalca kurallara uymanın ya da gerçekten anlamadığım duygular hakkında konuşmanın bir anlamı olduğunu düşünmüyorum.

Olduğum kişiyle ilgili yanlış bir şey yok. Babam bile bana özel olduğumu ve başkalarının beni nasıl gördüğünden asla alınmamamı söylüyor.

Muhtemelen dünyada beni gerçekten anlayan tek kişi o, ancak binlerce mil uzakta bir akıl hastanesinde yaşıyor - çok sayıda suç işledi ve halk arasında yaşamak için çok tehlikeli olduğu düşünülüyor.

Onun da benimle aynı şekilde hissettiğini hatırlaması benim için oldukça umut verici.

Ünlü Tobias Mitchell, Amerikalı psikopat. Dünyadaki tüm haber kanallarını ele geçiren çılgın katil. Acımasız ve öngörülemez olarak etiketlendi. Tehlikeli. Hayata karşı bir tehdit. Yine de, kurumu ziyaret ettiğimizde, hayatımızda olup biten her şeyi bilmek isteyen şefkatli bir baba. Elinden geldiğince dahil olmaya çalışıyor ve anneme dünyadaki tek kadınmış gibi, tam bir hayranlıkla bakıyor.

Onu öldürmeye çalışmış olsa bile.

Evet. O kendi deliliğine devam edebilir, benim kendi deliliğim var.

Üvey babam doğduğumdan beri hayatımda ve elinden geleni yapıyor. Üvey kardeşim Jason'a yaptığı gibi baba-oğul bağını güçlendirmek için beni boks derslerine götürüyor. Ama o artık büyüdü ve kendi hayatı var, bu yüzden Ewan da benimle ilgilenmeye devam ediyor gibi görünüyor.

Meyve suyu içmeyi bitirip masanın etrafında dolaşıyorum.

Kız kardeşimin bazı arkadaşları kıkırdıyor, aralarında fısıldaşıyor ve açıkça beni izliyorlar ve bu beni rahatsız ediyor. Havuzun yanındaki gizemli kız burada değil ama.

Baktığımdan değil.

Kalabalığı yararak hızlı bir kaçış yapıyorum ve araziye çıkıyorum. Spot ışıklarının parıltısı havuz evine giden yolu gösteriyor.

Yolun sonuna geldiğimde, devam etmeden önce kimsenin beni takip etmediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum. Sudan gelen dalgalar havuz evinin cam kapısına yansıyor ve bir sigara çıkararak kapıya yaslanıyorum.

Gölden dışarı bakıyorum, ay uzaktaki Munros'un hemen üzerinde duruyor. Malikane su ve yeşil ormanlarla çevrili ve bu rahatlatıcı bir şey.

Nikotin ciğerlerimi yakarken gözlerimi kapatıyorum ve onu bir duman bulutu içinde serbest bırakıyorum.

Su sıçrama sesi kaşlarımı çatmama neden oluyor, gizemli kızın hala burada olduğunu gördüğümde neredeyse sigarayı ağzımdan düşürüyordum. Dirseklerinin üzerine tünemiş, havuzun kenarında rahatça dinleniyor, hala gökyüzündeki yıldızlara hayranlıkla bakıyor.

Heyecanlanmamam gerekirdi ama

heyecanlanıyorum. Ne yapacağım? Onunla

konuşayım mı? Uzaklaşayım mı? Saklanayım

mı?

"Kimsin sen?" Ona doğru yürürken bir nefes daha çekerek soruyorum.

Varlığımı kabul etmiyor ve ben gerçekten bana bakmasını istiyorum. Tekrar deniyorum. "Merhaba? Kimsin sen?"

Görmezden gelinmekten hoşlanmıyorum, özellikle de rastgele bir kişi tarafından.

vücudunun her yerinde çiller olan bir hayaleti andırıyor. Genelde sosyalleşmeye çalışmazdım ama ilgimi çekti.

Yan profiline bakınca, güzel olduğunu açıkça itiraf edebilirim. Düşünce kafama vuruyor çünkü daha önce hiç kimseyi güzel olarak düşünmemiştim.

Bu konuda kusurlu olduğumu sanıyordum ama onun görünüşünü sevdiğim için belki de değilimdir. Onu başkalarını incelediğim gibi incelemek zor, ama sadece ona bakmaktan çok mutluyum.

Sessizlikten rahatsız olup ofluyorum. "İçeri geri dönmelisin. Burası çok soğuk, Çilli."

Yüzümü buruşturarak, zihinsel olarak kendimi yumrukluyorum. *Çiller mi? Gerçekten mi, Kade?*

Hala sessiz.

Beni bir kez daha görmezden gelirse, onu suya atarım. Başımı sallıyorum.

Dalış tahtasının yanındaki bankta otururken nefes alıyorum, neden konuşmaya devam ettiğimden emin değilim. Ben hiç konuşmam. "Benim okuluma gitmiyorsun."

Bana baktığında donup kalıyorum ve lanet olsun, gözleri çıldırmış gibi. Sigaramın geri kalanını öksürerek çıkarıyorum, o ayağa kalkıp bacaklarındaki suyu silkeleyip ayakkabılarını giyerken dirseklerimi dizlerime dayıyorum.

Anlamıyorum. Ya da onu. Ya da neden havuzun etrafında dolaşıp

Be

n. Bekle.

Bana doğru yürüyor.

Hassiktir. Ne yapıyor lan bu? *Git başımdan.*

O yaklaştıkça nefesim yavaş yavaş ciğerlerimden sökülüyor. Aslında, nefes aldığımı bile sanmıyorum.

Saçları bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyor, çilleri cildinin üzerinde tozlanıyor ve o gözler beni öldürüyor. Mavi değiller, belki gümüşle karışık açık yeşil, kışın bir orman gibi.

Benim neyim var böyle?

Yanıma oturuyor ve sigarayı dudaklarımdan alıp kendi dudaklarının arasına yerleştiriyor. Parmaklarının dudaklarıma dokunuşu beni rahatsız etmiyor.

Gözlerimi kaçırarak beni ne kadar etkilediğini göstermemeye çalışıyorum ama içim içimi yiyor.

O benim sigaramı kendi sigarasıymış gibi içerken ben boğazımı temizliyorum. Bir esinti var ve tatlı vanilyayı içime çekiyorum - çok güzel kokuyor.

Başımı çevirip arkasına yaslanışını izliyorum, sigaranın ucu parlak turuncu. Sonra üzerimize bir bulut üflüyor, duman havada dağılırken gözleri kapalı.

Gözleri açıldı ve şimdi bana bakıyor. Ben de onun güzelliğine bakmak zorunda kalıyorum.

Sikeyim.

İşi bittiğinde sigaradan geriye kalanı ağzıma geri koyuyor. Parmak uçları dudaklarımı sıyırıp göğsüme bir kıvılcım gönderiyor ve bunun ne anlama geldiğinden emin değilim. Bitmiş tomurcuğu bir kenara atıyorum.

"Benim adım Stacey." Sesi yumuşak, sessiz ve sakinleştirici. Beni daha da meraklandırdı. "Birkaç ay önce Luciella'nın dans sınıfına katıldım."

Vücudunun hareketini izlemek, onu kendi elementinde görmek umurumda olmazdı. Eminim çok da güzel hareket ediyordur.

Dur.

O benimkini bitirdiği için bir sigara daha yakıyorum, sessizce otururken birkaç saniyede bir ona bakıyorum.

Stacey.

Gizemli kız için bir isim. "Kaç

yaşındasın?" diye sordum.

Bana gülümsüyor ve kahretsin, daha önce birinin gülümsemesinden hiç hoşlanmamıştım. Ben de kendimi ona hafifçe gülümserken buluyorum.

"On beşime yeni girdim. Senin gibi."

Aynı senin gibi.

Bu üç kelime beni onun hakkında daha fazla şey öğrenmeye itti.

Mırıldandığımda sırıtışı büyüyor, yanağının derinliklerinde bir gamze oluşuyor ve başka tarafa bakıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor.

Kelebekler, sanırım.

Acaba o da hissediyor mu?

Hasta olmalıyım. Anneme neyim olduğunu sormam gerekecek. "Sesin

Amerikalı *ve* İskoç gibi geliyor," diyor. "Luciella da öyle."

Babamızı ziyaret etmek için Amerika'da çok zaman geçiriyoruz. Yıllar içinde aksanımızın değişmesi çok doğaldı. Benimki çok daha güçlü ve derin.

İnsanların Stacey için bağırdığını duyunca, toplantımızın kısa kesilmek üzere olduğunu bilerek iç geçiriyorum.

Burada oturup ona bir sürüngen gibi bakmayı ne kadar istesem de, tanımadığım bir kızın peşinden koşmaya çalışan bir ucube olduğumu düşünmeden önce gitmem gerekiyor.

"Seni uyarıyorum," diye başlıyorum, kız kardeşimin sarışın başını görür görmez sigarayı çimlere atıyorum. Gözlerimi kısıyorum. Ağzımdan çıkan sonraki kelimeleri söylemek istemesem de, fevriliğim
kazanır. "Kız kardeşimin arkadaşı olman benimle konuşabileceğin anlamına gelmiyor. Yolumdan çekil."

Gitmek için döndüğümde, alaycı bir kahkaha attı.

"Komik," diye karşılık veriyor ve ben duruyorum, omzumun üzerinden ona bakarken kaşlarım birbirine çarpıyor.

Kalçasını çıkarır ve kollarını kavuşturur. "Ve sevimli. Ben de tam sana aynı şeyi söylemek üzereydim. O yüzden neden yolumdan çekilmiyorsun *Kade*?"

Adımın onun dilinde söylenişini seviyorum.

Onun bu yönünü sevdiğim için sırıtıyorum.

"Yoksa ne olur?"

Ah, lanet olsun. Freckles kızgınken daha da güzel.

Kelebekler uçuşuyor ve bu duyguyu nasıl bastıracağımı bilmiyorum.

Omuzuyla bana çarpıyor ve kız kardeşimle birlikte uzaklaşırken dudaklarımı çeken sırıtışa engel olamıyorum.

Kokusu burnumda tütüyor, koyu renk saçları sırtına dökülüyor, ama yüzünü öne çeviriyor, ona son bir kez daha bakmayı reddediyor - ta ki ağaçların arasındaki patikada gözden kaybolmak üzereyken
Döndü ve bana orta parmağını gösterdi.

Lanet olsun. Neden gülümsüyorum?

OceanofPDF.com

1

STACEY

ALTI YIL SONRA

I Yorganı yavaşça ve sessizce çekiyorum ve önce bacaklarımı yataktan dışarı kaydırıyorum. O kıpırdanıyor ve yatağa uzanıyor ama ben dışarıdayım ve ayaktayım.

O bana dokunmadan önce.

Elbisem ve iç çamaşırım yere saçılmış, topuklu ayakkabılarım muhtemelen onun merdivenlerinde ya da oturma odasında. Barda başlayan bir Tinder randevusu, beni meşgul edecek bir şey. Birkaç içki ve sonsuz flörtten sonra beni buraya davet etti.

Adını tam hatırlayamamam kötü mü? Ya Bryan ya da Byron. Sesleri aynı. Uygulamayı silmeden önce profilini kontrol etmem gerekecek.

Telefonumda en iyi arkadaşım Lu'dan birkaç cevapsız arama, diğer en iyi arkadaşım Tylar'dan bir arama ve üvey kardeşimden nerede olduğumu öğrenmek isteyen birkaç mesaj fark ediyorum.

Baş ağrımı hafifletmek için şakaklarımı ovuşturarak inliyorum, sonra Luciella'nın rehberini açıp bir mesaj yazıyorum.

Beni alabilir misin? Branchton'dayım. Kilisenin karşısında bir sıra ev var. Orayı biliyor musun?

En alt basamağa oturana kadar topuklarım ve ceketim elimde basamakları parmak uçlarımla iniyorum.

Telefonum titriyor.

Yoldayım. Beş dakika içinde orada ol.

Tanrı'ya şükür.

Arkadaşlarımın detayları öğrenmek isteyeceklerini biliyorum. Sonunda seks yaptığımı duyduklarında çıkaracakları tiz ciyaklamaları şimdiden duyabiliyorum.

aylarca en ufak bir ilgi duymadım.

En son yattığım kişi bana her ne kadar hoş bir kız olsam da bir daha görüşemeyeceğini söyledi. Garip bir şekilde, birkaç gün sonra kayboldu ve hala kayıp.

Yirmi bir yaşında *sevimli* bir *kız* olarak anılmak beni çok rahatsız ediyordu.

Dışarıda bir araba kornası çalıyor ve rahatlayarak iç çekiyorum.

Luciella'nın üvey babası ona üniversiteye girebilmesi için bir araba aldı. Ty ailesinin dans stüdyosunu devralmayı planlıyor.

Hâlâ kendimi bulmaya çalışıyorum ve bununla bir sorunum yok. Kendimi toparlamak için acelem yok. Dansçı ve havacıyım, haftada üç gece çocuk ve yetişkin sınıflarında eğitmenlik yapıyorum ve gösteriler ve yarışmalar için antrenman yapıyoruz.

Annem ben on üç yaşındayken öldü ve babam Nora Fields'e aşık olunca bizi bu kasabaya, onun ve iki oğlunun yanına taşıdı,

Kyle ve Chris.

Babam iki yıl önce öldü ama Nora ve oğulları, taşınmak için yeterli parayı biriktirene kadar orada kalmam konusunda ısrar ediyorlar; bana kalması gereken tüm mirası sakladı.

Kazı parası ödememe gerek yok, bu da o evde yaşamanın tam bir kabus olmasına rağmen iyi bir şey. Bu da hedeflerime odaklanabileceğim anlamına geliyor.

Dışarı çıktığımda neredeyse şafak sökmek üzereydi. Bekleyen siyah Audi R8 beni donduruyor. Renkli camlar sürücüyü gizliyor ama kim olduğunu çok iyi biliyorum ve ensemdeki ince tüyler diken diken oluyor, kalp atışlarım hızlanıyor.

Alaşımlar sanki yeni cilalanmış gibi parlak ve

Farlar neredeyse beni kör ediyordu. Yüzümü buruşturuyorum, arkamı dönüp yürüyüp yürüyemeyeceğimi merak ediyorum.

Lu, onu daha sonra gördüğümde bir tokat yiyecek.

Korna tekrar çalıyor ve omuzlarım geriliyor.

"İnanılmaz," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, bir Uber'in şehrin bu tarafına gelmesi sonsuza kadar süreceği için eve gitmenin başka bir yolunu göremiyorum.

Parmaklarımdan sarkan topuklu ayakkabılarım, dağınık saçlarım ve tazelikten uzak makyajımla gergin hissediyorum. Tek gecelik bir ilişkiden sonra beni alabilecek herkes arasında, en son isteyeceğim kişi o.

Telaşsızca arabaya doğru ilerliyorum, yolcu kapısını açıyorum ve kendimi koltuğa atıyorum. Ona bakmıyorum - gözlerimi ileriye dikiyorum, kemerimi takmaya çalışırken topuklarımı önümde yere atıyorum. İki kez geri çekiliyor ve sonunda takmayı başardığımda bir nefes alıyorum.

Bağımlılık yapan nane, sigara ve Tom Ford'un Noir kokusunu görmezden gelmeye çalışıyorum. Yıllardır kullandığı tıraş losyonu. *Onu* görmezden gelmeye çalışıyorum ama aramızdaki iki yıllık sessizlikten sonra bile varlığı her yerde.

Kollarımı önümde kavuşturup ona yan gözle bakıyorum. "Lu beni alacağını söyledi."

Cevap vermiyor, telefonunda bir şeyler yazarken sıkılmış görünüyor, dirseğini aramızdaki deri bölmeye dayamış. Elinde yeni bir dövme var, bu da bir şekilde onu daha da damarlı gösteriyor.

Yutkunuyorum, bakışlarımın vücudundaki yeni dövmelerde gezinmesine izin vererek beni fark etmeden önce hızla başka tarafa bakıyorum.

Dizleri ayrılmış, spor şortu bacaklarını gösteriyor, sürücü koltuğuna yaslanmış, hâlâ mesaj yazıyor. Beni eve götürmek yerine mesajlara cevap vermesini izlerken kaşlarım çatılıyor.

Malikânedeki spor salonunda çalışıyor olmalı. Üstü göğsünü sıkıyor, gergin kasları antrenmandan dolayı hâlâ şişmiş.
Kulağının arkasına sıkıştırılmış bir sigara var ve dalgalı siyah saçları neredeyse ruhu kadar koyu alnına düşüyor.

Beni hayalet gibi gösteren güneşte bronzlaşmış bir teni var.

Her ne kadar Kade Mitchell hakkındaki her şeyi unuttuğumu söylemek istesem de, ben korkunç bir yalancıyım.

Camı indiriyorum, içimi kaplayan ürpertiyi görmezden gelerek onun kokusunun kararlarımı etkilemesini engellemeye çalışıyorum. Evet, Kade yakışıklı olabilir, bir noktada benim için her kutuyu işaretleyen biri olabilir, ama o en iyi arkadaşımın ikiz kardeşi ve tamamen sınırların dışında.

Bunu artık biliyorum.

Son konuşmamız iki yıl önceydi ve o zamandan beri gözlerimin içine bile bakmadı. Lu'nun beni almaya gelmesi için ona bir şeyler vermiş olması gerektiğini biliyorum.

Bunu asla kendi sırtından yapmazdı.

Lanet olası Luciella. Birbirimize ne kadar katlanamadığımızın farkında. Her fırsatta ondan kaçmaya çalıştığımı biliyor. Yani, *tam olarak* nedenini bilmiyor, ama yine de.

Yaklaşık üç dakika kısık sesle rock müzik çaldıktan ve o telefonunda bir şeyler yazdıktan sonra güneş doğmaya başlıyor. Çenem sıkıntıyla dönüyor, bakışlarım direksiyon ile terk ettiğim evin ön kapısı arasında gidip geliyor.

"Araba mı kullanacaksın yoksa burada mı oturacaksın?"

Her zamanki gibi sessizlikle karşılaştım. Ekranına tıklıyor, ağzının köşesi bir gülümsemeye dönüşüyor.

Şeytanın reenkarnasyonu olmasına rağmen ne kadar yakışıklı olduğuna bakmamaya çalışıyorum; sert siyah mürekkebin altında teni ne kadar yumuşak görünüyor. Pek sık gülümsemiyor, peki kiminle konuşuyor? Can sıkıcı bir şekilde, hain kalbim daha hızlı atıyor. Onu böyle sırıtan kim?

Hayır. Dur, Stacey. Onu kimin güldürdüğü kimin umurunda?

Bu arabada kalamam. Buradan defolup gitmem gerek.

"Uber çağıracağım," diyerek kemerimi çözüyorum ama Kade kemerimi yakalıyor.

geri çekmeden önce, tek kelime etmeden geri tıklamak için çekiyor, gözleri hala ekranda. Sonunda ekranı kapatıp arabayı tekrar çalıştırana kadar bir eliyle diziyor, diğer eliyle emniyet kemerimi tutuyor.

Motor altımızda gümbürdüyor ve o gülünç bir hızla hızlanırken ben sandalyeye geri fırlatılıyorum.

Müziğin sesini açıyor ve gümüşi mavi gözleri yolda parlarken ona, güzel sert yüz hatlarına bakıyorum. Sonunda saçlarımın uçuşmasını engellemek için camı açıyorum.

Mesajlarımı açtım ve kaçırdığım bir mesaj gördüm.

Onun yerine Kade geliyor.

Senden nefret ediyorum.

Anında cevap veriyor.

Üzgünüm! Arkadaşını eve bırakıyordu. Lütfen birbirinizi öldürmeyin.

Senden gerçekten nefret ediyorum.

Ekranımı kapatıyorum ve sessiz kalıyorum, pencereden vızıldayarak geçen ağaçlara bakıyorum. Telefonum elimde kontrolsüzce titriyor - bir zincir Üvey kardeşimden gelen mesajlar.

***DoNotAnswer**: Neredesin lan sen?*

***Cevap verme**: Eve gidiyorum ve orada olsan iyi edersin.*

***DoNotAnswer**: Ciddiyim, Stacey.*

Gözlerimi deviriyorum ve onu görmezden gelirken iç çekiyorum. Geri dönüp beni ısıracak ama şu anda onunla uğraşamam. Kade Mitchell'la aynı arabadayken, onunla aynı havayı solumamaya çalışırken olmaz.

"Luciella'ya hayır demeliydin," diyorum sonunda, müzikten beni duyabileceği kadar yüksek bir sesle.

Hızlanırken Kade'in çenesi gerilir.

Dirseğimi cama dayayıp avucumu başımın yanına koyarak ofluyorum. "Bir Uber beklerdim ya da yürürdüm."

Bana cevap vermiyor, tıpkı vermeyeceğini bildiğim gibi.

Kade sigarayı kulağının arkasından çıkarıp yakıyor, sonra çakmağını aramızdaki bölmeye fırlatıyor.

Dudaklarını yalıyor, uykulu gözleri yolda, bir nefes daha çekerken ağzını izliyorum.

Sen bir hiçsin. Benim için öldün sen.

Sesi zihnimde yankılanıyor, en son konuştuğumuz zamanın bir anısı. Yüzüme fırlattığı kelimeler; unutmayı tercih ettiğim kelimeler. Arabasıyla oturduğum siteye girerken, yanan gözlerimi dış dünyaya dikerek ondan uzaklaşıyorum.

Güvenlik çok sıkı - tüm evlerin araziye girmek için şifreye ihtiyacı var. Nora büyürken bana doğum günümde yatıya kalmak, kutlama partileri ya da arkadaşlarımı buraya getirecek herhangi bir şey yapmak isteyip istemediğimi sordu ama ben hep hayır dedim.

Hiçbirinin o duvarların içinde yaşayan canavara yaklaşmasını istemedim.

Kade en büyük evde durur - üç katlı beyaz tuğla ve arkada kullanılmayan at ahırları. Boş bir havuz ve büyümüş yabani otlar ürkütücü görünmesine neden oluyor.

Motoru kapatıyor ve bana dönüp bakmadan sigarasını camdan dışarı fırlatıyor. Parmağını kucağına vuruyor, çenesindeki kaslar geriliyor.

Bir şey söyle, bağırmak istiyorum. *Bağır bana. Ne olursa olsun!*

Bakışlarımı ondan uzaklaştırıyorum, topuklarımı tutarken bir iç çekiyorum. Kemerimi çıkarırken hiçbir şey söylemiyorum ve kapıyı açıp arabadan çıkarken de sessiz kalıyorum.

Kapıya ulaştım, kodumu girmeye hazırdım ki motorun tekrar çalıştığını duydum. Omzumun üzerinden bakıyorum ve gözlerimiz bir gök gürültüsü gibi buluşuyor.

Tüylerim diken diken oluyor, damarlarımda bir elektrik akımı dolaşıyor. Gözleri hatırladığım kadar elektrikliydi ama arkalarında başka bir şey vardı.

Daha önce olmayan karanlık bir şey. "Teşekkür
ederim," diye fısıldadım. "Beni eve bıraktığın
için."

Bir an için gerçekten bir şey söyleyebileceğini düşünüyorum. Ama bunun yerine, seks sonrası görünümümü inceleyerek beni yavaşça aşağı yukarı süzüyor ve başını sallayarak bakışlarını benden uzaklaştırıyor.

Hayal kırıklığına uğradı.

Kade bir sigara daha yakıp rock müziğinin sesini üvey ailemi uyandıracak kadar açıyor ve bana bir kez daha bakmadan hızla uzaklaşıyor.

Evet. Hâlâ benden nefret ediyor.

Ve ona yaptığım şeyden sonra, bunun için her türlü sebebi var.

Hızla malikânenin en üst katındaki yatak odama doğru ilerliyorum ve kapıyı arkamdan kapattığımda rahat bir nefes alıyorum. Sırtımı tahtaya dayadım ve gözlerimi kapattım.

Gözlerim yanıyor, düşmesine izin vermeyi reddettiğim yaşlarla savaşıyorum.

İlk kez böyle hissettiğimde, bu ezici duygu, tanıştığımız zamandı. Malikânesinin havuz başında sözümü kesmişti.

Bana nasıl baktığını ve bunun göğsümde nasıl bir sıcaklık yarattığını hatırlıyorum. Gözleri hayat doluydu. Bir pisliğe dönüşmeden önce, mutlu ve rahat bir sessizlik içinde birlikte sigara içmiştik.

Yıllarca onu görmezden gelmeye çalıştım. Ama en iyi arkadaşımın ikiz kardeşinin etrafında olmak çok fazlaydı - aramızda çok güçlü bir çekim vardı.

Ta ki her şeyin değiştiği *o* geceye kadar.

Kade Mitchell o zamandan beri hayatımdaki kırık gölge oldu ve hepsi benim hatam.

Topuklarım yere düşüyor ve dudaklarımı yalıyorum, bunu yaptığım ve nane ile hafif tütün tadı alabildiğim bir zamanı hatırlıyorum.

Başımı iki yana sallayıp yanağımdan süzülen gözyaşlarını itiyorum. Işığı açmadan elbisemi çıkarıyorum ve sütyenimin klipslerini açıyorum, iç çamaşırımı çıkarmaya hazırdım. Ama ben daha bir şey yapamadan, boğazımı sıkıca kavrayan bir el, beni kapıdan uzaklaştırıp yatağa çarparken göğsümden boğuk bir nefes çıkmasına neden oluyor.

Çarpmanın etkisiyle ciğerlerimdeki hava boğuk bir öksürükle dışarı fırlıyor. Chris'i - şeytani ve kandırılmış üvey kardeşimi - üstümde görmek için korku içinde açıldıklarında gözlerimin arkasında basınç oluşuyor.

Kollarına olabildiğince sert vurmaya çalışıyorum, böylece acı veren tutuşunu bırakacak, ama bu sadece onu sıkılaştırmasına ve kendini üzerime indirmesine neden oluyor, neredeyse çıplak bedenimi onunla yatak arasında eziyor.

"Kimdi o?"

OceanofPDF.com

2

STACEY

I Karanlıkta dans etmeyi seviyorum.

Etrafım katliamla çevrili olduğunda, ki bu sık sık oluyor, bu huzur verici bir şey - bir kaçış. Bir an için bile olsa zihinsel olarak varoluştan kaybolmaktan keyif alıyorum.

Bazen gözlerimi kapatıyorum ve vücudum her şeyi bloke ederken çemberin etrafında hareket ederken ya da ben havada asılı dururken ipekler uzuvlarımı sararken. Genellikle rutinimin yarısında serbest akışa geçerim, başım ritme göre sallanır, gözlerini benden alamayan sessiz bir seyirci hayal ederim.

Müzik çalacak, türü tamamen ruh halime bağlı. Kendime endişenin ve gereksiz seslerin var olmadığını söyleyeceğim. Onların sakinliğimi yok etmek isteyen boş düşüncelerden başka bir şey olmadığını. Her akor çaldığında, kalbimin etrafındaki siyah dallar büzüşecek.

Bir zamanlar bir kişi benim bu yönümü görmezden gelmemi sağlayabiliyordu. Ona kendi karanlığında yardım ettim ve o da bana Hayatta, şefkatli dokunuşlar ve sözlerle, çalınan öpücüklerle ve kimsenin bilmediği zamanlarda yatağında geçirdiği gecelerle beni ayakta tutuyordu. Mutluydum.

Güvende olduğumu sanıyordum. Özgür olduğumu sanıyordum. Ta ki özgür olmayana kadar.

Ama geçmiş geçmişte kaldı. Biraz müziğin geçici olarak yapamayacağı bir şey değil.

Düzelt.

Flower Face'in "Spiracle" şarkısı dans ettiğim stüdyoda yankılanıyor gençliğimden beri. Ne zaman bu şarkı çalsa, onu düşünüyorum.

Lu'nun karşısındaki koltukta otururken nasıl hissettiğimi hatırlıyorum. Gergin. Yanıyordum. Keşke ona dokunacak kadar cesur olsaydım. Eli kendiminkine çok yakındı ve onu tutmaya, avucunu avucumda hissetmeye cesaret ettim.

Ne kadar yumuşaktı ama reddetmesinden korkuyordum.

Dokunulmaktan nefret ederdi - bu onu ürkütür ve acı çekiyormuş gibi görünmesine neden olurdu. Sonra serçe parmağı paylaştığımız battaniyenin altında benimkini sıyırdı, gözleri televizyondaydı ve ben gülümsemeye karşı koydum.

Her şey o andan itibaren başladı. Bu bir cesaret değildi, gerçekti.

Dersler bittikten sonra her zaman olduğu gibi stüdyo bomboş.

Rengârenk LED ışıkları kısıyorum ama bazen tamamen kapatıyorum. Zihnimi bu dünyadan kapatıp kendi dünyamda olmak rahatlatıcı - eksenim kayıyor ve ben dans ederken her şey duruyor.

Ama birkaç saat içinde Chris beni alacak ve her şey yerle bir olacak - ve ben gerçek gerçekliğimi hatırlayacağım.

Müzik kesiliyor ve duruyorum, baş aşağı asılı kalırken çemberi kavrıyorum, bir bacağım beni sabit tutmak için asılı. Gözlerimi telefonumun ekranına dikiyorum - açılan metin şarkımı yarıda kesmiş ve Bluetooth bağlantısını kesmiş.

Odanın diğer tarafına geçip çıplak ayaklarımı döşemeye vurarak yürürken saçımdaki düğümü sıkarak çarpma minderinin üzerine kapaklanıyorum. Tamamen aynalı duvara yaslanarak grup sohbetimizdeki mesajları açıyorum.

Annem ve Ewan az önce çıktı. Sanırım Kade ve arkadaşları dışarı çıkıyorlar, bu yüzden parti için tüm malikâne bize kalacak.

Hala teyzemin evindeyim. Ama yakında görüşürüz!

Annesi ve üvey babası Ewan birkaç haftalığına Amerika'ya gidiyorlar, biyolojik babasının terapistiyle bir görüşme yapacaklar ve belki de onu toplum içine kabul ettirecekler. Ama şu ana kadar tüm başvuruları reddedildi.

Yani, kurumdan uzaklaşmasına asla izin verileceğini sanmıyorum. Korkunç biri. Bir keresinde Lu aceleyle banyodan çıkarken onunla telefonda konuştum ve sadece sesi bile tüylerimi diken diken etti.

Vücudunu. Adımı biliyordu ve oğluna zarar vermememem için beni uyardı, sanki *ben* bir canavardım.

Sesi o kadar derin ve tehlikeliydi ki, sanırım onunla tanışırsam gerçekten bayılırdım. Oğlu her ne kadar ona benzese de, Tobias Mitchell'in tam tersi yöne koşardım.

Psikopat teşhisi konmuş. Bir katil.

Bekleyemeyeceğimi söyledikten sonra Chris'e hemen bir mesaj göndererek beni almaya zahmet etmemesini söylüyorum. Bu gece giyeceğim elbise yanımda ve Lu's'ta duş da alabilirim.

Üvey kardeşim kesinlikle kızacak, ama bana hep kızgındır.

Birkaç gün önce, Kade beni bıraktıktan sonra, beni bırakması için ona yalvardım ve beni eve bırakanın Luciella olduğu yalanını söyledim.

Üzerimde bıraktığı silik morlukları gizleyen kapatıcım var.

Bluetooth'umu tekrar salonu çevreleyen hoparlörlere bağlıyorum, şarkıyı yeniden başlatıyorum ve aynada terli görüntümü inceliyorum.

Bakışlarım göğsüme düştüğünde, göğüs kafesimdeki mor ve derin küçük yara izine bakıyorum. Göğüslerim ne kadar saklasa da, o orada. Bu Chris'in, kendisine ait olduğunu düşündüğü şeye başkalarının dokunmasını engellemek için anahtarı tenime sürtmesinin nedeniydi.

Nora'ya yalan söylememi ve bunu kendime yaptığımı söylememi sağladı ve o da bana inandı. Kendime zarar verdiğimi düşünerek bir terapistten yardım almamı istemişti.

Hayır. Oğlun tam bir canavar Nora.

Parmaklarımı titanyum direklerde gezdiriyorum. Salona yedi tane yerleştirilmiş, ortada tavandan sarkan bir çember ve arkada koyu pembe ipekler var. Yan odada büyük bir dans alanı var.
Çocukların gittiği yere.

Tylar'ın ailesi binanın sahibi ve Tylar'ın geçen yıl daha büyük bir yere taşınma planları vardı ancak ailesi Roma'da bir proje üzerinde çalışırken Tylar derslerine yoğunlaştı.

İpeği bileğimin etrafına sarıyorum, malzemeyi iyice kavrıyorum, sonra aynısını ayağımla yapıyorum ve kendimi üzerine çekiyorum. Kendimi baş aşağı çevirdiğimde, saçlarımı hızla düzeltirken malzeme kalçalarımın etrafında bükülerek ağırlığımı güvenli bir şekilde tutuyor.

Sonra müziğin beni lirik bir maceraya sürüklemesine izin verdim, esnekliğimi ve ritmimi kullanarak Cadılar Bayramı'ndaki Korku Gecesi Festivali'nde kullanabileceğim mükemmel koreografinin haritasını çıkardım.

Şarkı bittiğinde, ter cildimi kaplıyor ve ipekleri sürekli çekip çekiştirmekten uzuvlarım ağrıyor. Kendimi bir kez daha baş aşağı çeviriyorum, tam bir straddle'a yerleşiyorum ve spor sütyenimi ortaya çıkarmak için üstümü çıkarıyorum.

Ama kancadaki malzeme birbirine dolandığında ve ben yavaşça dönmeye başladığımda, tüm vücudum donuyor - beni izleyen biri var.

"Chris!" Şak diye söyledim. "Buraya giremezsin!"

Kendimi çözüp yere düştüğümde üvey kardeşim omuz silkiyor.

Gözlerimi ona dikiyorum. "Ne halt ediyorsun sen?"

Sırıtıyor, bir adım öne çıkarken beni geri adım attırıyor, gözleri göğsüme düşüyor. "Seni izlemeyi sevdiğimi biliyorsun."

İçimi rahatsız edici bir ürperti kaplıyor, boğazımda safra birikiyor. "Sana arkadaşımın evine gideceğimi söyledim."

"Seni ben götüreceğim. Hayır cevabını kabul etmiyorum." "Beni götürmene ihtiyacım yok."

Chris elini bana doğru kaldırıyor ve yüzüme düşen saç tellerine dokunamadan içgüdüsel olarak geri çekiliyorum.

"Dediğimi yapacaksın, küçük kardeşim," diyor. "Tabii seni yine odama kilitlememi istemiyorsan. Belki bu sefer seni yatağıma zincirlerim?"

Yüzüm kızardı. "Hayır."

Gülümsüyor. "Seni ben götürüyorum."

Yutkunuyorum ve Chris'le kazanamayacağımı bildiğim için başımı sallıyorum.

Ona sırtımı dönüp küçük soyunma odasına yöneliyorum ve giderken üstümü çıkarıyorum. Hâlâ onun yanında kendimi fazla açıkta hissediyorum. Çoraplarımı ve ayakkabılarımı giyip yüzümü bir havluyla sildikten sonra kapüşonlu bir tişört giyip montumu kollarımdan yukarı çekiyorum.

Bu geceyi iptal ettirmeye çalışacak ama siktirsin gitsin.

Ona boyun eğmek sadece kendisini güçlü hissetmesini sağlamakla kalmayacak, aynı zamanda Lu beni avlayacaktı. Bu yıllardır planlanıyordu, yirmi birinci yaşının ikinci bir kutlaması.

Kapının çalınması beni yerimden sıçrattı. "Seni kendim hazırlamadan önce acele et."

Sessizce alay ediyorum, çantamın askısını omzuma atarken başımı sallıyorum, kapıyı açıp yanından geçmeye çalıştığımda onu görmezden geliyorum.

Bileğimden tutup beni geri çekiyor, göğsüne yaslıyor ve ağzını kulağıma yaklaştırıyor. "Tavrını bırak." Chris benim sert

Kollarımı okşayarak vücudumu ona doğru çevirdi. "Ben iyiydim, Stacey. Çocuk gibi davranarak beni kızdırmaya çalışmayı bırak."

"Ben-"

Kaba, istenmeyen elleri beni susturuyor.

omuzlarıma sert bir vuruş yaptı. Başparmakları boynumun her iki yanını avuçlamadan önce oradaki hafif morluğun üzerinde geziniyor. "Bana cevap vermen konusunda sana ne demiştim? Beni kızdırmak mı istiyorsun?"

Alt dudağını emiyor, gözleri yüzümü ararken çiğniyor, beni yere atmak ya da yanağımı ısırmak için bir nedeni olsun diye iğneleyici bir karşılık bekliyor.

Sırtım duvara çarpıyor ve duvardaki aynaların dalgalanmasına neden oluyor. Vücudu bedenimi eziyor ve tiksintiyle savaşmak için dişlerimi sıkıyorum, yumruklarım yanlarımda kenetleniyor.

"Çok güzel ve meydan okuyan," diye mırıldanıyor ve dizini bacaklarımın arasına sokarak onları açmaya zorluyor. Avuç içi yan tarafımda geziniyor. "Senin gibi kötü küçük kızlara ne olduğunu hatırlıyor musun?"

"Çekil üstümden Chris," diye uyarıyorum onu, göğsünü itiyorum ama benden uzaklaştırmayı başaramıyorum.

Sırıtıyor. Piç kurusu sinirlenmeme bayılıyor. Bana karşı duyduğu heyecanı hissediyorum ve boğazımda biriken yumruyu yutuyorum.

Chris yıllar önce aileye katıldığımdan beri bana karşı hep böyleydi. Taşındığımız gün duşuma girip ağzını benimkine dayadığında babama anlatmaya çalıştım. Benden dört yaş büyük olan bu çocuğun, ben henüz on dört yaşındayken beni birçok kez soyunurken izlediğini söylediğimde babam beni dinlemeyi reddetti.

Hayır. Görünüşe göre annemin ölümüne isyan eden genç bir baş belasıydım.

Chris beni birçok kez tartışmanın ortasında öptü. Ama her seferinde, ben karşı koyarken ağzıma girmeye çalışan dilini engellemek için dudaklarımı acı verecek kadar sert bir şekilde kenetledim.

Bildiğim kadarıyla hiç sevişmedik. Ama bana ilaç verdi. Bana vurdu. Hayatımı cehenneme çevirdi. Bir keresinde kaçmaya çalıştım ama bu işleri daha da kötüleştirdi. Daha da saldırganlaştı.

Chris Fields gibi bir canavardan kaçış yokmuş gibi geliyor ama bir gün, yeterince iyi bir plan yaptığımda kaçacağım.

Dudakları aralanıyor; muhtemelen onun için ne kadar bağıracağımı tarif edecek ama arkamızdan gelen bir ses sözlerini kesiyor.

Neyse ki stüdyonun kapısı açılıyor, o da geri çekiliyor ve sonunda nefes alabiliyorum.

Tylar girişte duruyor, ağzı açık, kaşları birbirine çarpık, şaşkın bir şekilde ikimizin arasına bakıyor. "Um... Sen kimsin?" diye soruyor Chris'e. Kendini doğru tanıtmamasını umarak gözlerimi kapatıyorum.

"Sadece üyeler girebilir." Duvardaki tabelayı işaret ediyor, sonra kenara çekilip kapıyı daha geniş açıyor ve sessizce ona siktirip gitmesini söylüyor.

Ona sarılmak istiyorum.

"Elbette," diye yanıtlıyor Chris, bana bakıp arabasının anahtarlarını parmağında döndürüyor ve dudaklarını yalıyor.

Eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Eve gidene kadar bekle, küçük kardeşim."

Ona bakıyorum, gitmesini bekliyorum.

Chris benden uzaklaşmadan önce gülümsemesi azalıyor. "Terbiyeli ol."

Tylar o gider gitmez kaşlarını kaldırıp bana bakıyor. "Kimdi o?"

Benim en kötü kabusum. Bilmediğin üvey kardeşin.

Kendi iyiliğim ve arkadaşlarımın iyiliği için onun kimliğini bir sır olarak sakladım ve öyle kalması için elimden geleni yapıyorum.

Büyük üvey kardeşim Kyle bir melektir. Beni bir kardeşin sevmesi gerektiği gibi seviyor. Ama bir de Christopher var.

"Sadece bir adam," diye dişlerimin arasından yalan söylüyorum, hoparlörleri kapatıyorum ve renk değiştiren parıltıyı yok etmek için ana ışıkları açıyorum. "Teyzenin evinde olduğunu sanıyordum?"

"Annem bankaya para yatırmamı istiyor," diyor bana, salonun köşesindeki küçük dolabı açıp kasanın kilidini açarak. Yaklaşık sekiz yüz pound değerindeki banknotları sayıyor, sonra da yığını çantasına tıkıştırıyor.

"O Bryan denen adam değildi, değil mi? Onu farklı tarif ettiğini hatırlıyorum. O çok seksiydi. Gülümsemesine ve sarı saçlarına bayıldım. Artı, uzun boylu."

Chris'e seksi demesine burnumu kıvırarak homurdanıyorum. O benim gözümde bayağılıktan başka bir şey değil. "Hayır. O değildi."

"Her kimse, lütfen yatak odasında kalsın," diyor başını kapıya doğru eğerek. "Gel hadi. Seni Lu'nun evine bırakabilirim."

Yol boyunca Tylar stüdyonun kurallarını sıraladı, ben de pencereden dışarı bakarken ben de onaylar gibi sesler çıkarıyorum. Ama bana Branchton'da bir evde yangın çıktığını söylediğinde, kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. Ölen ya da yaralanan yok ama görünüşe göre ev sahibi feci şekilde dövülmüş.

İsim henüz açıklanmadı.

Telefonum titriyor ve yere baktığımda gözlerimi deviriyorum. Her zamanki tehdit. Eskiden tüylerimi diken diken eden ve eve dönmekten korkmama neden olan bir tehdit. Ama şimdi ondan gelen rutin bir şey.

***DoNotAnswer**: Bu gece iyi bir kız ol.*

Ekrana hırlıyorum, parmaklarım ben onları durduramadan hareket ediyor.

Beni yalnız bırak.

Luciella'nın evine doğru yol alırken ağaçlar yolu çevreliyor. Hala nefes kesici bulduğum abartılı malikanenin elektrikli kapısında duruyoruz. Tylar yola çıkmadan önce bana birkaç saat içinde yetişeceğini söylüyor.

O gittikten sonra zili çalıyorum; iki köpek deli gibi havlamaya başlıyor, bu da beni gülümsetiyor.

Kapı açılır açılmaz gülümsemem kayboluyor ve Kade'in karanlık kaşlarının altında sıkışıp kalıyorum. O kadar çok nefret ve ihanet dolu ki. Yanılmıyorsam, beni kapısının eşiğinde durmaktansa motosikletinin tekerleğinin altında görmeyi tercih ederdi.

Genellikle onunla birlikte üniversitede olan iki Doberman'ı Milo ve Hopper bacaklarımı ve ellerimi kokluyor, kokumu fark ettiklerinde ikisi de heyecanlanıyor.

Kuyruğumu bacaklarımın arasına kıstırıp sinmek ya da sahibinden geri çekilmek yerine, kendimi alçaltıp köpeklerle ilgilenirken bir yandan da ona aynı derecede acımasız bir bakış fırlatıyorum.

Önce göz temasını kesiyor, köpeklerin takip etmesi için ıslık çalarken iri kaslı sırtını bana dönüyor. Kapüşonlu bir tişört giyiyor, şapkasını ters takıyor. dağınık saçlarını saklıyor ve elinde bira şişesi var. Sanırım bu gece dışarı çıkmayacak.

Gözlerimi deviriyorum ve kapıyı arkamdan kapatırken nefesimin altında "Harika" diye mırıldanıyorum.

Bu eğlenceli olacak.

OceanofPDF.com

3

STACEY

"I "Kırmızı elbiseyi giyersem yarın kırmızı bir üst giyemem," diyor Lu, her bir askıyı göğsüne bastırarak. "Ama mavi biraz kısa."

"O zaman başka bir şey giy - bir sürü elbisen var," diyorum ona tırnaklarımı boyarken, üzerimde bir havlu ve sırtımda ıslak saçlarımla. O her beş dakikada bir ne giyeceğini şaşırırken ben onun yatağında yüzüstü yatıyorum.

"Ama ben kırmızı elbiseyi giymek istiyorum."

"O zaman tak," diyorum, kapağı cilanın üzerine çevirip tırnaklarıma üflüyorum.

"Bana yardım bile etmiyorsun, Stacey!" diye homurdanarak cevap veriyor ve iki askıyı da yere fırlatır. "Kırmızı giyemem. Yarın kırmızı bir üst giyeceğim."

En iyi arkadaşım bazen çekilmez oluyor.

"Evet, sana Kade ve diğerlerinin bu gece dışarı çıkmayacaklarını söylemek istemiştim. Dez onlara parti verdiğimi söyleyince planlarını iptal ettiler."

"Anladım," diye cevap veriyorum, ekranımdan başımı kaldırmadan Chris'ten gelen ve cevapsız bıraktığım sinir bozucu mesajlara bakıyorum.

Eninde sonunda cevap vermek zorunda kalacağım, çünkü cevap vermezsem beni buraya kadar takip edecek ve bu da ihtiyacım olan son şey.

Eve gittiğimde, onu atlatacağım. Dışarıdan açamayacağı beş oda var; malikânenin saklanma yerlerini iyi bilirim.

Bir gün özgür olacağım. Ama sanırım bu onun boğazını kestiğim gün olacak, çünkü ölümden başka, ben tamamen onun olana kadar hiçbir şeyin onu durduracağından emin değilim.

Chris'e teslim olma düşüncesi beni hasta ediyor.

Lu yüzüme bir çift kıvrılmış çorap fırlatıyor. "Beni duydun mu?" "Ne dedin sen?"

İç çekiyor. "Kade ve arkadaşlarının hayranı olmadığını biliyorum. Umarım sen gitmeyesin diye uzak dururlar."

Homurdanıyorum. Beni çok iyi tanıyor ama onlara katlanamadığım için gitmeyeceğim - sadece bana attığı bakışlara katlanamıyorum. "Ona malikânenin kendi tarafında kalmasını söyledin mi?"

"Tanrım, evet. Base ve onun sürekli seks hakkında konuşma ihtiyacıyla başa çıkabileceğimi sanmıyorum. Eğer tekrar seks partisi yapmaya karar verirlerse, hepsini öldürürüm."

"Sen orada bile değildin," diyorum. "Olaya şahit olmuş gibi değilsin."

"İki gün sonra Base'in üzerinde tepindiği kanepeye oturdum," diye mırıldanıyor.

Kıkırdıyorum, sanki en iyi arkadaşımın haberi olmadan orada bulunmamışım gibi kendimi bu anıdan kurtarmaya çalışıyorum. Tylar havuz evinde Dez'i gözetlemek istiyordu çünkü ona hâlâ sırılsıklam aşıktı. Benden onunla gitmemi istedi ve tabii ki Kade'i bir an olsun görebilmek için kabul ettim.

Keşke yapmasaydım.

Binaya girdik ve önümüzde bangır bangır müzik eşliğinde tam bir seks festivali devam ederken olduğumuz yerde donup kaldık.

Koca bir imparatorluğun Rus varisi olan ve gözlerini Luciella'dan ayırmayan Base, sikini yalatırken bir dizi memeden kokain çekiyordu.

Dez'in üzerinde zıplayan biri vardı ve Tylar'ı görünce dondu kaldı.

Kade, bilardo masasının üzerine eğilmiş, çıplak bir sarışının arkasında yerini alırken, dişlerimi gıcırdatmama neden olan bir yavaşlıkla kemerini çözerken kaşlarını çatmaya devam etti.

Ona doğru iterken gözlerini benden ayırmadı.

O sırıtana kadar saf bir öfke hissetmemiştim.

Piç kurusu.

"Bence Base sadece senin dikkatini çekmeye çalışıyor," diyorum. "Seni kıskandırmak için falan. Yıllardır seninle uğraşıyor."

Lu'nun yüzünde bir karanlık belirir. "Durabilir. Tıpkı Dez ve Tylar'ın durduğu gibi. Bunun sonu asla iyi bitmez."

Ty ve Dez arasında bir şey vardı; Lu bunu öğrendi ve deliye döndü. hiçbir arkadaşı Kade'in küçük üçlüsünün yanına yaklaşmamalıydı. Her ne kadar ona sakin olmasını, zararsız olduklarını söylemeye çalışsam da Ty onunla ilişkisini kesti.

Ve bunu yaptığında onu ve Dez'i incittiğini biliyorum.

Tylar ve diğerleri bir saat sonra geliyor ve gece başlıyor, biz bir çemberin içinde durup göğsümü yakan şutlar çekiyoruz.

Neyse ki bu ev o kadar büyük ki Kade'in küçük buluşması Lu'nun vereceği partinin yanında önemsiz kalıyor. Alkol damarlarımda yavaş yavaş dolaşmaya başladığından beri bir yanım bir sürü kız davet edip etmeyeceklerini merak ediyor.

Müziğin sesi kulaklarımı çınlatacak kadar yüksek. Birisi flaş ışıkları getirmiş. Dans ederken bedenler yanıp sönüyor.

Telefonum titriyor, ben de tutuyorum.

Cevap verme*: Cevap vermezsen, seni becerdiğin her kimse ondan almaya geleceğim.*

Gözlerimi devirip "Pislik" diye mırıldandım.

"Bu da kim?" Tylar çatık kaşlarıyla omzumun üzerinden bakarak soruyor.

Telefonumu sütyenimin içine koyuyorum, bardağını alıp içindeki iğrenç ve sert içkiyi yudumlarken omuz silkiyorum.

"Hey, seni kaltak!" Ama biri onu benden uzaklaştırıp derme çatma dans pistine çekerken gülümsüyor.

Birinci kattaki banyoya doğru ilerliyorum. Tuvaletimi yaptıktan sonra lavaboya yaslanırken flaşlar yüzünden görüşüm biraz dağılıyor.

Lavabonun yanında duran telefonuma ters ters bakıyorum. Belki yanlışlıkla suya düşürürüm? Kırarım? Mesajları okunmaz hale getirmek için ekrana mı basacağım?

DoNotAnswer*: Çenesini koparacağım. Sen benimsin.*

Mesajla alay ediyorum. Her gün, her saat, keşke üvey kardeşimi uykusunda boğabilsem de, o benim cinsel bir şey yapmaya çalıştığımı düşünmese.

***Ben**: Durabilir misin? Arkadaşımın partisindeyim. Ve ben senin değilim. Ben senin üvey kardeşinim, seni hasta ucube.*

***Cevap verme**: Seni almaya geliyorum.*

Telefonumu hızla kapatırken öfkem artıyor.

Beni bu kadar çok istemesi yanlış değil miydi?

Aceleyle Lu'nun odasına çıkıyorum ve telefonu yatağının üzerine atıyorum. İstismarı durdurmak için onun dediklerini yapmam gerektiğini biliyorum ama artık dayanacak gücüm kalmadı. Karşılık vermek istiyorum.

Aşağıya indiğimde arkadaşlarımın çoğu ana mutfağa taşınmıştı. Bazıları tezgâhların üzerinde, bazıları kahvaltı barında otururken, iki kişi herkesin görebileceği şekilde yerde oturuyor. Kadın adamın üzerine binmiş ve ona sürtünüyordu.

Oh.

Meme ucunu ağzına aldığını, açlıktan ölüyormuş gibi yalayıp emerken göğsünü kavradığını fark ettiğimde gözlerim açılıyor. Elbisesi, diğer elinin onu kavradığı ve ona doğru hareket ettirdiği arkasına doğru yükseliyor.

Lu'nun üniversite sınıfından bir kız kapıda durur, çenesi neredeyse yere çarpacaktır. "Sizi görebileceğimizi biliyorsunuz, değil mi?" diye soruyor çifte ama onlar öpüşmeye ve sürtünmeye devam ederken el sallayarak geçiştiriyorlar.

"Onlar sadece..."

"Kahretsin, evet!" kelimeleri bulmakta zorlandığında birisi onu onaylıyor.

Luciella içeri girer. "Kesinlikle olmaz! Burası annemin mutfağı, Lanet olsun!"

İçkimi yudumlamaya devam ediyorum, Ty ile omuz omuza, onların mutfaktan çıkıp kaybolmalarını izlerken, kız kıçına şaplak atarken kıkırdıyor ve boş odaların nerede olduğunu soruyor.

Lu kollarını kavuşturmuş, ayağını yere vurarak bir kalça çıkarıyor. "Otuzdan fazla var. İstediğinizi seçin."

Birisi ona lobide kırılmış bir lamba olduğunu söyler ve ortadan kaybolmadan önce iç çeker.

"Tam bir oyunbozan," diyor arkamızdan bir

ses. Ty onun Dez olduğunu fark edince

inliyor.

"İzlemek istedin, değil mi?"

"Siktir git," diye karşılık veriyor arkasını dönmeden. "Lu seni benimle konuşurken görmeden önce ait olduğun yere, evin diğer tarafına geri dön."

"Ama biz buraya bedava içki ve göz zevki için geldik. Şeytan'ın ikizi bunu da mı mahvedecek?"

Dez sesini fısıltıya indirdiğinde Tylar'ın gözleri dalgalanıyor. Söylediklerini duymazdan geliyor, ama kızardığını görüyorum ve adamın bir eli kalçasından tutup onu kendine çekiyor. "Elimi elbisenin içine sokarsam, seni her şekilde becermemin nasıl bir his olduğunu hatırlayarak amın sırılsıklam olur mu?
mümkün mü?"

Boğazımı temizliyorum ve gözlerimi kaçırarak pipetimi
emiyorum. "Dur," diyor ama sesi nefes nefese.

Homurdanıyor. "Geçen gece bana durmamı söylemiyordun."

Belli ki Ty'ın ne kadar yıkılmış göründüğünü göremiyor. Omuz silkiyor ve fırtına gibi uzaklaşıyor. Dez sadece gülüyor ve birasından bir yudum alıyor, gözleri benimkileri buluyor.

Ona ters ters baktım. "Bunu neden yapman gerekiyor?"

Onunla ilişkisini bitirmesini pek iyi karşılamıyor ve bunun onu çıldırttığını bildiği için sürekli onunla alay ediyor. Sürekli mesaj atıyor ve arıyor, Tylar da Tylar olduğu için cevap veriyor.

"Bayılıyor," diye yanıtlıyor birasından bir yudum daha alarak.

Geri çekilen arkadaşıma doğru başımı sallarken kaşlarımı kaldırıp ters ters bakıyorum. "Oh, belli ki."

Dez sırıtarak bana göz kırpıyor ve kendini tezgâhın üzerine atıyor. Onu teselli etmek için Tylar'ı arayamadan Dez omzumun üzerinden bakıyor. "Bir bira daha ister misin, Kade?"

Donup kaldım.

Başını sallıyor olmalı, çünkü arkadaşı omzuma doğru bir şişe uzatıyor. Kade içkiyi alırken sırtıma bir sıcaklık yayılıyor,
Parmak eklemlerim kan içinde ve kesik kesik. Nefesimi tutuyor, hain hormonlarımı görmezden gelmeye çalışıyorum, sıcaklık omurgamı sarıyor.

Onu koklayabiliyorum, tıraş losyonunun baharatını ve saçında kullandığı şampuanı. Sarhoş edici, parmaklarımın ona sarıldığı anılar sel gibi akıyor. dalgalarını, yastığının kokusunu, korkunç şarkılar söylediğimde gülüşünün sesini.

Hâlâ arkamda duruyor, sadece mırıldanıyor ve derin bir gümbürtü göğsümden bacaklarımın arasına doğru gidiyor, havai fişekler gibi aşağıya doğru karıncalanıyor.

Yanaklarım büyük ihtimalle kızarmıştır. Uzun zamandır ona bu kadar yakın olmamıştım. Alkol sağduyumu uyuşturuyor, çünkü vücudum

bu şekilde tepki vermemeliydi.

O da şu an benim gibi mi hissediyor? Beni yakalayıp boş bir odaya sürüklemek için can atıyor mu? Muhtemelen hayır, çünkü benden nefret ediyor.

Dez içeri giren uzun boylu, uzun bacaklı kızıl saçlıya bakıyor ve başını ona doğru eğiyor. "Dün gece onu becermedin mi?"

Kade'in cevabını duyamadan oradan uzaklaşıyorum.

"Bütün gün sana bakabilirim, bunu biliyor musun?"

"Romantik olmayı bırak, Kade - yanlış bir fikre kapılabilirim."

Kısık bir kahkaha ve... "Bana öğrettiğin bir şey daha, Çilli. Bu gece eve gitme. Benimle kal."

Başımı sallıyorum ve o da beni yatağa bastırıp bacaklarımı ayırıyor...

Hayır.

Benim için ne ifade ettiğini anladığım o ana geri dönmeyi reddediyorum.

O noktada, o her şeyimdi. Ve ben

onu kaybettim.

OceanofPDF.com

4

STACEY

Sonunda dans etmeyi bırakıp arkadaşlarımın yanına oturduğumda nefes alabiliyorum. Dedikodu yapıyorlar, Never Have I Ever oynuyorlar.

İlklerimizden bahsederken çoğu soruyu geçiştirdikten sonra masada kalan atışları yapıyoruz.

Kade'in neden aniden ortaya çıkmaya başladığından emin değilim. Son iki yıldır onu sadece birkaç kez gördüm.

Ya sessizlikle, ya ters ters bakışlarla, ya alaycı homurtularla ya da benim duyamayacağımı düşündüğü için nefesinin altında mırıldandığı yorumlarla karşılaşıyorum.

Temel duyguları anlayamayan, hissetmenin normal olduğunun gösterilmesine ihtiyaç duyan, yatak odasında ne yaptığını bilmediğinde sinirlenen ürkek çocuktan *bu* versiyona çok değişti.

Kalabalık dağılmaya başladığında saat sabahın dördü olmuştu. Lu yatıyor, Ty, ben ve birkaç kişi daha içki oyunları oynuyoruz.

Kade, Dez ve Base, Base'in kolları altında iki kızla birlikte oturma alanına girene kadar hepimiz oldukça sarhoş, mutlu ve kahkahalar atarak içkilerimizi yudumluyoruz.

Yanımda bağdaş kurmuş oturan Tylar, bir içki daha doldurup sıradakinin kim olduğunu sorarken onlara bakmıyor bile.

"İçki oyunları oynuyoruz," diyor biri. "Katılmak ister misin?" Tylar ağzından "Hayır" diye kaçırır, aynı anda Dez de "Tabii" der.

Hepimiz yer açmak için kanepelerde yer değiştiriyoruz ve aramızdaki büyük sehpa herkesin içkileriyle doluyor.

Base oturup iki kızı da kucağına çekerek, "Bence bu küçük oyunları biraz renklendirmeliyiz," diye ekliyor. "Hepinizin ne kadar maceracı olduğuna bağlı."

Kade karşımdaki kanepeye uzanıyor ve beni dehşete düşüren bir şekilde Base'in kucağındaki kızlardan biri ona doğru yaklaşıyor. Bir saniye durakladı,
dövmeli bir el kalçasını kavramadan önce ona şaşkın bir bakış atıyor. Kıskançlığımı görmezden gelmeye çalışarak derin derin yutkunuyorum.

Böyle hissetmeye hakkım yok.

"How Much Can You Handle'dan bahsediyorsunuz, değil mi?" Tylar, herkes başını sallayınca kaşlarını çatarak soruyor. "Stacey ve benim burada olduğumuzun farkında mısınız? Lu çıldıracak."

"Sadece kimse Kade'e dokunmasın, o da bizi öldürmesin." Dez arkadaşını dürtüyor ama tırnaklarımı incelerken tepkisini görmek için ona bakmıyorum. "Base, Stacey ile eşleşebilir. Onu becermek istediğini söylemiştin, değil mi?" diye soruyor arkadaşına.

Oh adamım.

Base başını sallar. "Sen bir pisliksin."

Kade kanepede kaykılıyor, bir sigara yakıyor ve makası aramızdaki sehpanın üzerine atıyor.

"Tylar kabul ederse beni alabilir," diyor Dez göz kırparak. "Var mısın?"

Yavaşça başını sallıyor, alkolün etkisiyle yanakları kızarıyor. "Ben varım." "Eğer benimle başa çıkabilirsen." Sırıtarak arkadaşının göğsüne bir tokat atıyor.

"Ve Kade zaten Abbie'ye sahip, bu yüzden cehennem çukurlarından sürüklenen ikizlerden bir isyan çıkmayacak."

"Kes şu saçmalığı," diyor Base. "O kadar da kötü biri değil." "Ama Şeytan'ın ikizi mi? Hepimiz aynı fikirdeydik."

"Eğer beni istiyorsan, en iyi arkadaşım hakkında böyle konuşmayı kes," diyor Tylar, bacağını dizinin üzerinden geçirip kaşlarını çatarak.

Gözümün ucuyla Abbie'nin elinin Kade'in kucağında olduğunu görebiliyorum. Sigarasından bir nefes çekerken hiç dikkat etmiyor ve

Aramıza üflüyor, bir bulut yüzüme doğru geliyor.

Güzel bir kız. Vücudu mükemmel - dalgalı kahverengi saçlar, güzel bir göğüs, kucağında sallanan uzun, pürüzsüz bacaklar. Elbisesi dar, her kıvrımı vurguluyor.

Ama birinin saçıyla oynamasından ya da onun yaptığı gibi avucunu göğsüne bastırmasından nefret ettiğini biliyorum. Benim dokunuşumla rahat etmesi çok uzun zaman aldı. Ya kaçmama dürtüsüyle savaşıyor ya da gerçekten değişti.

Daha önce seks yaptılar mı? Yoksa daha mı fazla? Onunla her şey hakkında konuşuyor mu?

Tylar başını bana doğru eğdi. "Base'in buna ayak uydurabileceğini sanmıyorum." Dirseği bana batıyor. "Son zamanlarda çok pratik yaptı."

Dizine tokat attım. "Hey!"

Yüzünü buruşturuyor ve yanağıma bir öpücük kondurarak özür diliyor.

Base - Dez'in daha uzun, daha kaslı bir versiyonu - şöyle karşılık veriyor çikolata kahvesi gözleri ve sırıtışı vardı. "Eğer sen de istiyorsan, ben meydan okumaya hazırım Rhodes."

Aman Tanrım. Lanet olsun.

Beni ikiye bölerdi.

Birbirimizden ne kadar nefret edersek edelim, Kade'in arkadaşlarından biriyle yatacak değilim.

Ona baktığımda Kade bana ters ters bakıyor - eğer mümkün olsaydı, bu kadar kızgın göründüğü için yanıyor olurdum. Abbie'nin onun kulağına bir şeyler fısıldadığını ve eliyle pazusunu okşadığını ve onun da buna izin verdiğini düşünürsek bu çok aptalca.

Gözlerimiz biraz daha çarpışırken omuz silkiyorum, Base onaylarcasına başını sallayınca rahatsız olmuyorum.

Kade'in tepkisini görmek için bir dakikalığına bununla oynayacağım, sonra bir şey olmadan yatmaya gideceğim.

Umursar mıydı ki? Şüpheli, çünkü Abbie onun ağzını kendi ağzına çekmeye çalışıyor. Onu öpmüyor. Ona doğru bakmıyor bile.

Bana bakıyor.

"Nasıl oynuyoruz?" diye soruyor çocuklardan biri, tamamen ilgili bir şekilde.

Kuralları açıklarken Dez'in gözleri Tylar'ın üzerinde. "Bir eş - ya da eşler - seçin ve yapamayana kadar sevişin."

Kade'in kucağına tünemiş olan Abbie yine çapkınca bir kıkırdama çıkarıyor ve arkasına yaslanıp kulağına bir şeyler fısıldıyor. Adamın gözleri ona kayıyor,

ve kaşları çatıldı.

"Stacey, kapıda seni soran biri var," diyor bir ses oturma alanının kapısından. Uber bekleyen adamlardan biri. "Oldukça berbat durumda."

Kahretsin.

"Az önceki adam mı?" Ty dudaklarında bir gülümsemeyle bana soruyor ve

Etrafımızdaki herkes dinliyor. "Stüdyoda düzüştüğün adam mı? Onu içeri davet edebilirsin. Üzgünüm Base, ama çok seksiydi."

Yüzümü buruşturuyorum, Dez de öyle. "Biz gitmiyorduk-" İçkimi önümüzdeki sehpanın üzerine koyarken iç çekerek duruyorum. "Bensiz başla."

"Çok kızgın," dedi bana. "Oradan çıkman için bağırıyor."

Kade'in sigarası ağzının yarısına kadar donar.

Ty aniden ayağa kalkıyor ama ona sorun olmadığını söyleyip olduğu yerde kalmasını rica ediyorum, Base ve Dez de ayağa kalktığında onlara da aynı şeyi söylüyorum.

"Emin misin?" Dez ellerini yumruk yaparken endişeyle soruyor. "Ona sikişmesini söylemekten mutluluk duyarım."

Base başıyla onaylar.

"Evet, eminim. Her şey yoluna girecek."

Ayağa kalkıp elbisemi düzeltiyorum ve odadan çıkarken Kade'in beni takip eden gözlerini görmezden geliyorum.

Kapıya ulaştığımda, havanın soğukluğu yüzünden kendime sarılarak buğulu bir nefes çekiyorum. "Gerçekten mi Chris? Neden buradasın?"

Üvey kardeşimin gözleri kan çanağına dönmüş, sanki buraya gelmeden önce çok fazla içmiş gibi. "Bana cevap vermiyordun."

Kelimeleri geveliyor ve ağzının kenarından tükürükler akıyor. "Kafan iyi mi?"

"Evet dersem benimle eve gelir misin?" diye soruyor, parmakları şifreyle açmayı reddettiğim metal kapının çubuklarında kıvrılıyor.

Başımı sallıyorum, sola doğru sendelediğinde sinirden dişlerimi sıkıyorum. "Üşümüş görünüyorsun, küçük kardeşim. Seni ısıtabileceğimi biliyorsun."

Midem bulanıyor. "Evine git."

"Sen benim evimsin," diye yanıtlıyor hıçkırarak. "Beni kızdırma. Sana kızgın olmaktan hoşlanmıyorum. Benimle gel. Eve geri dönelim ve ben... ben seninle sevişeyim."

Dengesini kaybedip yan tarafına yuvarlanıyor. İnleyerek birkaç adım attım ve ayağa kalkmasına yardım etmek için elimi uzattım. Her seferinde

istemesem de ona yardım etmem gerekiyor. Onu bu şekilde bırakırsam benim için daha kötü olur ve bu sonuçlarla karşılaşmak istemem.

Ama bu sefer ona yardım etmeye çalıştığımda bileklerimden tutup beni kendine çekiyor ve bedenimi bizi ayıran metale çarpıyor.

Yüzüm aramızdaki sert yüzeye çarptığında bir anlık acı beni ele geçiriyor.

"Bırak beni," diye bağırıyorum, dudağımın iç kısmındaki kesikten akan kanın tadını alarak. "Orada kimi beceriyorsun?" Başparmağı dudaklarımda gezinirken onlara bakıyor, gözleri aldığı uyuşturucular yüzünden tamamen kararmış. "Kimin siki bu ağzın içindeydi?"

Bacaklarımın arasını tutmak için elini indiriyor ve temas kuramadan önce istenmeyen dokunuşundan irkiliyorum.

Sırıtıyor, kedi gibi ve şeytani. "Bunların hepsi benim. Vücudunun her santimi bana ait."

Beni öpmeye çalıştığında kendimi onun elinden kurtarmayı başarıyorum, birkaç adım geriye düşüp nefesimi tutuyorum. Sesimi yükseltmeye başladığımda kapıya giden kaldırım taşlı yolun malikâneden uzakta olmasına şükrediyorum. "Durman gerek! Sen hastasın. Bunu benimle yapamazsın!"

"Beni istiyorsun!" diye bağırıyor. Başımı sallayarak ona bakıyorum.

"Beni istiyorsun ve bunu inkâr ediyorsun. Seviyorsun-" "Sevmiyorum."

Bana dik dik bakıyor, gözleri sulanıyor, ta ki gözleri artık üzerimde olmayana kadar. "Sen de kimsin lan?" Chris öfke dolu bir şekilde bağırır. Gözleri benimle arkamda duran kişi arasında gidip geliyor. "Kim o, Stacey?"

Dönmeme gerek kalmadan kim olduğunu biliyorum. Onu hissedebiliyorum; yakınımda olduğunu her zaman hissedebiliyorum. Baharat, duman ve nanenin hafif kokusu uyuduğum kapüşonlular da bunu doğruluyor.

Kade kolunu belime dolayarak şimdiden kendimi daha güvende hissetmemi sağlıyor. Diğer eli bir bira şişesinin boynuna sarılmış, parmaklarının arasında bir eklem var.

Chris'e doğru zehirli bir duman bulutu üfler.

Kolu etrafımda sıkılaşıyor, eli kalçamda elbisemin kumaşını yumrukluyor. Kade derin ve tehditkâr bir ses tonuyla, çok yavaş bir şekilde, "Seni üzgün bir orospu çocuğu yapmadan önce uzaklaş," diyor.

"Kimsin sen?" Chris tekrar soruyor, ellerinden biri kapının direklerinden kayıyor.

Kade çenesini omzuma indirip derin derin nefes alırken, "Sadece git," diye yalvarıyorum ona.

Eve döndüğümde Chris büyük ihtimalle benim için gelecek. Etrafımda büyük ve kötü biri ama gözleri tekrar Kade'e kayarken gözlerindeki korku kırıntısını izliyorum.

"O senin değil."

Kade kıkırdar. "O senin de değil. Belli ki." Chris'in arkasını işaret ediyor. "Git buradan."

Chris kendini kapıdan itiyor ve kesinlikle kullanmaması gereken arabaya geri binmeden önce yere tükürüyor.

Işıklar sisli yolda kaybolmaya başlarken gözlerimi kapatarak nefes alıyorum. Kade beni bırakmadı ama ben de uzaklaşmadım. Ağzını kulağıma yaklaştırıp "Arkadaşın kimdi Çilli?" diye fısıldadığında, uzun zamandır hissetmediğim derin bir hisle içim burkuluyor.

"Hiç kimse," diye cevap vermeyi başarıyorum, burnunun ucu kulağımın kabuğunda gezinirken nefesimi tutuyorum.

Ona daha iyi erişim sağlamak için başımı eğdiğimde, göğsüm kabarıyor. Hassas ama güçlü dokunuşu boynumun iç duvarlarımı titreten hassas bölgesine doğru ilerliyor. Ne yaptığını biliyor, beni baştan çıkarıyor, benimle alay ediyor. "Hayır... Hiç kimse."

Esrarından bir fırt daha çekiyor, sonra birasından bir yudum alıyor, beni hâlâ kendisine doğru tutuyor. "Emin misin? Daha önce düzüşmeye yakın olduğun kişi bu değil miydi?"

"Hayır."

Kade mırıldanıyor, gürleyen ses sırtımda titreşiyor. "Senin tipin gibi görünmüyor. Çok genç." Sesini alçaltıyor. "Hızlı sikişlerini daha yaşlı tercih ediyorsun, değil mi?"

Cevap vermiyorum, dengesiz nefeslerime ve omurgamı saran sıcaklığa odaklanıyorum.

Kade'in parmakları çenemi çekerek beni omzumun üzerinden ona bakmaya zorladığında, dudaklarımdaki metalik tadı yalayarak uzaklaştırıyorum ve Chris'in yüzümü kapıya vurduğuna dair kanıtları saklamaya çalışıyorum.

Çok yakın. Ağzı benimkine çok yakın. Başımı eğersem dudaklarımız çarpışacak.

Yüzümü ona döndüğümde, gözleri ruhumu yakıyor.
Avucunu göğsüme koyarak beni kapıya yaslıyor, sonra boğazıma götürerek beni yerimde tutuyor. Nabzım eline çarpıyor ve hafifçe sıktığında ağzımdan bir inilti dökülüyor.

Onun dokunuşuyla tüm vücudum yanıyor. Chris'in beni ellemeye çalıştığı zamanların tam tersi.

Ay ışığı altında gözbebekleri büyüyor.

Boğazımı bırakıyor ve bir avuç saçımı kavrayıp kabaca çekiştirerek başımı geriye yatırıyor. "İstediğin bu mu? Hızlı bir sikiş mi?"

Kade yanıt vermemi bekliyor, ne kadar yakın olduğunu görünce bir inilti çıkarınca elini sıkıyor, sonra beni bırakıp geri çekiliyor.

"Eğer istediğin buysa," diyor ve ben ona kaşlarımı çatıyorum. Kade yüzündeki hırıltıyla savaşarak şişeyi Chris'in gittiği yöne doğru uzatır. "Her şeye rağmen
Yani, git. Ya da Base'i planlandığı gibi alabilirsin. İkimiz de ne kadar çaresiz olabileceğinizi biliyoruz."

Ona iğneleyici bir yanıt veremeden ya da en azından siktir olup gitmesini söyleyemeden, alaycı bir tavırla başını sallıyor ve benden uzaklaşıyor. O Birasının geri kalanını fırlatıyor, sonra şişeyi fırlatıyor, şişe kaldırım taşlarına çarparken omuzlarım geriliyor.

Hızlı sikişlerini daha yaşlı tercih ediyorsun, değil mi?

Güzel. Bunu hak etmiş olabilirim.

OceanofPDF.com

5

STACEY

Bir şey yüzümü yalıyor.

İki şey.

Gözlerimi açtığımda Milo ve Hopper'ı iki yanımda görüyorum. Kapattığımdan emin olduğum kapıya bakarken başlarını okşuyorum. "Siz ikiniz buraya nasıl girdiniz?"

Bana bakıyorlar, sonra Milo başını eğiyor ve onlar karınlarını ovmak için sırt üstü dönerken ben de tekrar uzanıyorum. Hopper ıslak burnuyla yüzümü dürtüyor ve ben de kocaman bir sırıtışla kollarımı ona doluyorum.

"İkiniz de beni özlediniz mi?"

Bu sefer ikisinin de başı öne eğiliyor ve ben gülüp kulaklarını kaşıyorum.

Kade onları dün geceki partiden uzak tutmuş olmalı. Onlara karşı her zaman aşırı korumacıdır. Kapıyı kırıp beni yalnız bırakmalarını istemediğine şaşırdım.

Yorganı üzerimden sıyırırken güneş yüzüme vuruyor, telefonumu ararken gözlerimi kapatıyorum. Bulduğumda ölmüştü ve dün gece partiye döndükten sonra ne kadar içtiğime bakılırsa, sanırım ben de ölmüştüm.

Neyse ki cinsel oyunlar oynanmadı.

Ayakkabılarımı giyip boş odadan çıkıyorum, Milo ve Hopper lobide koşarak uzaklaşıyorlar. Üç kapı aşağıya yürüyüp kapıyı hafifçe çaldım. "Ty?"

Kapının mandalı açılıyor ve arkadaşım Dez'i yatakta uyurken bırakarak gizlice dışarı çıkıyor. Saçları dağınık ve boğazında bir ısırık izi var. Bana bakarken nefesini dışarı üflüyor. "Uber çağıracağım. Araba kullanamayacak kadar akşamdan kalmayım."

Girişteki uyuyan bir üssün üzerinden geçip ön kapıdan sıvışıyoruz.

Malikâne garip bir şekilde sessiz. "Öğlen olduğunu sanmazsın. Luciella personele bir günden fazla izin vermiş olmalı."

"Sanırım üç gün. Etrafta olmalarından nefret ediyor."

Dışarıdaki hava bize çarpıyor ve ikimiz de titriyoruz.

"Birkaç günlüğüne gelip sende kalacağım," diyorum Tylar'a. Chris'in yanına dönme düşüncesi beni daha da ürpertiyor. "Roma'ya ne zaman gidiyorsun?"

"Pazar," diyor merdivenlerde oturup aracımızı beklerken. "Sormak istediğini biliyorum. Sor o zaman."

Omuz silkiyorum. "Dez'le ne yaptığınız beni ilgilendirmez."

"O aptal oyundu," diyor iç çekerek. "Onunla yatacağımı sanıyordum, sonra Kade hepsini gönderdi."

Dün gece malikâneye geri döndüğümde Kade, Base'i sehpadan bir sıra kola alamadan yakasından yakalamış ve odadan dışarı sürüklemişti. Sonra Dez, Tylar'ın ağzını yedikten sonra hava almaya karar verdiğinde, Kade partinin bittiğini söylemişti.

Birkaç kadeh daha içtim ve sonra Tylar'la birlikte boş odalardan birine gittik. Benim uyuduğumu sandığında gizlice dışarı çıktı ve kapının dışında kıkırdadığını duydum.

Kapı açılıyor ve siyah bir motosikletin içeri girip yanımızda durmasını izliyorum. Sürücü dik duruyor, eldivenlerini ve ardından kaskını çıkararak koyu renk dağınık saçlarını ve uykulu mavi gözlerini ortaya çıkarıyor.

Kade kaskı yere bırakıyor; günlerdir uyumamış gibi görünüyor. Bisikletten inerken omuzlarını yuvarlıyor ve bakışlarını bana doğru kaldırdığında yanağının altında bir çürük fark ediyorum. Yutkunuyorum ve başka tarafa bakıyorum.

Tylar esnerken, "Sanırım Base ölmüş olabilir," diyor. "Lobide üzerinde sadece bir çift boxer ile yatıyor."

Kade başını sallıyor ve ben ona tekrar bakmayı çok istiyorum ama bakmıyorum.

Sağ tarafımdaki merdivenlerden yukarı doğru yürüyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Malikânede kaybolmadan önce yakınlık. Kapıyı çarparken omuzlarım zıplıyor.

"Çok karamsar," diyor Tylar. "Nereye gitti acaba? Dez bu sabah yedide malikâneden kaçtığını söyledi."

Ayakkabılarıma bakıp hayali taşları tekmelerken cevap vermiyorum.

Uber geldiğinde kapıya kadar koşup atlıyoruz. Tylar buradan bir saat uzaklıkta yaşıyor ve onun evi daha küçük, bir sürü sanat eseriyle dolu, heykeller ve bitkiler. Odasına doğru yürümeye çalışırken kedileri bacaklarıma baskı yapıyor, neredeyse merdivenlerde bana çelme takıyorlardı.

Duş alıp giyinmek ya da verimli bir şeyler yapmak yerine Tylar ve ben yeni pijamalarımızı giyip yatağa giriyoruz. Günün geri kalanında orada kaldık ve sonunda telefonumu şarj ettiğimde Luciella

Yaklaşan Amerika seyahatimizin planlarını yapmak için bizi bir saatliğine görüntülü aradı. Annesi ve Ewan ile buluşmak ve babasını görmek için uçuyor ve beni de tatil için davet etti.

Pizza yedikten sonra tekrar uykuya daldım.

Bunu üç gün boyunca yapıyoruz ve bu üç gün boyunca her

Chris'ten gelen tek bir mesaj. Sadece daha öfkeli, daha tehditkar oluyorlar ve onu engelledikten sonra bile eve gelmemi istemek için yeni bir numara kullanıyor.

Ya da daha çok yalvarıyor.

Lu'dan arabasını aldıktan sonra Tylar nihayet beni eve bırakıyor,

Bu gece onun dersine gireceğimi hatırlatıyor ve araçtan çıkarken beni havadan öpüyor. Yatak odama koşuyorum, ulaştığımda rahatlayarak iç çekiyorum ve Chris'in içeri girmesini engellemek için sandalyeyi kolun altına koyarak kapıyı kapattı.

Duş alıp fayanslara yaslanıyorum ve Kade'in kapıda bana ne kadar yakın olduğunu hatırlıyorum. Kolu bana dolanmıştı ve sonra eli boğazımdaydı. Elimi boynuma doğru kaydırıyorum ve dudağımı ısırıyorum, gözlerimi kapatıp onun olduğunu hayal ediyorum.

Biri yatak odamın kapısına vurduğunda, banyomda duyabileceğim kadar yüksek bir sesle, o an bozuluyor.

Nora, Kyle ile sürekli parti yapmak yerine aileye daha fazla dahil olmanın önemini tartışırken Chris yemek masasının karşısından kızgın bir baykuş gibi bana bakıyor.

Kusmama neden olan bakışlarını üzerimde hissetmeden yemeğimi zar zor yutabiliyorum. Öldürücü - seri katil öldürücü gibi. Etrafta başka kimse olmasaydı, ne yapacağından korkuyorum.

Chris çatalını biraz daha sıkı tutarsa kırılacak. Sapık.

"Amerika'ya ne zaman gidiyorsun?"

Nora'nın sorusu dikkatini annesine çekmeye yetti. Gideceğimden haberi yoktu. Harika, daha fazla ceza.

Ona yarın gideceğimi söylediğimde, "Peki yetişkinler de gidecek mi?" diye sordu.

"Bunu yapmasak olmaz mı? Yirmi bir yaşındayım."

"Yaşınız ne olursa olsun, oraya son gittiğinizde çok sayıda çürük ve kırık bir kolla geri döndünüz. Bunun tekrar olmasını nasıl önleyeceksin?"

Omuz silkiyorum. *Oğlunun bir vidası gevşemiş*. "Belki de içip karşıdan gelen trafiğin önüne düşmezsin?" Bana söylettiği yalan buydu.

"Bu ses tonuna gerek yok canım. Sadece senin için endişeleniyorum. Ne zaman arkadaşlarınla uzaklara gitsen, yaralı dönüyorsun." "Neden oraya gidiyorsun?" Chris soruyor ve biliyorum ki Yalnız kaldığımızda beni kapıma sıkıştırmak, benden her küçük ayrıntıyı almaya çalışmak.

*Tobias'ın Mitchell'*ı *çocuklarıyla siktiğini görmek için oh* diyemem*,* değil mi?

Öncelikle, buralarda ünlü olduğu için çıldırırlardı. Sonra da beni odama kilitlerler, böylece o aileyi bir daha asla göremem.

Cevap vermeyince masayı tekmeledi. "Kiminle gidiyorsun?"

"Arkadaşlarımla."

"Kim?"

"Lanet olsun." Kyle çatalını yere atar, Nora ona kaşlarını çatarak onun kötü dilini. "Fark eder mi? Bırak nefes alsın, dostum. Bazen dayanılmaz oluyorsun. Sen de öylesin," diyor annesine. "İstediğini yapabilecek yaşta."

"Tamam. Ama beni her gün arayacaksın," diyor Nora, yemeğini yemeye devam etmeden önce.

Kyle'a *teşekkür* edip yemeğimi bitiriyorum, Chris'in ölümcül bakışlarını görmezden gelerek bir kadeh şarabımı yudumluyorum.

Kyle kardeşinin ne kadar çekilmez olduğunun farkında değil. Chris'in her zaman küçük bir kız kardeş istediği için bana karşı sahiplenici olduğunu düşünüyor.

ama gerçekten nasıl biri olduğunu bilseydi, kimin kimi öldüreceğinden emin değilim.

Ona söylemeyi düşündüğüm pek çok olay oldu. Beni acilen Acil Servis'e götürürken ona gerçeği söylemeyi çok düşündüm, çünkü bana inanacağını düşünüyordum. Ama yine de babam inanmadı, bu yüzden riske girmeye değmez.

Ayrıca, Kyle'ın yaralanmasını istemiyorum.

Lu ya da Tylar'a söyleseydim, gitmemi isterlerdi - bavulumu toplayıp kaçmamı. Ama Chris'in varlığından haberdar olmadıkları gibi, onun ne kadar psikopat olduğunu ve beni kontrol etmek için ne kadar ileri gidebileceğini de anlayamazlar. Sanırım onun gerçekten neler yapabileceğini bilen tek kişi benim.

Tobias Mitchell'ı bir aziz gibi gösteriyor.

Seks ve duygusal bağ olmadan kötü niyetli bir ilişkide olmak gibi. Ayrılmıyorum çünkü onun partneriyim ve onu seviyorum ve bir yanım değişmesini umuyor. Onun aklı başında biri olduğunu düşünecek kadar kandırılmış değilim. Hayır, yakınından bile geçmiyorum. Hâlâ buradayım çünkü kaçamayacak kadar korkuyorum ve beş parasızım.

Ve kaçmayı başarsam bile, beni bulmak için bu dünyanın her santimini avlayacaktır.

Bir sesim olsun istiyorum ama onu nasıl kullanacağımı ya da kullanırsam onun gazabını nasıl durduracağımı bilmiyorum.

Yemeğe devam ediyoruz ama Chris sadece tabağına bakıyor. Gözlerinde, ses tonunda hiçbir şey yok. Saf öfkeden başka bir şey değil. Ve tüm öfkesi Bana doğru. Sanki bıçağı ne kadar sert fırlatıp kafatasıma girmesini sağlayacağını hesaplıyordu.

Boğazımı temizleyip Nora'ya dönüyorum. "İzninizi isteyebilir miyim?"

Bana gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Tabii ki. Şarabın kalanını da yanına al."

"Teşekkür ederim." Kyle ve Chris'e dönüp başımı sallayarak "İyi geceler" diyorum.

Şişeyi alıp masadan kalkarken Chris bana kaşlarını çatıyor.

Odama doğru yürüyüşüm sinir bozucu - ayaklarımın daha hızlı gitmesi mümkün değil. Duvara fırlatılmadan önce kapıma varıyorum.

Çok yaklaşmıştım.

"Bütün bunlar ne içindi?"

Önceden bana karşı daha agresif davranmaya başladığında ağlar ve beni rahat bırakması için yalvarırdım, ama şimdi sadece gözlerimi deviriyor ve ona değil başka bir yere bakıyorum. "Bu sefer ne yaptım?"

"Neden bahsettiğimi biliyorsun. Cumartesi gecesi. Ve o zamandan beri beni görmezden geliyorsun."

Omzumu kaldırdığımda şarap şişesini elimden kapıyor ve çenemi acı verici bir şekilde kavrıyor. "Kimdi o?"

Chris gerçeklikten o kadar uzaklaşmıştı ki beni kimin tuttuğunu fark etmemişti; kollarını belime dolamış olanın Kade Mitchell olduğunu fark etmemişti. Onun kim olduğunu kesinlikle biliyor - tüm kasaba biliyor - ama sanırım çok fazla uyuşturucu aldığı için yüzünü hatırlayamıyor.

Çenemdeki kavrama sıkılaşıyor ve Chris bedenimi kendi bedeniyle eziyor.

"Bana anlatmayacaksın, değil mi? Geçen sefer ne olduğunu unuttun mu?"

Kalbim paramparça olurken bile, kırılmaya ne kadar yakın olduklarını hissetmeme rağmen dişlerimi sıkıyorum.

Chris beni duvardan çekip yatak odama itiyor ve kapıyı arkamızdan çarpıyor. Elinde hala şarap şişesi var ve ne yapacağını şimdiden biliyorum.

"Uzan."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Kesinlikle olmaz."

"Kim olduğunu söyle bana," diye devam ediyor, ben ondan uzaklaşmaya çalışırken beni odanın içinde dolaştırıyor. "Sana kim elini sürdü?"

"Ben senin kız kardeşinim."

Çenemi tekrar yakaladı, başımı geriye doğru çevirdi ve ben ona siktir git diye bağıramadan, hatta nefes bile alamadan dudaklarımı ayırdı ve şarabı ağzıma döküyor.

"Üvey kardeş. Yani sana ne istersem yapabilirim. Sen benimsin, unuttun mu? Şimdi, madem içmeyi bu kadar çok seviyorsun, içsene lan."

Boğuluyorum, göğsüne, yüzüne ve kollarına vuruyorum ama alkol boğazımdan aşağı süzülürken yerinden kıpırdamıyor. Gözlerime, burnuma, üstüme akarken ve kıyafetlerimi ıslatırken öksürüyorum ve ağzımı kapatmaya çalışıyorum.

Ciğerlerimi havayla doldurabilmek için dişlerimi sıkıyor ya da sıvıyı öksürerek uzaklaştırmaya çalışıyorum ama beni tutuşu daha da sıkılaşıyor. Tutuşundan dolayı yüzümün her yerinde acı fışkırıyor ve gözyaşlarım yanaklarımdaki kırmızı şaraba karışıyor.

Göğsüm yanıyor, beni boğduğu şarapla birlikte boğazıma kadar yükselen mide bulantısı.

Yanaklarından süzülen gözyaşları onu acı çekiyormuş gibi gösteriyor ama beni istismar eden o. O hep ağlar.

Duruyor ve geri çekilip koluyla yüzünü siliyor. İçeri sürüklüyorum nefes alıyor ve gözlerimdeki yanmayı yok etmeye çalışıyorum, dizlerimin üzerine çöküp öğürürken neredeyse yemeğimi kusacaktım.

"Şimdi bana cevap verecek misin?"

Ciğerlerime zar zor hava doldurabildiğim için bayılmadığımdan emin olmam tam bir dakikamı alıyor. Oda bulanık ve dönüyor, ve çok fazla Gözlerimin ve başımın arkasında basınç oluşuyor.

"Cevap ver lan bana!"

Onu tekrar görmezden geldiğimde, ayağı başımın arkasına düşüyor, ağzım yere çarpıyor ve anında eve geldiğime pişman oluyorum.

OceanofPDF.com

6

STACEY

"Rekâlâ, size bir teklifim var," diyor Lu heyecanla.

Banyodaki aynada kendime bakıyorum, duştan kalan buğuyu siliyorum. Gözlerimin altında siyah halkalar var, muhtemelen son birkaç gündür uyumadığım için. Yanağımda yüzümün yere çarptığı yerden bir kesik var ve eminim ki
Chris üzerine bastığı için serçe parmağı kırılmış.

Buna bir son verilmeli.

Sadece nasıl bitireceğimi bilmiyorum. Nora ya da Kyle onlara söylediğimde bana inansalar bile Chris'in beni bahçeye gömmesini engelleyebileceklerini sanmıyorum. Birkaç yıl önce Kade'e söylemeyi bile düşündüm çünkü onun bu konuda bir şeyler yapacağını biliyordum. Ama bana ne zaman morluklarımı nereden aldığımı sorsa, yalan söyleyip dans etmekten olduğunu söylüyordum.

Ben hep yalan söylerim. Ve bundan nefret ediyorum.

"Teklifin nedir? Ve hayır, Amerika'dan döndüğünüzde derslerinize girmeyeceğim. Çok meşgulüm."

"Daha önce yaptın!" diye bağırıyor ve muhtemelen kolunu savurup yatak odasında volta attığını söyleyebilirim. "Lütfen. Bir sürü çocuğa bir şeyler öğretmekle uğraşamam."

"Hayır."

İç çekiyor. "Peki, tamam. Ama bekle, döndüğünde *dedin*, biz değil. Sen gelmiyor musun?"

"Yorgunum. Sadece biraz yorgunum. Yine kim gidiyor?" Havlumu saçlarıma sürterek biraz kuruttuktan sonra dişlerimi fırçalamak için onu hoparlöre veriyorum.

"Sanırım sadece biz. Annem ve Ewan zaten oradalar ve Jason da işten izin alamadı. Görünüşe göre büyükannem bizimle babamın kurumunun yakınındaki otelde buluşacak ama göreceğiz. O hiç ortaya çıkmaz."

Hayal kırıklığına uğramamalıydım ama Kade'in neden gitmediğini anlıyorum. "Babanın annesi mi?"

Lu huffs. "Ne yazık ki. Ona katlanamıyorum ve eminim annem de her konuştuğunda suratına bir yumruk atmak istiyor."

Telefonu bip sesi çıkarıyor ve bir süre sessiz kalıyor.

"Kahretsin, evet, kardeşim az önce Dez'le birlikte bu gece stüdyonun tavanını tamir edeceklerini hatırlattı. Sen dans dersine girmiyor musun?"

Siktir git.

"Harika." İç çektim. "Evet, öyle. Tylar Roma'dan dönene kadar onun derslerini ben devralıyorum. İleri seviye bir sınıf."

Telefonu kapattığında saçlarım neredeyse kurumuştu ve Kade'in stüdyoda olduğu düşüncesiyle sinirlerim patlamaya hazırdı. Vücudumdaki tüm koyu renkli dövmelerin üzerine nemlendirici sürüyorum - çoğu kollarımda ama birkaç tane de bacaklarımda ve gövdemde var.

Bazılarını Kade benim için tasarladı. Birbirleriyle uyumlu olmaları gerekiyordu. Onun yaptığı gibi örtbas etmeyi reddediyorum.

Banyodan çıkıyorum, giyinmeden ve dans çantamı hazırlamadan önce kapının kilitli olduğundan emin oluyorum. Zıbınımla birlikte giymek üzere Pleasers'ımı ve file taytımı paketliyorum.

Kade beni en son böyle giyinmiş, hiç katılamadığım bir yarışma için ateşle dans ederken gördüğünde, sabahın üçüne kadar stüdyonun zemininde onun sikinin üzerinde zıplayıp durmuştum.

Etrafın temiz olduğundan emin olduktan sonra, merdivenlerden olabildiğince hızlı ve sessiz bir şekilde iniyorum ve Chris'ten önce malikaneden kaçmayı başarıyorum.

beni bir odaya soktu.

Tobias Mitchell ile telefonda konuştuğumda bile bu kadar berbat birine rastlamamıştım.

Oğlum daha iyisini hak ediyor, demişti bana. *Onu mahvettin.*

Yani, yarı yarıya haklıydı - Kade daha iyisini hak ediyordu, ama onu kesinlikle mahvetmedim. Alkol, uyuşturucu ve etrafındaki her şeyi sikmekle her zamankinden daha mutlu görünüyor. Daha önce hiç böyle parti yapmamıştı ama şimdi tek yaptığı bu gibi görünüyor.

Mutlu görünüyor.

Yani hayır, onu mahvetmedim. Ama onun engelleme listesinde bir yer kazandım.

Beni dans stüdyosuna bırakan Uber şoförüne teşekkür ediyor ve arabadan iniyorum. Binanın merdivenlerinden aceleyle inerken gecenin soğuğu tenimi ısırıyor - sonra bir şeye çarptığımda neredeyse küfürler savuruyorum.

Ya da birini.

Bana dik dik bakarken kara kaşları birbirine kenetleniyor, mavi gözleri o kadar yoğun ki onlara bakmakta zorlanıyorum.

Kade eğilip dans çantamı alıp omzuma geri koyarken, "Affedersin," diye mırıldanıyorum. Koridor dar ve serin ama onun bu kadar yakınımda olması mekânı cehennem gibi hissettiriyor. "Dez de burada mı?"

Bir kez başını sallıyor, sigarasını kulağının arkasından çekiyor, sonra yanımdan geçip çıkışa doğru ilerliyor.

Sessiz muameleye geri döndüm sanırım.

"Nereye gidiyorsun?"

Merdivenlere doğru ilerlerken çakmağını ve sigarasını başının üzerine kaldırır.

Saati kontrol etmek için telefonumun ekranına bakıyorum ve hızlıca "Dersimin başlamasına daha bir saat var. Başka bir salona gitmemi ister misiniz? Isınmam ve rutinimi uygulamam gerekiyor."

Kade yüzünü bana dönüyor, hâlâ geri geri yürüyor. Omuz silkerken açıkçası daha fazla rahatsız olmamış gibi görünemezdi. "Seni birçok kez dans ederken gördüm." Hiçbir anlamı olmasa da benimle konuştuğu için yanaklarım kızarıyor. O gece malikanede benimle konuştu. Pek *olumlu* bir konuşma sayılmazdı ama ilk kez nefes nefese kalmıştı. İki yıl içinde, sadece beni aşağılamak için bile olsa.

"Müziğim gürültülü olacak," diye ekliyorum.

"Çok gürültülü."

Bir omuz silkme daha. Bir daha omuz silkerse ona tokat atabilirim.

"Yüksek sesli müziği severim."

İçeri girmeden önce iki merdiveni teker teker çıkarken onun güçlü, yapılı sırtına bakıyorum. Tavandan aşağı eğildiğinde Dez'e yarım bir gülümseme veriyorum.

"Pekala, Rhodes."

"Selam, Desmond."

Kıkırdıyor. "Başlama yine." Bana bir tornavida salladı. "O şerefsize gerçek adımı gizlice söyledim ve o da herkese söyledi."

"Tylar kendisine hıyar denmesinden rahatsız olurdu."

Dirseklerini merdivenin tepesine dayıyor. "O zaman tüm hıyarların en hıyarı o. Ve bunu ona söylediğinden emin ol."

Girişe bakıyor ve sesini alçaltıyor. "Bu gece burada değil, değil mi?"

Belli ki şu anda iletişim halinde değiller.

"Hayır, o hala Roma'da."

Dez başını sallıyor ve onun hakkında daha fazla konuşmak istediğini anlayabiliyorum, ama merdivenlerin metaline dokunuyor ve başını tavana gömerek işine geri dönüyor.

Hızla eşofmanımı çıkarıp taytımı giyiyorum, bodysuit'imi kasıklarından düğmeliyorum, sonra diz üstü Pleaser botlarımı bağlıyorum. Yeniler ve ayak bileklerimi hareket ettirdiğimde derileri biraz gıcırdıyor.

Telefonumu hoparlöre bağladığım sırada Kade içeri giriyor ve gözlerini sırtımda hissedebiliyorum. Rutinim için notlara bakarken dikkatimi dağıtıyor. Koridorun bir tarafını kaplayan tavandan tabana aynalara baktığımda onun bana baktığını görebiliyorum. Daha doğrusu, bakışlarını yukarı doğru sürükleyerek bacaklarıma bakıyor.

Dilini tenimde gezdirse bile beni o kadar ateşlendiriyor ki.

Dez, "Düz tornavidayı uzat," diyerek Kade'in benimle göz göze gelmekten vazgeçmesine neden oldu. "Bu sıkılmayacak, boktan kablo parçası."

"Bırak deneyeyim," diye derin bir sesle cevap veriyor ve ben de telefonuma kaydettiğim, her hareketin ana hatlarını içeren notları bulmaya odaklanmaya çalışıyorum.

Salon, tavanın köşesi aşağı sarksa bile dikkat dağıtmayacak kadar büyük.

Aynaların önüne oturuyorum, The Weeknd'den "Party Monster" çalıyor ve notlarımı hızlıca gözden geçiriyorum, ardından her iki bacağım da bileklerimin altında bloklar olacak şekilde split hareketine geçiyorum. Genelde şöyle yapardım.

ama Kade'in burada olması derslere hazırlanmak için yaptığım şeyleri tamamen değiştirdi.

Esneklik benim için her zaman olumlu bir şey olmuştur. Her yöne bükülebiliyorum, bu da dans etmeyi, egzersiz yapmayı ve...

Evet.

Yarığı derinleştirmek için kalçalarımı öne doğru yuvarlıyorum, dirseklerim gri ahşap zemine dayanacak şekilde eğiliyorum.

Dez merdivenlerden aşağı atlarken metal gıcırdıyor ve "Ah, kahretsin," diye mırıldanıyor. "Gitmem gerek dostum. Bu işi bitirebilecek misin?"

Kade başını falan sallıyor olmalı, çünkü bir cevap duymuyorum.

Eşyalarını toplarken Dez'e gülümsüyorum ve sonra ikimizle de vedalaşıyor.

Can sıkıcı bir şekilde, "Siz ikinize iyi eğlenceler" derken ses tonundaki şakayı duyabiliyorum. Kesinlikle eğlenmeyeceğiz.

Zıbınım tanga gibi ve bu pozisyonda kıçımı gizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Fileli taytım beni daha seksi gösteriyor ve botlarım dizlerimin hemen üstüne kadar uzanan dokuz inçlik kırmızı deri. Kade ile yalnız kalmak için onca zaman varken! Zihinsel olarak kendimi okşuyorum.

"Ne kadar kalacaksın?" Bakışlarımı telefonumun ekranına sabitleyerek soruyorum. "Dersim başladığında hâlâ burada olacak mısın? Işıkları söndürüp LED'leri açmam gerekecek."

Hemen cevap vermeyince yukarı bakıyorum. Alet çantasını karıştırmak için önümdeki aynalara doğru yürüyor. Avucunda bir çekiç çeviriyor, sonra telefonunu kontrol ediyor, yere atmadan önce ekrana bakıyor.

"Ders başlamadan önce gideceğim. LED'leri şimdi takabilirsin. Ben kafa feneri kullanacağım."

Kade'i çalışırken görmek beni etkiliyor. Ewan yıllardır onu kendi şirketinde çalıştırmaya çalışıyor ama o sadece orada burada ufak tefek işler yapıyor.

Üniversite onun planıydı.

Kaybolduğu yer orasıydı, sadece ara sıra geri dönüyor ve bu süreçte beni görmezden geliyordu. Şimdi neden evde olduğuna dair hiçbir fikrim yok.

Belki istifa etmiştir?

Işıklar sönüp odayı yumuşak kırmızı bir parıltı kapladığında Spotify'da gezinip Rihanna'nın "Skin" şarkısını buluyorum. Çalma tuşuna basmadan önce esneme hareketlerimi bitiriyorum ve merdivenin tepesinde kafasını tavana dayamış olan Kade'e dönüyorum.

"Kalmak istediğine emin misin? Bu sanki... *gerçekten* yavaş bir dans rutini gibi."

Başını tavandan indirdiğinde sinir uçlarımın alev aldığını hissediyorum, işine geri dönmeden önce gözleri bir anlığına üzerimde kalıyor.

Şarkı sözleri sert sikiş hakkında, Tanrı aşkına. Eski sevgilimle.

Çığlık atabilirdim.

Pozisyonumu alırken zihinsel olarak kendim için dua ediyorum. Utandığımdan değil; derslerim başkalarının zevki için değil. Beden pozitifliği ve kendini iyi hissetmek, gerçek hayattan bir saat uzaklaşmak ve gerçeklikten kaçmak için.

Ama onun önünde dans ederken, özellikle de kendimi kaptırdığım anlarda, biraz gergin olduğumu söylemeliyim.

Beni dans ederken gördü ama uzun zamandır görmemişti. Umarım kafasını tavanda tutar.

Vokaller başlıyor ve sırtüstü uzanıyorum, bir dizimi kaldırıyorum, böylece topuğum laminat üzerinde sürükleniyor, sonra diğeri, sırtım gibi giriş için dönüşümlü olarak kemerlerim yerden kalkıyor. Önüme dönüyorum, saçlarımı savuruyorum ve ellerim vücudumda dolaşırken, kalçalarım hareket ederken yavaşça, hüzünlü bir şekilde kalçalarımın üzerine oturmak için kayıyorum.

Ben devam ederken Kade tavanda kalıyor ve ter döküyor. Ayağa kalktığım zaman. Yavaşça direğin etrafında yürüyorum, sonra etrafında iki kez dönüyorum, bir elim kendimi keşfederken diğeri soğuk metali kavrıyor. Gözlerim aynalara kayıyor ve neredeyse hareket etmeyi bırakıyorum.

Artık tavanda değil - Kade dirseklerini merdivenin tepesine dayamış, çömelmek için sırtımı direkten aşağı kaydırırken beni izliyor, inerken kalçalarımı döndürüyor.

Uzun at kuyruğumu yumruğuma doladım. "Bana bakmayı kes."

Kafasını sallıyor.

Gözlerimi deviriyorum ve rutinime odaklanmaya çalışarak devam ediyorum. Ama yapamıyorum. Vücudumun ritme göre nasıl hareket ettiğine, söylediği her kelimeye nasıl uyum sağladığıma bakıyor.

Aniden duruyorum ve ellerimi kalçalarıma koyup kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Dikkatimi dağıtıyorsun."

Göğsünü işaret ederken iki kaşını da kaldırıyor. "Ben mi? Burada dikkat dağıtıcı olan sensin."

"Sana yavaş bir şarkı olduğunu söylemiştim. Beğenmediysen git ya da işine bak."

Nefesinin altında mırıldandığı şeyi duymazdan geliyorum, şarkıyı durduruyorum ve yerdeki başlangıç pozisyonuma geri dönmeden önce tekrar başa alıyorum. Çok sıcakladım ve çaresizce taytımı çıkarmaya çalışıyorum.

Müzik beni ele geçiriyor ve bu sefer ben tüm rutini yaparken o kendini meşgul ediyor, sonra ikinci kez. Üçüncüsünde, oflayıp pufladığını ve merdivenini katladığını duyuyorum. O köşeyi toplarken durmuyorum ve o toparlanmak için yanımdan geçip giderken ben direğin üzerinde havada yürürken ona bakmıyorum.

eşyalarını aynanın önüne koyuyor.

Rihanna duruyor, The Hills otomatik olarak başlıyor ve ben nefes nefese yere yığılmış, bir yandan yıldız avlarken bir yandan da serinlemeye çalışıyorum. Lacivert tişörtü ve şortuyla Kade ayaklarımın dibinde duruyor. Siyah saçları dağınık, alnına doğru sarkıyor; köprücük kemiğinden bir dövme kıvrılıyor ve kolları eskisinden daha güçlü görünüyor.

Kade'in mavi gözleri içimi yakıyor.

"Ne?" The Hills nakarata başladığında hâlâ nefes nefese

kalmıştım. "Üs sana mesaj atacak."

Oturuyorum, dirseklerimin üzerine tünüyorum ve bacaklarımı dizlerimden çaprazlıyorum. "Ve?"

Kade'in bakışları, adem elması boğazına kaçmadan önce vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyor.

Hm, o boğazı yaladım.

"Seni becermek istiyor. Zahmet etme."

Tanrım, şu anda sırıtmamalıyım. Ayrıca bir şey hissetmemeliyim Göğsümde bir gerginlik var. Base beni istediği için değil, Kade'i kızdırdığı için. Görünüşe göre benden nefret eden ve onun için ölü olduğumu düşünen bir adam.

Başımı eğdim. "Yapmayacaktım - bu seni ilgilendirmez." Alay ediyor.

"Senin için yeterince büyük değil mi?"

İçimi çekiyorum ve ayağa kalkıyorum, topuklu botlarımla bile hâlâ onun boyuna yaklaşamıyorum. "Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, söyle de bitsin."

Kade öne doğru adım atar, yüz ifadesi ciddidir. Belirgin hatları Yüzü kırmızı LED'ler tarafından vurgulanıyor, kirpikleri uzun ve koyu, boynundaki damar yaklaştıkça daha belirgin hale geliyor.

"Bu işi bitirmemi mi istiyorsun?"

Başımı salladım.

"Tamam."

Yavaşça aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve kalbim göğsümde daha sert atıyor. Özellikle kalçamı ve boğazımı tutup beni aynalı duvara yasladığında nefesim daralıyor, derinleşiyor.

"Sana söyleyecek çok şeyim var ama tek düşünebildiğim beni ne kadar hasta ettiğin."

Ona gözlerime dokunan alaycı bir gülümseme veriyorum.

"Hepsi bu mu?" "Senden nefret ediyorum."

"Öyle mi?" Cevap vermeyi başarıyorum, o sonsuz küçüklüğü kapatırken bile

Aramızdaki mesafe. Neredeyse göğüs göğüse geldik. "Senden nefret ettiğim kadar değil."

Başparmağı boynumun yan tarafını okşuyor ve yüzünü bacaklarımın arasına sokup beni ne kadar ıslattığına bakarak klitorisimi de emebilirdi.

Çenesi titriyor. "Base'den uzak dur." Boğazımı sıkıca kavrıyor ve gözlerim bu hissin etkisiyle yerinden fırlıyor. "Onun zihnini de zehirlemene ihtiyacım yok."

Dizlerim titriyor, ama beni serbest bırakmak üzereyken onu durduruyorum ve elini boğazıma bastırıyorum. Chris'in yaptığı gibi değil ve iyi hissettiriyor - genellikle dehşete kapılmanın yerini alıyor.

"Hoşuna gitti mi?" Oksijenimi bir anlığına keserek sözlerini vurguluyor.

Tek yapabildiğim başımı sallamak oluyor ve gözlerinde karanlık ve uğursuz bir şey parlıyor.

Boğazıma baskı uygularken, başparmağı nabzıma değerken, söylediklerini hatırlıyorum ve onunla sevişmeye karar veriyorum. "İtiraf etmeliyim ki, baştan çıktım." Sesim gergin. "Üs yatakta vahşi bir tipe benziyor."

Yalan. Yalan söylediğimi o da biliyor. Bir, Base en iyi arkadaşımı istiyor, iki, o Kade'in en iyi arkadaşı. Ve üç, Rus İskoç'la ilgilenmiyorum.

Kalçamda duran el, yan tarafımda geziniyor ve ardından bir iz bırakıyor. Ondan gelen her dokunuş kavurucu; her dokunuş doğrudan omurgamın tabanında başlayan sarmal hissi. Diğer kişinin konuşmasını, sessizliği doldurmasını beklerken göğüslerimiz ritmik bir şekilde yükselip alçalıyor.

Bedenlerimiz birbirinin o kadar farkında ki, bir bütün olarak birleştiğimiz tüm zamanları hatırlıyor.

Dersin başlamasına 17 dakika var.

Delirmiş olmalıyım, çünkü Kade'i tokatlamak ve ona aklıma gelen her ismi söylemek istememe rağmen, aynı zamanda beni kollarının arasına almasını ve beni anlamsızca becermesini istiyorum. Tüm öfkesinin içime akmasını istiyorum. Onun öfkesi. Onun sert
Bana ismini haykırtırken kulağıma bir şeyler söylüyor.

"Eğer bir şey yapacaksan, acele et."

"Sana yaklaşmak istemiyorum," diye cevap veriyor, alnını benimkine yaklaştırıyor, büyüyen gözleri yalan söylediğini gösteriyor. "Sana katlanamıyorum."

Parmakları boğazımı sıkıyor ve amım kenetleniyor.

Elim aramıza giriyor ve şortunun üzerinden sikinin sert çıkıntılarını hissediyorum. Tıpkı hatırladığım gibi çok büyük ve kalın. Isınan bedenim de hatırlıyor ve Kade'inkiyle birlikte geriliyor, ben onun uzunluğunu sıkarken ağzından bir tıslama düşüyor.

Başımı eğip kulağına fısıldıyorum, dudaklarım kabuğunu sıyırıyor, "Madem senden bu kadar iğreniyorum, o zaman neden sertleşiyorsun?"

Beni cama doğru daha sert itmek için boynumdaki tutuşunu kullanıyor. "Bunun hiçbir anlamı yok." Kade'in yüzü yüzüme yaklaşıyor, başparmağı göğsümün hemen altına bastırırken nefesi dudaklarıma çarpıyor. "Bu bir yalan."

Avuç içimi şortunun kumaşının arasından sikinin uzunluğuna yukarı aşağı sürtmeme engel olmuyor. Elime karşı seğiriyor ve sertleştikçe ağırlaşan nefesleri yanağıma çarpıyor.

Kade'in boğazımı kavrayışı daha da sıkılaşıyor; diğer eli tulumumun kayışında duruyor ve parmaklarını kayışın altına kıvırıp kayışı rahatsız edici bir yavaşlıkla omzumdan aşağı çekiyor. Malzeme altından kayarken göğsüm serbest kalıyor.

Kemerinin altından uzanarak sertleşmiş sikini elime alıyorum. Sıcak, pürüzsüz ve damarları her zamanki gibi kalın. Bir zamanlar dilimle izini sürdüğüm aynı damarlar. "Bu seni hasta mı ediyor, Kade? için
sana bu şekilde dokunmamı mı istiyorsun? Bu da mı yalan?"

Yutkunuyor ama dişlerini sıkarak "Evet" diye cevap verdiğinde elime doğru hareket edişi yalan söylediğini gösteriyor.

Onu okşamaya devam ediyorum, ucundaki ıslaklığı siliyorum ve başparmağımı aramızdan kaldırıyorum, böylece prekumu yaladığımı görebiliyor.

Dudakları yavaş yavaş ayrılıyor, dilimin başparmağımda gezinmesini izlerken gözleri doluyor. Tadının keyfini çıkarmak için gözlerimi kapatıyorum ve elimi tekrar aramıza indirip kalınlığının etrafına sarıyorum.

Meme ucumu çimdiklerken dudaklarımdan bir inilti dökülüyor, iç çamaşırım acıdan sırılsıklam oluyor. Kade elimi itiyor, aynı havayı soluyor

İkimiz de nefes nefese kaldık.

Diğer elim üstünün önünü yumrukluyor. "Duracak mıyım?"

Şu anda burnumu burnuyla dürtüyor, derin bir iniltiyle kendini yumruğumun içine itiyor, beni öpebileceğini düşünüyorum. Dudakları benimkilere yakın. Ama ona dokunuyor olmama rağmen, beni bir daha öpmesine asla izin vermeyeceğim. Dudaklarımız arasına mesafe koymak için başımı eğiyorum.

Çenemi kavrıyor ve başparmağını ağzımın içine sokup dilime bastırıyor, sonra başını eğip meme ucumu dişlerinin arasına alıyor.

O kadar sert emiyor ki, sanırım patlayabilirim.

Kade göğsümü ağzına alıyor, elimi sikerken dili meme ucumun etrafında dönüyor. Kırmızıyla dolu odada yıldızları görmeme yetiyor.

Başparmağı ağzımdan kayıyor. Nefes alıyorum, "Sen-"

Söyleyeceklerimi bitiremeden stüdyonun ana girişi açılıyor ve kızlarımın sohbet sesleri koridorda yankılanıyor.

Kade sertleşiyor ve kendi kendine küfrederek benden uzaklaşıyor. Sertleşmiş sikini tekrar içine sokarken aramıza mesafe koymak için geri adım attı.

ve yerden telefonunu alır.

Ne kadar sıkışmış olduğunu görünce beline sarılıyor, başını bana doğru sallıyor ve dövmeli elini dağınık saçlarında gezdirip yüzüne indirirken ofluyor.

Kızgın görünüyor, öfkeli. Çenesi kenetleniyor, kara kaşları çatılıyor. Göğsümü gizlemek için tulumumun askısını omzuma geri çekerken gözleri parmaklarımı takip ediyor.

İçimdeki her şey yanıyor, karıncalanmalar ayak parmaklarıma kadar ulaşıyor.

"Sakin ol," diyorum derin nefesler alarak, sanki beni canlı hissettirmemiş gibi - sanki iki yıldır uyumuyormuşum ve geçici bağlantımızdan yeni uyanmışım gibi. "Bunun hiçbir anlamı yok, unuttun mu? Bu bir yalan."

Kade başını sallıyor ve dışarı çıkmadan önce bana ters ters bakıyor.

Ekranımda Base'den bir mesaj beliriyor, Luciella'yı üçlü sekse ikna edip edemeyeceğimi soruyor, çünkü istediğini elde etmek için son çaresi bu gibi görünüyor. Nazikçe reddediyorum. Sonra Kade'in rehberini açıyorum ve önceki mesajlarımıza bakmamaya çalışıyorum.

Tornavidanı burada unutmuşsun.

Öğrencilerim içeri girerken aleti kaldırıp elimde çeviriyorum. Biri Kade Mitchell'ın ona baktığını söyleyerek kıkırdıyor, arkadaşı da

Kızgındı, bu da onu daha ateşli gösteriyordu. Başka bir kız bayılmak üzereymiş gibi yüzünü yelpazeliyor.

Telefonum çalıyor ve mesajın geri döndüğünü bildiriyor, ben de gözlerimi deviriyorum.

Hâlâ engellenmiş görünüyor.

OceanofPDF.com

7

KADE

Ellerin titriyor.

Arabama biner binmez kapıyı gereğinden fazla kuvvetle çarpıyorum ve eklemlerim beyazlaşana kadar direksiyonu kavrıyorum. Sonra yumruğum direksiyona çarpıyor. Bir kere. İki kez. Üç kez. Öfkem azalmıyor; düşüncelerimin hiçbiri yavaşlamıyor, saldırdığım zamanki gibi değil.

Söz konusu o olduğunda değil.

Direksiyonun derisini kavrayan parmaklarımın ötesini göremiyorum, ciğerlerimi dolduramıyorum, onu gördüğümde damarlarımda kabaran kör edici öfkenin ötesini göremiyorum. Sesinin tınısı, yumuşak teninin hissi. Onunla ilgili her şey beni kızdırıyor.

Göğsümdeki düzensiz atışlar sakinleşmiyor.

Yakınımda bile değil. O aptal binanın içinde, zehirli bir yılan gibi hiç etkilenmeden dans ediyor.

Sikeyim.

Ne yapmaya çalışıyor?

Ne sikime oynuyorum ben?

Son iki yıldır ondan kaçıyordum. Hafta sonları ziyaretine gittiğimde mesafemi korudum. Yine de buradayım, sertleşmiş bir şekilde oturmuş, kız kardeşimin en iyi arkadaşını mümkün olan her pozisyonda becerdiğimi hayal ediyorum.

Eli bana sarıldığında tek yapmak istediğim kıyafetlerini yırtıp atmak ve sikime onun içinde nasıl hissettiğimi hatırlatmaktı. Parmaklarımı bacaklarının arasına sokmak, içine girerken kulağımda inlemelerini duymak istiyordum. Onu eğmek ve benim için çığlık atarken o aptal at kuyruğunu yumruğumun etrafında döndürmek istedim.

Aman Tanrım. Eğer bir otoparkta olmasaydım, kendimi bitirirdim.

Öğrencileri gider gitmez geri döneceğim. Bu sadece kaşınmak için bir kaşıntı. Hepsi bu. Onu duvara yaslayıp, şehri tekrar terk edene kadar yolumdan çekilmesini söyleyeceğim.

Ne sikim? Hayır.

O zaman onun küçük duygusal kargaşa oyununa alet olmuş olurum ve bu yola tekrar girmeyi reddediyorum. Bu sefer olmaz. Ama onu bu gece görmenin, vücudunun her santimine dokunmak isteyen bir yanımı uyandırmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

Aptalca dürtüler.

Bu boku bastır.

Hepsi bu. Dürtüler. Çünkü o günlere geri dönebilir miyim hiç? İstesem bile dönebileceğimden değil.

Stacey Rhodes kılık değiştirmiş bir şeytan. Dışarıdan cehennem gibi seksi, ona aşık olmanızı sağlayan bir kişiliğe sahip, ancak içi tamamen çirkin ve sahte. Benim hain sikim belli ki yılanla melek arasındaki farkı bilmiyor ve geri çekilmesi gerekiyor.

Kendimi ayarlayıp arkama yaslandığımda bile ereksiyon acı veriyor.

Onun dansını izlememeliydim. Aptal tavanı tamir etmek için gönüllü olmamalıydım. Onu partide gördükten sonra mesafemi korumam gerektiğini bilmeliydim. Şimdi sikim şortumun içinde seğiriyor ve gitmemem için bana yalvarıyor.

Base'e cevap verdi mi? Haftalardır kız kardeşimle dans ettiği bir videoyu gördükten sonra onu istediğini söylüyordu. Grup sohbetimize mesaj atıp ona mesaj atıp atmamayı düşündüğümüzü sordu. Açıkçası onu görmezden geldim ama Dez ona, kızın ona atacağı ret cevabının tadını çıkarmasını söyledi.

Bu da onu daha da kışkırtmışa benziyordu.

Hafta sonu ortak olmayı planladıklarında neredeyse kafasını kıracaktım. Kucağımdaki kız üzerimden atılmak üzereydi ve bir bıçak

kafatasına saplandı.

Bana yaptığı gibi onun da aklını karıştıracaktı ve kimse bozuk bir Base istemez.

Ama oraya giderse, onu öldürürüm. Bunu yaptığım anda pişman olurdum ama onu gözümü kırpmadan katlederdim.

Dürtüsel. Ben çok düşüncesizim.

Neyse ki arkadaşlarımın partiden ayrılmasını sağladım. Onu CCTV'den misafir odasında uyumaya giderken izledim ve rahatlayabileceğimi hissettim.

Ama sonra Tylar onu tek başına bıraktı.

Takıntılı eğilimlerim - eski terapistim tarafından işaret edilen bir özellik - onu sürekli kontrol etmem anlamına geliyordu. Base'in ya da başka bir sarhoş serserinin yatağa gizlice girmediğinden emin olma ihtiyacı duymadan huzur içinde oturamazdım.
onun iradesine karşı. Sırf bunun gerçekleşmediğinden emin olmak için silahımla kapıya yaslanıp uyumaya tamamen hazırdım.

Kapıyı sessizce açtım ve köpeklerimi de onunla birlikte içeri soktum, çünkü onlar oradayken kimsenin odaya girmeye çalışmayacağını biliyordum.

Ayrıca, sinir bozucu bir şekilde, Milo ve Hopper onu özledi.

Onu kameralar aracılığıyla uyurken izledim ve köpeklerime sarılırken zar zor görebildiğim kadar içtim.

Ama sonra aradı ve gitmek zorunda kaldım.

Giyindim, silahımın tamamen dolu olduğundan emin oldum ve ayrılmadan önce kılıflarımı bıçaklar ve diğer silahlarla doldurdum.

Telefonum çalıyor - biniş kartımı indirmem için bir hatırlatma.

Luciella babamın benim de ziyaret edebilmem için fazladan iki bilet ayırttığını söylediğinde, onun yerine Dez'in benimle gelmesini istemeyi düşünmüştüm. İltimas geçtiğimden değil ama tüm zamanımı Base'in eski sevgilime nasıl yaklaşması gerektiği konusundaki konuşmalarını dinleyerek geçirmek istemedim. Geçmişimizi bilmiyor - Luciella'ya söylemeye hazır olana kadar aramızda kalması için bana yalvardı, bu yüzden en iyi arkadaşım şimdi onu becermek istiyor.

Belki uçağa binmeden önce pasaportunu yakarım?

Hayır. Düşüncesiz, kontrolcü hıyar. Ne isterlerse yapabilirler. Kız onu becerdiğinde aptal gibi görünecek olan o olacak. Çünkü bu
O yapar. Sizi içine çeker, yalanlar, duygular ve sahte saçmalıklarla besler, ancak hepsini kafanıza düşürür.

Bu konuda acımasız bir pislik olduğumu söylemek hafif
kalır. Ondan amansız bir tutkuyla nefret ediyorum.

Sigara paketimi alıp bir tane yakıyorum ve stüdyoda aldığım mesajı tekrar okuyorum. Aletimin yumuşadığını söylemek yanlış olmaz.

***Bernadette**: Ortalığı karıştırmamanız konusunda uyarılmıştınız. Sahibini ortadan kaldırmak için bir sözleşmeniz vardı, peki neden kumarhanede sekiz ceset bulundu?*

Önce bana ateş ettiler. Ne yapmam gerekiyor?

***Bernadette**: Ses tonuna dikkat et. Benim için bir şey yap.*

Sinirli bir huff sesi çıkıyor ve ciğerlerimi yakmak için mümkün olduğunca çok duman soluyorum.

***Ben**: Ne?*

***Bernadette**: Bu gece beni görmeye gel.*

İç çekiyorum, hızlıca bir yanıt veriyorum ve beni yalnız bırakmasını umuyorum.

***Ben**: Yapamam. Meşgulüm.*

***Bernadette**: Sormuyordum, Kade.*

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum, sigaramı camdan dışarı fırlatarak.

Ben: Sabah Amerika'ya uçuyorum. Onun yerine kocan seni becersin.

Her zamanki gibi hemen cevap verdi.

***Bernadette**: Buraya gelmek için bir saatiniz var, yoksa gelecek yıl babanız için ziyaret hakkı olmayacak.*

Onun bu tehdidine gözlerimi deviriyorum, telefonumu yolcu koltuğuna atıyorum ve müzik çalarken onun adresine gidiyorum. Her şeyi bastıracak kadar gürültülü.

Bernadette neredeyse kırk yaşında, evli ve neredeyse benimle aynı yaşta bir çocuğu var. Kelimenin tam anlamıyla ne isterse ve kim olursa olsun yapabiliyor ve iğrenç kocası da buna izin veriyor. On dokuz yaşımdayken bana yaklaştı, babamın davasında yardımcı olabileceğine dair bir sürü yalan söyledi ve o zamandan beri onunla kapana kısıldım.

Uyuşturulduktan sonra uyandığım ilk gece ondan uzaklaşmak istedim ama bana yaptırdığı onca şeyden sonra - para için öldürdüğüm onca insan - bu elimi kolumu sallayarak uzaklaşabileceğim bir şey değil, özellikle de temiz ellerle.

Kapısını çaldığımda, onu benden uzak tutabilecek bahaneler üretmeye çalışıyorum ama bunun gerçekleşme şansı olmadığını biliyorum.

Güvenlik ağım için torpido gözümü açıyorum, bilmediği bir silahı şortumun arkasına sokuyorum, sonra şapkamı çekip ters çeviriyorum.

Hemen asistanım Barry'ye bir mesaj atarak Amerika'da planların hala devam ettiğini, bir buluşma noktası ayarlamasını ve gecenin geri kalanında ulaşılamayacağımı söylüyorum.

Kendim ve ekibim için oluşturduğum mesajlaşma uygulamasını güvenli bir dosyada saklıyorum, böylece Bernie telefonumu karıştırmaya karar verirse onu bulamayacak.

Her şey İngiltere'de Barry'yi öldürmeye çalışıp masum olduğunu öğrendiğimde başladı. Benim yaşımdaydı ve başına on bin dolar ödül konmuştu. Sahte ölümüne yardım ettim ve o da bana sadık kaldı, yardım etmek için benimle çalışmayı teklif etti.

onun gibileri. Zamanla, yeraltı dünyasının sıkı pençesinde sıkışıp kalmış insanları kurtarmak için kendi grubumuzu oluşturduk.

Hepsi şirketimden ayrılmakta özgür ama hiçbiri ayrılmayacak. Onlara sadece iyi ödeme yapmakla kalmıyorum, aynı zamanda seyahat edebiliyorlar, dünyayı deneyimleyebiliyorlar.

Savaşmanın ve kurtarmanın adrenalini ve onlar bir şekilde yarattığım ailenin bir parçası. Bir grup hayalet - yeraltı dünyası için ölü ama çok canlı.

Ve ben onların lideriyim.

Bir huff, başımı salladım ve içeri girdim.

Fuayede durmuş, Bernadette'in elinde bir kadeh şarapla, boyalı kızıl saçları zıplaya zıplaya, sahte göğüsleri neredeyse dar siyah elbisesinden düşecek şekilde bana doğru ilerleyişini izliyorum. Topukları beyaz mermere vuruyor ve çıkan ses vücudumu titretiyor, neredeyse gözle görülür bir şekilde ürpermeme neden olacak kadar. O kadar sinirleniyorum ki gözlerinin içine bakamıyorum.

Kadın şantajcı bir canavar. Muhtemelen tanışmaktan hoşnut olmadığım en kötü türden. Bernadette yanımdan geçerken tırnakları göğsümde geziniyor, ben de onu ofise kadar takip ediyorum.

Bir dosya çıkarıyor ve aramızdaki masanın üzerine bırakıyor. "Bryan Tiernan," dedi ve dosyayı açıp kırık bir fotoğrafını gösterdi.

"Bu sabah sana karşı iki suçlamada bulundu. Saldırı ve kundaklama. Ona parasını ödemek ve bir daha bu konuda tek kelime etmemesini söylemek zorunda kaldım. Neden rastgele insanlara evlerinde saldırıp sonra da evlerini ateşe verdiğini açıklamak ister misin?"

Sessiz kalıyorum. Parmaklarımı kolçaklara vuruyorum. Son yattığı adamı öldürdüğüm gibi onu da öldürmeliydim.

Kimse Stacey'i becerip bundan kurtulamaz. Ben ona sahip olamam ama başka kimse olamaz.

"Rotanın dışına çıktığında seni korumaya devam edemem. Sana hedeflerinin kim olduğunu söylüyorum. Böyle şeylerin olmadığından emin olmama gerek yok.
oluyor." Dişlerini göstererek evrakları işaret ediyor. "Sen böyle eğitilmedin. Evine girip onu silah zoruyla alıkoymak için hiçbir nedeniniz yoktu ve onu neredeyse tanınmaz hale gelene kadar dövmek için de hiçbir nedeniniz yoktu. Bu kolaylıkla bir cinayete teşebbüs davası olabilirdi.
Ya raporu benim yerime meslektaşlarımdan biri alırsa?"

Omuz silkiyorum.

Bu onu, "Neden yaptın?" diye bağıracak kadar kızdırıyor. Sen. Yaptın? Yaptın?"

Sandalyede arkama yaslanıp bileğimi dizime dayıyorum. "Kendimce sebeplerim vardı."

Mükemmel bir şekilde yolunmuş kaşlarını kaldırıyor. "Açıklamak ister misin?"

"Hayır." Aklımı kaçırdım - tek açıklaması bu. "Bu seni ilgilendirmez."

Öne doğru eğilerek hırlıyor. "Dikkatli ol, Kade. Dosyanı kolayca teslim edebilirim ve hayatının geri kalanını kilit altında geçirmeni sağlayabilirim. Seni de baban gibi bir tesise kapatırlar."

Öfkemi bastırmaya çalışarak ona baktığımda sırıtıyor ve dosyayı kapatıyor. Bu tarz bir şeyi ilk kez söylemiyor ve bunu yapabilecek kadar gücü var. Yeraltı dünyasında koca bir imparatorluğu yönetiyor ve İskoçya Polisi'nde üst düzey bir rütbeye sahip.

Kaçacak yerim yok.

"Ancak bir süreliğine gidiyorsun ve her ne kadar Amerika'da benim için çalışacak olsan da seni çok özleyeceğim." Masanın etrafında dolaşıyor; kendini önümdeki masanın üzerine çekiyor. "Archie bir saat içinde evde olacak. Bize katılmasını bekleyecek miyiz, yoksa sana yeni evcil hayvanımızı şimdi mi göstereyim?"

Gözlerim seğiriyor. "Yeni evcil hayvan mı?" Bunu duymak hoşuma gitmedi. "Ne demek istiyorsun?"

Bernadette sırıtıyor, topuklu ayakkabılarını tekmeliyor ve ayaklarını bacaklarımın arasına yerleştiriyor. Elbisesi kalçalarına kadar iniyor ve bana altının çıplak olduğunu gösteriyor. İç çamaşırı yok. Sınır yok. Utanmak yok.

Yüzümü buruşturup başka tarafa bakıyorum.

"Onu seveceksin." Masadan atladı. "Beni takip edin."

Üçüncü katta kıkırdıyor ve bana dönüyor. "Rachel'ın bize katıldığı zamanı hatırlıyor musun? O daha da güzel. Ve daha maceracı."

Şu anda kendimi kafamdan vurabilirim. Silah sırtımda yanıyor, kullanılmak için yalvarıyor.

Ama onu ya da kendimi öldürürsem, tüm ailem yok olacak - Bernadette'in sinir bozucu tripwire'ı, eğer onlara sırtımı dönersem.

Bazı işleri yapmayı reddedersem Luciella tehdit ediliyor. Birini becermeyi reddedersem, babam annemi haftalarca görmez.

Ailemdeki hiç kimse kötü şanslarının ardındaki nedenleri bilmiyor. Görünüşe göre Stirling'de hayatını sürdüren bir üniversite öğrencisiyim.

Ama bu gerçeklerden çok uzak.

Bir gün ondan uzaklaşacağım; bu hayattan kaçacağım.

Kapıyı açtığında bir sarışının kendini parmakladığını görür. Dört direkli yatakta, kadife çarşafların üzerinde inleyerek kıvranan Bernadette bana elbisesinin fermuarını açmamı söylüyor ve bunun hızlı bir gece olması için dua ediyorum.

Ama sonra iğneyi boynuma batırıyor ve bu şansım da yok oluyor.

OceanofPDF.com

8

KADE

FLASHBACK 1 ÜÇ

YIL ÖNCE

Üç çadır kuruldu. Biri ben ve arkadaşlarım için. Bir tane Luciella ve onun için. Ve on sekiz yaşındaki gruptan uzakta - bar
Base ve Dez 20 yaşında, annem ve Ewan.

O *burada.*

Onunla kibarca konuşacak cesareti kendimde bulduğumdan değil.

On beş yaşımızdan beri onu kızdırmak için elimden geleni yapıyorum.

Olgunluk için puan.

Ben ve Base ateşin önündeki kütüğün üzerine oturuyoruz, o annem ve Luciella bakmıyorken bana esrarı uzatıyor, kızlar da kendi ateşlerini yakmaya çalışıyorlar.

Gözlerimi siyah saçlı bir örneğe dikmişken arkadaşım
Moskova'daki hafta sonu hakkında konuşuyor. Stacey, Tylar'ın söylediği bir şeye gülüyor.

Komik bile değil.

Base öpüşen insanlara bakarken "İlişkide olmanın canı cehenneme," diyor. "Sadakat bulmak zor."

Homurdanıyorum, gözleri benimkileri bulunca başka tarafa bakıyorum. "Hem erkekleri hem de kadınları becerdiğin için hepimiz arasında en büyük seçeneğe sahipsin."

Esrarı bana uzatıyor, dumanını üflüyor. "Arada bir fark var. Her ikisinden de cinsel olarak etkileniyorum ama duygusal ve romantik olarak sadece
bir kadınla asla çıkmam. Bu mantıklı mı?"

"Öyle." Base'in biseksüel olduğunu söylemesi uzun zaman aldı, onu farklı göreceğimizden endişelendi ama bunun yerine hepimiz sarhoş olup kutlama yaptık.

"Bu daha büyük bir seçeneğim olduğu anlamına gelmiyor. Alınma dostum ama ben olsam sana yaklaşmazdım. Çok uzunsun ve baskın olacağını düşünüyorum. Yine de Dez'i becerirdim, ama bunu söylediğimi ona söyleme."

Kıkırdıyorum. "Yapmayacağım."

Sonraki beş dakika boyunca ben insanları izlerken Base telefonuyla mesajlaşıyor. Erkeklerin on iki kişilik çadırın dışında bira dolu soğutucuları var ve bazıları kızlarla sohbet ediyor.

"Peki ya sen?" Base sonunda soruyor.

Kaşlarımı çatıyorum, bir bira daha
açıyorum. "Ben mi?"

Başını sallıyor. "Seni hiç kimseyle görmedim. Ben ve Dez birkaç kez bu konu hakkında konuştuk. Bakire olduğunu düşünüyoruz." Yüzünü buruşturdu. "Kulağa kötü geliyor. Öyle demek istemedim. Sadece kimseye bir bakış bile atmıyorsun."

Ayağa kalkıp onu yumruklamadan önce uzaklaşmalı mıyım yoksa hiç kimseden etkilenmediğimi, onlar gibi öpüşme, sevişme ya da başka bir şey arzulamadığımı itiraf mı etmeliyim diye düşünerek sustum. Hiç onlar gibi tek gecelik bir ilişkim olmadı.

Eskiden bu konuda utanırdım ama sanırım artık gerçekten umurumda değil.

Cinsel uyarılmadan tamamen yoksun değilim - ellerim duygular ya da başka birinin yaptığı hissi olmadan yeterince iyi bir iş çıkarıyor.

Hayır - aklımda bir kişi var. Kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve benden nefret ediyor.

Gözlerim kamp alanını tarıyor, ta ki içkisini yudumlayan ve zar zor yanan ateşe bakan ona gelene kadar. Yaptıklarını izleyerek onun hakkında çok şey öğrendim. Çok sosyal değil, pek konuşmaz. O bir
harika bir dansçı. Bir keresinde onu stüdyoda esnerken görmüş olabilirim ve eğilirkenki görüntüsü aklıma kazındı.

Birkaç dövmesi var. Ciddi bir şey değil. Onlara yakışıyor.

Dez'in söylediği bir şeye gülümsüyor ve benim elim biramı kavrıyor. Her ne kadar masum ve tatlı görünse de sinir bozucu biri; ağzımdan sigara çalıp uzaklaşıyor, haklı olsam bile onu düzelttiğimde gözlerini deviriyor. Bana güneşin altındaki her ismi söylüyor ve bu benim günümü on yapıyor.
kat daha iyi.

Kız kardeşimin en iyi arkadaşına öyle bakmamalıyım ama Stacey Rhodes odaya girdiğinde bakmamak mümkün değil.

Bana tekrar bakıyor, ama bu sefer ben de ona bakıyorum, serin havayı boynumda hissediyorum.

Base omzumu dürtüyor ve ben de bakışlarını kırıyorum. "Ee, öyle misin?" Bir sigara daha yakarken ona bakıyorum. "Ne miyim?"

"Bakire mi?" diye sorar. "Bana söyleyebilirsin. Sevişmene yardım ederim." Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Siktir git."

Base dumanın arasından güler. "Sakin ol. Seninle dalga geçmeye çalışmıyorum."

Mırıldanıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Bunu bana bir daha sorma."

Ellerini kaldırır. "Peki. Her neyse, kızlara bizimle oturmalarını söylemeliyiz," diyor Base, bir bira daha almak için beni çadıra kadar takip ederken. "Ateşleri içler acısı ve kız kardeşinin kıçını beğeniyorum. Buna izin var, değil mi? Yoksa kurallarınız mı var?"

Alay ettim. "Luciella'yla ne istersen yapabilirsin ama bana hiçbir ayrıntı verme. Ciddiyim. Ve ona zarar verirsen, seni boğarım."

Gülüyor ve birasını kızlara doğru uzatıyor. "Ve Stacey. Onu her gördüğümüzde daha da ateşli oluyor. Bu nasıl yasal olabilir ki?"

Arkadaşımı ateşe atmam bir kaza olarak geçiştirilebilir, değil mi?

Kızlar bize katılıp ateşimizin etrafında daire şeklinde oturduklarında ofluyorum. Müzik çalıyor, insanlar kendi aralarında konuşuyor ve ben alevlere odaklanıyorum.

Ateşin içinden onu tekrar görüyorum. Bu sefer bana bakmaya başlamıştı bile. Midemde bir sarsıntı, sonra bir çırpınma.

Bu şekilde hissetmeyi nasıl bırakacağımı bilmiyorum.

Hepsi bir cesaret oyunu oynamaya karar verdiğinde, oflayıp pufluyorum ve uyumak için çadıra gitmeyi düşünüyorum. Dirseklerimi dizlerime yaslıyorum. "Lanet olası kız kardeşim buradayken cesaret oyunu oynamam."

Sonra Dez konuşur. "Doğru. Neden cesareti iki dakika içinde tamamlamak için çadırlardan birine girmeniz gerektiğine dair bir kural koymuyoruz? Bu şekilde daha özel olur."

"Seni kırdığım için üzgünüm ama ben iki dakikadan çok daha uzun süre dayanırım."

Base birasını içerken sırıtarak şöyle diyor. "Ama belli bir sarışınsa bir istisna yapabilirim."

"Kapa çeneni Sebastian," diye karşılık veriyor Luciella.

Dez pes edene kadar ileri geri tartışırlar ve Tylar ilk olarak birinin birasını indirmesi için cesaretlendirir. İkincisi birinin üstünü çıkarması, üçüncüsü ise Dez'in kamp alanında çıplak dolaşmasıdır.

"Luciella'ya beni öpmesi için meydan okuyorum," diyor Base ve ben onun çaresizliği karşısında başımı öne eğiyorum. "Gidelim prenses. Umarım cennette iki dakika geçirmeye hazırsındır."

"Hayır dersem ne olur?" diye soruyor kollarını kavuşturarak. "Onu öpemem!" Ablam bana bakıyor. "Onlara yapamayacağımı söyle!"

Omuz silkiyorum. "Ne istiyorsan onu yap."

Burun delikleri alevlenmeden önce bana ölümcül bir ihanet bakışıyla bakıyor.

Ayağa kalkıyor ve Base'i çadıra kadar takip ediyor. Fermuarı çeker ve biri zamanlayıcıyı başlatır.

Zaman geçirmek için telefonumun başına oturup sosyal medyada geziniyorum. Belli bir profile tıklıyorum. Onu takip etmek istiyorum ama muhtemelen beni engelleyecektir.

Kimsenin görmemesi için ekranıma açı vererek etiketlenmiş fotoğraflarına tıklıyorum. Bir hava çemberinde baş aşağı asılı duran Stacey, inanılmaz esnekliğini gösteren kırmızı bir zıbın giyiyor.

Ekran görüntüsü aldım.

Çadırın fermuarı açılıyor ve ben ekranımı kapatıyorum. Üs bizi onaylıyor ve Luciella birini öldürmek istiyormuş gibi bakıyor.

Sırada Dez ve Tylar var, sonra üç kişi daha. Meydan okumalar biraz daha samimi bir hal alıyor ve süre öyle bir uzuyor ki paniğe kapılıyorum.

Stacey kimseyle bir şey yapmaya cesaret edemedi.

I.

"Kade," diyor Tylar sırıtarak.

Bana attığı bakışla ruhum bedenimi terk ediyor.

"Stacey ile öpüşmen için sana meydan okuyorum."

Neredeyse telefonumu düşürüyordum.

"Ne?" Luciella'nın sesi iğrenmiş gibi geliyor. "Şu anda şaka mı yapıyorsun?" Tylar elini sallayarak, "Az önce Base'i öptün," diyor.

Eğiliyor

Stacey'e baktı. "Devam et o zaman."

"Ben yatmaya gidiyorum," diyor kız kardeşim yüzünü buruşturarak. "Seni sıcak tutmamı ister misin?" Base soruyor.

Gülümsüyormuş gibi yapıyor. "Cehennemde yanmayı tercih ederim ama teşekkürler."

Herkes gülüyor ama ben sessiz kalıyorum, alevleri izliyor ve yok olmanın mümkün olup olmadığını merak ediyorum. Burnumdan ağır ağır nefes alarak ayağa kalkan Stacey'e bakıyorum.

Hassiktir. Bu oluyor. Hayır. Onu öpemem.

Kırmızının en parlak tonuna döndüğümü biliyorum, ellerim titriyor.

On beş yaşımdan beri takıntı haline getirdiğim kızın, kalçaları sallanarak, saçları sırtından aşağı dökülerek, hiç umursamadan çadıra doğru yürümesini izliyorum - Base bana dokunana kadar donup kalıyorum.

Bu sadece bir öpücük. Bir öpücüğü kaldırabilecek yaştayım.

Ne yapacağımı bilirim. Her şeyi berbat ederek kendimi rezil etmeyeceğim. Muhtemelen bir sürü insanla öpüşmüştür ve bu hiçbir şey değil.

Sanırım bayılacağım.

Çalan müzik için şükrederek takip ediyorum - kafamdaki çılgınca düşünceleri bastırıyor. Önce Stacey içeri giriyor, ben de içeri girdikten sonra çadırın fermuarını tekrar çekiyorum.

Stacey tereddüt etmeden oturup bana baktı. "İstersen rol yapabiliriz. Bunu başka biriyle yapmayı tercih edeceğini biliyorum. Gücenmeyeceğim. Gerçekten."

Çok alındım.

Elbisesi kalçalarına kadar çıkarken gördüğüm manzara çok hoş. Şortumu çıkarmadan önce, onu taklit ederek kalçalarımın üzerine çöküyorum. "Eğer korkuyorsan, bunu itiraf edebilirsin." Bunu kusmadan söylemeyi nasıl başardığımı bilmiyorum. "Numara yapmak ister misin?"

Boğazını temizliyor, parmaklarını kıpırdatıyor. "İki dakikamız var. Sanırım otuz saniye çoktan geçti."

Başımı salladım. "Tamam."

"Tamam," diye karşı çıkıyor. "Bu tam bir öpüşme mi?" "Tylar 'Stacey ile öpüş' dedi."

Saç telini yüzünden çekmek istiyorum ama onun yerine ellerimi yumrukluyorum.

"Gülme," diyor dudağını çiğneyerek, "ama bunu daha önce hiç yapmadım."

İçimden rahat bir nefes alıyorum ve dizlerimiz birbirine değene kadar vücudumu öne doğru çekiyorum. "Ben de öyle." Stacey'nin bakışları genişliyor ama o konuşamadan ben devam ediyorum. "Sadece gözlerini kapat."

"Kendimi daha iyi hissetmem için yalan söyleme. Hepimiz senin ününü biliyoruz." Gözlerimi kısıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Bir omzunu kaldırıyor. "Ne demek istediğimi anlıyorsun." Sonra başını sallar. "Önemli değil."

"Böyle bir şöhretim varsa yalandır," diyorum.

meşaleyi yumuşak bir ışıltıya çevirdi. "Pek çok insan kendini göstermek ya da bir haber yakalamak için benim hakkımda saçma sapan konuşuyor. Ben de seninle aynı durumdayım. Tamam mı?"

Yutkunuyor ve ben boğazının hareketini izliyorum. "Tamam," diye sessizce cevap veriyor.

"Gözlerini kapat ve gergin olmayı bırak," diyorum tüm bedenim titremeye karşı savaşırken.

Göz kapakları kapanıyor, kalın ve uzun koyu kirpikler gözlerinin altında yumuşak tene yerleşiyor. "Yanlış yaparsam gülme."

Bir anlığına ona bakıyorum, sanki daha önce milyonlarca kez bakmamışım gibi, her bir çilini yakından incelememe izin veriyorum, mükemmel elmacık kemiklerini, siyah saçlarının yüzünün etrafında kıvrılma ve etrafında çağlama şeklini. Dudaklarını yalıyor ve gözlerim bu harekete takılıyor. Doğal olarak dolgunlar, pembenin koyu bir tonu ve her zaman alttakini ısırıyor.

Öne doğru eğilip gözlerimi kapatırken nefesim burun deliklerimde ağırlaşıyor. Kalbim tehlikeli bir hızla çarparken, burnum dudaklarımız aynı hizaya gelene kadar onunkinin yanından kayıyor ve tereddüt ediyorum.

Bunu mahvedeceğim. Etrafımıza ısı yayılıyor ve nefes alamıyorum. Göğsümde bir ağrı oluşuyor.

Panik içime çöküyor ve bir santim geri çekiliyorum, ona sadece herkese rol yapacağımızı söylemek üzereydim. Ama Stacey öne doğru itiyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve dünya duruyor, zaman duruyor. Lovelytheband'in "Broken" şarkısı ve yanımdaki grubun kıkırdamaları ve gevezelikleri kayboluyor, sadece ben ve Stacey kalıyoruz.

Avuç içleri göğsümden yukarı kayarak omuzlarımda dinleniyor ve ben nasıl hissettiğimden emin olamadığım bu dokunuştan kıllanıyorum. Öpüşmenin ortasında donup kaldığımı fark ediyor ve ellerini çekiyor. "Üzgünüm, eğer ben..."

Çekinmeden onu yakaladım, kendime doğru çektim ve

Öpücüğe karşılık veriyorum. Sert ama nazik bir öpücük ve ben ikinci, daha rahat bir öpücük için içeri girdiğimde, sıkı tutuşu omuzlarıma geri dönüyor.

On beş yaşımdan beri bunu yapmak istiyordum ama hiç cesaret edemedim.

Ona yaklaş. Ne kadar seksi olsa da, iş bana küfretmeye gelince dehşete düşüyor.

Dışarı. Dürüst olmak gerekirse, eğer bu bir meydan okuma olmasaydı, sanırım ters yöne koşardı.

Bu düşünce beni rahatsız ediyor.

Başlarımızı senkronize bir şekilde eğiyoruz ve öpüşme öyle bir noktaya kadar derinleşiyor ki

Birden dudaklarımı ayırıp dilini tatmak, ellerimle ona dokunmak, avuçlarımın altında yüzünün ne kadar narin olduğunu keşfetmek istiyorum ama onu korkutmak istemiyorum. Onun yerine önce alt dudağını, sonra üst dudağını öpüyorum.

Her seferinde hafifçe. Üstümün kumaşını yumruklarına sıkıştırıyor.

Dokunmaktan hoşlanmıyorum. Bu beni huzursuz ediyor, ama elim onun çene çizgisinin keskinliğini hissederken kendi aklına sahip, parmaklarımı yukarı doğru kaydırarak

kalın saçlarını tarıyorlar.

Stacey elimde titriyor ve bana tepki verebileceğini göstermek için bunu tekrar yapmasını istiyorum. Bağımlılık yapıyor.

Alt dudağımı dişlerinin arasında sürükleyerek sikime kan gönderiyor.

Başparmağım gözünün altındaki yumuşak deriyi okşuyor ve tam ikimiz de Dudaklar ayrılıyor, ağızlarımızdan ve dillerimizden gelen sıcaklığı hissediyorum, Base - penis - "Süre doldu!" diye sesleniyor.

İkimiz de durmuyoruz. Stacey ellerini yüzümün iki yanına götürüyor ve beni daha sert öpüyor, parmaklarım ensesinde kıvrılana kadar yaklaşıyor. Karıncalanma hissi göğsüme vuruyor ve içimdeki hayvani bir şeyi tetikliyor. Sahiplenici bir şekilde kolumu sırtının küçük kısmına dolayıp onu kendime çektiğimde inliyor.

"Devam et," diye emrediyor, ağzıma karşı nefes nefese, ve ben başımı sallıyorum, ağır nefes alıyorum.

O kadar sıcak ve rahat ki. Zihnimde ondan uzaklaşmamı söyleyen kötü düşünceler dolaşmıyor.

Her şey sakin. Her şey sessiz. Her şey yolunda.

Dilimin ucu onunkine değiyor ve yanlışlıkla inliyorum, bacakları dizlerimin etrafından ayrılırken onu daha da yakınıma çekiyorum, böylece neredeyse kucağımda oluyor. Tadı tam da beklediğim gibi. Tatlı ve meyvemsi, arada sırada içtiği dumanı örtmek için biraz da nane. Stacey Rhodes'un tadı muhteşem. Bağımlılık yapıyor.

Üzerime oturana kadar aramızdaki boşluğu ortadan kaldırıyorum ve omurgamın tabanında ısı oluşmasına neden oluyorum. Bir kayadan daha sert bir şekilde onu

Onu korkutmamak için güvenli bir mesafe bırakıyorum.

Parmakları saçlarıma gömülüyor, dili benimkine karşı hareket ederken çekiştiriyor. O beni yutuyor, ben de ona izin veriyorum. Açlıkla, birbirimizi yutuyoruz

İç çekiyoruz ve ben daha da sertleşiyorum. Özellikle de kalçalarını belime yasladığında.

Gülümsemesini ağzımda hissedebiliyorum.

Ve sonra... kelebekler. Birini öperken lanet olası kelebeklerim var. Benim neyim var böyle?

"Hey," diyor Base çadırın kumaşına vurarak. "Sensiz oynamaya devam edecek miyiz?"

Önce Stacey çekiliyor, kucağımdan düşüyor ve gıcırdadığını duyduğuma eminim. "Kahretsin," diye mırıldandı. "Geliyoruz!"

"Çok fazla bilgi, Rhodes."

Görebildiğim kadarıyla göz bebekleri büyümüş, yanakları kızarmış ve göğsü kontrolsüzce inip kalkıyor.

Onu tekrar öpmek istiyorum ama ayağa kalkıp bana hiçbir şey söylemeden aceleyle dışarı çıkınca balon patlıyor ve o an yok oluyor.

OceanofPDF.com

9

KADE

Telefon çalıyor ve beni hafızamdan silebilmeyi dilediğim rüyadan çekip çıkarıyor. Her ne kadar o geceyi yeniden yaşamak bende Odadaki her şey, şu anki gibi pozisyonlarda olduğumda beni ayakta tutuyor.

Kontrolümü kaybettiğimde, bayıldığımda ve bedenim bana ihanet ettiğinde aklım hep ona gidiyor. Hatıralar kabus gibi canlanıyor, sahip olduklarımız ve onun yok ettikleri için benimle alay ediyor.

Telefonum tekrar çalıyor, ekranda kız kardeşimin adı beliriyor.

Kahretsin.

Çıplak, terden kayganlaşmış ve Tanrı bilir daha nelerle dolu iki çift kol ve bacaktan kendimi kurtarıyorum. Bernadette inliyor ama uyanıp bana uykuya geri dönmem için bağırmak yerine... adı her neyse ona uzanıyor ve yastıkmış gibi göğüslerine sarılıyor.

Luciella ve annemden gelen mesajlar ekranımı dolduruyor. On beş cevapsız çağrım var.

***Luciella**: Neredesin lan sen? Bir saat içinde havaalanına gidiyoruz!*

***Luciella**: Üs burada ve senden haber alamadığını söyledi. Eğer yakında eve dönmezsen, seni almadan gideceğim!*

***Luciella**: Telefona cevap ver, seni sik kafalı!*

***Anne**: Baban bize katılacağın için çok mutlu; gülümsemesini hiç kesmedi. Bu onun için çok şey ifade ediyor, tatlım. Olanları bir kenara bırakıp ziyarete gelmene sevindim. Yakında görüşürüz.*

Yalan söylemeyeceğim, sonuncusu canımı yaktı. Son karşılaşmamız, Stacey'den ve ayrılığımızdan bahsetmesinin ardından masayı devirmem ve toplantı alanından hışımla çıkmamla sona erdi.

Luciella'ya sakin olmasını söyleyen bir cevap yazarken başka bir mesaj beliriyor. İki kez okudum ve sağ gözüm seğirdi.

Merkez: Kimin yatağındaysan çık ve ben seni bulmadan kıçını kaldır. Stacey'i almam lazım (öpücük alırsam çak bir beşlik) ama sensiz Amerika'ya mı gideceğim?

Mesaja kaşlarımı çatıyorum. Tekrar, tekrar ve tekrar okudum. Onu neden alıyor ki? Parantez içindeki mesajı beni itiraf etmek istediğimden daha çok sinirlendiriyor. Stacey onu aldığı için onu öpmeyecek. Belki de o etraftayken nasıl sessizleştiğimi ve ona nasıl baktığımı fark etti ve beni kızdırmaya çalışıyor?

Belime dolanmaya çalışan bir eli savuşturup yatağın kenarına oturuyorum. Metni tekrar okuyorum ve beynim ne söylediğime yetişemeden parmaklarım yazmaya başlıyor.

Ben: Şimdi eve gidiyorum. Yolda Stacey'i alırım.

Kendime kızıyorum ama sözlerimi geri almıyorum. O burada yaşıyor. Bernadette'in karşı tarafında. Ama dediğim gibi, ben düşüncesiz, kontrolcü bir hıyarım ve elimden geldiğince onun yanına yaklaşmasına izin vermiyorum.

Bu bir yalan, demiştim eli sikimin etrafındayken ve bu tek başına en büyük yalandı.

Keşke onu hayatımdan silebilsem.

Farklı ülkelerde çalıştığım zamanlarda bile bir sapık gibi sosyal medyasını kontrol ediyor, stüdyoya ya da malikâneye girişini izlemek için CCTV'ye giriyor ya da Luciella'ya ne yaptıklarını öğrenmek için hafta sonu planlarını soruyorum. Hatta bir keresinde mesajlarını okumak için kız kardeşimin telefonunu hacklemiştim ve bu hayatımın en büyük pişmanlığıydı.

İki yıl boyunca beni deliliğe sürükleyen bir kıza kafayı taktım.

Luciella'ya bir yanıt daha yazıp yolda olduğumu bildirdikten sonra giysilerimi giyip Bernadette görmeden yatağın altına soktuğum silahımı şortumun arkasına sokuyorum.

Şapkam nerede lan?

İşedikten sonra yanağımdaki çizikleri, boynumdaki ve göğsümdeki çok sayıda ısırık izini fark ederek yüzümü soğuk suyla ıslatıyorum ve Bernadette uyurken onu vurmayı tartışıyorum.

Belki onu bir yastıkla boğarım ve diğer kız yapmış gibi gösteririm.

Çok riskli. Onu bitirmeyi ne kadar istesem de yapamam. Riske atmak için çok fazla duygusal yüküm var. Belki de babamın kitabından bir yaprak alıp kimseyi umursamamalıyım. Herkes benim sadece
İskoç yeraltı dünyasının liderini öldürerek onları haklı çıkarabilirdi.

Archie beni merdivenlerin yarısında karşılıyor. "Günaydın," diyor, bir elinde kahve, diğerinde haşlanmış yumurta dolu bir kâse tutuyor. "Seni bütün gece ayakta tutmadı, değil mi?"

Bir kahkaha attım ve onu görmezden geldim.

Bu adam dengesiz. Çok sayıda kişiyle çalışan bir siyasi lider.
Hayvanlar, okullar ve her türlü istismar mağdurları için hayırseverler, ancak hasta pislik genç benimle zorla üçlü seks yapmakta ve ben bayıldıktan sonra beni taciz etmekte gayet iyiydi. Ben evden çıkmak için yalvarırken beni uyuşturucu ve içkiyle beslemekte bir sakınca görmedi.

Öldürmemi izlemekle bir sorunu yoktu. Onlara haksızlık eden insanlara işkence etmemi izlemek.

Ailesini güvende tutmak isteyen öfke dolu bir çocuk olarak beni silahlandırmakta bir sakınca görmüyordu, bana şantaj yapıyordu, böylece asla duramayacaktım. Stirling'e taşındım ve sözleşmelerden kazandığım parayla bir daire satın aldım.
Beni rahat bırakacaklarını umuyordum ama pençeleri hâlâ içimde. Otel odaları ve yatlar. Arabalar ve kulüpler. Bana sahip olabilecekleri her yerde, sahip oluyorlar.

En çok onu öldürmek istiyorum. Onun da zamanı gelecek.

Burada ipek bir bornozun içinde gülümseyerek duruyor ve bana karısının beni bütün gece uyutup uyutmadığını soruyor. Onu merdivenlerden aşağı tekmelemek ve
lanet haşlanmış yumurtalarında boğulacak.

Yanından hışımla geçerken omzum koluna çarpıyor, arabama ulaşana kadar basamakları ikişer ikişer iniyorum ve nefesimi kontrol etmem on dakikamı alıyor.

Telefonumu çıkarıp gizli klasörümü açıyorum ve Barry'ye önümüzdeki birkaç gün boyunca ulaşılabilir olduğuma dair bir mesaj gönderiyorum. İki arabanın dışarıda oturup beni beklediğini bildiriyor.

Her zaman bekliyorum.

Çok korkmuyor olabilirim ama bu kendi güvenlik ekibime ihtiyacım olmadığı anlamına gelmez. Onlar her zaman oradalar. Gözden uzakta ama yoluma çıkacak her şeye hazırlar.

Bernadette'in bunlardan haberi yok tabii ki, çünkü beni onun sapkın oyunlarından korumak için oradalar. Onu kızdırdığımda onlarla oynamayı seviyor - rastgele birini gönderip beni dövdürüyor ya da ölümcül olmayan bir yerimden vurduruyor.

Şimdiye kadar gönderdiği herkes, korumalarımı kullanmasına gerek kalmadan ölü bulundu. Eğer adamlarının öldürülmesini istemiyorsa, o zaman beni yoğun silah ve dövüş sanatları eğitimi almam için farklı ülkelere göndermemeliydi.

Ekibim Bernadette ve kocasıyla işlerin ne kadar çığırından çıktığını bilmiyor ve eğer elimden gelirse bu şekilde kalmasını sağlayacağım. Onlar benim askerlerim - taciz edildiğime dair tek bir kelime edersem ateş açıp hayatlarını kaybederler.

Benim altımda yüzlercesi var ama Bernadette'in on binlercesi var. Bu tür bir savaşta hayatta kalma olasılığını biliyorum.

Hala nefes alış verişimi ve oraya gidip herkesin gözlerinin arasına bir kurşun sıkma ihtiyacımı kontrol ederek motorumu çalıştırıyorum. Her zamankinden daha sinirliyim, muhtemelen Base'in mesajı yüzünden.

Cehennem gibi bir geceden, tehditlerden ve istenmeyen seksten sonra tek düşündüğüm Stacey'nin Base'e ne cevap verdiği. Eğer onu alacağını söylediyse, o zaman kesinlikle teklifini kabul etmiş olmalı?

Siktir, umarım değildir. Drama havamda değilim. Neyse ki Jason Amerika'ya gitmiyor da bu sorun ortadan kalkıyor. Onunla vakit geçirmektense kendimi boğmayı tercih ederim.

Stacey'nin malikanesi göründüğünde güneş doğmaya başlıyor ve evinin önünde durduğumda silahı torpido gözüne geri saklıyorum.

Penceresine bakıyorum; perdeler kapalı, ancak güneşin onu uyandırabilmesi için genellikle ortada bıraktığı küçük bir boşluk var. Olanlara rağmen ona o kadar ilgi duyuyorum ki son iki yılda dört kez penceresine tırmanıp onu uyurken izledim. Hatta bir keresinde gizlice girmeyi bile düşündüm.

Şimdi yapabilirim, değil mi?

Siktir, hayır. Tüm bu fevri düşüncelerimi bastırmam gerek.

Müziğimi kapatıyorum, telefonumu çıkarıyorum ve onun iletişim bilgilerine bakıyorum.

Çiller.

Neredeyse iki yıldır engellenmiş. Bu süre içinde bana mesaj atmaya çalıştığından bile şüpheliyim. Muhtemelen numaramı silmiş ve zehirleyeceği bir sonraki üzgün piç kurusuna geçmiştir.

Aramızdaki son mesajlara bakıyorum.

***Freckles**: Şu an uyuyor. Havuz evinde buluşalım mı?*

Ben: Seninle yarışacağım.

***Freckles**: Ben hep kazanırım, unuttun mu?*

Sadece saatler sonra, mesajlar sevimli ve eğlenceli olmaktan çıkıp çaresiz ve yalvaran bir hal aldı.

***Freckles**: Lütfen telefona cevap ver, Kade. Açıklamama izin ver.*

***Freckles**: Bunu düzeltmek istiyorum. Lütfen.*

Bir sürü cevapsız arama ve bir hafta sonra diyor ki:

***Çilli**: Luciella taşındığını söyledi. Nereye gittin? Lütfen konuş benimle. Seni seviyorum.*

Bu son kısım beni çılgına çevirdi. O gece ilk kokainimi almış ve Amerika'daki Base ile dört günlük bir alem yapmıştım.

Seni seviyorum. Hayır, beni sevmiyordu. Aşkın ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Birkaç yanıt yazdıktan hemen sonra hiçbirini göndermeden onu engelledim.

Sadece günler sonra, içeri girmeyi düşündüğüm sırada Bernadette dans stüdyosunun dışında bana yaklaştı ve onun sahte teklifini geri çevirmiş olmayı o kadar çok isterdim ki.

Dişlerimi sıkarak, mesajları tekrar okuduğum için kendime kızarak - uyuşturucu etkisindeyken ya da içkide boğulurken milyarlarca kez yaptığım bir şey- akla hayale gelmeyecek bir şey yapıyorum.

Numarasının engelini kaldırdım.

Kanım kulaklarımda uğulduyor, kişi adını değiştirirken ve ona bir mesaj yazarken parmaklarım titriyor.

Ben: Dışarıdayım.

Şurada. Basit ve doğrudan konuya. Fazla karmaşıklaştırmaya gerek yok. Mesafemi koruduğum iki yılın ardından, onu ön kapıya kadar takip ederek, dansını izleyerek, ona yaklaşarak ve bana dokunmasına izin vererek, benim için çıkardığı her sesi hatırlamama izin vererek kurallarımı yıktım.

Eli sikimin etrafına dolandığında - yalan olmayan yalan - ne yaptığını unuttum. Ama şimdi hatırlıyorum. Ve bir daha kafamı karıştırmasına izin vermeyeceğim.

Telefonum elimde titrer titremez kalbim hızla çarpıyor, üç kelimelik cevabıyla sinirlerim paramparça oluyor. Ben acınası bir pisliğim.

Merhaba yabancı.

Dudaklarımın bir sırıtışa dönüşmesini engelliyorum, göğsüm sıkışıyor. Yutkun. "Waste Love" çalmaya başladı, ben de sesini biraz açtım ama ailesini uyandıracak kadar değil. Üvey annesinin ziyaretçilerden, eve giren herkesten nefret ettiğini söylediğini hatırlıyorum, bu yüzden her zaman penceresinden tırmanıyordum.

Çekil yoksa arabayı sürer giderim.

Yazıyor, siliyor, yazıyor, siliyor. Cevap verdiğinde neredeyse başka bir mesaj gönderiyordum.

Sana gözlerimi deviriyorum. 5 dakika bekle.

Yatak odasının ışığı yanıyor, perdeler açılıyor ve sadece sütyeniyle bana baktığını görüyorum. Ağzımı onun memesinde gezdirdiğimi hatırlayınca tüylerim diken diken oluyor, omurgamda bir sıcaklık oluşuyor ve aletim seğiriyor.

Gözlerimizi kaçırmadan göz göze geldiğimiz uzun bir saniyenin ardından bana orta parmağını gösteriyor ve görüş alanımdan kayboluyor.

Küçük pislik.

Onu tekrar engellemiyorum ama sohbet kutusunu yukarı kaydırıyorum ve eski mesajlarımızı okurken anında kendimden nefret ediyorum. Çoğunlukla flörtöz ve alaycı, ailemle aynı odadayken diğerine çok seksi olduğunu söyleyen mesajlar. Gizlice çıktığımız gezilerden resimler. Hepsini çöpe atmak istiyorum ama parmağım hepsini sil düğmesinin üzerinde gezinirken, yapmamaya karar veriyorum.

Yıllar önce onu öpmeye cüret ettikten sonra birkaç gün dayanabildim. Onu mutfağımda köşeye sıkıştırmadan ve etrafta kimse yokken beni tekrar öpmesi için cesaretlendirmeden önce. Onu tezgahın üzerine çektim ve ellerimin vücudunda dolaşmasına izin verdim, yanlış bir şey yapacağımı düşünmekten panik atak geçirmeye yakındım.

O versiyonum artık yok. Onun yanında endişe duymuyorum çünkü o güzel ve onunla ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Hayır, sanırım şimdi onu becersem, kendimi onu boğarak öldürmekten alıkoyamam.

Beni kıran sunucu. Çok saçma.

Yaklaşık on beş dakika sonra, arkasında bir bavul ve omzunda bir çantayla aceleyle dışarı çıktı. Dışarı çıkıp ona yardım etmeliyim ama bunun yerine bagajı açıp koltuğuma yerleşiyorum.

Gergin olmamalıyım. Ona ne söyleyeceğimi düşünmemeliyim. Dün gece bana söylediği sözleri kesinlikle düşünmemeliyim.

Sakin ol. Bir anlamı yok.

Sanırım hiç olmadı. Onun için değil.

Bir bantlı bluz ve kot pantolonla yolcu koltuğuna indiğinde havayı yutuyorum. Parfümü ve şampuanı tüm duyularımı ele geçiriyor ve onları engellemek için camımı daha fazla açmak ve bir sigara yakmak zorunda kalıyorum.

Stacey öne doğru eğilip penceresine bakıyor. Gözlerini takip ettiğimde, orada duran bir gölge görüyorum, ama her kimse hemen perdelerini kapatıyor.

Üvey kardeşi Kyle olmalı. Onunla hiç tanışmadım çünkü hep uzakta okuyordu ama ondan sık sık övgüyle bahsederdi.

Kemerini takarken ya da telefonunu çıkarıp sosyal medyada gezinmeye başladığında, ekranında beliren mesajları görmezden gelerek hiçbir şey söylemiyor.

Bir *merhaba* bile *yok*. *Dün gece olanlar bir hataydı*, tek kelime etme. Tamam. Ben de konuyu açmayacağım.

Beni bu kadar rahatsız etmemeliydi.

Malikanesinden çıkarken müziğin sesini açıyorum. Ama gaza basmaya gittiğimde, sanki trafik arıyormuşum gibi ona bir bakış atıyorum ve gözleri boynuna düşer.

Kaşlarım çatılıyor ve makyajla gizlemeye çalıştığı morlukları incelemek için neredeyse arabayı durduruyorum.

İlk içgüdüm ona zarar vereni bulup öldürmek, ama sonra onu stüdyoda nasıl yakaladığımı hatırlıyorum ve direksiyonu daha sıkı kavrıyorum.

O morluklara ben sebep olmadım, değil mi? Ben... Siktir. Hayır, ona zarar veremezdim. Onu sıkıca tutmamı istedi.

Hemen kenara çekip özür dilemeliyim. Onu asla işaretlemek istemediğimi söylemeliyim. Ben değer verdiğim insanlara zarar veren bir psikopat değilim.

Evet, insanları kafalarından vurdum ya da şekillerini bozdum ve işkence ettim. Bernadette'e yardım etmek için insanlardan bilgi istedim ama Stacey'e hiç elimi kaldırmadım.

Lanet olsun. Belki de bunu ben yaptım. Belki de dün gece boğazını düşündüğümden daha sıkı sıkmışımdır. Belki de herkes haklıdır ve ben de babam gibi gerçeklikten kopmuşumdur.

Boğazıma bir yumru yapışıyor ve özür dilemek için mümkün olan her yolu deniyorum.

Ama sonra kız kardeşim onu arıyor ve konuşmak için müziğimi kapatıyor. Ona yolda olduğumuzu söylüyor, homurdanıyor ve bağırmayı kesmesini istiyor, sonra oflayıp telefonu kapatıyor.

"Şimdi gidiyorlar. Geç kalmak istemiyorlar. Bizi havaalanından alacaklar."

Bakışlarını yanağımdaki çiziğe, boynumun kenarındaki bariz ısırık izlerine yöneltiyor. Muhtemelen ben de seks gibi kokuyorum. Eğer bunlardan herhangi biri onu rahatsız ettiyse bile, telefonunda yazmaya devam ederken bunu belli etmiyor.

Neden umursasın ki? O kalpsiz.

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıyor, sonra ayaklarının dibindeki çantasından bir şey almak için eğiliyor. Gözlerim sırtının açıkta kalan kısmında birlikte örülmüş baş harflerimize takılıyor. Başımı sallıyorum ve başka tarafa bakıyorum.

Bir sigara daha yakıyorum ve rock müziğin sesini açıyorum.

Malikaneye vardığımızda, ben duş alıp giyinirken o da köpeklerimi gezdiriyor. O çalışanlarla sohbet ediyor; ben onlara ters ters bakıyorum. Havaalanına giderken ya da bir türlü hareket etmeyen trafikte sıkışıp kalmışken konuşmuyoruz.

Boğazına bakmaya devam ediyorum, makyajını tazelediğini ve morlukların artık neredeyse hiç görünmediğini fark ediyorum. Belki de stüdyodan değildi ve benim gibi o da dün gece başka biriyle yatıyordu.

Bu düşünce beni çenemi sıkacak kadar rahatsız ediyor. Ben yürüyen, konuşan bir çelişkiyim.

Ondan nefret etmiyorsun, evlat. Sadece ona kızgınsın, demişti babam son ziyaretimde.

Ama o bir yalancı. Ondan nefret ediyorum. Ona kızdığım için endişeden titremiyorum - tek düşünebildiğim *onunla* birlikte olması olduğu için kendimi kaybediyorum.

"Kahretsin," diye ağzından kaçırdı. "Otoyol kötü bir kaza yüzünden kapandı.
Bu yüzden burada sıkışıp kaldık."

Kaşlarımı çattım. "Temizlenmesinin ne kadar süreceği yazıyor mu?"

"Saatler sürebilir," diye yanıtlıyor kamburunu çıkararak. "Uçağımızı kesinlikle kaçıracağız. Lu'ya söylerim."

Ve işleri daha da iyi hale getirmek için, uçağımızı kaçırdık ve Glasgow'dan bir sonraki uçuş iki gün sonra. Bunun yerine Edinburgh'a gitmemiz, havaalanına yakın ve müsait olan tek otelde yer ayırtmamız ve uçmak için yarına kadar beklememiz gerekiyor.

Base bana iyi şanslar diliyor ve ben de Bernadette'in
Bir sözleşmeyle ilgili mesaj. Her hareketimi izliyor - zaten izlemesine izin verdiklerimi - böylece nereye gittiğimi biliyor.

Arabalarımdan birini yakınlarda görüyorum - Barry yolcu koltuğunda dizüstü bilgisayarıyla oturuyor. İçeri girerken ona başımla selam veriyorum ve Stacey'nin fark etmeyeceği kadar geride kalarak arkamızdan rahat giyimli dört muhafız yürüyor.

Otelin resepsiyonuna vardığımızda, birinin bana şaka yaptığından eminim. Birinin elinde kamerayla saksıdan atlamasını bekliyorum.

Stacey'nin beyaz bir tona dönüşmesi sinirimi daha da arttırıyor. Sadece bir oda var.

OceanofPDF.com

10

STACEY

Kyle*: O Kade Mitchell mıydı?*

Bekle... Şu anda aklımı mı kaçırıyorum? Tobias Mitchell'ın çocuklarıyla mı takılıyorsun? Lucy Luciella mı? İkizi mi?

Kyle*: Burada zorba bir ağabey gibi davrandığımın farkındayım ama onun kim olduğunu biliyor musun? İkizler sana sahte isimler mi verdi? Kahretsin. Sen biliyor musun?*

Gelip seni almamı istersen acil durum kodumuzu hatırlıyor musun?

Küçük çift kişilik yatağa uzanıp her mesajı okuyorum. Bir sonraki mesajında Tobias Mitchell'in tutuklandığı tarihten haberler gönderiyor. *Psikopat katilin ömür boyu hapis cezasını bir akıl hastanesinde çekmesine karar verilmiş.* Bir tanesinde Kade ve Lu'nun çocukluk fotoğrafı var, Amerika'daki kurumun içindeki yapay bir parkta babalarıyla gülümsüyorlar.

Efsanevi Tobias Mitchell'a nihayet çocuklarıyla görüşme izni verildi.

Sayfanın altında ilgili makaleler var ve ben Aria ile ilgili olana tıklıyorum. *Doktor Miller sonunda eski sevgilisiyle gerçek aşkı buluyor. Ama Tobias ne düşünüyor?* Bir şekilde, ikizlerin yaklaşık yedi yaşında olduğu düğün fotoğraflarını ele geçirmişler. Lu'nun kocaman bir sırıtışı var, Kade kaşlarını çatıyor ve kendisinden on bir yaş büyük ağabeyi Jason ellerini omuzlarına koymuş.

Ben de onun Tobias'ın oğlu olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Ewan gibi. Aria onun annesi değil ama ona Kade ve Lu'ya davrandığı gibi davranıyor, özellikle de biyolojik annesi birkaç yıl önce aşırı dozdan öldüğünden beri.

Bir süredir ailenin hayaleti gibiydi.

Okuduğum son makale iki ay öncesine ait: Kade ağzında sigarası, kolunda bir kızla Londra'daki bir gece kulübünden ayrılıyor. Esmer cesur kızı arıyorlar, sonra da ikilinin bir otel odasını paylaştıklarını ve kızın birkaç saat sonra *dağınık saçlarla* oradan ayrıldığını anlatıyorlar.

Tarayıcıyı kapatıyorum.

Kyle bir mesaj daha gönderip bunun kırmızı kod olup olmadığını soruyor.

Sadece mesajlarını okuyabildim. Arabadayken, benim Telefonun sesi kesilmiyordu ve yapmak istediğim son şey yolcu koltuğunda otururken üvey kardeşimle Kade'i tartışmaktı.

Beni ilk aldığında garipti çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyordum, özellikle de stüdyoda olanlardan sonra, ama ondan kaba bir yorum gelmeyince endişem azaldı. Onun bu yönüyle birçok kez yaşadığım rahat bir sessizlikti.

Neredeyse bir yıl boyunca kendime sakladığım versiyonu. Yorganın altında elimi tutan ve kimse bakmazken bana gülümseyen versiyonu. Beni havuz evinde öpen. Arabada öptü. Dünyanın dört bir yanındaki rastgele otel odalarında *The Greatest Showman*'i milyarıncı kez izlerken.

Hayatımdan çıkıp gittiğinden beri her gün özlediğim versiyonu - ve buna izin verdim.

Çantasını odamıza fırlatıp *hışımla* gittiğinde, saatler önce nefesinin altında bir *lanet* mırıldandığında onun bu tarafı hızla kabuğuna çekildi. Küçük yatağa oturdum, ayakkabılarımı çıkardım ve yorganı üzerime çektim ve o zamandan beri buradayım.

Her zamanki hıyar haline geri döndü. Alt kattaki barda ya da rastgele bir kızın evine giderken bir takside sarhoş olursa şaşırmayacağım.

Ona mesaj atıp yemek yemek isteyip istemediğini sormalı mıyım, yoksa bana siktir olup gitmemi mi söyleyecek?

Tam o sırada telefonum çaldı ve o olduğunu düşünerek kalbim durdu. Ama Kyle bir soru işareti gönderiyor.

Cevap vermeyi unuttum. Güvenliğim için endişelenerek terlediğine ve volta attığına şüphe yok. Gerçekten de küçük kardeşinin tam tersi.

Özür dilerim. Telefonum sessizdeydi! Ben iyiyim. Nora ya da Chris'e kim olduklarını söylemeyeceğine söz ver. Çıldırmalarını istemiyorum. Ama evet, Onlar onun çocukları.

Birkaç dakika geçtikten sonra ekranım bir kez daha aydınlanıyor.

Lanet olsun. Evet, ses - Bir şey söylemeyeceğim. Nasıllar? Havalı mı? Sik kafalı mı? Babalarının kim olduğu hakkında övünüyorlar mı? Kade'in tıpkı o psikopat gibi olduğuna dair bir şeyler okumuştum. O psikopatı gördün mü? Onunla ilgili 12 yaşındayken yazılmış bir makale var mı? Gözlerinde ölüm olduğunu söylüyor. Bu ne anlama geliyor ki? Kahretsin, bilmek istediğimi sanmıyorum ama onunla çıkmıyorsun, değil mi?

Kafamı sallayarak iç geçiriyorum. Bu makalelerden bazıları çok saçma. Eğer bu muhabirler Kade'in benim bildiğim yönünü bilselerdi, onun hakkında asla böyle şeyler söylemezlerdi. Şu anda nasıl davrandığına bakılmaksızın.

Tobias *her* duyguyla mücadele ediyordu ve onları nasıl kontrol edeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Oysa oğlu onları bir dereceye kadar hissedebiliyor, yeterince rahat olduğunda kesinlikle gösterebiliyor ve işler istediği gibi gitmediğinde öldürme çılgınlığına girişmiyor.

Kyle'ın mesajının son kısmını gözlerimi kısarak tekrar okudum. Ona Kade'in eski sevgilim olduğunu ya da koca bir kitap yazabilecek kadar ağır bir geçmişimiz olduğunu söyleyecek değilim.

Bir keresinde dükkândan bir şey isteyip istemediğimi öğrenmek için odamın kapısını çalarken Kade'in beni yere yatırıp elini boğazıma doladığını, beni kabaca becerirken neredeyse oksijen kaynağımı kesecek kadar sıktığını ona söylemeyeceğim.

Hayır. Bunu ona kesinlikle

söylemeyeceğim. Başka bir mesaj, ve ben

huff.

***Kyle**: Geciken yanıttan rahatsız oldum. Sorumu geri çekmek istiyorum.*

***Ben**: Kapa çeneni. Onunla çıkmıyorum. Ve onlar normal insanlar.*

Tamam. Güzel. Uçuşunun saatler önce olduğunu sanıyordum? Nasıl sinyal alabiliyorsun?

***Ben**: Kaçırdım. Yarına kadar bir otelde kalmam gerekiyor.*

Psikopatın oğluyla mı? Lanet olsun.

Unutmayın... turuncu emoji ile yerinizi söyleyin, orada olacağım.

Ona bir *onay* gönderdim ve çevrimdışı oldu. Neyse ki Chris'i engelledim. Arabaya oturur oturmaz ilk küfürlü mesaj dizisi geldiğinde, yolculuğun geri kalanında benimle iletişime geçemeyeceğinden emin oldum. Vücudum

dün geceki şiddetli "dersi" yüzünden hala ağrıyor. Morlukların ve kesiklerin çok belirgin olduğunu düşünmüyorum, ancak her ihtimale karşı onları kapatmak için kalın bir kapatıcı kullandım.

Yumruklarını hoş karşılamam kötü bir şey mi? Eğer bana bu şekilde zarar vermeseydi, cinsel saldırılara başvurabilirdi ve buna izin vermeden önce ölürdüm.

Öğleden sonra oldu ama dün gece pek uyuyamadım. Esniyorum, yorganın altına uzanıyorum ve hemen Kade'e mesaj atıp kestirmeye gittiğimi söylüyorum. Mesajı okuyor ve on dakika geçmesine rağmen cevap gelmeyince iç çekip telefonumu şarja takıyorum. Başımı yastığa koyar koymaz dışarı çıkıyorum.

Uyandığımdan beri saatler geçti ve Kade'den hâlâ bir iz yok. Televizyon sıkıcı, sosyal medya ölü ve bir romantik komedi kitabının aynı satırını tekrar okuyup duruyorum ve kelimeleri kaydedemiyorum. Saat geç oldu, elektrik direğinin ışığı pencereden içeri süzülüyor, yağmur camlara vuruyor ve soğuk bir kutu meyve suyuna şiddetle ihtiyacım var.

Ben de açlıktan ölüyorum. Sanırım midemin onu doyurmam için her hırlayışını tüm otel duyuyor. Ama tembelliğim şu ana kadar galip geldi ve mini buzdolabındaki bir şişe suyla yetindim.

Atıştırmalık bir şeyler bulmak için eşyalarını karıştırdım ve cipslerini çalmaya karar verdim mi? Evet. Evet, çaldım.

Luciella aradı. Bir saat önce inmişler. Base'in suratına yumruk atıp onu eve göndermeye çok yakın olduğunu söyledi. İkisini de mile-high kulübüne sokmak için hızlı bir sevişme önermesinden hoşlanmamış. Gülmeye başlayınca telefonu yüzüme kapattı.

Kapıdan bir bip sesi geliyor ve duvara çarparak açılıyor. İrkilmemeliyim - öyle yapmak istemiyorum - ama kalbim bir an için hızlanıyor ve sanki Chris içeri girip yumruğunu yüzüme indirecekmiş gibi yorganı göğsüme doğru çekiyorum.

Kade sanki burada olduğumu unutmuş gibi eşikte duraksıyor, korkmuş ifadem karşısında kaşları kalkıyor ve kapıyı yavaşça kapatıyor.

Örtüyü bırakıp kitabımı okuyormuş gibi yapıyorum ve onun varlığını kabul etmiyorum. Ama o yakınımdayken enerji değişiyor - daha önce okuyamıyorsam, şimdi kesinlikle okuyamıyorum.

Yine de kitabı açık tutuyorum ve onu kitabın üstünden izliyorum.

Arabasının anahtarlarını otelin şifonyerine atar, ceketini silkeler ve banyoya giderken küçük sandalyenin üzerine bırakır.

Sana da merhaba, pislik.

Telefonu şifonyerin üzerinde bir kez, iki kez, binlerce kez çalıyor. TV'deki haber spikeri korkunç bir ölümü duyururken onu görmezden geliyorum.

Edinburgh'un merkezinde. Ekrana bakıyorum.

Yağmur altında mikrofon, birkaç saat önce Holyrood Park'ın ortasında başı kesilmiş bir erkek cesedi bulunduğunu açıklıyor. Güpegündüz işlenen üzücü bir cinayet.

"Vay be," diye mırıldandım. Sesi açıyorum, kitabım kucağımdan kayarken unutuyorum ve yatağın ayak ucuna kayarak polis memurlarının bölgeyi kordon altına aldığı görüntüleri izliyorum. Bir başka görüntü de parkın üzerinde dolaşan bir helikopterden geliyor.

"Bunu gördün mü?" Kade'e sesleniyorum ama tabii ki bana cevap vermiyor. "Bu bize çok yakın."

Hâlâ saldırganı arıyorlar - uzun boylu, güçlü ve siyah kar maskesi takan biri. Kamera görüntülerinden bir parça dışında henüz bir kanıt bulunamadı ancak failin kimliğini tespit etmenin bir yolu yok. Polisler yaya olarak ve araçlarla olayı gerçekleştiren kişiyi arıyor.

Bazen Chris'e yapmayı düşündüğüm şeye rağmen asla başka birinin canını alamam. Sadece bu fikir bile beni titretiyor ve kendimi yatağa geri çekmeme neden oluyor. Muhabirin sesini kapatarak kitabıma yeniden odaklanmaya çalışıyorum.

Maria - ana karakter - kör bir randevuya çıkıyor ve üç yıllık kurak dönemini sona erdirmeyi umuyor.

Bryan-ya da-Byron ile tek gecelik ilişkim en son seks yaptığım zamandı ve açıkçası unutulmaz olduğunu söyleyemem. Dürüst olmak gerekirse, ondan da bir ses duymadım, bu yüzden sanırım bunun tek seferlik bir şey olduğu konusunda hemfikiriz.

Chris'le aynı çatı altındayken evde kendime dokunma riskini göze alamam. Belki de zevk alma ihtiyacım stüdyoda işlerin neden bu kadar ileri gittiğini açıklıyor. İlk hamleyi yapacak cesareti nereden bulduğumu da açıklıyor.

Ellerini üzerime koy.

Ondan nefret etmek *ve* onu içimde hissetmek istemek normal mi?

Terleyerek uyanmak ve sadece anılardan orgazm olmaya saniyeler kala uyanmak normal midir?

Muhtemelen hayır.

Eğer kızlar dün gece derse erken gelmemiş olsalardı, Kade ve benim kendimizi yine stüdyoda bulacağımıza kesinlikle inanıyorum. Hâlâ orada - beni sakat bırakan gerilim, içten içe çığlık atmama neden olan ona doğru çekim. Kilitlediğim tüm duygular. Gözlerim ne zaman onunkilere takılsa, onu istiyorum. Ama aynı zamanda onu incitecek kadar sert bir tokat atmak istiyorum.

Banyo kapısı açılıp kapanıyor, ben de başımı kaldırıp bakıyorum. "Yemek yedin mi?" Soruyorum, üzerinde sadece bir çift boxer olduğunu görünce sesim çatallaşıyor.

Tanrı'nın kutsal annesi.

Kitabımı elime alıp sıkıca tutarken bakışlarımın vücudunda gezinmesine izin veriyorum.

Önceden zayıftı, ama şimdi? *Kocaman* olmuş. Gözlerimin güçlü sırtına takılmasına izin veriyorum, çantasından bir şeyler çıkarırken kas üstüne kas yapıyor. Üstü açıkken kolları farklı görünüyor, sanki çıplak elleriyle kafatasımı ezebilirmiş gibi. Doğrulup bana döndüğünde ciğerlerim pes ediyor, karın kaslarını, göğsünü, o mükemmel V kaslarını ve mutlu izini gösteriyor.

Koyu renkli dövmeler bronz tenini kirletiyor - daha önce sahip olmadığı dövmeler, benim için anlamı olan eski dövmeleri kapatıyor. Yılanlar var. Bir sürü yılan. Arkasında saat ibreleri olan bir kum saati, eskiden benim için kalbinin üzerine yaptırdığı çiçek açan bir gülü örtüyor.

Buna rağmen, o bir sanat eseri - her zaman öyleydi, ama bir zamanlar yatakta yuvarlandığım ve her zamanki filmimizi izlerken birlikte güldüğüm Kade eskisinden daha da ateşli.

"Evet."

Ya bacakları? Boyutlarıyla birini boğabilirler. Birinin etrafını saran desenler ve diğerinde çarpıtılmış hayvanlar var. Mürekkep boxer'ının içinde kayboluyor ve acaba onun-

"Bitirdin mi?"

Gözlerim hızla kitabıma kayıyor, boynumdan yanaklarıma doğru bir kızarıklık süzülüyor. "Hayal kuruyordum. Gözlerimi senin için harcayacağımı düşünme sakın. Sen de yerde uyuyabilirsin."

Öfkesini hissedebiliyorum. Eğer o benimle ayakkabısının altındaki bok gibi konuşabiliyorsa, ben de ona aynısını yapabilirim.

"Neden yapayım ki?"

"Çünkü senden nefret ediyorum," diye cevap veriyorum. "Seninle aynı yatağı paylaşmayacağım."

Ciddi olmadığımı biliyor.

Kıkırdıyor, gri pamuklu şortunu giyip diş fırçasını ve diş macununu alıyor. "Bilgin olsun," diye başlıyor, dişlerini fırçalamaya başlarken duraklıyor, "seninle aynı yatağı paylaşmaktansa taşaklarımı ateşe vermeyi tercih ederim."

"Büyüleyici. Kadınları genellikle böyle mi yatağa atıyorsun?"

"Hayır. Doğuştan geliyor," diyor diş fırçasının etrafında. "İnsanların yataklarına girmenin püf noktalarını en iyi senin bilmen gerekir. Tylar ne demişti? Son zamanlarda bol bol *pratik yapmışsın*."

"Bir sürü." Bir sayfa çeviriyorum ve ona baktığımda öfkemi tutamıyorum. "Seni tokatlamama saniyeler kaldı, Kade. Ya yatağa gir ya da siktir git."

"Bu öfkeli tarafın işe yaramıyor. Bir köpek yavrusu kadar korkutucusun." Alay ettim.

Yüzünü yıkıyor, banyonun ışığını kapatıyor ve yatağın ayak ucunda kollarını kavuşturuyor. Birkaç saniye sonra bakışlarını üzerimde hissediyorum, arkama bakmamaya çalıştıkça tenim ısınıyor. "Bir sorun mu var?" Gözlerimi kitabımdan ayırmadan soruyorum.

Bir yerine üç sayfa çeviriyorum - tamamen odaklanmadan.

"Eğer içeri girersem, bir daha sikimi tutmayacağına söz verir misin?"

Diğer tarafa yürüyüp yanımdaki yatağa uzanırken bakışlarım dehşet içinde ona kayıyor.

"İş e-postalarını yanıtlamam gerekiyor ve ihtiyacım olan son şey dün geceki gibi istenmeyen bir ereksiyon."

Gözlerim kitaba dönerken boğazımdan öfkeli bir inilti koptu. İstediği kadar istenmeyen bir şey olduğunu iddia etsin, ne kadar sert olduğunu ve ağır nefeslerini boynumda hissettim. Yüksek sesle ağlamak için göğsümün her yerindeydi. Hayır, siktir et onu. Sadece daha fazla hakaret etmesini engellemek için bile olsa sessizliğimi alabilir.

Yanımda rahatladığında yutkunuyorum. İpek gömleğimin düğmeleri boynuma kadar ilikliydi ama uyumlu şortum bacaklarımın çıplak olduğu anlamına geliyordu ve o öne doğru eğildiğinde sinirlerim alev alıyordu.

"Ne okuyorsun?"

Kitabı kapattım. "Git buradan ve dikkatimi dağıtmayı bırak." Kade sırıtıyor. "Dikkatini çok mu dağıtıyorum, Çilli?" "Bana öyle demeyi kes."

"Artık senin için çok mu masum?"

"Tamam." Yorganı üzerimden atıyorum. "Arabada uyuyacağım."

Kolumu yakalıyor ve vücudumdan geçen elektrik içten içe nefesimi kesiyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Pislik gibi davranmayı bırak. Gerçekten, Kade. Bunun garip olduğunu biliyorsun ve aptal gibi davranarak durumu daha da kötüleştiriyorsun."

"Duracağım," diyor, artık bana daha yakın olduğu için bakışları biraz sarkık. "Sadece bir şakaydı."

Çakırkeyif olduğunu gözlerinin kapüşonundan anlayabiliyorum. Her zaman güzel uykulu gözleri vardı. İçtiği zaman neredeyse kapanırlar. O zaman bile, gümüşi mavi hala fark edilir. Hala nefes kesici.

Ona kızgın olmam gerekirken bu çok sinir bozucu.

Aramıza bir yastık koydum. "Sakın yanıma gelme yoksa gözüne sokarım."

Yüzünde sırıtmanın gölgesi var.

Sessizlik çöküyor. Yatağının başucundaki lamba hâlâ açık. Bu çok kötü. Kalbim hızla çarpmamalı ve göğsümden fırlamakla tehdit etmemeli. Gergin olmamalıyım. Bir yatağı paylaşan iki kişiyiz çünkü başka seçeneğimiz yok.

Ancak uykumda bedenimin ona doğru çekilmesinden korkuyorum. Ve Kade'in benden nefret eden bu yeni versiyonu beni itecek ve muhtemelen yataktan düşürecek.

Ayağa kalkıyor ve telefonunda hızlı hızlı yazarken gözlerim ona takılıyor. Bana meraklı diyebilirsiniz ama elimde değil. E-postalara cevap veriyor. En azından e-posta olduğunu düşünüyorum - kullandığı uygulamayı tanımıyorum. Çiğniyorum
yanağımın içinde, kendi telefonumu çıkardım ve sıkılmış bir şekilde kaydırmaya başladım.

On dakika geçti. "Neden iş e-postalarına bu kadar geç cevap veriyorsun?"

Kade yazmayı bırakmıyor. "Çünkü bazı insanların saat kaç olursa olsun gerçekten çalışması gerekir."

"Nerede çalışıyorsun ki? Son bildiğimde Ewan'a yardım ediyor ve ders çalışıyordun."

Yeni bir e-posta açıyor ve adı B ile başlayan birine yazıyor, sonra telefonunu açıyor, böylece mesajın ne yazdığını göremiyorum. "Seni ilgilendirmez. İki yıl içinde çok şey değişti."

Yani bana nerede çalıştığını söylemeyecek mi? Garip ama tamam. Not aldım. "Haberleri gördün mü? Buradan çok uzak olmayan bir yerde biri öldürülmüş.
Kafası kesildi. Bunu yapan kişi hâlâ dışarıda bir yerde."

Kade telefonundan başını kaldırmıyor ve en monoton, sıkılmış ses tonuyla, "Utanç verici," diye cevap veriyor.

OceanofPDF.com

11

STACEY

I Kade pencerenin yanında durmuş, eli cebinde dışarı bakıyor, viski olduğunu tahmin ettiğim bir bardak içki içiyor.
alt kattaki bardan aldım.

İçkisini yudumlarken buz küpleri bardağa çarpıyor - ve yudumlama sesi o kadar duyuluyor ki, yutkunurken boğazının nasıl değiştiğini hayal edebiliyorum.

Dirseğimin üzerine tünüyorum ve yorgunluğumu atmak için parmak uçlarımı gözlerime sürüyorum. "Sen hiç uyur musun?" Esnerken halsizce soruyorum.

"Hayır," diye sertçe yanıtlıyor, bir yudum daha alıyor. "Uyumaya devam et." "Buraya geldiğimizden beri yaptığım tek şey bu." Tam olarak doğruluyorum ve
Boynuma giren krampı düzeltmek için başımı iki yana salladım. "Uçuşa ne kadar kaldı?"

Yavaşça yatak başı ünitesine doğru yürüyor ve saat takmasına rağmen telefonundan saati kontrol ediyor. "Birkaç saat."

"Uzanmalısın." "Hayır."

"Yorgun
görünüyorsun."

"Yorgun
değilim."

"Kade..."

Gözlerini deviriyor. "Bunu yaparsam çeneni kapatacak mısın?"

Yatağa geri düştüm. "Çekilmez birisin, bunu biliyor musun? Benimle bu şekilde konuşmana gerek yok. Olan oldu. Sik kafalı olmayı bırak."

Kuru kuru gülüyor, hiç eğlenmiyor bile. "Olan oldu." Kade bana bakarken dudaklarındaki viskiyi yalıyor. "Kenara çekil."

İstemeye istemeye yatağın kenarına geçtim.

Kade yorganın üstüne yerleşiyor, iç çekiyor ve başparmağı ve işaret parmağıyla gözlerini ovuşturuyor. Yorgun görünüyor ve eklemleri yine yeni kesilmiş.

Yan döndüm. "Kavga mı ediyordunuz?"

Eline bir göz atıyor ve onu yanına bırakıyor, bakışları tavanda gezinirken sessiz kalıyor, sanki düşünüyormuş gibi. Kirpikleri o kadar uzun ve koyu ki dürtüsel olarak onları çekiştirmek istiyorum.

Yatak küçük ve o yorganın altına girdiğinde dirseklerimiz bir milisaniye boyunca sürtünüyor. Dokunuş daha çok bir sıyrık ama yanaklarımı ısıtmaya yetiyor.

Sırt üstü uzanıyorum ve yorganı etrafımda katlıyorum, kollarım yanlarımda düz duruyor.

Kade uzanıp lambayı kapatıyor, karanlıkta kalıyoruz ama ay ışığı birbirimizin yüzünü yeterince iyi görmemizi sağlıyor.

Gençken kullandığı tıraş losyonunun yerini daha pahalı bir şey almış ve burun deliklerimi dolduruyor. Parmaklarımı kıpırdatıyorum ve çok ağır nefes almamaya çalışıyorum.

Burnunun kenarını sıkıyor, kendi kendine ofluyor - ya içinde bulunduğumuz durum yüzünden ya da Aria'nın onu geziye gelmeye ikna etmiş olması ve şimdiden işlerin ters gitmesi yüzünden.

Sakin kalmak için elimden geleni yaparken göğsüm sessizlikte inip kalkıyor.

Onunla aynı yatağı paylaşmak sorun değil. Bu konuda olgun davranabilir ve bunu bir şey haline getirmeyebiliriz.

Dün gece o meme ucumu emerken elim onun sikinde değilmiş gibi davranabiliriz. Bir zamanlar birbirimize aşık değilmişiz gibi davranabiliriz. Birbirimizden nefret ederken bir otel yatağını paylaşmıyormuşuz gibi de davranabiliriz.

Bir sürü yatağı paylaştık; gerçi onun aleti hep içimdeydi ama yine de. O da hissediyor mu? Aramızdaki yer çekimi mi? Bir şey getiriyor

İnce bir ter tabakası tenimi kaplıyor ve elimi sağa kaydırıp serçe parmağına dokunmak istiyorum.

Gençken yaptığımız gibi, kimse görmesin diye üzerimize battaniye örterdik.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Derin sesi ve tonu içimde gürlüyor. "Ve bana karşı dürüst olmanı istiyorum."

Aman *Tanrım*. Bu iş çok farklı yönlere gidebilir. "Ne?"

Derin bir nefes alıyor ve yüzünü bana dönecek şekilde dirseğinin üzerine tüneyerek oturuyor. "Olanlar için beni mi suçladın? Bu yüzden mi yaptın?"

Kalbim göğsümde sıkışıyor. O kalp kırıklığını düşünmemeye çalıştım. Başımı sallıyorum. "Böyle bir şey için seni nasıl suçlayabilirim ki?"

"Sen-" Duruyor, dudaklarını yalıyor ve başparmağını dudaklarında gezdiriyor. "Kendimi bunun bir tür çarpık intikam olduğuna ikna ettim."

Keşke ona gerçeği söyleyebilsem ama korkarım ki zarar çoktan verildi. O gerçek hikayeyi hak ediyor, bunu biliyorum. Ama bu bir savaş başlatır ve nasıl biteceği hakkında hiçbir fikrim yok. Chris her anlamda şeytani biri, bu yüzden onunla Kade'in çatışması düşüncesi beni dehşete düşürüyor.

Ona söylesem bile hiçbir şey değişmeyecek. Kaybedilen şey kaybedilmiştir ve ben gücümü ve sesimi bulmaya çalışırken sıkışıp kaldım.

Bana pislikmişim gibi bakmadan birine o gece neler olduğunu nasıl anlatabilirim? Sadece başımı sallayabilir ve vazgeçmesini umabilirim. "Hayır. Öyle değildi."

Uzun bir süre bana bakıyor, yüzümü inceliyor, sesli bir şekilde yutkunmamı ve düşmek üzere olan gözyaşlarımı nasıl tuttuğumu görüyor. "Sorduğumu unut."

Her şeyimiz vardı ama şimdi yalanlar ve kinden başka bir şeyimiz yok. Ona kızamıyorum - gerçekten. Ama o çok kolay çekip gitti ve ben onun için savaşamadım.

Dişlerimi alt dudağıma gömüyorum ve başka bir şey söylemesini beklemeden sırtımı ona dönüyorum ve rahat etmek için dizlerimi yukarı kaldırıyorum.

Omurgama dokunan bir hayalet her yöne şoklar gönderiyor. Bir anlık muhakeme hatam, üstümün yukarı kalktığı anlamına geliyor ve her Chris'in sırtımda bıraktığı çürük ve yara izi artık tamamen ortada.

"Ne oluyor lan?" Sesi hırıltılı - ölümcül. "Ne oldu sana böyle?"

Yaralarıma dokunup izlerini sürerken kanım buza dönüşüyor.

Yutkunuyorum.

"Dans etmek."

"Bana yalan söyleme. Birini öldürmem mi gerekiyor?"

Alay ediyorum. "Hayır. Yalan söylemiyorum. Dans etmekten geliyorlar."

"Gerçekten mi?" diye soruyor. "Bunlar neden daha önce yoktu?"

Üstümü daha da yukarı çekip her yara ve çürüğü ortaya çıkardığını hissettiğimde gözlerimi kapatıyorum.

"Hayır, Stacey. Arkanı dön."

"Hayır," diyorum sessizce.

"Dön. Dön."

İçimi çekiyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum. Öfkeli görünüyor, kaşları çatılmış, gözleri öfke dolu.

"Artık ipek rutinleri yapıyorum, hatırladın mı? Cildimi yırtıyorlar."

Telefonum çalmaya başlıyor, ekranımda rastgele bir numara beliriyor. Kade omzumu kavrayıp beni geriye çekerek yatağa düz bir şekilde uzanmamı sağladığında susturuyorum. Üzerimde gezinip beni incelerken yine çok yakınımda. Bir eli başımın yanındaki yastığa gömülü; diğeri üstümü göğüslerimin hemen altına kadar çekiyor, göbek deliğimin altında yerde sürüklenmekten ve camla kesilmekten kaynaklanan dağınık bir yara izi ortaya çıkıyor.

"Kes şunu, Kade."

Parmağı çukurlu derinin üzerinde geziniyor. "Daha önce bunlardan hiçbiri yoktu sende."

O göğüslerimin arasını görmeden önce üstümü aşağı çekiyorum. Bu konuda yalan söyleyip dansı suçlamamın imkanı yok.

"Bırak onu."

"Peki ya boynunuzdaki morluklar ve yüzünüzdeki izler?
Dans mı?"

Yalan söylediğimi anlayacaktır, bu yüzden sessizce "Hayır" diye cevap vermeden önce dilimi ısırıyorum.

Gözleri yüzümde geziniyor. "Ben mi?"

Telefonum tekrar çalmaya başlıyor. "Hayır," diye cevap veriyorum.

"Benden olmalılar," diye cevap veriyor ve önce omzumdaki, sonra da boğazımdaki bir çürüğün izini sürerken kaşlarını daha da çatıyor.

Titrememeliyim ama titriyorum ve o da bunu fark ediyor.

Bu dokunuş beni bir sarmalın içine sokmamalı ya da bacaklarımın arasında ısı toplanmasına neden olmamalı. Yine de buradayım, Kade'in sadece yanımda olmasından dolayı ıslanıyorum ve ihtiyaç duyuyorum.

Stüdyoda boğazımı tutuşunu taklit ederken gözlerim hafifçe açılıyor. "Seni böyle tuttum. O bendim." Dehşete düşmüş görünüyor, gözleri

Görünüşüme baktıkça bir parça kararıyor. "Seni incittim." "Sen değildin," diye fısıldıyorum.

"Yani dün gece biriyle mi yattın?" Gözlerinde tehditkâr bir şey parlıyor. "Ne zamandan beri seks sırasında dayak yemeyi seviyorsun? Kimdi o?"

Nabzım başparmağının altında çırpınıyor ve bunu hissedebildiğini biliyorum. Boynuma bakarken çenesi sıkılıyor ve bacaklarımı beline dolama ihtiyacı çok fazla.

"Senden gelen bu tür sorulara cevap vermiyorum." Cevap veremem. Tek görebildiğim, hırpalanmış ve morarmış olmamın gerçek nedeni. "Bırak onu."

Kade alt dudağını emiyor, burnundan nefes alıyor. Hâlâ üstümde ve ondan yayılan sıcaklık beni neredeyse kıvrandırıyor.

"Kim olduğunu bilmek istiyorum." Sesi korkutucu, mani onu ayıltıyor. "Eğer bana söylemezsen, öğrenirim. Vücuduna bunu yapacaksa bir daha ona yaklaşma."

Bir öfke dalgası bana çarptı. "Kiminle istersem onunla yatabilirim. Tıpkı *senin* istediğin kişiyle yattığın gibi."

Kade üstüme alçalıp bacaklarımın arasına yerleşirken ve boğazımı kavrarken - ama stüdyoda yaptığından daha nazikçe - nefes alıyorum, vücudum canlanıyor.

"Bu doğru. İstediğimiz kişiyle, istediğimiz zaman, istediğimiz pozisyonda sevişebiliriz. Ve ben yapacağım. Çünkü dün gece sikimi avuçladığın görüntüsünden kurtulmaktan başka bir şey istemiyorum."

Söz konusu horoz bacaklarımın arasında sertleşiyor ve kalçalarımı kaldırma dürtüsüyle savaşıyorum. "Öyle mi?"

Başını sallıyor, naneli nefesi yüzüme çarpıyor. "Beni sinirlendiriyorsun. Sen bir
Aklımdan çıkmayan zehirli yılan. Her yerdesin ama hiçbir yerde değilsin. Lanet olası bir hastalık."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Hastalık mı? Sana vuracağım."

Kıyafetlerimizin üzerinden amıma sürtünürken aramızda bir nefes kopuyor. "Deneyebilirsin."

Bacaklarımı ona o kadar çok kenetlemek istiyorum ki, az önce bana lanet olası bir yılan ve bir hastalık dediği için bu çok garip. Kendi dürtüleriyle savaşarak kalçalarını bir kez daha içime doğru salladığında nefesim kesiliyor.

"Lanet olsun. Senden nefret ediyorum. Senden nefret ediyorum."

Kalçalarımı kaldırıyorum. "Benden nefret ediyormuşsun gibi hissediyorsun."

Kafasını sallıyor, kafa derimde baskı hissedene kadar saçlarımı yumrukluyor. "Kimi siktin?"

Sessiz kalıyorum, her ne kadar nefesim biraz ağırlaşmış olsa da
Ne kadar ateşlendiğimi, şortumun altının ne kadar sırılsıklam olduğunu ve sikinin bana rastgele vuruşlarını. "Bunu yaparken beni sorgulaman sana bir cevap getirmeyecek."

Daha sert öğütürken nefes alıyorum, horozunun başı girişime doğru bastırıyor ve iç çamaşırımın yırtılmasını diliyorum.

Telefon dördüncü kez çaldığında, Kade nefesinin altından küfrediyor ve yanıma uzanmak için kayıyor, teması kesiyor.

Bu her kimse onu lanetleyeceğim. Doğruluyorum, titrek bir nefes alıyorum ve telefonumu alırken kızaran yanaklarımı gizliyorum. "Alo?"

"Vay canına," diyor Chris ve kalbim sıkışıyor. "Gerçekten cevap veriyor."

Aceleyle Kade'in üzerine tırmanıyorum, onu kucaklıyorum ve konuşmaya çalışırsa diye elimi ağzına bastırıyorum.

"Ne istiyorsun?" Telefonumun sesini gizlice kısmaya çalışıyorum.

Ama Kade fark ediyor, dehşete düşmüş yüz ifademi incelerken kaşları birbirine çarpıyor.

"Neredesin lan sen?"

Chris'in sesi ne kadar kızgın çıkınca irkildim. Kade ters ters bakıyor. İki eli de sıkı yumruklar halinde dizlerimin yanında duruyor.

"Neden Amerika'da değilsin?"

Tek söylediğim "Komplikasyonlar," oluyor ve Kade'e sessiz kalması için sessizce yalvarıyorum. I
Kaçmaya çalıştığında avucumu ağzına daha sert bastırıyorum. "Uçağımı kaçırdım."

Sesimin nasıl çıktığından emin değilim çünkü Kade'i daha sıkı tutmaya çalıştığımda tüm konsantrasyonum gidiyor, onu tam *orada* kaya gibi sert hissettiğimde neredeyse irkiliyorum. Elleri belimin her iki yanına uçuyor, kurtulmaya çalıştığımda beni kavrıyor.

Parmaklarını etime geçiriyor, beni kendine daha sıkı çekiyor, böylece sikinin sert çıkıntısı bacaklarımın arasındaki malzemeye baskı yapıyor.

Kalçalarımı tekrar sallamak istiyorum. Chris bağırmaya devam ederken ihtiyaç neredeyse beni her sorumlu düşünceden mahrum bırakıyor.

Tanrıya şükür sesi kıstım - ben bile onu zar zor duyabiliyorum.

Kade'in çenesindeki sıkışma bana onun da bunu hissettiğini söylüyor. Birbirimize sürtünmemek için verdiğimiz mücadele. Hareket etmemek ve bizi beklediğini bildiğimiz zevki hissetmemek için.

Kalçalarımı hareket ettirirsem, onları sallarsam, horozunun alt tarafı klitorisime tekrar sürtünecek ve kesinlikle boğazımdan bir inilti çekecek.

Elim ağzından kayıyor ve parmağımı dudaklarına bastırarak sessiz olması için onu uyarıyorum. Ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmıyor, ama sanırım gözlerimdeki korku onu uysallaştırıyor, çünkü kendini telefondaki kişi.

Elleri o kadar büyük ki neredeyse belimi çevreliyorlar. Parmakları kalçalarımı kavrayarak kıçıma doğru ilerliyor ve beni daha da yaklaştırıyor.

"Kalçalarını sikime doğru salla, Çilli," diye fısıldıyor sessizce ve ben neredeyse inliyorum. "Sana meydan okuyorum."

Chris telefonda atıp tutmaya devam ederken bile gözlerimizi birbirimizden ayırmıyoruz. Akıl sağlığımdan bir parça koptuğunda gözleri kararıyor ve bir kez ona doğru kayıyorum.

Vücudum bu his karşısında şarkı söylüyor.

Beni kontrol etmek için tutuşunu sıkılaştırıyor ve kendi kalçalarını dudaklarımı ayıracak şekilde hareket ettiriyor. Tabandan uca, uzunluğu amımın her hassas bölgesini yumuşatıyor.

İç çamaşırım çoktan sırılsıklam oldu, pijama şortuma kadar ıslandı.

Elimi göğsüne koyuyorum ve kalçalarımı bir kez daha döndürüyorum. Kalbi avucuma çarpıyor, göğsü her derin nefes alıp verişte yükselip alçalıyor. Chris'in ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok, ikimiz de birbirimizi kuru sikerken telefona dikkat etmiyoruz.

Kade sesini alçak ve sessiz tutuyor, gözlerinin mavisi büyüyen göz bebekleri tarafından ele geçirilmiş. "Seni de benim gibi çığlık attırıyor mu?"

Arayan kişiyle yattığımı düşünüyor. Ama ya öyle ya da
Bana çürüklerim ve kesiklerim hakkında daha fazla soru soruyor ve dürüst olmak gerekirse, tacizci üvey kardeşim beni tehdit ederken, eylemlerimden habersiz onu kuru sikmeye devam etmeyi tercih ederim. Kocaman bir siktir git, Chris.

Telefon hala kulağımdayken, elimi göğsünden çektim ve
Kalçalarımı döndürürken boynuna doğru kaydırıyorum, kalın uzunluğunun alt tarafına sürtünüyorum. Her hareketimi karşılıyor ve eğer yakında kapatmazsam, Chris inlediğimi duyacak.

Ben boğazını sıkarken Kade amıma doğru nabız gibi atıyor. O
Kıçımı tutarak hareket etmemi engelliyor, kalçalarının her yükselişinde sikinin göbeğimi yukarı çekişini izliyor. Omurgam karıncalanıyor, ayak parmaklarımdan bacaklarıma kadar ısı toplanıyor.

"Cevap ver yoksa dururum" diye uyarıyor.

Nefes alıp verdiği her kelimenin arasında, sikinin ucu klitorisime doğru kaymadan önce girişime baskı yapıyor ve beni her yerimden geriyor. Her vuruşta dudağımı ısırıyorum, kalçalarım ıslanıyor.

"Seni benim gibi çığlık attırıyor mu?" "Hayır,"

diye inliyorum.

"Neye hayır?" Chris şaşkınlıkla sorar ve konuşmasına ara verir.

Kade sabrını kaybediyor ve telefonu benden alıp aramayı sonlandırıyor ve ellerini belime koyuyor. "Adımı nasıl haykıracağını hatırlıyor musun?"

Eli omzuma uzanıp beni kendine doğru çekerken her sert darbede nefesim kesiliyor. Bir şey söyleyemeden, herhangi bir yanıt oluşturmayı düşünemeden, saçlarından bir avuç tutuyorum, tam da sarmal bir his her omurun etrafını sararken, derinlere gömülüyor ve beni patlamaya yakın bırakıyor.

Kade şortumu indiriyor ve parmaklarını içime sokuyor. Her sinir ucum yanıyor.

Bir inilti çıkarıyorum ve avucumu yatak başlığına çarpıyorum. Sert ve hızlı bir şekilde itiyor ve bacaklarım beni ne kadar kabaca becerdiğiyle titriyor.

Duruyor ve ben nefes nefese kalıyorum, boştaki eliyle kıçıma şaplak atarken inliyorum. "Parmaklarıma bin, seni küçük sürtük. Tıpkı eskiden yaptığın gibi."

Başım geriye düşüyor, uzun siyah saçlarım darmadağın oluyor ve bacaklarım durmaksızın titreyene kadar dediklerini yapıyorum.

Kade tekrar devralıyor, beni daha da sert beceriyor, parmaklarını kıvırıyor, böylece görüşümü bulanıklaştıran o tatlı noktaya çarpıyorlar.

"*Kade*. Bunu yapmamalıyız."

"Biliyorum. Yapmaya devam et." Diğer eliyle kıçımın yanağını kavrıyor. "Base seni becermeye çalışırsa, bunu hatırlayacaksın. Beni - adımı inletmeni."

Daha derine iniyor ve her tarafım geriliyor.

"Ortalığı batırıyorsun, Çilli. Elimin her yerine damlatıyorsun."

Gözlerim kapalı inliyorum, parmakları lezzetli bir güçle içime girerken inliyorum. Nefes alış verişi zorlaşıyor ve ben sırılsıklam kalçamla onun sikini ovacak kadar kendimi alçaltırken o da kendi iniltilerini bırakıyor.

Dizlerimin üzerinde onunkilerle bakışlarım çarpışıyor. İkimiz de şehvet ve damarlarımızdaki sıvı ısı tarafından tamamen ele geçirildik. Ama

Kade'in gözlerinde bir şey parlıyor.

"Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceksin - beni anlıyor musun?" Başparmağını klitorisime bastırıyor ve dudaklarım bir zevk uğultusuyla ayrılıyor, orgazm gittikçe artıyor ve patlamaya yaklaşıyor.

"Sana kimin zarar verdiğini bulduğumda, onları yok edeceğim. Kanlarını kurutup cesetlerinin yanında seni becereceğimden emin olabilirsin. Anladın mı?
Bu mu?"

Parmaklarının şehvetli vuruşları, başparmağının şişmiş klitorisime dokunuşuyla sürükleniyorum, başımı sallıyorum.

"Kelimeler, Stacey." Klitorisimi tokatlıyor ve ben ağlıyorum. "Bana lanet kelimeler ver." "Evet! Tamam, evet. Yapmayacağım... *siktir*... Kade, bu çok yanlış."

Gözleri bana doğru parlıyor. "Kendinden geçiyor musun?"

Başım titriyor, kalçalarım eline doğru yuvarlanıyor. "Hayır."

"Sesini duymak istiyorum, tıpkı eski günlerdeki gibi. Adımı haykırdığını duymak istiyorum."

Parmaklarını çekiyor ve ben de ona yumruk atmayı tartışıyorum.

"Yüzüme oturmanı istiyorum." Beni ağzına doğru çekiyor ve kendimi yatak çerçevesine tutuyorum. "Beni bu amcığınla boğ."

Kade beni kalçalarımdan tutup aşağı çekiyor ve yüzünü bacaklarımın arasına gömüyor, o kadar yüksek sesle inliyorum ki sanırım yan oda duyuyor.

Dili klitorisimde ıslak ve yüksek sesle emerken inliyor - sonra dişlerinin arasına alıyor ve iki parmağını içime sokarak çığlık atmama neden oluyor.

Serbest eliyle kendini okşuyor, muhtaç amıma karşı inliyor ve girişimi parmaklamak ve dillemek arasında gidip geliyor, her birini alıyor
Dişlerinin arasındaki et parçası, dudaklarını amımın üzerinde gezdirdikten sonra bacaklarımın arasına daldı ve iç kalçalarıma saldırdıktan sonra beni tattı.

Bir elektrik şoku gibi, orgazmım vurduğunda içimdeki her şey yanıyor - tüm vücuduma orman yangını gibi yayılan bir kibritin vuruşu. Benim
Duvarlarım parmaklarının etrafında sıkılıp zonkluyor, görüşüm bulanıklaşıp karanlığa gömülüyor.

İki elim de saçlarında, yüzünü sürerken çekiştiriyorum, patlarken parmaklarına ve ağzına sürtünüyorum - ve patlamaya devam ediyorum.

Kade'in dili bana saldırıyor, sıvı şehvet dövmeli yılanlarından biri gibi omuriliğimi sararken bedenim kasılıyor.

"Oh lanet olsun."

Klitorisimi ısırıyor ve orgazmım boyunca inliyorum.

"Daha yüksek sesle. Sırılsıklam amcığınla parmaklarımı kavra ve o küçük pis fahişe gibi adımı haykır."

Bu tür aşağılayıcı terimler onu tokatlamamı gerektirirdi, parmaklarını amımın içinde tutmamı değil, kirli kelimelerin gelmesini sağlamasına ihtiyacım var. Başım geriye düşüyor ve yıldızları görüyorum.

Hava ciğerlerimi parçalıyor. Kafamın yoğunluğu kırılma noktasına ulaşıyor ve onun adı dudaklarımdan bir dizi küfürle birlikte dökülüyor. Ama bu bir fısıltı - bir nefes.

"Daha yüksek sesle."

Klitorisimi o kadar sert emiyor ki, adını haykırdığımda nasıl bir ses çıktığını ona hatırlatırken neredeyse kendimden geçiyorum.

OceanofPDF.com

12

KADE

Iiki yıl boyunca bağlı kaldığım beş kuralım vardı.

Birinci kural*: Zehirli eski kız arkadaşından uzak dur.*

Kural iki*: Numarasının engelini kaldırma.*

Kural üç*: Eğer ikiniz de aynı odadaysanız, sakın ona bakmayın - bu bir tuzaktır.*

Kural dört*: Hiçbir koşul altında onunla cinsel ilişkiye girmeyeceksiniz.*

Kural beş*: Stacey Rhodes'u asla affetme.*

Yine de burada iki parmağım eski sevgilimin içine gömülü, amcığı çenemden aşağı damlıyor, adımı o kadar yüksek sesle inliyor ki sesi kesiliyor.

Afrika'daki ağır bir işten sonra Bernadette'in bana verdiği mola için eve döndüğüm gün bir kuralı becerdim. Stacey'i tek gecelik bir ilişkiden aptal gibi aldım.

Uyuşturucuyla beslenen öfkem beni o eve geri götürdü ve onun canına okuyup evini ateşe verdim. Ölmesi gerekiyordu. Karşılaştığı her erkek için aynı şey geçerli. Birini nasıl kaçırdım?

Luciella'nın bir ev partisi verdiğini ve Stacey'nin de orada olacağını öğrendiğimde üçüncü kural ortadan kalktı. Onu tekrar arabama aldıktan sonra,

onun lanet vanilya kokusuyla işkence gördükten sonra, gölgelerde kalmak artık yeterli değildi. Dez ve Base'e partiye katılacağımızı söyledim.

Onu ön kapıya kadar takip ettim. Onunla biraz yalnız kalmak ve kiminle yattığını görmek için kendi aklıma karşı geldim.

Kiminle konuştuğunu, kiminle buluştuğunu ve ona kimin dokunduğunu bilecek kadar uzun süre onu takip ettim ve kapıdaki kişinin kim olduğunun farkında değildim.

Hâlâ bir fikrim yok. Barry üzerinde çalışıyor.

Dördüncü kural, stüdyoda sikimi tutmasına izin verdiğim anda tepetaklak oldu.

Avucunu üzerimde hissettiğim an, hissettiğim öfke biraz olsun yatıştı. Tam olarak değil - sadece birinin kafasını koparma arzusunu dizginleyecek kadar.

Bugünlerde öfkem sınır tanımıyor, özellikle de Stacey Rhodes adında küçük, güzel, esmer bir dansçı söz konusu olduğunda.

Sonra sıra onun engelini kaldırmaya geldi, bir kural daha çiğnendi.

Ama beşinci kural sağlam kalacak. Onu affetme fikri beni hasta ediyor. Bir daha asla onun büyüsüne kapılmayacağım.

Beni yanlış anlamayın, onu üstümde görmek harika. O

Her zaman ateşliydi - ıslak bir rüya; her zaman damarlarımda sıvı sıcaklığın akmasına neden oldu. Ağzıma doğru hareket ederken göğüsleri zıplıyor, yüzüme sürerken kalçaları başımı sıkıca kavrıyor ve dilimin üzerindeki tadı onu açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yememe neden oluyor.

Güzel şeyleri hak etmiyorum. Bana Tanrısıymışım gibi bakmasını hak etmiyorum ama o da beni hak etmiyor. Ona yılan dediğimde ciddiydim, yine de kendi elimi becerirken, orgazmını dilimde tadarken sikim titriyor.

Dürüst olmak gerekirse, kendimle eğlendiğimi söyleyemem. Bu beş kuralı koymamın bir sebebi var. Bu kız genç kalbimi kırdı, yine de burada onu memnun ediyorum.

Stacey orgazmı boyunca emip yalarken yüksek sesle inliyor ve sikim avuçlarımda kalınlaşıyor.

Bir kayadan daha sertim. Bizi ters çevirip onun beynini dağıtma dürtüsü çok güçlü.

Ağzıma sürtünürken elleri saçlarımı kavrıyor. "*Kade*," diye tekrar tekrar inliyor, başı düşüyor ve titriyor.

Sesi ve kalçalarının titremesi, sikimi precum ile damlatıyor ve cehennem gibi hassaslaştırıyor.

"Yapamam," diye nefes alıyor. "Bu çok fazla."

Şişmiş, pembe ve tadı her gün ziyafet çekeceğim kirli bir günah gibi. Gün
. Yıllardır birini tatmin etmekten zevk almamıştım ve aletim kesinlikle biriyle sevişirken çelikle sevişmek gibi olmamıştı. Uzun zamandır cinsel bir şeye isteyerek katılmamıştım - ya da tadı ve sesiyle tahrik olmamıştım.

Peşindeki herkes ya onu kıskandırmak için bir dikkat dağıtıcı ya da istenmeyen bir görevdi.

Konu seks olduğunda hiçbir zaman bir aziz olduğumu iddia etmedim. Duygular ve güller sunabilen bir beyefendi değilim. Artık değilim. Ben kullanılmış ve istismar edilmiş bir yaratığım ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Bu artık benim hayatım; sadece onu yaşamam gerekiyor.

Eğer bir süre daha onun altında kalıp orgazmını uzatacaksam beni dava et. Bu doğru geliyor. Ve bu beni çok sinirlendiriyor. Bunun sonuçlarına daha sonra katlanacağım, Stacey kaçınılmaz olarak
bana bunun bir hata olduğunu söylüyor.

Klitorisini daha sert emiyorum ve dudaklarından derin, akıl almaz bir zevk uğultusu dökülüyor, onu çenemden aşağı sızan başka bir orgazma doğru sürüklüyor. Taşaklarım geriliyor. Onu yemekten gerçekten boşalabilirim.

Amcığı parmaklarımın etrafında kenetlenirken, ben onları tekrar kıvırıp pompalayıp emerken titriyor ve zonkluyor.

Vücudu titrerken kafası kırılma noktasına geliyor ve ağzı sessiz bir "siktir" ile açılırken, göz bebekleri şişmiş ve vahşi bir şekilde sikimin etrafındaki tutuşum sıkılaşıyor.

Pozisyonlarımızı değiştirirken gerçekle yeniden hizalanması için ona bir saniye bile vermiyorum, altımda yüzüme doğru pantolonunu indirirken sikim iç uyluğuna bastırıyor. "Bir tane daha," diye emrediyorum, elim klitorisine daireler çizmek için aramıza giriyor.
"Bir tane daha Freckles, sonra seni becereceğim."

Ona o kadar sert ve hızlı vuracağım ki, beni bir daha asla unutamayacak. Onu düzenli olarak beceren kişiye geri döndüğünde - eğer onu bulup öldürmezsem - yüzümü görmeden orgazm olamayacak.

Bu düşünce beni daha da
sinirlendiriyor. "Durma," diye
nefes alıyor.

Ben onu tekrar orgazma ulaştırırken, parmakları yatağın içinde kıvrılıyor.

Onun
Uylukları birbirine çarpmaya çalışıyor ama duvarları her spazmda parmaklarımı ezerken bir dizimle onları ayırıyorum.

Bileğimi tutuyor, yalvaran bakışları durmam için bana yalvarıyor çünkü bu çok fazla. Parmaklarımı amından çıkarıp yalayarak temizliyorum.
O izlerken, bağımlılık yaratan tadı yüzünden ciğerlerimi terk etmekle tehdit eden derin iniltiyle savaşıyorum.

Ağzımı onunkine doğru indiriyorum ve dudaklarını yakalayamadan başını yana eğiyor. "Hayır. Beni öpme."

Onu öptü.

Burun deliklerim öfkeyle alevlendi ve onu ters çevirdim. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök. Sana bakmak istemiyorum." Kelimeler dilimde zehir gibi.

Yavaşça itaat ediyor, sonra kaşlarını kaldırarak omzunun üzerinden bana bakıyor.

"Yani seni başka biri olarak hayal edebiliyorum."

Gözlerini deviriyor, vücudunun altına bir yastık çekiyor. "Tam bir pisliksin."

Tabii ki bu onu rahatsız etmiyor. Sikilmek için burada, hepsi bu.

Kıçı kalkıyor ve arka deliğine tükürüyorum. Ben başparmağımın ucunu etrafında döndürürken o irkiliyor ve bana bakıyor.

"Ne?"

Dişlerini gıcırdatıyor ve elime vuruyor. "Eğer oraya bir şey koymaya *cüret* edersen, taşaklarını koparırım."

Bir kahkaha atarak kıçının yanağına bir tokat atıyorum, o sırada sikim seğiriyor.
Acıdan inliyor. Her şeyi görebiliyorum - parlayan amını ve dilimi sokmak istediğim yasak deliği. Her alanda ilk kırılanın ben olduğum gerçeğinin tadını çıkarıyorum.

Sikimin başını kalçasından yukarı kaydırıp ıslaklığı yakalıyorum, sonra amına ve götüne sürüyorum. Yüzünü buruşturuyor ve tehdidini görmezden gelip arka deliğe sokmaya çalışmadan önce geri çekiliyorum.

Damlıyordu ve başparmaklarımı iç bacaklarına sürterek döllerini yaydım. Sonra üstünü elime alıp başına kadar itiyorum ve yüzünü yastığa gömüyorum.

Sırtında da kol ve bacaklarındakilerle uyumlu dövmeler var. Tüm tasarımlarımdan oluşan bir sanat eseri gibi. Mürekkebi seviyorum; dövme çizmeyi seviyorum, özellikle de onun için.

Londra'da bir oteldeyken, birbirimize bekaretimizi kaybettiğimiz gece çizdiğim en sevdiğim dövmeyi görüyorum. Bende de aynı dövme var: *K* ve *S*, baş harflerimizin fark edilmesini zorlaştıran anlamlı yazılar, güller ve sarmaşıklardan oluşan kıvrımlı bir tasarımla bütünleştirilmiş.

Luciella ya da Tylar'ın fark etmesini istemedi. Çünkü ben onun küçük kirli sırrıydım ve öyle kalmasını istiyordu.

Göğsümde bir gerginlik hissediyorum ama onu bastırıp iki parmağımı tekrar içine sokuyorum. O hazır.

Zihnimde sürekli mücadele ettiğim bir karanlık perdesi var ve şu an onun inmesi için hiç de uygun bir zaman değil. Gözlerim istemsizce kontrol edemediğim hızlı bir şekilde kırpışıyor ve oda bulanıklaşıyor.

Bernadette'in sesi kafamın içinde, sanki sol omzumun üzerinden ne kadar iyi bir çocuk olduğumu ve ne kadar iyi yaptığımı fısıldıyor - altımdaki kızın ben onu becerirken ne kadar eğlendiğini.

Tırnaklar sırtımı tırmalıyor ve derimi yırtıyor.

Kadın daha sert vurmak için inliyor.

Bir silah sesi ve kan.

O öldü ve Bernadette devam etmemi istiyor ama ben edemiyorum.

Stacey'nin sesi beni sarmalımdan çekip çıkarıyor. "Ne bekliyorsun?"

Parmaklarım onun içinde hareket etmiyor.

Kahretsin, unuttum mu?

Yutkunuyorum. "Görünüşe göre tekrar içine girmek için biraz cesaret kazanmam gerekiyor."

Parmaklarımı bir kez daha sokup çıkarmaya başladığımda her tarafı geriliyor, omzunu kavrayıp yüzünü yastığa geri iterken içine giriyorum.

"Buraya kaç kişi geldi ki zaten?"

Onun cevabına ihtiyacım yok; cevabı zaten biliyorum.

Kalbim deli gibi atıyor ve başım dönüyor. Hiç unutmadığım kız benim için eğilirken sikim elimde zonkluyor.

Eski sevgilimle sevişmeme saniyeler kaldı ve ben çıldırıyorum.

Utanıyorum.

Bugünlerde nasıl sıradan seks yapacağımı bilmiyorum. En son yaptığımda, havuz evinde bir kızı böyle domaltmıştım ve içine girerken Stacey'nin yanan bakışlarını üzerimde tutmuştum.

Kızgındı. Sikimde bile değildi. Bu bana çektirdiklerinin çok küçük bir kısmıydı.

"Eğer bunu yaparsak, bir anlamı olmaz. Bir seks alışverişi, başka bir şey değil."

Yine omzunun üzerinden bana bakıyor, siyah saçları sırtından aşağı dökülüyor. "Eğer durum buysa, en iyi arkadaşını hayal edeceğimden ve onun yerine adını inleyeceğimden emin olabilirsin."

Çenemi acıyana kadar sıkıyorum ve eğilip boğazını önden yakalıyorum. "Kapa şu lanet çeneni." Fırsat bulamadan Base'i öldüreceğim.

"Ondan uzak duracaksın."

Yutkunuyor, boğazı elime karşı çalışıyor. "Yap beni."

Lanet olsun.

Boğazını bıraktım, kalçalarını kavradım ve kıçını kendime doğru çektim.

Dudaklarıma neredeyse bir gülümseme yerleştiren bulaşıcı kıkırdamasını duymazdan geliyorum ve sırılsıklam yarığından süzülmeden önce amına doğru ilerliyorum. Elleri yastığı yumrukluyor, ben şişmiş tepemi onun davetkâr girişinden geçirirken, onun sıcaklığı sanki evimdeymişim gibi sikimin başını sarıyor.

Kahretsin, beklediğimden daha sıkı.

Onun için bu kadar dar mıydı?

"Hareket edecek misin?" Stacey, uyuşturulmuş kıçıma karşı son derece sabırlı olmasına rağmen, beni boğmaktan saniyeler uzakta. "Yoksa manzarayı mı seyrediyorsun?"

Kahretsin, yine dalmışım. O ilaçları daha önce almamalıydım. Bugünlerde onlarla ya da onlarsız çalışamıyorum. Stacey bir şey kullandığımı bilseydi beni otel odasından kovar ve siktir olup gitmemi söylerdi.

Prezervatif bile takmadım ve umurumda da değil. Onu döllerimin her damlasıyla dolduracağım ve amından sızmasını izleyeceğim.

Eğer onu hamile bırakırsam, sonsuza kadar bana zincirlenmiş olur.

Ne yapıyorum ben?

Kendimi ondan uzaklaştırıyorum, yataktan uzaklaşırken sikimi şortumun içine sokuyorum. Dönüyor, oturuyor ve göğüslerini gizlemek için üstünü aşağı çekiyor, sonra amını örtmek için tutuyor. Bana soru sorarcasına bakıyor, yüzünün her yerinde şaşkınlık var.

"Hiç değişmiyorsun, değil mi?" Kelimelerim düşünemeden ağzımdan döküldü.

Sinir bozucu bir şekilde, Stacey gerçekten güzel ve seksi ve her şey birbirine karışmış.

Ama o bir şeytan. Sapkın bir yılan.

Stacey bir görev değil. Onunla yatmam için bana para vermiyor ve boşalana kadar silah zoruyla tutulmuyorum.

Ama o da masum değil.

Kaşları birbirine çatıldı ve tavrımdan dolayı beni terslemek yerine "Sorun nedir?" diye sordu.

Bir parçam ona güvenmek istiyor. Bir parçam hala Stacey'mi ve eskiden nasıl olduğumuzu görüyor. Ama sonra onun kim olduğunu hatırlıyorum ve zihnimde onun videosu yanıp sönüyor.

"Solgunsun."

Telefonumu alıp banyoya girdim ve kapıyı kilitledim. Sırtım tahtaya çarptı. Aşağı kayıyorum ve nefesimi kontrol etmeye çalışıyorum. Başım acıyla zonkluyor, gözlerimin arkasında asit varmış gibi, aletim anında gevşiyor.

İçeri ve dışarı. Sadece nefes al ve ver.

Stacey kapıyı çalıyor ama yumuşak sesini ya da ne dediğini anlayamıyorum.

Saçlarımı yumruklarken ve yüzümdeki ter tabakasını hissederken ellerim titriyor, dizlerim zıplıyor. Görüşüm bulanıklaşıyor ve bilincimi kaybettiğimi hissediyorum.

Hay sikeyim. Yine oluyor. Lanet

olsun.

OceanofPDF.com

13

KADE

FLASHBACK 2

"Üvey kardeşim Jason bağırıyor, elini uzatıp

Avuçlarını gösterge paneline vurmak için ellerini uzattı. "Söylediğim tek kelimeyi bile dinlemeyeceksen neden sana araba kullanmayı öğretiyorum? Altı aydır bu işi yapıyoruz!"

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. "Otuz yapıyorum, seni dramatik piç." "Döner kavşakta," diye cevap veriyor, oflayıp puflayarak sandalyesine geri oturuyor.

Camını indirip kendini havalandırıyor. "Kahretsin. Giana'ya mesaj atıp bu akşam yemek yapamayacağımı söyleyebilirim."

"Ve sonra benim için gelecek. Köpeğini tasmasından tut."

Koluma vurdu ve ben kahkahayı patlattım. "Artık on yaşında değilsin. Gözlerim kapalıyken bile seni dövebilirim."

"Denemeni görmek isterim."

"Aria'ya havuz evinde esrar içtiğini söylerim." Gözlerimi deviriyorum. "Babana daha fazla benzeyebilir misin?"

Alay ediyor. "Bence sen de babana çok benziyorsun."

Ağabeyime gözlerimi kısıyorum. Adım, ama hala kardeşim. Biz Her zaman birbirimizle dalga geçeriz, bu yüzden baba iftiralarına ve ara sıra çıkan kavgalara alışkınız.

Ewan sağlamdır. Luciella ve benim için başka bir baba sayılır.

"Bilerek kaza yapacağım," diyorum ve gözleri kocaman açılıyor. Konuşamadan sözünü kestim. "Ve bir ağaca çarpmadan hemen önce emniyet kemerini açacağım." Gaza basıyorum. "Tabii sen üzgün olduğunu söyle."

Hızlandığımda, boş caddeye bakmadan, gözlerimi ondan ayırmadan soluyor.

Hız sınırını aşarken adrenalin içime işliyor ve yolda bir viraj olduğunu biliyorum.

"Kahretsin. Tamam, tamam. Tamam!" Jason nefesini üflüyor ve "Özür dilerim" diye mırıldanıyor.

Gülümsüyorum ve yavaşlayıp müziğin sesini açıyorum. "Amcık."

Yüzündeki teri siler. "Kapa çeneni, seni düşüncesiz psikopat. Bir paralel park daha yap."

Aylardır bana araba kullanmayı öğretiyor. Arabamı aldığımdan beri Geçici ve teorimi geçti, kız arkadaşının onunla bir planı yoksa işi bittiğinde dışarı çıkıyoruz.

"Sanırım Giana'ya benim yanıma taşınmasını teklif edeceğim," diyor kardeşim, onun seçtiği yere geri dönüp üç nokta dönüşü yaptıktan sonra Loch Lomond'a doğru ilerlerken. "Yıllardır birlikteyiz. Bu adımı atmaya hazırız, değil mi?"

Bir omzumu kaldırıyorum. "Bu boktan anlamayan bir adama soruyorsun."

"Evet, frijit bakire. Anladım."

Nefes veriyorum. "Her neyse," diye başlıyorum, dudaklarımı ıslatarak ve onun adını söylemeli miyim diye düşünerek. Kız kardeşimin en yakın arkadaşını öpsem umurunda olur muydu? Bu kötü bir şey mi? "Kampa nasıl gelemediğini gördün mü..." İlk öpücüğüm olduğunu söylediğimde bana güleceğini bildiğim için duruyorum. O Bakire olduğumu biliyor, hepsi bu. "Hepimiz cesaret oyunu oynadık." Jason yüzünü buruşturdu. "İyi ki gitmemişim.

Luciella orada mıydı?" "Beş dakika sonra çıktı."

Başını salladı. "Güzel."

Onun ne yaptığı umurumda olmayabilir, ama o büyük bir koruyucu. Olmam gereken bir kardeş. Bazen kontrolcü bir pislik olsa da onu pamuklara sarıp dünyadaki tüm erkeklerden uzak tutmak istiyor.

"Birini öpmek için... cesaretlendirildim." Yutkunuyorum, kekelediğim için kendime kızıyorum. "Birini öptüm."

"Doğru," diye yanıtlıyor Jason, kafası karışmış bir halde.

"Bu büyük bir şey mi?" "Bunu ilk kez yapıyordum."

İnanmayan bir sesle başını öne eğiyor. "On sekiz yaşındasın, dostum. Ne bok yiyordun sen?"

Omuz silktim. "Hiç ilgilenmedim."

Kollarını kavuşturuyor. "Ondan hoşlanıyor musun?"

Gülmeyin ama bunu daha önce yapmamıştım. *Bu dünyada yürüdüğüm on sekiz yıl boyunca duyduğum en iyi sekiz kelime.*

"Evet."

Omzuma bir tokat atıyor ve ben geriliyor, ancak tokadı geri çektiğinde rahatlıyorum. "En azından küçük kardeş hedefin dışında. Onu becerdin mi?"

Gülüyorum. "Kimse kemik demiyor, Jason. Yaşlı piç."

"Ben yirmi dokuz yaşındayım, seni pislik."

İç çekiyorum. "Şey Stacey-"

"Woah. Bekle. Stacey'i mi öptün? Senden nefret etmiyor mu?"

Öfkeyle malikânenin kapısına yanaştım ve güvenliğin kapıyı açmasını bekledim. "Evet."

Jason nefesini üfler. "Sana iyi şanslar."

Biliyorum. Ona ihtiyacım olacak. Çünkü bu eve girdiğimde, odamda saklanmak zorunda kalacağım. Luciella arkadaşlarıyla kapalı havuz partisi veriyor. Her ne kadar Stacey'i mayoyla defalarca görmüş olsam da, onu öpmenin nasıl bir his olduğunu bildiğim için şimdi görmeyi kaldırabileceğimi sanmıyorum.

Ve bunu tekrar yapacağım. Luciella benden nefret edecek.

Devam *et, demişti Stacey bana çadırda, kucağımdayken dili boğazımdaydı ve ben de bunu yapmaya* devam *etmeye niyetliydim.*

"Buzumuz bitti!" Tylar haykırıyor. "Stacey, bu senin koşun."

Başını sallayıp havuzdan çıktığında gözlerimi kaçırıyorum. Islak vücudunu görmek hayranlığımı daha da artıracak. Tylar'ın bir saat önce sosyal medyada paylaştığı bir fotoğrafın ekran görüntüsünü alıp kırpmıştım bile.

arkadaşlar beni buraya gelmeye zorladı.

Yıllarca ona sataşmak sonunda kıçımı ısırmak için geri döndü. İlgilendiğim ilk kızın, on beş yaşımdan beri zorbalık ettiğim kız olması tipik bir durum. Arkadaşlarım Tylar ve Luciella'yı hedef alarak bana yardımcı oldular ama benim tek amacım Stacey'nin hayatını cehenneme çevirmekti.

Hiçbir sebep yokken.

Bana kaç kez orta parmak gösterdiğini, beni itip kaktığını ve bana lanet olası bir pislik dediğini sayamadım.

Elbette hepsi hak edildi.

Nefes nefese sesi kafamın içinde ve içki şişemi sıkıca kavrıyorum. Bira. Lanet bir mantra gibi, sürekli beni içine çekiyor, dürtülerime göre hareket etmem için yalvarıyor. Yine o lanet çadıra döndüm, kucağımda o var.

Devam edin. Devam et. Devam edin. Devam edin. Devam edin. Devam edin. Devam edin. Devam edin. Devam edin. Devam edin.

Devam etmek

istiyorum. Siktir et.

Havuz odasından çıkarken kimse bana nereye gittiğimi sormuyor, mutfağa doğru ilerlerken halılara su damlıyor. Personel bana ters ters bakıyor ama onları görmezden geliyorum. Üstüme bir şey giymeye zahmet etmiyorum.

Bunu içimden atmam lazım.

Öp onu. En azından öpücüğü bitir. O zaman daha fazlası için duyduğum susuzluğu unutabilirim.

Kendime bir şeyler atıştırmaya gittiğimi söylüyorum ve bu doğru sayılır. lezzetli kıvrımlara sahip, 1.80 boyunda, dövmeli bir akrobat olmak "Wrecking Ball" şarkısı malikânede yankılanırken ona fena halde eşlik ediyor.

O her kelimeyi söylerken benim kapının pervazına yaslandığımdan haberi yok.

Berbat bir şarkıcı.

Herkes mükemmel olamaz. Ama Tanrım, o korkunç sesiyle ölü bir insanı bile uyandırabilir.

Bikinisi - küçücük siyah bir şey - vücudunu sarıyor. Etrafta dolaşırken, dolapları çarparken, hala şarkı söylerken aklıma kazınıyor.

Şarkının nakaratı gibi. Dondurucuyu, sonra da köşedeki derin dondurucuyu arıyor, burada olduğumdan habersiz.

Burada buz bulamayacak ama devam etmesine izin vereceğim. Çok hoş bir manzara.

Üst dolaba ulaşmak için uzanıp başaramayınca inlerken, kapüşonlu bakışlarım utançla kıçına düşüyor.

"Buzlar bodrumdaki derin dondurucuda," diyorum ve şaşkınlıkla sıçrayıp arkasını döndüğünde sırıtıyorum.

"Lanet olsun, Kade!" Avucunu son derece çıplak ve ıslak göğsüne bastırıyor. "Sanırım kalbim patladı."

Kıkırdıyorum, sonra kendimi durduruyorum. Hissetmediğim insanların önünde gülmem.

rahat. Ve o beni rahat hissettirebilecek dünyadaki son kişi. Beni sersemletiyor, delirtiyor ve geriyor.

Bunun yerine, göz kırpıyorum ve kapı çerçevesini itiyorum, içeri girene kadar yürüyorum.

mutfağın ortasında. "Bu bir kalp yırtılması olur ve kalp krizinden birkaç gün ila birkaç hafta sonra daha sık görülür."

"Lafın gelişi söyledim, göt herif," diye karşılık veriyor ve gülmekten kendimi alamıyorum.

Dondurucuyu kapatıp ellerini kalçalarına koydu. Avuçlarımda tuttuğum kalçalar. Tekrar tutmak istediğim kalçalar.

Dudaklarını ıslatıyor ve bakışlarım ağzına düşüyor.

Sikeyim.

O geceden beri Stacey'i hayal ediyorum ve bu beni sinirlendirmeye başladı.

Bunu bana o yaptı, o yüzden düzeltebilir.

"Ne istiyorsun?" diye soruyor kollarını kavuşturarak. "Eğer buraya seni öptüğüm ve bunda ne kadar kötü olduğum konusunda benimle dalga geçmeye geldiysen, hiç zahmet etme. Bu gece senin saçmalıklarını dinleyecek havada değilim, Kade."

İsmimi söyleyiş şekli endişenin derimi karıncalandırmasına neden oluyor. Direkt ortaya çıkıp onu tekrar öpmem gerektiğini söylemek istiyorum ama bunun yerine aptalca "Buz" diye cevap veriyorum.

Kaşları çatıldı. "Buz mu? Şişe şişe bira içiyorsun. Neden buza ihtiyacın olsun ki?"

Sikeyim. Tamam, düşün Kade, seni aptal piç.

"Çok uzun sürdü," diyorum dirseğimi ada tezgahına yaslayarak. "Ve yanlış yere bakıyordun."

"Her neyse."

Bodruma inen merdivenlere yönelmeden önce, onu engellemek için yan adım atıyorum. "Bekle."

Saklamaya çalışıyor ama az önce kesinlikle vücuduma baktığını gördüm. Sudan dolayı hala ıslaktı, tıpkı onunki gibi.

Yutkunuyor ve bir adım geri atıyor. "Ne?"

"Öpücük..." Ne yaptığım, ne söylediğim ya da ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikrim yok. Ellerimin titrediğinden eminim. "Ne düşünüyorsun?"

Ben bir memeyim. Utanç verici bir meme. Neden ona on iki saat önce bile onu düşünürken bir tane içtiğimi söylemiyorum?

Omuz silkiyor, umursamıyor. En azından bana gülmüyor. "Bu kadar boktan biri olduğun için beklentilerim yüksekti ama daha iyilerini de gördüm."

Lanet olsun.

"Yalancı. Ben senin ilk öpücüğündüm," diye cevap veriyorum, kendimi onu yakalarken hayal ediyorum.

ve ağzımı onunkine bastırıyorum. Anahtar kelime hayal *etmek. Çünkü bunu gerçekten yapamayacak kadar ödleğin tekiyim. "Ve sen benimdin."*

"İşte buna inanmakta güçlük çekiyorum. Ne kadar berbat olduğuna dair bir bahaneye ihtiyacın varsa, kendini çok fazla hırpalama. Bu cesaretten benim kadar senin de iğrendiğini biliyorum."

Bu yorumu beni incitmemeliydi ama incindim. "İğrenmedim." Kaşlarını çattı.

Sabrımı kaybediyorum ve yavaşça ona doğru ilerliyorum. Kendini beğenmiş ve tüm bunlardan etkilenmemiş gibi görünse de nabzının attığını biliyorum.

boynuna vuruyor. Boğazının kenarındaki derinin çırpınışını görebilecek kadar yakınım.

O bölgeyi dişlerimin arasına almak istiyorum.

"Bundan iğrenmediğimi kanıtlamamı mı istiyorsun?"

Bunun nereden geldiğini bilmiyorum ama kelimeler dudaklarımdan çoktan çıktı.

Bunu gerçekten söyledim. Ben söyledim. Kade Mitchell. Stacey Rhodes'a öpücükten iğrenmediğimi kanıtlamamı isteyip istemediğini sordum. Onu tekrar öpmemi ima ederek mi? Bilmiyorum.

"Çiller?" Dudağını gergin bir şekilde çiğnemeye başladığında kötü kız imajının sarsıldığını görerek zorluyorum.

Yaklaşıyorum, içimdeki paniğin sıcaklığını hissediyorum ve o ağzından kaçırıyor, "Islağım."

Başımı eğiyorum. "Çok ileri görüşlüsün. Bunu bildiğinden emin değilim ama ben de öyleyim."

Saçlarım ıslak, tıpkı onunki gibi. Küçük damlalar vücudundan aşağı süzülüyor ve kafamla dalga geçiyorlar.

Sessiz kalıyor ama gözlerindeki öfkeyi görebiliyorum. Bu onu daha da ateşli yapıyor.

"Bana devam etmemi söyledin," diye işaret ediyorum, nabzım hızla atarken Bir adım daha atarak aramızdaki mesafeyi daha da açtım. "Yoksa bu konuda da mı yalan söyleyeceksin? İkimiz de biliyoruz ki ikimiz de iğrenmedik."

Titreyen ellerimi her iki yanındaki tezgâha dayadığımda gözleri parlıyor, boğazı çalışıyor.

Stacey çenesini kaldırır. "Bu bir meydan okumaydı."

Ağzımın köşesi kıvrılıyor. "O zaman beni tekrar öpmen için sana meydan okuyorum."

"Kız kardeşin içeri girebilir," diyor titrek bir sesle ve bakışları önce kapıya sonra da arka girişe kayıyor. Personel yok. İnsan yok. Sadece biz varız.

Kız kardeşim içeri girmeyecek. O tembel bir sürtük ve mutfak onun için çok uzakta. Her neyse, Base flört ederek onun dikkatini dağıtacak. Muhtemelen şimdiye kadar onu havuza itmiştir.

Su damlaları göğsünden aşağı yuvarlanıyor ve göğüslerinin kabarıklığına karışmalarını izlememeye çalışıyorum. "O zaman dışarı çıksa iyi olur."

"Beni öldürür."

İkimiz de bu çekişin kıyısında sallanıyoruz, ip geriliyor ama tekrar gevşiyor, ikimiz de hamle yapmıyoruz ve lanet olsun ki yapmasını istiyorum, çünkü beni reddederse ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Onu öpmeye giderim ve dişlerini dökerim ya da canını yakarım.

Hadi *ama* Kade*, diyorum kendi kendime.* O da istiyor. Sadece onu öp ve ne kadar korktuğunu görmezden gel.

"Seni öldüreceğinden şüpheliyim."

Alay ediyor. "Şaka mı yapıyorsun? Bize meydan okuduğu için ne kadar kızdığını görmedin mi?"

"Gerçekten umurumda değil," diyorum, ciğerlerim basınçtan yanıyor. "Seni öpeceğim ve sonra partiye geri döneceğiz, tamam mı?"

Bakışları ağzıma düşüyor, sonra tekrar yukarı çıkıp benimkiyle buluşuyor. "Neden beni öpmek istiyorsun?"

"Çünkü hoşuma gitti," diye kolayca itiraf ediyorum ve gözleri açılıyor.

"Bu yüzden

Başka bir tat, Çilli," diyorum alçak bir ses tonuyla, ellerim ona dokunmak, saçlarını karıştırmak ve başı geriye düşene kadar çekiştirmek için kaşınıyor, bana boğazını yutmak için yeterli erişim sağlıyor. "O zaman seni yalnız bırakacağım."

Tek söylediği, "İyi."

Göğsüm yükselip alçalarak onunkiyle eşleşiyor. "İyi," diye tekrarlıyorum, parmaklarım onun yanındaki tezgâhta esniyor.

Yutkunuyorum ve üçe kadar sayıyorum ama dudaklarını yakalamak için eğilmiyorum.

Bu kız çok uzun zamandır benim takıntımdı ve o geceden beri başka bir şey düşünemez oldum. Bu yanlış ve her ne kadar babam gibi olmak istemesem de, sanırım olabilirim.

Kim bir öpücükten sonra böyle olur ki? Anneme karşı da böyle miydi?

Sonsuza dek bu kızın peşinden koşmaya mahkum mu olacağım?

"Ama..." dediğinde tüm bu düşünceleri bir kenara bırakıyorum. Tekrar kapıya bakarken onu izliyorum. "Lu..."

Yakalanacağımızdan endişeleniyor. Bu iyi bir şey, değil mi? Onu öpmemi istiyor. Düşünüyorum. Kız kardeşimin içeri girmesi umurumda değil. Siktirip gidebilir ve bunun dışında kalabilir. Bu her neyse.

Devam et.

Başparmağımla parmaklarım arasında çenesini kavrıyorum ve başımı eğip burnumu onunkine değdiriyorum. "Bana devam etmemi söylemiştin."

"Ben... Ben yaptım," diye nefes alıyor.

Başparmağım çenesini ve yumuşak alt dudağının kabarıklığını okşuyor. "Yapacak mıyım?"

Birkaç dakika geçiyor ve sonunda "Evet" diye fısıldayana kadar bir şey göğsümü tırmalıyor.

Dudaklarına gitmek yerine ağzımı çenesine bastırıyorum ve çene çizgisi boyunca öpücüklerimi izlerken teninin tadının keyfini çıkarıyorum. Nefesinin kesildiğini hissederek dudaklarımı boynunda bakmaktan kendimi alamadığım düzensiz nabzına doğru sürüklüyorum.

Avuç içi çıplak göğsümde kayarken biraz irkiliyorum, nazik dokunuşunun altında kaslar geriliyor. O gece çadırda yaptığı gibi geri çekilmeye çalışıyor ve serbest kalan elim bileğini yakalayarak onu orada tutuyor.

Dokunmak iğrenç ve gereksizdir. Kendi anneme bile zar zor sarılırım. Bir insanın açıkça dokunmak, sarılmak ve hissetmek istemesi tüylerimi diken diken eder. Ben hep böyleydim, ama Stacey bana dokunduğunda, bu sadece göğsüme ya da omzuma bir el bile olsa, farklı hissediyorum.

Hiç de itici değil. Ama bana hala yabancı. Bilinmiyor. Yine de daha fazla keşfetmek istiyorum. Avucunu göğsüme bastırıyorum ve bırakmıyorum.

Tuhaf biri olduğumu düşünüyor olmalı ama dokunuşu hoşuma gidiyor.

Tadını beğendim.

Boynunu öperken nefes alışının kesilmesi hoşuma gidiyor.

Boğazının derisini dişlerimin arasına alarak emiyorum. Çıkardığı ses bocalamama neden oluyor. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Çenesini bırakıp saçlarını tutarken ve başını yana eğip bana daha fazla erişim sağlarken bir kızın boynunu hiç öpmemiştim. Bunu nasıl yapacağımı nasıl bildiğimi bile bilmiyorum. Sadece... yapıyorum.

Parmaklarını saçlarımın arasından geçirirken gözlerim kapanıyor, bu çok samimi ve istilacı bir his. Ben onun boğazını yalayıp yutmaya devam ederken o bunu fark ediyor ve avuçlarını omuzlarıma koyuyor.

Şimdi yavaş bir rock şarkısı çalıyor, ama tek duyabildiğim o. Tenini emerken inliyor, sırtını kamburlaştırıyor ve adımın lanet bir dua gibi fısıldandığını duyduğuma eminim.

Doğruluyorum, yüzünü ellerimin arasına alıyorum ve dudaklarımı dudaklarına iyice bastırıyorum.

Nefes nefese, ikimiz de öpücüğün içine düştük, parmakları parmaklarıma gömüldü.

Ellerimi kalçalarına indirip dudaklarını ayırırken onları kavrıyorum ve dilimi onunkilere sürmeme izin veriyor.

Bu da aynı ama farklı.

Daha önce, bunu yapmak zorundaydık. Bu sefer kendi sırtımızdan yapıyoruz.

Öpüşmeyi derinleştiriyorum ve onu tezgâha daha sert bastırıyorum çünkü bunu istiyorum. O da alt dudağımı ağzına alıyor ve ısırıyor çünkü o da istiyor.

Tadı alkol gibi değil. Meyveli bir içecek ama kesinlikle alkol değil. Dilimi emerken yanlışlıkla inliyorum ve hiç düşünmeden kalçalarının arkasından tutup onu tezgâhın üzerine kaldırıyorum.

Tekrar öpüşüyoruz, daha derin, bacaklarını ayırıyor, böylece arasında durabiliyorum.

ayak bileklerini arkamda kilitleyip kollarını boynuma dolayana kadar.

"Dikkatli olmalıyız," diyor ağzıma karşı, dilini hâlâ ağzımda gezdirerek. "Herhangi biri." Dilinin bir başka fırçası. "İçeri girebilir."

Ellerimin altındaki çıplak teni sıcak, yumuşak ve bağımlılık yapıyor ve eğer kabul edilebilir olsaydı, kalçalarını öper ve kalıcı izler bırakana kadar etini emerdim. Ona kadar yalardım...

Hayır. *Bu çok uzak. Eğer durmazsam, onu korkutup kaçırabilirim.*

Önce elimi şortumun içine sokarak ne kadar sertleştiğimi örtmeye çalışıyorum. "Buzu unuttun, Freckles."

Tezgâhtan kayıyor. Dişlerimin arasında tuttuğum dudağını ısırırken gülümsüyor. "Bana nerede olduğunu göster."

Onu mutfaktan çıkarken takip ederken sırıtıyorum, arkadan kıçını izliyorum. Onu rahat bırakacağımı söylediğimde yalan söyledim.

Takıntımı besliyor,
ve daha da kötüleşecek. Bu sadece başlangıç.

OceanofPDF.com

14

KADE

I Gözlerimdeki bulanıklığı kırpıştırarak gideriyor, banyonun kapısına yaslanıyorum. Işık beni kör ediyor, baş ağrım geçmeye yaklaşıyor. dayanılmaz.

Kapı çalındı. "Kade?"

Gözlerimi kapatıyorum ve şakaklarımdaki ağrı artarken onu görmezden geliyorum. Öne doğru eğilip derin bir nefes aldıktan sonra telefonumu elime alıp mesajlarımı açıyorum.

Anneme bir mesaj gönderirken titreyen parmaklarım ekranımın üzerinde geziniyor.

***Ben**: Hala babamla mısın?*

Hemen görüyor ama görüşüm o kadar kötü bulanıklaşıyor ki avucumu iki gözüme de sürüyorum. Daha önce sadece iki satır almıştım, tam torba değil, ama başka bir aşırı dozdan bayılmama saniyeler kalmış gibi hissediyorum.

Eğer bayılırsam ve Stacey'i tekrar düşünürsem, çok daha fazla sinirleneceğim.

Evet, tatlım. Onunla konuşmak ister misin? Her şey yolunda mı?

Evet. 10 dakika içinde ararım.

Yüzümü gereğinden fazla kuvvetle yıkıyorum, kapının bir kez daha çalınmasına aldırmıyorum. Ciğerlerim hava almak için çırpınıyor, kulaklarımda acı verici bir çınlama o kadar yoğun ki, onlardan kan akmamasına şaşırıyorum.

Lavabonun kenarına tutunuyorum ve başımı eğiyorum, dizlerim titriyor.

Göğsümün üzerinde bir şey oturuyor, onu eziyor.

Arabamın anahtarları lavabo çantamın yanında duruyordu, ben de onları aldım - ve hemen mermer zemine düşürdüm. "Siktir," diye mırıldandım.

Stacey'nin yumuşak sesi sinir bozucu bir şekilde beni yatıştırıyor. "Kade? İyi misin? Benimle konuşabilirsin." Tam orada, kapının diğer tarafında. "Özür dilerim."

Avuçlarımın içinde inliyorum. Siktirip gitse iyi olur.

Saçlarımı buz gibi suyla ıslatmak için başımı akan musluğun altına sokuyorum, ardından havluyla kuruluyorum ama kendimi daha iyi hissetmiyorum.

Vücudumdan her ne geçiyorsa beni sakat bırakıyor - ellerime kramp giriyor, yüzüm karıncalanıyor ve yapacağım son şey *ondan* yardım istemek.

"Bunu garip hale getirmeyeceğiz. Bir anlamı olmadığını biliyorum, tamam mı? Eğer kendini daha iyi hissedeceksen olanları unutabiliriz. Dışarı gel ve film falan izleyelim."

Tanrım, neden *nefes* alamıyorum?

Mesajlarımı tekrar açıp Bernadette'ten gelen son mesajlara bakıyorum.

***Bernadette**: Uçağını beklerken ilgilenmen için sana bir kişi gönderdim. Karışıklık yok - anladın mı?*

***Bernadette**: Otelde yalnız mısın?*

***Ben**: Evet.*

***Bernadette**: İki saat, Kade. Bunun ikimiz için de büyük bir ödemesi var - bunu mahvetme.*

Bir saat bile geçmeden ona verdiğim yanıt, işin tamamlandığının teyidi ve adamın kafasının resmiydi. Gerçi bilerek temizlemesi için ortalığı epeyce dağıtmıştım. Hedef bir
küfürbaz otuzbirci. Bunu hak etmişti.

Şu anda içimi saran endişeyle birlikte boğazımda safra birikiyor.

Banyodan çıktığımda Stacey yatakta oturmuş, bacak bacak üstüne atmış ve endişeli görünüyordu. Çantamı alıp omzuma atıyorum.

"Kade."

Şimdi kalktı ve bana doğru geliyor. Elini savuşturuyorum. "Sakın bana dokunma." Kelimeler boğuk ve zorlama.

"Nereye gidiyorsun?" Odanın ortasında durdu. "Konuş benimle. Bunu garip hale getirme."

Kapıyı çarpıp kapatırken ve kilitli olduğundan emin olurken cevap vermiyorum. Hemen Barry'ye mesaj atıp odanın dışına bir koruma koymasını söylüyorum. Hemen onayladı.

Otel resepsiyonundan çıkarken ekibimden birine başımla selam veriyorum; dışarıda siyah bir cipte talimat bekleyen daha fazla adamım var. Nereye gidersem gideyim,
Her zaman yakınlardadırlar.

Her zaman arkamı kollarım. Her zaman tetikteyim. Her zaman bekliyorum.

R8'imin sürücü koltuğuna oturduğumda, her yerimi saran onun kokusu karşısında başımı sallıyorum.

Ondan kaçamaz mıyım? Bir - o benim *eski sevgilim*. İki - kız kardeşimin en iyi arkadaşı ve her zaman yanında. Üç - Amerika'ya geliyor. Dört - Onunla lanet bir otel odasında sıkışıp kaldım.

Ve beşincisi -yılın en büyük akıl oyunu- geri dönüp onun beynini dağıtmak, ismimi tekrar inlediğini duymak, ellerimin altında tenini ve dilimde tadını hissetmek istiyorum.

Tüm düşüncelerden kurtulmak için alnımı direksiyona bastırıyorum ve aklıma videoyu getiriyorum - tüm bunları başlatan videoyu - neyse ki büyümekte olan TIR'ı kaybediyorum.

Annem ikinci zil sesinde cevap verir. "Merhaba tatlım. Ziyaretin bitmesine on dakika var."

Ben odaklanmaya çalışırken günün nasıl geçtiği hakkında ileri geri konuşuyoruz. Orada hava güneşli, burada yağmur yağıyor. Luciella bütün sabah Base ile tartıştı ve bizi görmek için sabırsızlanıyor.

Babama bir şeyler fısıldıyor: "Ben tuvalete gideceğim ve siz ikinizi biraz rahat bırakacağım."

Ciğerlerim hâlâ yanıyor. "Teşekkürler anne." Birkaç saniye sessizlik oldu.

"Kade?" derin, tehditkâr ses telefonun içinden gürlüyor.

Dünya Tobias Mitchell'dan ne kadar korksa da, o benim babam. Sorunları ve korkunç bir geçmişi var ama ben de ondan daha iyi değilim. Ben sadece iki yılda yüzden fazla can aldım, o ise dört kişiyi öldürdü.

Doğruyla yanlışı ayırt edememek gibi bir mazereti var ama ben bir insanı takip edip kanını akıttığımda ve merhamet dilenmesini sağladığımda ne yaptığımı gayet iyi biliyorum.

"Baba..." Duruyorum, bir yumru beni boğuyor. Her şey aynı anda bana çarpıyor.

"Oğlum?"

Gözlerim kapanıyor. "Beni... Beni duyan var

mı?" "Sadece ben."

Dişlerimi sıkıyorum, ne kadarını söyleyebileceğimden emin değilim. Bernadette'e ve onun boktan dünyasına bağlı olduğumu bilmiyor ve eğer öğrenirse kurumun bile ona tasma takabileceğini sanmıyorum.

Archie ile başlayıp, Bernie dehşet içinde izlerken onun başını kesecekti. Yine de onun işini bitiren ben olmak istiyorum.

Göğsümdeki ezici baskı artıyor ve otoparkın karşısındaki SUV'de oturan ekibimin beni direksiyonun üzerinde kamburlaşırken gördüğünden eminim.

Alabildiğim kadar derin bir nefes alıyorum. "Uçağımızı kaçırdık. Bir sonraki yarın." Duraklıyorum, yutkunuyorum, her tarafım ter içinde kalıyor. "Tek yataklı bir otel odasını paylaşmamız gerekiyor."

"Dil." İç çekiyor. "Ne yaptın sen?"

"Çok fazla." Yüzümden aşağı ter damlarken bir yudum daha alıyorum. "Baba... Doğru düzgün nefes alamıyorum ve... göğsüm beni öldürüyor. Dudaklarım karıncalanıyor, ellerim de öyle. Tıpkı çocukken olduğu gibi."

Uzun zamandır konuşmuyorduk. Neredeyse iki yıldır. Ama beni bundan vazgeçirebileceğini biliyorum. Daha önce hep yapmıştı.

Babam mırıldanıyor ve birkaç saniye geçiyor. Düzensiz kalp atışlarımın gürültüsünü kulaklarımda duyabiliyorum. "Görebiliyor musun?"

Çenem tekrar tekrar sıkılıp açılıyor, parmaklarım takıntılı bir şekilde direksiyona vuruyor. Kokain artık yavaş yavaş sistemimi terk ediyor olmalı. "Evet. Görebiliyorum."

"Görebildiğiniz beş nesne. Söyle bana."

Nefes veriyorum, gözlerim etrafı tarıyor. "Diğer arabalar. Bir elektrik direği. Otelin otopark tabelası."

"Güzel. Devam et."

Ben konsantre olmaya çalışırken babam sessiz kalıyor. Göğsümdeki ağrı yavaş yavaş hafifliyor ama tam olarak değil. "Az önce önümdeki küçük tepeden bir tilki koşarak geçti."

"Luciella'nın on yaşındayken evcil hayvan olarak bir tilki istediğini

hatırlıyor musun?" Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. "Evet."

"Bir tane daha, evlat."

Zihnim bana karşı değil. Tüm bu panik sadece kafamın içinde. "Onun kokusunu arabada alabiliyorum. Hâlâ aynı parfümü kullanıyor."

Başını salladığını biliyorum. "Ona aldığın mı?"

"Evet."

Yolcu koltuğuna bakıyorum ve onun yıllarca dans ederek şekillendirdiği yumuşak bacaklarını ve ben hızlandıkça yüzünün etrafında uçuşan saçlarını hayal ediyorum. Kıkırdıyor, sonra kucağıma sürünüyor.

"Aynısından. Flowerbomb."

"Onunla zaman geçirmek zorundaydın."

Yanımda gördüğü halüsinasyondan gözümü kaçırıyorum.

"Evet." "Peki bu sana nasıl hissettiriyor?"

"İlk dört kuralı çiğnemeyi sorun etmediğimi. Ama şimdi pişmanım, çünkü günün sonunda beşinci kuralı çiğnememi hak etmiyor."

Babam beş kuralı oluşturmama yardım etti. Babamla konuştuktan hemen sonra

Ayrıldık ve aklımı kaçırmak üzere olduğumu biliyordu. Bunun içkiyi bırakmama yardımcı olacağını düşündü, tükettiğim tüm ilaçlardan tamamen habersizdi.

Boşluğu dolduracak bir şeye ihtiyacım vardı ve kendimi Bernadette omzumdayken ve beni mezbahaya giren bir hayvan gibi yeraltı dünyasına götürürken koma hali en iyi yoldu.

"Onu izliyorum," diye itiraf ediyorum. "Malikanedeyken, stüdyodayken ya da alışveriş merkezinde dolaşırken. Onu her gün en az bir kez görmezsem aklımı kaçırıyorum. Uyuduğunu görmek için penceresine tırmandım ve geçen yıldan beri telefonunu hacklemeye çalışıyorum. Luciella'nınkini hackledim."

Yatıp kalktığı insanların peşine düşüp onları ortadan kaldırıyorum ama bu kısmı kendime saklıyorum.

"Bu çok aşırı," diye yanıtlıyor babam. "Ama anlıyorum." Tabii ki anlıyor. "Yine de ondan nefret etmeyi bırakamıyorum." "Açıklamasına izin verirsen yardımı olur."

Elim neredeyse telefonu kulağıma sıkıştıracaktı. "Hayır. Bunu zaten konuşmuştuk. İkisi de duyulmayı hak etmiyor."

"Küfretmeyi kes." Babam bir süre sessiz kaldı. "Başka ne oldu? Annen senin için endişeleniyor."

Dikkatini kendimden uzaklaştırıyorum. "Stacey'nin bir sürü çürüğü var," diyorum. "Taze görünüyorlar. Onları gördüğümde çoğunun stüdyodan olduğunu söyledi." Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Bu beni düşündürüyor," diye ekliyorum.

Bir sigara çıkarıp yakıyorum, ciğerlerimin ihtiyacım olan nikotin dozunu alabilecek kadar çalışmasına seviniyorum. Ben emip derin derin içime çekerken kor, arabanın etrafında yumuşak bir parıltı yayıyor.

"Ne düşünüyorsun?"

Pencereden dışarı bir duman bulutu üflüyorum. "İyi bir yalancı ama Luciella da onunla aynı eğitimi alıyor ve o da siyah ve mavi değil. Biri ona zarar verdi."

Stacey muhtemelen en iyi, en manipülatif yalancı türüdür. Biliyorum. Onun yalanlarına maruz kaldım.

"Çılgın bir eski erkek arkadaş gibi onu takip ederken hiçbir şey fark etmedin mi?"

Ses tonu karşısında gözlerim seğirdi.

"Hayır." "Stacey şimdi nerede?"

"Otel odası. Kapı kilitli, bu yüzden ona ulaşamayacak." Kelimeler dudaklarımdan dökülür dökülmez içten içe inliyorum.

"Kim?" Ses tonu tehlikeli. "Hiç

kimse."

"Kade. Peki onu *kim* bulamıyor?"

"Fark etmez."

Eli bir şeye çarpıyor. "Böyle bir şeyi benden saklama. Kiminle başın belada?"

Bir nefes daha çekiyorum, her nefes alışımda yanmanın tadını çıkarıyorum. "Sana söylersem kaçmaya çalışırsın. Bilmemen daha iyi. Ben hallederim."

Gülüyor ve tüylerim diken diken oluyor. "Burada sıkışıp kaldığımı mı düşünüyorsun? Bu çok aşağılayıcı, evlat. Buradan çıkıp İskoçya yolunu yarılamam bir günden az sürer."

Kaşlarım kalktı. "Kaçabilir misin?"

"Bir kalp atışında. Şimdi bana neler olduğunu anlat?"

İkinci kısmı görmezden geliyorum. "O zaman neden kaçmadın?"

"Ailem mutlu - bunu neden mahvedeyim ki? Anneni ihtiyacı olduğu şekilde sevmeye çalışarak onu incittim. O her zaman benim her şeyim olacak olsa da, ona istediğini asla veremedim."

Annem söz konusu olduğunda o kadar aldanmış olduğunu bildiğim için bu konuya takılıp kalıyorum. "Bence seni hâlâ seviyor. Sen oradayken nasıl değiştiğini görüyorum."

Bu doğru. Annem babamı görür görmez ya da onunla konuşur konuşmaz yüzü aydınlanıyor. Üvey babam Ewan'ı çok seviyor, bunu biliyorum, ama o

Babamın yanındayken tamamen farklı ve daha *canlı*.

Yirmili yaşlarındayken ona cehennemi yaşatan bir psikopat olmasaydı, belki o zaman bir şansları olabilirdi. Ama dürüst olmak gerekirse
Onlar hakkında okuduğum raporlara göre zehirliymişler.

Ayrıca, Ewan'ı severim.

Sessizlik. Ve sonra. "Keşke bu doğru olsaydı, oğlum. Ewan annenin hayatının aşkı, o da benim hayatımın aşkı. Bunu değiştirmek mümkün değil."

"Kulağa berbat geliyor," diyorum, bitmiş sigaramı camdan dışarı fırlattıktan sonra bir düğmeye basarak geri sarıyorum. "Yirmi yılı aşkın süredir hapistesin ve onu hâlâ seviyor musun?"

"Bir gün bile kendimi daha kötü hissetmedim."

Evet, dediğim gibi... sefil ve kandırılmış.

"Daha iyi hissettiğini söyleyebilirim. İyiyim. Bizim de kötü günlerimiz olabilir. Senin için geç oldu. Niye maçtan önce biraz uyumaya çalışmıyorsun? uçuş?"

Başım koltuk başlığına yaslanırken gözlerim kapanıyor. "O orada, hatırladın mı?"

Bir duraksama ve alay ediyor. "O zaman onun yanında biraz kendini kontrol et."

Annemin her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğunu duyuyorum, o da *evet* diyor ve hemen geleceğini söylüyor.

"Gitmeden önce annenle vakit geçireceğim. Git hadi.
ve uyu. Ve Tanrı aşkına evlat, aletini pantolonunun içinde tut ve beladan uzak dur."

Annem babamı konuşmasından dolayı
azarlıyor. Kıkırdıyorum. "Doğru."

Tereddüt ediyor. "Peki ya Kade? Buraya son gelişinde olanlar için özür dilerim. Onun senin için bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum."

Arama sona erdi.

Ağzımda acı bir tatla ekrana bakıyorum. Babam sahip olamayacağın birini istemenin nasıl bir şey olduğunu herkesten daha iyi bilir. Onun engeli kendisi, benimki ise Stacey'nin saçının teline bile güvenmemem.

Uçuşumuza altı saat var. Bundan sağ çıkma şansım yok. Onunla o odaya geri dönmekten korktuğumu söyleyecek kadar kendime karşı dürüstüm.

Barry'nin arabasına doğru yürürken telefonum elimde titriyor.

Şeytandan bahset.

Cidden arabada uyumayacak mısın? Ortalıkta bir katil var! Yerde ya da küvette uyurum. Kapıda da bir adam var. Senin için dışarı çıkmaya çalıştığımda dönmeni beklememi söyledi.
Bu da ne demek oluyor?

Geceleri ortaya çıkan canavarın ben olduğumu bilmiyor.

O tekrar yazarken dudağımı çiğniyorum, yüzümü şiddetle yıkadıktan sonra bile hala onun tadını alıyorum.

Ben cipin yolcu koltuğuna otururken Barry sessiz.

Anlıyorum, benden nefret ediyorsun. Bu gece olanlar ikimizin de hatalı kararlarıydı ama bu konuda olgun yetişkinler olmalıyız. Birbirimize yaklaşmamak için bir anlaşma yapacağız, baştan çıksak bile, tamam mı?

Bana mesaj atmayı kes.

Okur okumaz pişman olduğum düşüncesizce bir cevap. Orta parmak emojisi gönderdiğinde gülümsememeye çalışıyorum. Onun savaş çığlığı.

Kaşlarını kaldırmış beni izleyen ve parmakları dizüstü bilgisayarının üzerinde gezinerek konuşmamı bekleyen Barry'ye bakıyorum. "*Gülümsüyor* musun?" diye soruyor bana. "Öyle yapma, çok tuhaf."

"Siktir git. Bir saat önce onu kimin aradığını bulabilir misin?"

"Deneyebilirim. Telefonu hâlâ sıkışmış durumda - o lanet şeye giremiyorum."

"O da morarmış." Yüzümü ovuyorum. "Sanırım o piç her kimse onu dövüyor. Bir bakabilir misin? Onunlayken ellerim bağlı."

Barry başını sallar. "Ne yapabileceğime bakacağım. Sen uyumalısın." "Evet," diyorum esneyerek.

Sadece onu görmek için odaya geri dönmek istiyorum, ama bu sadece her gün onun her lanet adımını izleyen sahiplenici tarafımı beslemek olur.

Ben kendimin en büyük düşmanıyım.

Ondan nefret ediyorum ama ne yaptığını bilmeden yaşayamam.

On dakika ve bir sigara daha içtikten sonra gizli uygulamamı açıyorum, para aktarıyorum ve farklı seyahat düzenlemeleri yapıyorum.

Sözleşmelerden, müşterilerden ve iş paylaşımlarından fazlasıyla gelirim var, bu nedenle seyahat söz konusu olduğunda para sorun olmuyor. Çok sayıda
Son iki yılda yaptığım atamalarla, banka hesabım annemin ve Ewan'ınkilerin toplamına rakip olabilir.

Bu geceki sözleşme bana 300 bin kazandırdı. İşi bitirmem bir saatten az sürdü. Eskiden nefret ederdim ama artık o kadar değil. Bu

içimde kana ve yıkıma karşı derin bir açlık
uyandırdı. İnsanlara zarar verdiğimde
adrenalin patlaması yaşıyorum.

Bunun yanlış olduğunu biliyorum ama artık içimde yer etmiş. Bu gece kafasını kestiğim adamın kanını hâlâ görebiliyorum ve kar maskemin içinde bir palayla onu kovalarken attığı yardım çığlıklarını duyabiliyorum.

Jetimin inmesi ve yakıt ikmali yapması için bir zaman ve yer ayarladıktan sonra Stacey'e mesaj atıyorum.

***Ben**: Hazırlan. Jet birkaç saat içinde kalkacak.*

***Ben**: Ve anlaşma. Ellerini kendine saklamaya çalış.*

OceanofPDF.com

15

STACEY

Vücudun yanıyor.

Kade'in kalıcı dokunuşları tenimdeki hayaletler gibi.

Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bir an, dört ayak üstünde ve hazırdım - Kade'in beni arkadan becermesini bekliyordum. Kalbim çok hızlı atıyordu, göğsümde bir kıvılcım vardı ve tekrar çok yakındık. Ve sonra bir hayalet kadar beyazdı ve her zamanki berbat yorumlarıyla banyoya koştu.

Hiç değişmiyorsun, değil mi?

Görünüşe göre öyle değil. Söz konusu o olduğunda değil. İki yıl ayrı kaldıktan sonra nasıl tekrar bu duruma düşebiliriz? Önceden birbirimizin vücutlarını ve birbirimizi iyi hissettirmenin yollarını öğreniyorduk.

Keşfederdik, yaşardık, severdik ve sonra birbirimizin kollarında yatardık. Kabalık ya da beni incitecek şekilde aşağılaması yoktu.

Utanç içimi yakıyor. Chris'in üzerimde bıraktığı çürük ve yara izlerini fark etmesinden tutun da, onun beni sevdiğini iddia eden birinin

Beni hor gör, beni orgazm et. Hem de defalarca.

Benden nefret ediyor. Bu kadarının farkındayım. Ama aynı zamanda kafamı karıştırıyor. Sevişmeye yakınken bana özel bir jetle seyahat edeceğimizi söyledi.

Ve neden odamın dışında bir güvenlik görevlisi vardı? Kade odaya gelip çantalarımı aldığında onu mazur gördü ve özel bir jete binmemizin nasıl mümkün olabileceği hakkındaki sorularıma cevap vermedi.

En yakın kıyafetimi giydim - kalçamın ortasına oturan siyah bir yazlık elbise. Ne giydiğimi görünce kaşlarını kaldırdı - Amerika için mükemmel olacak, ama burada İskoç kışının ortasındayız.

Şimdi sessizlik içinde araba sürüyoruz ve aramızdaki yoğun gerilimden dolayı elbisemi yumruklamaya devam ediyorum.

Uçuştan önce bizi yirmi dört saat açık bir McDonald's'a götürürken Kade'e bakmaya devam ediyorum ve sessizliği bozup bozmayacağını bekliyorum. Ama üçüncü sigarasını içiyor ve müzik açıyor, o yüzden bozacağından şüpheliyim.

Bad Omens'in "The Death of Peace of Mind" şarkısı kulaklarımı acıtacak kadar yüksek sesle çalıyor ve sesini kısmaya çalıştığımda bana bakmadan bileğimi tutuyor. "Lanet radyoma dokunma."

Kolumu onun heyecan verici dokunuşundan çekiyorum, oflayıp puflayarak koltuğa yığılıyorum. "Eski Kade'i tercih ederim. Bu yeni olan tam bir oyunbozan ve huysuz bir pislik. Bana bok gibi davranmaya devam etmene gerek yok."

Cevap yok. Hakaret bile yok.

McDonald's'a vardığımızda ne istediğimi sormuyor - ikimize de Big Mac ve yanında mozzarella sos sipariş ediyor.

"Ya başka bir şey isteseydim?"

Kade arabanın geçtiği şeritten çıkar ve park eder. "Başka hiçbir şeyi sevmiyorsun."

Göz kırpıyorum. "Bana katlanamayan birine göre hakkımda çok şey hatırlıyor gibisin."

Bir sırıtma. Onu frenleyerek emniyet kemerini çözdü ve bacaklarını ayırarak kendini yeniden ayarladı. "Ne yazık ki."

Sessizlik içinde yemek yiyoruz. Radyo hâlâ çalıyor, ama en azından artık sesini kısmış ve telefonu mesajlarla uğuldamaya devam ediyor. Bir aramayı reddediyor, sonra telefonu bölmeye fırlatıyor.

"Bu önemli olabilirdi." "Sadece
yemeğini ye, Çilli." "Bana öyle
deme."

Ben yanaklarım kızarana kadar bana ters ters bakıyor.

Birkaç dakika daha sessiz kaldıktan sonra tüm çöpleri alır ve yanına park ettiği çöp kutusuna koyar. Radyo haberlere geçer; dehşet verici

Haberin başında cinayet var ve muhabir bir kişinin gözaltına alındığını ancak başka bir şüphelinin hala serbest olduğunu açıklıyor.

"İskoçya Polis Şefi Bernadette Sawyer burada bizimle birlikte. Kendisi son birkaç saattir bu dava üzerinde bizzat çalışıyor. Kamuoyuna söylemek istediğiniz bir şey var mı hanımefendi?"

Kade nefesini tutar ve yavaşlar.

"Kesinlikle. Arama çalışmalarında en iyinin de iyisine sahip olduğumuz konusunda kamuoyunu rahatlatmak istiyor ve herhangi bir bilgiye sahip olan herkesi
ortaya çıktı. İki saldırgan olduğuna inanıyoruz ve birini gözaltına aldık. Holyrood Parkı bir sonraki duyuruya kadar kapalı kalacaktır."

"Alınan masum hayat hakkında söyleyebileceğiniz bir şey var mı?"

"Bunu sormak garip değil mi?"

"Şşş."

Kade sesi açarken gözlerimi deviriyorum ve kollarımı kavuşturuyorum.

"Cesedin, işten eve dönmekte olan otuz yaşında bir erkek olan Matthew Barnwell'e ait olduğu tespit edilmiştir. Ailesi bilgilendirildi ve toplumun bu saygın üyesi için sosyal medyadan sevgi yağdı, yüzlerce kişi başsağlığı dileklerini ifade etti."

Kade tuts. "Saygıdeğer." Başını sallıyor. "Çok saçma." "Onu tanıyor muydun?" Şaşkınlıkla sordum. "Öldürülen adamı mı?" "Tabii ki tanımıyordum."

Gözlerimi kısıyorum, kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "O zaman saçma olan ne?"

"Onu tanımıyor. Ona saygı duyulduğunu nasıl söyleyebilir? Saçmalıyor."

"En azından sesi seksi," diyorum. "Şarkı söyleyen bir ses."

Hiçbir şey. Tek kelime etmedi. Ayağını yere vururken gözleri seğiriyor. gaza basar. Ağaçlardan oluşan bir tünelde sokak lambalarının olmadığı, havaalanına doğru uzanan uzun bir yola sapar.

Bir Bad Omens şarkısı daha çalıyor ve ben ayağımı şarkıya vuruyorum. Ne zaman kalkacağımızı soruyorum, cevap yok.

Neden aptallık yaptığını soruyorum, cevap yok.

Daha önce olanlar hakkında konuşmak isteyip istemediğini soruyorum ve tabii ki yanıt vermiyor. Onu tokatlamak kabul edilebilir, değil mi?

"Hadi ama Kade. Bana sessizlik muamelesi mi yapacaksın? *tüm* yolculuk boyunca?"

"Bütün yolculuk boyunca seni *görmeyi* planlamıyorum," diye cevap veriyor monoton bir sesle. "İner inmez bu kâbus sona erecek."

Dişlerimi sıkıyorum, damarlarımda kızgınlık ve öfke dolaşıyor.

Kade'in bana kızmaya hakkı var ama yine de çekip gitti. Hâlâ beni küçümsediğini iddia ediyor.

Ama şu anda üşüdüğüm için onun ceketini giyiyorum. Eğer Kade üzerinde yürüdüğüm zeminden gerçekten ama gerçekten nefret ediyorsa, neden beni bu jete yanında götürüyor? Neden beni stüdyoda duvara yasladı? Beni dışarı kadar takip et.
malikanenin kapısında kiminle konuştuğumu görmek için mi? Neden beni memnun ediyorsun?

Neden beni öpmeye çalıştı?

Konuşmak için yeterli cesareti topluyorum ve ona dönüyorum. "Ne yaptığımı bilmiyordum," diyerek sessizliği dolduruyor ve sinirlerimi yatıştırmaya çalışıyorum.

Parmaklarımı birbirine geçiriyorum. Bu konuşmayı milyonlarca şekilde hayal ettim ve kafamda konuşmak her zaman daha kolay. Olanları kabul etmek neden bu kadar zor?

Kade'in daha hızlı sürmesi ve beni görmezden gelmesi
yardımcı olmuyor. "O gece, ben-" *Tecavüze* uğradım.

Duruyorum, boğazıma bir yumru yapışıyor. Yüksek sesle
söyleyemiyorum.

"Değildi..." *Ne düşünüyorsun?* "Ben..." *Yapmak istiyorum.* Ama tek bitirebildiğim, "Ben... Ben üzgünüm."

Sesimi kullanmaya çalışıp başaramazken gözlerimin arkasında biriken yaşları saklamak için pencereden dışarı bakıyorum. Ona ne olduğunu ve kaç kez olduğunu söylersem, zaten düşündüğünden daha kirli olduğumu düşünecek. Kullanılmış. Değersiz. Ya da yalancı olduğumu söyleyecek. Bana inanmayabilir ve o zaman da dikkat çekmeye çalışan, manipülatör, zehirli biri olarak anılırım.

Ona gerçeği söylemeyi çok istiyorum ama söylemiyorum. Hala
cevap yok.

"Özür dilerim," diyorum tekrar.

Kade alay eder. "Nefesini boşa harcama. Gerçekten umurumda değil."

Başımı salladım. "Belli ki biliyorsun, yoksa bana karşı bu kadar kötü davranmayı bırakırdın."

Tekrar yüzümü ona dönüyorum ve dudağım titreyerek yanağımdan bir damla gözyaşı süzülmesine izin veriyorum. "Seni *sevdim*. Seninle her şeyi istedim. Neden bunu mahvedeyim ki? Asla kasıtlı olarak-"

Kade frene basınca bedenim öne doğru sarsılıyor, araba durana kadar lastikler yolda gıcırdıyor. Saçlarım yüzümü kapladı,

Ellerini gösterge paneline dayamış, nefes alıp verirken ve çakmağını yakalarken onu geniş gözlerle izliyorum.

Kapıyı iterek açıyor ve dışarı çıkıyor.

"Neredesin sen-"

Kapıyı çarparak kapatmasıyla sesim kesildi. Dönüp arabanın arkasına bakıyorum ve onun iki elini saçlarında gezdirdiğini görüyorum.

Arabanın kapısını açtım. "Ne var biliyor musun? Siktir git, Kade!"

Ona doğru yürüyorum, uykulu ve dumanlı gözleri bana bakıyor, bir yandan da esrar çekiyor ve önünde duruyorum. "Beni terk ettin. Sana ihtiyacım vardı ve sen benim için savaşmaya bile çalışmadan gittin!"

"Neden senin için savaşayım ki?" diye alay ediyor. "O videoda olanları gördüm ve bu bana senin gerçek yüzünü göstermeye yetti. *Olan oldu*, değil mi? Lanet arabaya geri dön ve gözümün önünden kaybol."

Esrarını kaptım ve attım. "Ne yaptığımı bilmiyordum! Seni istedim-"

"Stacey, Tanrı'ya yemin ederim. Kapa şu lanet çeneni."

Yaklaşıyor. "Yaptığın şeyi neden yaptığını açıklamak için zamanı hak etmiyorsun ve gerçekten umurumda değil. Senden kaçarak ucuz atlattım."

Dişlerim sıkılıyor, taze gözyaşlarım dökülüyor. "Eve, sana gitmek istedim. *Senin* için ağladım."

"Benim için ağladın mı? Ne zaman? Onun üstündeyken mi?"

Kade bana doğru bir adım attı. Aramızda birkaç santim var ve çenemi tuttuğunda irkilmiyorum. Sert ya da acı verici değil ama
Bana bir saniyede hükmedebileceğini gösterdi. Sözlerine rağmen, gözlerindeki acıyı görebiliyorum.

"Onunla birlikte olduğunun kanıtını gördüm." Çenemi serbest bıraktı ve omuzlarıyla beni geçti. "Bizi jette bekliyorlar. Kımılda yoksa seni burada bırakırım."

Yenilmiş bir şekilde orada durup seçeneklerimi değerlendiriyorum. Ya kendiminkini
ya da Kade ile birlikte bu saçma ve pahalı jete gider ve tüm yolculuk boyunca sessiz kalırım.

Çünkü siktir et onu. Herkese karşı sesini kaybetmek bir şeydir, ama sevdiğin - güvendiğin - birine karşı sesini kaybetmek on milyon kat daha kötüdür.

Beni hiç dinlemediler. Chris'in beni taciz ettiğini söylediğimde babam beni dinlemedi bile.

Sessiz kalmak zihinsel bir hapishanede olmak gibidir.

Elbisemi bir ürperti kaplıyor ve yolcu koltuğuna geri dönüp kapıyı kapatmaya karar veriyorum.

"Senden nefret ediyorum," diyorum çocukça. "Bana bir daha asla dokunamayacaksın."

"Not edildi." Dirseğini arabanın kapısının kenarına dayayarak yolda hızla ilerliyor.

Bir çitte rozetini okutur ve sonra kayar. Doğruca hangara, sivri burunlu küçük gümüş bir jetin yanına gider.

Daha önce hiç görmemiştim. Elbette, Nora zengin, ama ne zaman ülke dışına çıksak hep ticari uçarız.

Takım elbiseli bir adam aşağı çekilmiş basamakların dibinde duruyor. Jete doğru yürürken Kade ona başıyla selam veriyor.

"Barry."

"Efendim," diye cevap verir. "Çantalarınızı alacağız." Gözleri üzerime dikildi. "Bayan Rhodes."

Başımı eğiyorum. "Merhaba."

Kade beni merdivenlere götürürken, "O benim asistanım," diye bilgi veriyor. "Bunu nasıl karşılayabiliyorsun?" Hayretle soruyorum, gözlerim fincan tabağı gibi.

Krem rengi deri ve meşe iç mekanı gördükten sonra merdivenlerin tepesinde tökezlediğimde Kade'in tek tepkisi - beni şaşırtacak şekilde - parmaklarını bileğime dolamak oluyor.

"Hayır, gerçekten, bunu nasıl karşılayabilirsin?"

Şarap, şampanya ve diğer içeceklerle dolu minibara bakıyorum. pahalı şeyler. Kanepe ve aralarında masalar bulunan sekiz sandalyeyle uçakta mini bir ev gibi. Ailesinin çok parası olduğunu biliyorum ama bu kadar değil.

Peki bunu karşılayabilmek için ne halt ediyor? Kafam çok karıştı.

Ayaklarım hareket etmeyi reddedince Kade beni ileri itiyor.

Kapı kapanır ve İngiliz aksanlı genç adam - Barry, Kade'in *asistanı* - ona uçuş planını ve Amerika'dayken planladığı bir toplantıyı anlatır. Kade'in köpeklerinin şu anda çalışanlarla birlikte malikâne arazisinde olduğunu ve günün ilerleyen saatlerinde ileri eğitim derslerine katılacaklarını teyit eder.

Kade dizüstü bilgisayarını çıkardığında kaşlarımı kaldırdım.

Karşısındaki koltuğa oturuyorum, hala *lanet* ve *İsa* dışında bir kelime bulamıyorum. Etrafımıza hayranlıkla bakarken az önce ona bağırdığımı unutmuşum.

"Luciella'ya bundan bahsetme," diyor Kade.

Barry bize birer içki koyuyor ve beş dakika içinde yola çıkacağımızı söylüyor.

"Anneme söyleyecek ve beni sinir bozucu sorularla sorgulamasına katlanamam."

Başımı eğiyorum. "Benimkilere de cevap verecek misin?"

Bir yudum aldıktan sonra bardağını aramızdaki küçük masaya geri koyuyor, gözleri tekrar dizüstü bilgisayarının ekranına kayıyor. "Hayır."

"Çılgın bir kiralık katil değilsin, değil mi?" Ortamı yumuşatmaya çalışarak gülümseyerek soruyorum. "Bekle, seks için para alıyorsun." Sonra durup düşünüyorum. "Uyuşturucu satıcısı mı?"

Bana ters ters bakıyor. "Sesin başımı ağrıtıyor."

Gözlerimi deviriyorum ve jet hangardan çıkarken pencereden dışarı bakıyorum. Chris'in onu yüzüstü bıraktığım için ya da bir daha böyle bir şey yapmayacağım için bana ödeteceği bedelleri düşündükçe göğsümün derinliklerinde huzursuz bir his oluşuyor.
bu geziyi ilk etapta.

Kade'in psikopat üvey kardeşimi asmasına izin verdim, böylece onu kuru kuru becerebilecektim. Bu da benim onun yüzüne oturmamla sonuçlandı. Sonra domaldım ve sikilmeye çok yaklaştım.

Ve şimdi süslü bir jette karşımda oturuyor, bir asistanı var, garip bir şekilde zengin ve tek düşünebildiğim otelde başladığımız işi bitirmek. Ondan nefret ediyorum. Nefret ediyorum. Sanırım onu tokatlayabilirim ve on dakika boyunca kendimi kötü hissetmem.

Yine de ondan etkilenebiliyorum. Özellikle de dizüstü bilgisayarında rahatsız edici bir şeye bakarken başparmağının ucunu ağzında gezdirdiğinde. Bacaklarını açarak kayıyor ve yanlışlıkla dizini benimkine çarpıyor.

Bana bakıyor, beni bakarken yakalıyor ve bakışlarımı kucağımda kıpırdayan ellerime çeviriyorum.

Bu uzun bir uçuş olacak.

OceanofPDF.com

16

STACEY

Özel bir jette olmanın yeniliği altı saat içinde kayboldu. Uyudum. İçtim. Sarhoşluktan uyudum. Bu aptala bir oyun oynaması için yalvardım. Benimle "casusluk" oynamayı kabul etmedi.

Ne yazıyor? Ekrana konsantre olurken kaşları birbirine dolanıyor ve ben onu izliyorum. Esniyor ve bunu bile seksi göstermeyi başarması beni rahatsız ediyor.

Dirseklerimi aramızdaki masaya yaslıyorum. "Uyumuyor musun? Berbat görünüyorsun."

Gözleri çökmüş, altlarında torbalar var ve saçları daha iyi günler görmüş. Bu adam yirmi dört saattir uyumuyor ve yazmadığı zamanlarda masaya vurduğu parmakları ve bir dizini zıplatma şekli beni onu incelemeye itiyor.

O... farklı.

Chris'in uyuşturucu aldığını ve yatak odamın zemininde uyandığını hatırladığımdan, neredeyse kafasının güzel olduğunu söyleyebilirim. Ya da hapları boğazımdan zorla geçirdikten sonraki sabah hissettiklerimden.

Kade'in bir fitness manyağı olduğu düşünülürse, sakinleştirici alması karakterine aykırı görünüyor.

Dudağımı ısırıyorum. Esrar içtiğini biliyorum ama Kade daha sert bir şey kullanmazdı. Gençliğimizde uyuşturucudan ne kadar nefret ettiğini hatırlıyorum. Zihninde olup biten her şeyi düzene sokmak için ilaç alırdı; bunu biliyorum çünkü her zaman lavabonun üzerine oturur ve ilaçları yutması için ona bir bardak su verirdim.

Tabletlerden nefret ederdi; onu kontrol eden

haplardan nefret ederdi. Bu değişti mi?

"Uçağın arkasında bir kanepe var - neden gidip uzanmıyorsun?" Mavi gözleri ekranda kaldı. "Yorgun değilim."

İç çekiyorum. "Zengin, kaba ve görünüşe göre uykuya ihtiyaç duymayan bir ölümsüz.

Sen gerçekten bir avsın."

Ağzına belli belirsiz bir gülümseme dokunuyor ama elini yüzüne silerek bunu örtüyor ve yazmaya devam ediyor. "Uyumaya devam et. Arkadaşlığın o zaman daha iyiydi. Ben çok meşgulüm."

"Ne yapıyorsun?"

"Çalışıyorum," diye açık açık cevap veriyor ve konuşmamızı sonlandırıyor.

Esnedim ve Kade'in asistanına gülümsedim. "Burada yapacak başka ne var?"

Televizyonu işaret ediyor ama ben başımı sallıyorum.

"Masa oyunlarımız var, eğer ilgilenirsen?" diye teklif ediyor. "Benimle oynar mısın?" Kade'e soruyorum ama homurdanıyor ve elini sallıyor. dizüstü bilgisayarından başını kaldırmadan. Barry'ye sırıtıyorum. "Sen mi?"

En yakın arkadaşımın kardeşine baktı, yüz ifadesi endişeliydi. "Efendim?" "Ne isterse yap," diyor bana doğru bir el sallayarak küçümseyerek. "İstersen muhtemelen sikini emer."

"Kade!" Dehşet içinde haykırıyorum, adamdan özür dilemek için dönüyorum, o da bana başıyla selam verip köşedeki her zamanki yerine dönüyor. Bu memenin dizüstü bilgisayarını kapattım. "Bu gerçekten gerekli miydi?"

Neredeyse gümüş olan gözleri yavaşça yukarı kayarak benim yeşil gözlerimle buluştu.

Öfkeli bir bakışla beni korkutmaya çalışırken gamzeleri çukurlaşıyor. Kaşlarımı kaldırıyorum, patlamak üzere olduğunu umursamadan.

"Bir şeyin ortasındaydım" diye homurdanıyor.

Dirseğimi dizüstü bilgisayarına dayıyorum, çenemi elime yaslıyorum ve ışınlanıyorum. "Ve şimdi değilsin."

"Siktir." Sırtını sandalyeye vururken inanılmaz bir ifadeyle başını sallıyor. "*Çekilmez* birisin. Benden ne istiyorsun?"

Dizüstü bilgisayarı yanımızdaki masaya fırlatıyor ve aramızdakini tutucuya oturana kadar yukarı itiyor. Dirseklerini dizlerine dayayıp öne doğru eğiliyor. İç çekerken iri, dövmeli elleri yüzüne sürtünüyor ve birkaç saat önce o ellerin nerede olduğunu hatırlıyorum ve bedenim kucağına tırmanıp onu sikmem için çığlık atıyor.

Islak dili kısa bir süre önce içimdeydi.

Serbest bırakılmanın onun üzerinde nasıl hissettirdiğini, saçlarını tutmanın ve ağzını sürmenin ne kadar güçlü hissettirdiğini hatırlıyorum.

Adının dudaklarımda dolaşması çok doğaldı.

Sert aletinin arkamdan bana nasıl baskı yaptığını ve beni doldurması için ne kadar geri itmek istediğimi.

Sanırım o da bunu düşünüyor, çünkü arkasına yaslanıp koltuğa yeniden yerleşiyor. "Bana öyle bakmayı kes."

"Ne gibi?"

Gözleri kararır. "Biliyor musun? Ben senden hoşlanmıyorum, sen de benden hoşlanmıyorsun, o zaman neden seni emmeye davet ediyormuş gibi sikime bakıp duruyorsun?"

Yanaklarım kızarmış olsa da dudaklarımı büzüyorum. Asistanı onu kesinlikle duymuştu. "Her şeyi bir kenara bırakıp arkadaş olamaz mıyız?"

Bana bakışı bacaklarımı birbirine kenetlememe neden oluyor ve aniden onun sikini emme davetini kabul etme isteği duyuyorum. O beni memnun etti, bu yüzden aynısını yapmam adil olur.

Görünüşe göre, kızgın bir Kade'den kolayca tahrik oluyorum.

"Birlikte seyahat etmek zorunda kalmayı biz seçmedik, bu yüzden arkadaşça bir seviyeye *yakın* olduğumuzu bile kafandan çıkar. Konuşmaya çalışmayı bırak

- Ne yapıyorsun lan sen?"

Koltuğumdan kayarak dizlerimin üzerine çöktüm, kalçalarını kavradım ve tırnaklarımı geçirdim. "Asistanına gitmesini söyle."

Kade yutkunur. "Siktir git, Barry."

Sırıtıyor ama sırıttığını hemen gizliyor. "Peki efendim. Bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin." Bana başıyla selam verdi. "Bayan Rhodes."

Dizlerimin üzerinde ona gülümsüyorum.

Kade çenemi tutuyor. "Ona öyle bakmayı kes," diye uyarıyor.

Dizüstü bilgisayarını çantasına yerleştiren Barry'den gözümü ayırıyorum.

"Yoksa ne olur?" "Beni kışkırtmak iyi bir fikir değil, Stacey." Koltuğun üzerinde kayıyor. "Yapma.

personelime bakmak. Asla.

Anladın mı?" Gözlerimi

deviriyorum.

Ardından yumuşak bir klik sesi geliyor ve ben bacaklarının arasında rahat bir pozisyona yerleşip elimi çıkıntısına sürterken Kade hâlâ bana bakıyor. Zaten katı. Şortunu yavaşça çekiştirip, kalçalarını kaldırarak Calvin'lerini ortaya çıkaracak şekilde aşağı indirdiğimde hiçbir şey söylemiyor. Boyu beyaz kumaşın üzerinde geriliyor.

Onu okşadığımda tıslıyor ve kapüşonlu bir bakışla ona bakıyorum. "Beni istemenden nefret ediyorsun, değil mi? Yüzünün her yerinde yazıyor."

Gözlerini kapatıyor, ben avucumu sikinin alt tarafında aşağı yukarı gezdirirken başını geriye atıyor. Bu onu daha da sertleştiriyor, şişmiş kafası boxer'ının üstünden dışarıya doğru parıldayan bir prekum boncuğuyla çıkıyor.

"Devam edecek miyim?" Boxerını yavaşça aşağı çekerken boğucu bir sesle soruyorum. "Yoksa durmamı mı istiyorsun?"

Kalçaları kalkıyor, gözlerini açıp donunu indirmemi izlerken çenesi sıkılıyor. "Eğer durursan seni bu jetten atarım."

Bu boş tehdit beni tahrik etmemeli ama bacaklarımın arasında bir sızı var. Sleep Token'ın "Take Me Back To Eden" şarkısının çalmaya başlaması ihtiyacımı daha da artırıyor.

Sırıtıyorum, onu tamamen serbest bırakırken gülümsememi gizlemek için dudağımı emiyorum.

Kalın, uzun ve damarlarla sarılmış siki, parmaklarımı etrafına doladığımda elime zar zor sığıyor, hafifçe okşuyor ve ucuna ulaştığımda büküyorum.

Elimi aşağı yukarı hareket ettiriyorum, kaslarının gerilmesinin, gözlerinin benimkilere dikilmesinin tadını çıkarıyorum. "Ağzını kullan."

"Lütfen deyin."

Kaşlarını kaldırıyor, başparmağımla menisini yayarken geriliyor, ağzıma götürüp tadına bakabiliyorum.

Dudaklarıma bakıyor, göğsü inip kalkıyor. "Yalvarmıyorum."

Omuz silkip ayağa kalkmaya çalışıyorum ama omzumdan tutup beni geri itiyor. Burun deliklerinden nefes alıyor ve saçlarımı yumrukluyor. "Sikimi mi yalayacaksın, Çilli? Eğer öyleyse, onunla oynamayı bırak ve ağzına al."

Onun karanlık ses tonuyla amım titriyor. "Yap beni."

Çenemi kavrayıp ağzımı açarken ve sikinin sızan ucuyla dudaklarımı tokatlarken tırnaklarımı kalçalarından birine geçiriyorum. O bulaşıyor alt dudağımda gezdiriyor, sonra saçlarımı bırakıp iki parmağını ağzıma sokuyor ve dilime bastırıyor.

Parmaklarının etrafında öğürüyorum, gözlerim sulanıyor.

"Boğazını sikeceğim ve sen de iyi bir kız olup döllerimin her damlasını yutacaksın."

Yanıt vermemi beklemiyor; parmaklarını çıkarıp sikini ağzıma sokuyor, sonra ensemden tutup onu daha derine almak için başımı aşağıya doğru itiyor. Kalınlığının etrafında boğuluyorum, havaya ihtiyaç duyuyorum ama emmek ve boğazıma girip çıktığını hissetmek istiyorum.

Dudağını ısırdığını görmek için ona bakıyorum, saçlarımı yumruklarken ve başımın sallanmasını kontrol ederken yüzünün her yerinde arzu var. Aleti hafifçe dışarı çıkıyor, sonra derinlere inerken beni tekrar tıkıyor.

Kalçalarını hareket ettirip ağzımı sikerken ağzımın kenarlarından tükürük damlıyor.

Kalçalarım iyice açılmak için yalvarıyor. Kendimi biraz rahatlatmak için bacaklarımın arasına uzanmak ya da en azından biraz sürtünmeye neden olmak için birbirine çarpmak. Bir adamın zevk alırken gözlerini kapatıp küfretmesini izlemek beni daha da ıslatıyor.

"*Siktir*," diye mırıldanıyor, hareketlerini durdurmak için karın kaslarını itiyorum ve dilimi hassas başının etrafında döndürüyorum, hafifçe emiyorum, uyarılmışlığını tadıyorum. Ağzımdan çıkarıp onu okşamaya devam ediyorum, bu da bana öfkeli bir bakış kazandırıyor.

Bu konuda dizginleri ona vermeyeceğim. Gücü olan benim. Kontrol bende. Onun altında ve dizlerimin üstündeyim ama yine de onun üstündeyim.

Onu kendi isteğimle boğazıma götürmek istiyorum ama yüzümü tutarak beni ona bakmaya zorluyor.

"Gözler bende olsun," diye emrediyor. "Gözlerini benden ayırma."

Dudaklarımı tekrar sikinin etrafına doladığımda ve ağzımı çekerek onu biraz daha kızdırdığımda kendimi rahat hissediyorum. Dilimi alt tarafında gezdirirken ve taşaklarını avuçlarken rahat hissediyorum. Ve gözlerimi onunkilerden ayırmadan, bir kez daha emmeyi bıraktığımda kopma noktasına gelmesini izlerken kesinlikle rahat hissediyorum.

Günaha karşı koyma anlaşmamız güneye gitti.

Dudaklarım ucuna bastırıyor ve fısıldıyorum, "Devam etmem için bana yalvar."

Kade saçımdan bir avuç tuttu. "*Lütfen* sikimi ağzına geri sok."

Bir şey yapmama fırsat vermeden ucunu ayırdığı dudaklarımın arasından geçiriyor ve kalçalarını hızla kaldırarak boğazımı tekrar sikiyor. Ağzımı tıkıyorum ama bu sadece onu boğazımın daha derinlerine itiyor, gözlerim sulanırken havasız kalmama neden oluyor.

Saçımı çekiyor, nefes almam için siki ağzımdan çıkıyor.
Gergin bir şekilde "Neden?" diye sorar.

Ciğerlerimi doldurmak için nefes alıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor. "Neden ne?" Aletine bakıyor.

Yumuşak bir gülümsemeyle omuz silkiyorum. "Sana borçluyum."

Bu tepkiden hoşlanmadı. Gözleri kararıyor ve aletini tutup alt dudağıma vuruyor, gözyaşlarımı silmek için yanağıma doğru kaydırıyor.

"Bu hiçbir şeyi değiştirmez." Bir elini saçlarımın arasına sokup azıcık acı hissedene kadar çekiyor ve iç duvarlarım arzuyla titriyor. "Beni mahvettin ve seni affedemem. Benden hiçbir şey bekleme. Eğer sikimi yalamak istiyorsan, yala ama hiçbir beklentin olmasın-"

"O zaman beni durdurmayı bırak, seni aptal."

Onu tekrar boğazımın derinliklerine alıyorum, yutkunuyorum ve parmakları saçlarımda sıkılaşıyor, gözleri kafatasının arkasına doğru yuvarlanıyor.

İnliyor. "Siktir, Stacey."

Onu birkaç saniye orada tutuyorum, emiyorum ve yalıyorum, siki her zonklamada şişiyor. Onu sonuna kadar içime alırken göğsünden derin, titreşimli bir inilti geliyor. Gözlerim daha çok sulanıyor, ama birkaç saniye orada kaldıktan sonra tekrar hava almak için yukarı çıkarken onu izlemeye devam ediyorum. Benim
Meme uçlarım elbisemin altında geriliyor ve kumaşı yırtıp ağrıyan göğüslerimi okşama dürtüsüyle savaşıyorum.

Şişmiş, sızıntı yapan ucuna doğru fısıldıyorum, "Hâlâ benden nefret ediyor musun?" İnliyor ve bir hırıltıyla savaşıyor.

"Konuşmayı kes."

Kade iki elini saçlarıma sokup başımı tekrar aşağı çekerek beni daha da susturuyor. Ve sonra ağzımı sikiyor, tükürüğün toplanmasını sağlıyor - daha hızlı ve daha sert, ben hava için gargara yapana kadar ve asistanının beni horozunda boğulduğumu duyabileceğinden eminim.

Homurtuları, inlemeleri ve nefes nefese küfürleri havayı dolduruyor ve neredeyse uçağın her köşesindeki hoparlörlerden çalan müziği bastırıyor.

Kade alt dudağını emiyor ve sikinin kalkmasına çok az kaldığını anlayabiliyorum.
Her çekişinde, kucağında ve elimin okşamalarında seğiriyor. Elleri hâlâ saçlarımda, beni yerimde tutarak kalçalarını kaldırıyor.
kaba kuvvet. Onun kalınlığının etrafında öğürüyorum, boğuluyorum ve inliyorum, itişi yavaşladıkça bir uğultuya düşüyorum.

"Bu hoşuna gidiyor, değil mi?" diye aceleyle soruyor. "Ne kadar tahrik olduğunu anlayabiliyorum. Tam bir fahişe, Çillerim."

Ağzım dibine kadar uzanıyor, o da derinlere gömülüyor ve gözlerimin sulanmasını izliyor. Koyu renk saç tellerini yüzümden uzaklaştırıyor ve başparmağıyla gözyaşlarımı siliyor. "Bu gözyaşlarını istiyorum. Diğer dramatik şeylerin hiçbirini. Sikimi emerken akan gözyaşları. Kendine dokunmak için ölüyorsun, değil mi?"

Bir ağız dolusu aletle başımı sallamayı başarıyorum. Eğer bir şekilde serbest bırakılmazsam çığlık atacağım. Bacaklarımın arası ağrıyor, göğüslerim ağırlaşıyor ve uyluklarımı birbirine sürtüyorum.

Kade yavaşça kalçalarını ağzıma doğru pompalarken göğsü kabararak bir nefes veriyor. "Bana ne kadar ıslak olduğunu göster."

Hiç tereddüt etmeden, ne kadar ıslandığımı hissetmek için elbisemin altına uzanıyorum. İç çamaşırımı bir kenara bırakarak, orta parmağımın ucuyla klitorisimin etrafında dönerken başının etrafında inliyorum ve sonunda ihtiyacım olan baskıyı alıyorum. İçeri dalıyorum ve ona göstermek için damlayan parmaklarımı yukarı kaldırıyorum.

İtmeye devam ediyor. "Kendine dokunmaya devam et. Ben ağzına boşalırken parmaklarını amının derinliklerinde istiyorum."

İki parmağımı amımın içine sokarken ve diğer elimle klitorisimi ovarken onun etrafında inliyorum.

Kade başını geriye atar. "Lanet olsun. Ağzını özlemişim."

Üçüncü parmağımı da sokuyorum ve patlamak üzereyim. Duvarlarımın parmaklarımın etrafını saran gerçeküstü hissinden hıçkırmamak için mücadele ediyorum.

"Beni daha derine götürebilirsin. Boğazına kadar em beni." Ağzımın içine doğru itiyor ve şişmiş tepesi boğazımın arkasına çarpıp aşağı kayıyor.

"Aynen böyle. Hepsini. Her santimini al. Şimdi sikimin etrafını yut. *Siktir*!"

Zevk yılanının omurgamın etrafını sardığını ve çekirdeğimin derinliklerinde kıvrıldığını şimdiden hissedebiliyorum. Kade'in her iki eli de saçlarımı tekrar avuçluyor ve derin derin inleyip boğazımdan aşağı boşalırken başımı sikinin üzerinde sallamaya devam ediyor.

Boyu her seğirmede zonkluyor ve kalınlaşıyor ve ben sertçe emerken ve kendi orgazmım vururken, ıslak, kör edici sıcak vücudumda akarken saçlarımı acıyla kavrayarak küfrediyor.

Daha fazla dayanamayana kadar klitorisimi ovarken sikinin etrafında çığlık atmamı izliyor. Kalp atışlarım tehlikeli bir hıza ulaştı, kalçalarım sırılsıklam, saçlarım darmadağın.

Parmaklarımı çıkarıyorum ve onları emebilmek için bileğimi tutuyor. Dilinin sıcaklığı ve bakışlarının benimkilerde sabit kalması kalbimin daha da hızlı atmasına neden oluyor.

Aç ciğerlerime yavaşça hava çekerken ağzımdan ıslaklık damlıyor, tepesinden dudaklarıma uzanan bir dizi salya. Başparmağını ağzımda gezdiriyor. "Aferin kızıma. Bizimle ilgili özlediğim bir şey varsa o da sikimi ne kadar iyi yaladığındır." Boğazımı sıkarken hâlâ sertti.
"Şimdi buraya tırman ve bana bin."

Yeniden doldurma süresi her zaman etkileyici olmuştur.

Hiç tereddüt etmeden kucağına doğru ilerliyorum ve elbisemi kalçalarıma kadar çekiyorum. Kade, sikini bacaklarımın arasında yumruklarken kolunu sırtımın küçük kısmına doluyor.

Tam kendimi onun üzerine bırakacakken, Barry'nin kapıdan girip iniş için yerlerimizi almamız gerektiğini bildirmesiyle şaşkınlıkla irkiliyorum.

Üzerime bir kova buz gibi su dökülmüş gibi ellerimi Kade'in bluzunun içine sokup utanç içinde yüzümü gömüyorum.

Kıçımı gizlemek için elbisemi arkadan aşağı çekerken, bir çantadan bir şey almak için koridorda yanımızdan geçerken omzumun üzerinden Barry'ye bakıyor.

Gözlerimi kapatıyorum. İkimiz de bulunduğumuz yerden kımıldamıyoruz.

Sert horozunun başının girişime dürttüğünü hissedebiliyorum ve onu kaygan amıma sürtüyor. Sarsılıyorum ve kendimi biraz alçaltıyorum. Ucu yarığımı dürtüyor ve seğiriyor. Tek bir hareketle tam olarak içime girecek.

"Barry'yi öldürebilirim," diye fısıldıyorum Kade'in kulağına, titrediğini hissediyorum.

Kade iç çekip başını omzuma koyuyor, kalçalarımı kavrıyor ve aramızdaki samimi bağı koparacak kadar beni kaldırıyor. "Senin için yapacağım. I
çantamda bir silah var."

Gülüyorum ama ayağa kalkmama yardım edip elbisemi düzeltirken Barry'ye kaşlarını çatarak bakması ve ardından boxer'ını yukarı çekmesi, şaka yapmadığını hissettiriyor.

OceanofPDF.com

17

STACEY

Pya da Barry tüm iniş boyunca Kade'in ölüm bakışlarına katlanmak zorunda.

Bize su ikram ediyor. Kade bu nazik jesti görmezden geliyor ama gözleri onun üzerinde. Sırf adam daha iyi hissetsin diye bir bardak alıp teşekkür ediyorum. Bir süredir Kade için çalıştığını ve onun ruh hali değişimlerine alışkın olduğunu söyleyebilirim. Kade ona oturmasını ve bizi yalnız bırakmasını söylediğinde ona bir bakış atıyor, bana bakıyor ve sonra oturup kemerini takmaya giderken sırıtıyor.

Gözlerimin altındaki maskarayı silip saçlarımı düzeltirken, bir alayla savaşıyorum.

Kade korkutucu ve yaklaşılmaz biri gibi görünebilir ama o *kadar* da korkutucu biri değildir.

Dirseğini kolçağa dayamış, parmak ucunu şakağına dayamış, bacaklarını iyice açmış oturuyor. Giydiği beyaz bluz, sıkı göğsünü sımsıkı sarıyor. Ellerimi yumrukladığım yerden omuzlarına kumaş dökülüyordu ve ben onun yapısına aval aval bakmamaya çalışıyordum. Mürekkebine. Kaslı, damarlı kollarına.

Bacak bacak üstüne atıyorum ve yutkunuyorum, hâlâ onu inceliyorum.

Karanlık bir kaş kalkıyor ve ben bakarken yakalanıyorum. Tekrar.

Kızarıp gözlerimi kaçırmak yerine, Barry'nin burada olduğu gerçeğini mi yoksa alçalmakta olduğumuzu mu görmezden gelmemiz gerektiğini düşünerek gözlerimi kısıyorum. Bu gerginliği ve cinsel hayal kırıklığını hızlı bir sevişmeyle üzerimizden atabiliriz. Belki o zaman bu atmosferi geride bırakabilir ve medeni olabiliriz.

Sonunda gözlerini kaçırana kadar bakışlarını tutuyorum. Alçalmanın verdiği basınç kulaklarımı patlatıyor ve midemi altüst ediyor. Ben uçağın düştüğünü hayal etmemeye çalışırken Kade umursamaz bir şekilde telefonunun ekranını karıştırıyor.

Jet asfalta değdiğinde sarsılıyor, sabit bir hıza inene kadar lastikleri gıcırdıyor. Rahat bir nefes alıyorum. Uçmaktan nefret ediyorum ama en kötü kısmı iniş. Yolculuk boyunca hiç türbülans olmadı ama az önce uzaktan bir şimşek çaktı ve ensemdeki küçük tüyler diken diken oldu.

Bize çarparsa ne olacağını sorduğumda Kade bana sadece yüzünü buruşturdu.

Küçük pencereden dışarı bakıyorum; bardaktan boşanırcasına yağan yağmuru ve rüzgârın ağaçlara vuruşunu izliyorum. Dudaklarımı düzleştiriyorum ve yazlık elbiseme bakıyorum.

Nihayet, uçak bizi özel bir hangarın ortasına taşırken Kade sessizliği bozuyor. "Bu geceye kadar iniş yapmamamız gerekiyor. Saat beş.
sabah burada."

"Amerika'da fazladan bir gün o zaman."

Telefonu çalıyor. "Anlamıyorsun," diyor, arayanın kimliğini görmemek için telefonunu ters çevirerek. "Uçağımız indiğinde ailem kontrol edecek. Bu kadar param olduğunu bilmiyorlar. Burada kalmamız gerekecek.
ticari uçağa inene kadar bir yerde kalacağız."

"Çok sinsisin, değil mi? Onlara başka bir yerden daha erken bir uçakla geldiğimizi söyle." Omuz silkti. "Önemli değil."

"Zorluk çıkarmayı bırak ve beni dinle."

Ağzımla bir *ceza verip* koltuğuma büzülüyorum ve o devam ediyor. "Bir şey yapmam lazım. Seni bir otele bırakacağım."

Belimdeki kemeri çıkarırken gözlerim açılıyor. "İner inmez babanı ziyaret edeceksin. Sen bir robot değilsin, Kade. Uyumak zorundasın."

Beni başından savdı.

Barry gitmeye hazır olduğumuzu söylediğinde ayağa kalkıyorum. Kapıyı açıyor ve basamakları iniyor, bana gülümsüyor ama Kade'e bakar bakmaz bakışlarını kaçırıyor.
ona bakar.

"Sana tüm detayları göndereceğim," der Barry'ye. "Yakınımda kal." Sonra bana baktı. "Ve ona gülümsemeyi kes."

"Özür dilerim efendim," diye cevap veriyor,

yanakları kızarıyor. Ona ters ters bakıyorum.

"Böyle davranmayı kes."

Kade kaşlarını kaldırıp beni merdivenlere doğru çeviriyor, sonra da beni takip ediyor. "Ne gibi? Barry beni kızdırmaması gerektiğini bilecek kadar uzun süredir sağ kolum."

Kalbim göğsümde sarsılıyor, çünkü Barry'nin bana bakmasının onu kızdırdığını mı söylemek istiyor?

"Benim kim olduğumu nereden biliyor?"

Kade bir sigara yakıyor, görünüşe göre sağır, sonra bavullarımızı takım elbiseli bir adama veriyor ve ona teşekkür ediyor.

Karanlık ve yağmurda biraz serin, ama İskoçya gibi değil.

Kade bana ceketini tekrar teklif ediyor, memnuniyetle kabul ediyorum, omuzlarıma silkerken çok derin nefes almamaya çalışıyorum.

Beni küçümsediğini iddia eden biri için davranışları bunun tam tersi.

Bir adam Kade'e başıyla selam verir ve ona bir dizi anahtar uzatır.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayatta olmaz," diye geveledim. "Bir

Bentley..." Aynayı inceliyorum-

alaşımlar, tabanca metali grisi boya ve siyah-beyaz iç mekan gibi. "Sportif bir Bentley mi?"

"Bu bir Bentley Continental GT," diyor sıkılarak.

"Kiralanacak normal araba kalmadı mı?"

"Kiralık değil."

Gözlerim daha da açılıyor. "Para için tam olarak ne yapıyorsun?" Bu

onu kızdırıyor. "Kapa çeneni ve içeri gir."

Kade'in çalma listesiyle ilk iki saatlik sürüş en hafif tabiriyle rahatlatıcı. Koltuklar rahat ve ısıtmalı. Deftones'un "Digital Bath" şarkısı çalarken araba sorunsuzca ilerliyor. Dalgınca onu izliyorum, direksiyonu avuç içi topuğuyla nasıl çevirdiğini, hızlanırken nasıl kavradığını, sigara içerken dirseğinin aramızda nasıl durduğunu.

Bize yiyecek, bana bir şişe su ve kendisine de bir enerji içeceği almak için duruyor. Yolun sonlarına doğru uyuyakalıyorum ve ancak o arabayı durağa çektiğinde uyanıyorum.

eski bir deponun otoparkı.

"Neredeyiz biz?" Sersemlemiş gözlerimi parmak uçlarımla ovuşturarak soruyorum. Maskaram isyan çıkarmış olmalı. "Otel burası mı?"

"Hayır. Bir şey yapmam lazım, sonra seni alırım. Bu da yoldaydı. Burada kal," dedi bana. "Kapıları kilitli tut ve sakın beni takip etmeye kalkma."

Anlık bir endişeyle göğsüm sıkışıyor. "Neredeyiz biz?"

"İlgilenmem gereken bir iş var. Sen arka koltuğa uzan. Kimse seni görmez."

Pencerem çalındı. İrkilerek baktım ve kaşında piercing ve yüzünün yan tarafında silah dövmesi olan bir adam gördüm. Yıkıcı ve iğrenç çürükler yüzünden neredeyse tüm ön dişleri dökülmüş. Üzerinde rozetler olan bir kot ceket giyiyor.

Sessiz ol, diyor Kade camını indirirken.

Adam ayağa kalkar ve Kade'in yanına doğru yürür, ona ikinci bir adam daha katılır. "Bay Mitchell. Tekrar hoş geldiniz." Diğer adamın omzuna dokunur. "Diğer ülkelerde ona Nāve derler, çünkü o kalpsiz bir adamdır. Ölümcül, acımasız ve her zaman işini bitirir."

Kade sıkıntıyla elini yüzüne sürüyor. "Elbette."

Ha?

"Sizi yarına kadar beklemiyorduk."

Neler olduğuna dair en ufak bir fikrim yok.

Arkasındaki birine el sallıyor ve deponun kapıları açılarak daha fazla insan ortaya çıkıyor. Motorcu çetesine benziyorlar.

"Görüyorum ki bu sefer farklı bir fahişe getirmişsin. Daha önce getirdiğin sarışın nerede?"

Affedersiniz? Fahişe mi?

Kade cevap verme zahmetine girmiyor. "Hadi şu işi bitirelim," diyor ve sonra bana dönüyor. "Burada kal."

"Ve tüm leş yiyicilerin onu alması riskini mi alayım?" Adam bir kahkaha atıyor, eliyle arabanın üstünü tokatlıyor. "Saçmalama. Ne kadar çok o kadar iyi." Toothless bize sırtını dönüyor ve arkadaşlarına el sallıyor. "Nāve burada. Crawley'e haber verin."

Arabanın yanında dört kişi daha belirir ve Kade inler. "Lanet olsun. Arkamda kalın," diye uyarır. "Hiçbiriyle konuşma. Gözlerinin içine bakma. Başını aşağıda tut. Anladın mı?"

Yutkunuyorum. "Beni korkutuyorsun."

"Güzel," diye karşılık verir. "Bu adamlara bulaşmayacaksın. Seni bir otele bırakmalıydım."

"Hâlâ yapabilirsin." Sesimdeki panik belli, kalbim hızla çarpıyor. İçeri girmek istemiyorum, hiç tereddüt etmeden sırtıma bir bıçak saplayacakmış gibi görünen bu insanlarla değil. "Lütfen beni bir otele götür, Kade. *Lütfen*."

Arabayı kapatıyor, camı yukarı kayıyor. "Beni oraya kadar takip edecekler ve seni izleyecek birileri olacak. Sadece arkamda kal ve tek kelime etme. Ekibimin senin için gelmesi için zamanım yok."

Önce Kade iniyor ve yanıma geliyor, kapıyı açıyor, sonra da eğilip torpido gözünü açıyor.

Nefes nefese kaldım, ağzımı kapattım. "Neden silahın var? Silahım var dediğinde şaka yapıyorsun sanmıştım!"

Üstünün eteklerini yukarı çekip ölümcül silahını beline sokarken bronzlaşmış teni ve karın kasları ortaya çıkıyor.

"Bunu nasıl kullanacağını biliyor musun?" Sessizce soruyorum.

Kemerimi açarken bana bakıyor ve bir bıçağı dış uyluğumdan yukarı kaydırıp sapını iç çamaşırımın kenarına sokarken bacağımda soğuk metal hissediyorum. Sesi alçak ve korkmuş olmama rağmen, elinin üzerimdeki dokunuşundan dolayı nabzım hızla atıyor. "Bir önlem."

"Kade. Gerçekten korkuyorum. Korkuyorum," diye yavaşça itiraf ediyorum, avucu kalçamdan kayıyor ve yanağımdaki bir damla gözyaşını siliyor. "Bu insanları tanıyor musun?"

Bana elini uzatıyor ve arabadan inmeme yardım ediyor. "Evet. Soru sormayı bırak."

Kısa bir elbise giydiğim için anında pişman oluyorum, ama en azından külotumun bel bandının altına sıkışmış küçük bıçağı gizleyecek kadar uzun.

Ceketini bir kez daha üzerime örtüyor ve depoya doğru yürürken kolunu tutuyorum. İçeri girdiğimizde daha fazla adam beliriyor ve keşke ticari uçuşu bekleseydim diyorum.

Titrek ışıkların zar zor aydınlattığı metal basamaklardan inerken onlarca göz beni izlerken rahatsız oluyorum.

Kameralar hareketlerimizi takip ediyor ve soğuk hava tenimi ürpertiyor.

"Bundan hoşlanmadım," diye fısıldıyorum Kade'e. "Lütfen gidip arabada oturabilir miyim?"

Asansöre bindik ve biri arkamda durdu, rahat edemeyeceğim kadar yakınımda.

Kade adama ters ters bakıyor ve beni önüne çekiyor, sırtım göğsüne dönük ve bir kolunu belime doluyor. "Sakin ol." Bir mırıltı

Kalbimin hızlı çarpıntısını yatıştırmayan kulağım. "Korktuğunu görürlerse, bundan beslenirler."

Başımı sallayabiliyorum. Onun kolunun bana dolanması
olması gerektiği gibi zevk veriyor, ama iyi hissettiriyor. Güvende. Sonsuza kadar burada kalmak istiyorum - nefesi boynuma çarpıyor, parmaklarımız birbirine dolanıyor, asansör inerken vücudu etrafımı sarıyor - sadece fahişesiymişim gibi davrandığını ve beni koruduğunu bilsem bile.

"Nefes al, Çilli," diye fısıldıyor. "Benimle güvendesin."

Beline soktuğu silah sırtıma saplanıyor, künt
Bıçağın yan tarafı kalçama bastırıyor ve ben onun elinde titrerken dehşete düşüyorum.

Chris'le daha önce de böyle yerlerde bulundum ama hiçbir zaman silah ya da hayati bir tehdit yoktu. İçki, uyuşturucu ve seks. Acı, zorla öpüşme ve ücretli zevk.

O partilerin Şeytan'ın inleri olduğunu sanırdım; cehennem çukurlarından daha derin bir yer olduğunu bilmiyordum.

Aşağıya indiğimizde pis bir koku var. Kutular ve tepe lambalarıyla dolu bir odaya girdiğimizde daha fazla çete üyesi bir masanın etrafında duruyor. Yasadışı bitkiler. Beyaz toz. Haplar. Bir cam ekran
sorgu odasının ortasındaki yalnız bir sandalyeye bakar.

Korku kemiklerimi kemiriyor, kanıma sızıyor ve organlarımı durdurmakla tehdit ediyor.

"*Nāve*," diyor çete üyelerinden biri. Uzun beyaz bir sakalı ve altın dişleri var. Ellerini, üzerinde Kade'in takma adının yazılı olduğu kahverengi bir zarfın durduğu aramızdaki masaya koyuyor. "Seni bu kadar erken görmeyi beklemiyorduk.
yarın."

"Farkındayım, Crawley."

Yine onun arkasında duruyorum, kollarımı kavuşturmuş yere bakıyorum.

"Sözleşme ve elli için buradayım."

"Sadece elli mi? Geçen sefer üç yüz istemiştin." "Elli," dedi

Kade tekrar. "Bir bavula koy."

Bira kokan iki adam yanıma geldiğinde tüylerim diken diken oluyor.

"Fahişen eğlence için mi burada?" diyor biri, diğeri mırıldanırken ve ekliyor, "Bundan bir parça alırdım."

Kıçıma tokat atarken

inledim. "I-"

Kade'in kolu fırlayıp dirseği bana en yakın adamın burnuna çarparak kanlı bir çatlakla kırılınca sözleri kesiliyor. Silahı diğerine doğrultulmuştu ve birden fazla saldırgan tarafından rahatsız edilmemiş görünüyordu. silahlar şimdi ona doğrultulmuştu.

"Ona bir daha dokunursan kafanı uçururum."

Aman Tanrım. Öleceğiz.

Kade gözünü kırpmıyor, silahını

indirmiyor. Elimi sırtına koyuyorum.

"Lütfen..."

Lütfen durun. Neden buradayız? Neden silahın var? Birlikte büyüdüğüm Kade nerede?

"Hakkınızdaki hikayeleri duyduk. Senden korkmuyorum. Fahişeni kirli ellerinden alacağım ve onu bir daha asla göremeyeceksin."

Kade sanki bu hiç de travmatik ya da korkutucu değilmiş gibi iç geçiriyor. "Son şansın." Sesi kırpılmış. "Geri çekil."

Dişlerini göstermeden önce gülüyor. "Yoksa ne olur? Ben buradaki beş liderden biriyim ve ben-"

Kade tetiği çekiyor.

Patlama sesi kulaklarımda çınlarken boğuk bir nefesle sıçrıyorum. Adamın bedeni yere düşüyor, cansız - ölü - gözlerinin arasındaki delikten kırmızı damlıyor.

Çığlığımı bastırmak için avucumu ağzıma bastırıyorum, boğazımda safra yükseliyor.

Kade şaşırmadan silahını beline sokar. "Hiçbiriniz ona dokunmayacaksınız - anlaştık mı?"

Karanlık ve korkutucu ses tonu, göğsüme doğru fırlatılan buzla kaplı bir ok gibi geliyor ve beni sıvı korkuyla zehirliyor.

"Benimle iş yapmak istiyorsanız, hiçbiriniz ona dokunmayacak, bakmayacak ve hatta varlığını bile kabul etmeyeceksiniz."

Şaşkınlık içinde hepsi aynı fikirde ve ellerini teslimiyetle kaldırarak silahlarını indiriyorlar ve onlar işlerine devam ederken ben şok içinde kalıyorum. Adamın kanı ayaklarımın dibinde yerde birikiyor ve kusmamaya çalışıyorum.

Eğer kaçarsam, gidecek hiçbir yerim yok.

Uyuşturucuları, bir bavula sığdırdıkları çantaların ağırlıklarını ve tecrübesi göz önüne alındığında Kade için *kolay* olması gereken bir sözleşmeyi tartışırlarken Kade'in sol kolunu daha sıkı kavrıyorum.

Gözlerim yanıyor ama yanımdaki ölü adama bakmamak için kendimi zor tutuyorum.

OceanofPDF.com

18

KADE

FLASHBACK 3

I Stacey'i üç gündür görmedim ve kız kardeşimden numarasını istemeyi düşünüyorum.

Bende olsaydı çok daha kolay olurdu. Ya da... beni görmezden gelir ve bunun bir hata olduğunu ve onu beni öpmeye zorladığımı söylerdi.

Bekle. Onu zorladım mı? Teknik olarak, mutfak tezgahına karşı barikat kurdum ve beni tekrar öpmesi için ona meydan okudum. Hassiktir. Bu hiç iyi olmadı. Belki de özür dilemeliyim? Beni dinler mi acaba?

Babam birkaç gece önce bana sakin olmamı söyledi, çünkü öpücüğü hayal ettiğimi düşünüp duruyordum. Bana derin bir nefes almamı ve görebildiğim üç şeyi, dokunabildiğim iki şeyi ve koklayabildiğim bir şeyi saymamı söyledi. İşe yaradı. Ciğerlerim tekrar doldu ve bulanık görüşüm azaldı.

Sonra bana kafamdan çıkmamı ve onunla konuşmamı söyledi. Hala kafamın içinde olduğumu söyleyebilirim.

Gölün sularının dalgalanışını, küçük teknenin ahşap iskelede bir o yana bir bu yana sallanışını, yumuşak ışıltıyı izlerken nikotin ciğerlerime doluyor Açık havuzu aydınlatan ışıklardan.

Neredeyse her gün yağmur yağan ve şansımız varsa yılda bir hafta yaz geçirdiğimiz İskoçya'da yaşayıp da açık havuzumuz olmasını hâlâ saçma buluyorum. Dört kez girdim ve her birinde taşaklarım büzüştü ve zatürreye yakalanmama ramak kaldı.

Luciella ve arkadaşları çok oynuyor. Kasten durduğumdan değil tam olarak şu anda bulunduğum yerde ve saatlerce siyah saçlı bir güzele bakıyordum. Base bir keresinde benimle oturmuştu ve ben yine kafamın içinde onun da ona baktığını düşünüyordum.

Ne olursa olsun, Stacey'i alamaz. Onu ben sahiplendim ve benden başka kimse ona sahip olamaz.

Sayılır. Sanırım. Muhtemelen değil, ama istiyorum. Bekle. Bir insan bir kişiyi nasıl talep eder?

Eğer bu düşüncelerimi yüksek sesle söylersem, o ülkeden kaçar ve ben de babamla birlikte hapse girerim. Ve buna izin veremem, çünkü onu tekrar öpmem gerek. Ya da onunla konuşmalıyım. Ya da bakir ellerim titrerken bir dakikadan daha uzun süre dikkatini çekmeliyim.

Mutfaktaki o anı her düşündüğümde ereksiyonum biyolojik bir tehlike haline geliyor.

Telefonumu çıkarıyorum ve Luciella'nın televizyonlu ana oturma alanımızın bir fotoğrafını paylaştığını görüyorum, Stacey, annem ve Ewan'la film gecesi *başlığıyla.*

Sigara neredeyse parmaklarımın arasından düşüyordu. O aşağıda.

Onun aşağıda olduğunu bilmek beni hızla duş almaya, dişlerimi fırçalamaya ve bir çift boxer ve eşofman giymeye itti. Üstüme bir şey giymeye zahmet etmedim - malikâne kavruluyordu.

Odamdan çıkmadan önce adımlarımı durduruyorum, bir nefes veriyorum ve telefonumu çıkarmadan önce ellerimi saçlarımda gezdiriyorum.

Mesajlarımı Jason ile açıyorum.

Ben: O burada. Ne yapmam gerekiyor?

Jason: Giana sakin olmanı ve hiçbir şey olmamış gibi davranmanı söyledi.

Kaşlarımı çatıyorum. Bu kulağa gelmiş geçmiş en kötü tavsiye gibi geliyor.

Ben: Neden?

Jason: Kim bilir. Sorduğumda göz kırptı. Sakin ol ve babanın Aria'ya yaptığı gibi onu bıçaklama.

Gözlerimi devirerek bir yandan kahkahamı bastırmak için dudağımı çiğnerken bir yandan da karşılık veriyorum.

Onu o bıçaklamadı, arkadaşı bıçakladı. Bir gün babam sen ve baban için geldiğinde, arkamda durup izleyeceğim.

Jason: Haha! Şimdi siktir git ve kendini utandırma. İyi şanslar.
Bu bakışlarla buna ihtiyacın var.

Pislik.

Telefonu cebime sokuyorum, tıraş losyonu sıkıyorum ve aşağıya iniyorum. Stacey'ye bakmamaya çalışıyorum; küçük kırmızı bir elbise ve kabarık yatak çoraplarıyla kanepede oturuyor.

"Bu sefer geliyorsun, değil mi?" Luciella ona sorar.

"Gelemem."

"Neden?"

Omuz silkiyor. "Yapamam işte."

Birinde kız kardeşim ve Stacey'nin, diğerinde Ewan ve annemin oturduğu iki ana kanepenin arasındaki tek kişilik koltuğa oturuyorum.

*Televizyonu durduran annem, "Ne izliyoruz?" diye sorar. "*The Greatest Showman *orada mı?" Ben soruyorum.*

Luciella inliyor. "Bunu binlerce kez izledik!" Öfkelendim. "İyi bir film."

"Ne hakkında?" Stacey soruyor ve doğrudan bana baktığında vücudumdaki her damla kan buza dönüşüyor.

"Paraya aç bir adam ve bir müzikal," diye cevaplıyor kız kardeşim minnetle. "Karısını aldatıyor ve yine de mutlu sona ulaşıyor. Saçmalık."

Annemin ağzı açık kaldı. "Dil!"

Homurdanıyorum ve başımı sallıyorum. "İyi bir film."

Kız kardeşim kumandayı kaldırdı. "Korku filmi havasındayım."

Işıklar sönüyor ve film başlıyor ama tek düşündüğüm Stacey'e cevap vermek için kız kardeşimi dövmüş olmam gerektiği.

Daha iyi bir tarif verebilirdim. Yine de odama kaçmak yerine burada kalacak kadar ilgimi çekti.

Film en az bir saattir devam ediyor ve ben hiç dikkatimi vermedim.

Luciella çığlık atmaya ve yerinden fırlamaya devam ediyor; Ewan ise uykuya dalmaya hazır gibi görünüyor.

Vücudumu bir ürperti sarıyor, ama üstüme bir şey almak için becerilemem. Onun yerine kanepenin yanındaki sepetten bir battaniye alıyorum.

"Kade, tatlım, bunu Stacey ile paylaşabilir misin?" diye soruyor annem. "Üşümüş görünüyor."

Yanında bir boşluk var, Luciella diğer tarafında, ama onu almaktansa gözlerime iğne batırmayı tercih ederim.

Onu öpmek iyi. Battaniyeyi paylaşmak kabus gibi geliyor. Zaten onun yakınında olmak beni geriyor. Biraz daha yaklaşırsam atardamarlarım yırtılacak.

Rahat koltuğumdan kalkıp yanına oturuyorum ve battaniyenin yarısını ona uzatıyorum.

Ailemin odadan çıkmaları gerektiğine karar vermeleri sadece on dakika sürüyor. Ewan ve annem yemek için, Luciella da babamla telefonda konuşmak için.

Beni Stacey ile bırakarak. Tek başıma. Lanet bir

battaniyeyi paylaşarak. Vur beni.

"Bu film berbat," diyor Stacey kollarını kavuşturarak. "İnsanlar her iki saniyede bir dehşete kapılmaktan nasıl zevk alıyor anlamıyorum."

Yutkunuyorum. "Evet."

"Bahsettiğin filmi izlemeyi tercih ederim - Büyük Adam*?" Sırıtarak*

*dirseğimi kanepenin koluna dayıyorum. "*En Büyük Showman*," diye düzeltiyorum. "Çok yaklaşmıştın."*

Dudağını çiğniyor ve benim gözlerim onun ağzına kayıyor. "Sence bu şekilde değiştirirsek fark ederler mi?"

"Beş saniye ileri sararsak Luciella bunu fark eder." "Hmm. Doğru."

Gözlerimiz çarpışıyor ve elimi at kuyruğuna dolayıp onu kendime çekmek için duyduğum doyumsuz arzu her geçen an artıyor. Yapabilirim
Ona sonsuza dek bak - bana bakan açık yeşilin farklı tonları; elimi dalgınca ileri uzatıp bir elmacık kemiğini döndürdüğümde gözbebeklerinin genişleme şekli
Parmağımın etrafındaki koyu renkli ipi.

"Neden seni öpmeme izin verdin?" Birkaç gün önce mutfakta dudaklarını dudaklarıma değdirdiğini hatırlayarak soruyorum. "Yıllarca seninle alay ettim. Bana tokat atmalıydın."

Stacey kızarır. "Ben, şey, ben istedim."

Saçlar parmağımın etrafından kurtuluyor. "Bana tokat mı atacaksın?"

Battaniyenin kenarıyla oynarken Stacey iç geçiriyor. Ses tonu yanağımı okşar gibi. "Burada bir oyun mu oynuyorsun? Övülmek için kızın seni istemesini sağlayıp onu yere mi atacaksın?"

"Seni tekrar öptüğümü kimse bilmezse nasıl övgü alabilirim?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Mırıldanıyorum. "Anladığımı söyleyemem."

Kapı kolu sallanıyor. Vücudumu döndürüp kanepenin arkasına bakıyorum.

Annem pizza yaptığını söylemek için içeri girdiğinde kapıyı açıyorum. Başımı sallıyorum, kapı tekrar kapanırken elimi saçlarımda gezdiriyorum. Hareket battaniyenin kaymasına neden oluyor.

Hayır, bu hareket değil. Stacey elindekini bırakıp üzerime tırmanıyor, kalçalarını kalçalarıma dayayarak kucağıma yerleşiyor. "Eğer bunu kastettiysen, o zaman..." Ona bakmam için yüzümü tutuyor, orman yeşili gözlerindeki muhtaçlığa. "Beni tekrar öp."

Donmuş. Tamamen ve tamamen donmuş bir halde, tek yapabildiğim boğazımda beni boğmakla tehdit eden yumruyu yutmak.

Onu öpmek istiyorum. Lanet olsun, istiyor muyum? Ama hazırlıksız yakalanmak

beni huzursuz ediyor. Düşünecek, ona nasıl dokunacağımı ya da ne söyleyeceğimi planlayacak zamanım yok. Her zaman kontrolün bende olmasını isterim, bu yüzden onun böyle olması beni eksenimden kaydırdı.

Kendimi hazırlamadan onun bana dokunması kanımı donduruyor.

Kalbim dayanılmaz bir hızla atıyor, ellerim iki yanımda yumruk oluyor. Kalçalarını tutup onu kendime çekmek istiyorum. Ağzının tadına bakmak istiyorum ve

iniltisini duymak istiyorum. Vücudunu üzerimde hissetmek istiyorum.

Ama bir şey beni hareket etmekten alıkoyuyor.

Atmosferdeki ani değişiklikten duyduğum endişeyi hisseden Stacey'nin kaşları çatılıyor, sonra farkına varıyor ve üzerimde dizlerinin üzerine çöküyor.

Ona iki kafası varmış gibi bakarken benimkinin pozisyonumuzu algılaması çok uzun sürüyor. Güzel bir kız bana sarılıyor ve benim tek yapabildiğim burada gözleri fal taşı gibi açılmış bir heykel gibi oturmak.

Neden bu kadar garip olmak zorundayım? Neden normal olamıyorum, paniklemiyorum, donup kalmıyorum ve her şeyi berbat etmiyorum?

Yüzümü bırakıyor ve göğsümdeki kötü sürtünmenin bir kısmı hafifliyor.

"Ben... Oh Tanrım. Ben tam bir aptalım."

Üzerimden kalkmaya çalışırken yüzü çilek gibi kızardı. Utandı.

Ellerim düşünmeden hareket ediyor ve kalçalarını kavrayıp onu kucağıma oturtuyorum.

"Yapma." Tek kelime, sesim kalın ve yalvarırcasına.

"Yapma." "Ne yapmamı istiyorsun?"

Dudaklarını dudaklarımla yakalamadan önce tek söylediğim "Bana karşı sabırlı ol," oldu.

Dudaklarımız birbirine karışıyor ve kollarını omuzlarıma dolayıp beni öperken endişelerimin çoğu kayboluyor. Biraz bunaltıcı ama bununla başa çıkabilirim.

Dilimi dudaklarının arasından geçiriyorum ve bir inilti gibi bana açılıyor. boğazımı terk ediyor. Benden istediğini alan Stacey öpüşmeyi derinleştirmek için başını eğiyor, ta ki parmaklarım belindeki kumaşın içine girene kadar. Çıplak tenine dokunmak için duyduğum içgüdüsel ihtiyaç dayanılmaz. Lanet elbisesini yırtıp çıkarmak ve her santimini yalamak ve ısırmak istiyorum.

Deneyimimin sıfır olduğunu ve muhtemelen sahne korkusu yaşayacağımı düşünürsek bu çok saçma bir istek.

Alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor ve ben tıslıyorum. Emiyor, yalıyor ve sonra ıslak ağzını alt dudağıma götürmek için başımı yana doğru itiyor. Boğaz.

Aletim acı verene kadar sertleşiyor ve terlerim onu gizlemek için hiçbir şey yapmıyor.

Neredeyse bacaklarının arasına yerleşmiş olan aletim, bağlarından kurtulmak için yalvarıyor ama bu onu sadece korkutacak. Benim gibi o da daha önce kimseyle öpüşmemişti, bu yüzden bekaret durumunun benimkiyle aynı olduğunu hayal ediyorum.

Boynumu yalayıp yutarken dişlerim sıkılıyor, elleri çıplak göğsümden aşağı iniyor ve omuzlarımın etrafında kıvrılmak için geri çıkıyor. Sol kolumdaki mürekkebin izini sürdüğünü anlayabiliyorum ve bu içimde ürpermelere neden oluyor. Ben gerilmeden nereye dokunabileceğini test ediyor, ağzı benimkinin üzerinde gezinirken beni keşfediyor.

Ellerimi tutup belinden çekiyor. Kaşlarımı çatıyorum ve yavaşça, Avuçlarımı çıplak dizlerinin hemen üzerine yerleştiriyor. "Bu iyi mi?" diye soruyor bana, avuçlarını yukarı ve yukarı sürükleyerek elbisesinin altından kayıyor. "Yoksa çok mu fazla?"

Neredeyse gülümseyeceğim. Beni anlıyor, neden yavaş gitmem gerektiğini anlıyor. "Evet."

"Çok fazla gelirse bana söyle, tamam mı?"

Göğsümde derin bir ses titreşiyor ve burnunu kendiminkiyle dürtüyorum ve dudaklarını gagalıyorum.

Sonra ben kalçalarına doğru masaj yapıp iç çamaşırının kumaşını izlerken o beni tekrar öpüyor. Dantel. Muhtemelen beyaz ve masum.

Dokunuşumdan bir inilti çıkarırken nefesim kesiliyor ve iki elini saçlarıma sokarken dilini ağzıma sokuyor. O

çekiştiriyor, ben de kalçalarını sıkıca kavrıyor, bana sürtünmesi için onu öne doğru sürüklemeye can atıyorum.

Çok erken. Çok erken.

"Lu'nun telefonundan numaranı aldım," diyor ağzımın içine, dilimi dudaklarının arasına çekip sertçe emiyor. "Sana mesaj atarsam cevap verir misin?"

Sırıtıyorum, ellerim onun kıçını kavramak için kendiliğinden hareket ediyor. Bu arada, bu bir belting. Yaptığı tüm o danslar ve hava sporları kesinlikle
ödemek.

Onu biraz daha öne çıkarırsam, sikimi ve onun için ne kadar sert olduğunu hissedecek ve ikimizin de buna hazır olduğundan emin değilim.

"Sanırım bunu kendin öğrenmen gerekecek." Ben çenesini kemirirken inliyor. "Sinsi küçük Freckles, en iyi arkadaşının telefonundan numaramı çalıyor."

Kıkırdıyor ve vücudumdaki her kasın, onun kıkırdamasını tekrar duymayı ne kadar çok istediğim için sıcak ve gergin olduğunu hissediyorum.

Bizi çeviriyorum ve bir elim başının yanında, kendimi yukarıda tutarak üstüne yerleşiyorum. Ağzım bir kez daha onunkinde, dillerimiz birbirine kayıyor, elim kalçasından saçlarına ve sonra tekrar kalçasına gidiyor, nefesimiz kesilene kadar tadıyor, yalıyor ve ısırıyor.

Bacaklarını ayırıyor ve sinir bozucu sinirlerim tekrar devreye girmeye başlıyor.

Sertleştim. Aletim acıyor. Taşaklarım sıkı ve öpüşmelerimiz daha talepkâr, daha samimi hale geliyor, ayak bilekleri bacaklarımın arkasına asılıyor, beni daha da yakınlaştırmak için tırnaklarını sırtıma geçiriyor.

Şu anda içeri giren herkes beni Stacey'nin üstünde görebilir.

Buna rağmen, göğsümdeki ağırlık her geçen gün daha da artıyor. İkincisinde, elbisesini kalçasından tutuyorum ve kıçını iyice kavramak için elimi kavisli sırtının altına daldırıyorum.

Dalgın bir şekilde, dilim onunkinin tadına bakarken, kalçalarım sallanıyor ve onu kendime doğru çekerken aynı anda sikimin uzunluğu bacaklarının arasına giriyor. Aletimin başındaki ve taşaklarımdaki karıncalanma hissiyle dişlerimi gıcırdatma dürtüsüyle savaşmak zorunda kalsam da, aklım beni yakalıyor ve donup kalıyorum.

Önce ağzım çekiliyor, sonra ellerim vücudunu terk ediyor, içimde bir şok yaşıyorum.

Genişleyen gözlerle ona bakıyorum. Yüzündeki kızarıklığa. "Özür dilerim," diye zorluyorum, kalbim göğsümde güm güm atarken, ondan uzaklaşmadan önce

Onu.

"Özür dilerim," diyorum tekrar, derin bir şekilde yutkunarak ve yavaşça oturur ve ağzını silerken orijinal pozisyonunu alır. "Denediğim şey bu değildi-" Kapı açıldığında duruyorum, battaniye çoktan üzerimize atılmış.

Önce Ewan elinde pizzayla içeri girdi ve Tanrı'ya şükür tam zamanında geri çekildim, yoksa Luciella'nın en iyi arkadaşını kanepeye yatırıp kuru kuruya becerdiğimi görecekti. Sonra annem iki kase yemekle geldi, Luciella da bir tepsi içecekle arkadan geldi.

Stacey'e bakıyorum. Tırnağını çiğniyor, gözlerini duraklatılmış ekrana dikmiş, kızarması hâlâ boynundan yanaklarına doğru süzülüyor.

Luciella babamın beni aradığını söylerken ikimiz de nefeslerimizi kontrol ediyoruz.

ve filmde neler olduğunu bile unuttuğunu söylüyor. Kızın hayatı için çığlık attığını göstermek için yeniden başlar.

Isırdığı ve emdiği için çiğ kalan dudaklarımda Stacey'nin tadını alabiliyorum. Aramızda yayılan sıcaklık hâlâ orada ve parmaklarım onunkilere dokunduğunda daha da artıyor ve elimi battaniyenin altından tutuyor.

Başka herhangi bir durumda, bu tür bir fiziksel dokunuştan uzaklaşır ve o kişiyi milyonlarca parça halinde hayal ederdim. Ellerime ağrılar girerdi. Ama Stacey ile parmaklarımızı birleştirerek bu duyguya karşılık veriyorum.

Ben. Kade Mitchell, on sekiz *yaşındayken ilk kez bir kızla el ele tutuşur.*

Ve bunu sevdim.

Film bittiğinde ve artık gitmemiz gerektiğinde, yatağıma yöneliyorum ve bilinmeyen bir numaradan gelen bir mesaj buluyorum.

Bilinmiyor: Denemediğini biliyorum... bilirsin. İkimiz de kendimizi kaptırdık. Sorun değil. Fazla düşünme.

Bilinmiyor: Ve seninle *Büyük Adam* filmini izlemek istiyorum.

Kıkırdıyorum, numarasını kaydediyorum ve bir cevap yazıyorum.

Başlığı yanlış anlamaya devam edersen olmaz. O başyapıt için katlanabileceğim saygısızlık bir yere kadar.

Freckles: *The Greatest Showman*! Ama evet, seninle izlemek istiyorum. Hayır diyebilirsin. İzlemek zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum.

Ben: Gerçekten başka seçeneğim var mı?

Çilli: Tabii ki hayır. Çarşamba günü antrenmandan sonra burada kalacağım.

Evde olacak mısın?

Annemi saymazsam, hiçbir kız odama girmedi.
bana bağırıyor. Dez, Base, Jason ve Ewan, ama başka kimse yok. Kendi alanım olmasını seviyorum ama Stacey'nin burada olması bir şeyler hissettiriyor... Bilmiyorum.

Luciella uyuduğunda odama gel. Eğer başlığı bir kez daha yanlış yazarsan, seni dışarı atarım ve kız kardeşime arkadaşının boktan bir öpücü olduğunu söylerim.

Freckles: YAPAMAYACAKSIN!

Çarşamba günü görüşürüz, Çilli.

OceanofPDF.com

19

STACEY

Duramayacak kadar şokta olduğum için ayaklarım beni bilinçsizce deponun dışına taşıyor.

Kade adımı söylüyor ama ben duramıyorum, konuşamıyorum, hatta nefes bile alamıyorum. Bıçağı iç çamaşırımdan çıkarıp yere fırlatıyorum. Tek görebildiğim deponun zemininde ayakkabılarımın bıraktığı kırmızı ayak izleri.

"Stacey."

Arabayı atlatıp ön kapıya yöneliyorum ve kendime tekrar tekrar her şeyin yoluna gireceğini söylüyorum. Yapmam gereken tek şey otele gitmek ve Lu'nun odasını bulmak, orada güvende olacağım. Tek yapmam gereken onun tüm
kaos ve tehlike.

Bir zamanlar gergin bir genç olarak tanıdığım adamdan uzaklaşmam gerekiyor - hiçbir şey olmamış gibi birini kafasından vuran adamdan.

"Stacey."

Ben kapıya yaklaşırken kapı kayarak açılıyor ama Kade elini koluma doluyor ve ben kapıya ulaşmadan beni döndürerek yüzünü ona çeviriyor. "Bu konuda çeneni kapalı tut."

Dişlerimi acıtacak kadar sert sıkıyorum. "Siktir git."

Elinden kurtulmaya çalışıyorum ama önüme geçiyor.

"Bana istediğin kadar kızabilirsin, umurumda değil. Ama kız kardeşime bundan tek kelime bile edemezsin."

"Senden uzaklaşmak istiyorum. Bir şey söylemeyeceğim ama bu çok boktan." Hıçkırıklarımı durdurmak için ağzımı kapattım. "Onu sen öldürdün!"

Kade bir kez göz kırpıyor ve göz temasını kesmeden elindeki bıçağı çeviriyor. "Olur böyle şeyler."

Buna cevap vermem mümkün değil. Vücudum hala titriyor, kalbim hala göğsümde tıkırdıyor ve başım ağrıyor. Kan elbiseme sıçradı ve tenimi lekeledi. Eğer hemen yıkamazsam, son yirmi dört saat içinde yediğim her şeyi kusabilirim.

"Seni bir otele götüreceğim. Herkesle daha sonra buluşabiliriz."

"Uber çağıracağım," diye cevap verdim. "Seninle hiçbir yere gitmiyorum." İç geçiriyor. "Hadi, Çilli."

"Hayır! Bana böyle hitap edemezsin!" Kafamdaki gerilim daha da artıyor. "Sen birini öldürdün!" Ağlıyorum. "Ne oldu sana?"

"Sizi bir otele götüreyim, her yeriniz kan içinde."

"*Ne oldu sana böyle*?" Kendimi tutuyorum, görüşüm bulanıklaşıyor. "Kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok. Sen benim aşık olduğum Kade değilsin."

Başını sallıyor ve başını eğiyor. "Sanırım değilim."

Solgun olduğumdan eminim.

Kade başını kaldırdı, bana doğru dikkatli bir adım attı ve hareket etmeye çalıştı

Kanla yapış yapış olmuş saç tellerini yüzümden çekti ama dokunuşundan ürktüm.

Eli donuyor, sonra yanına bırakıyor. "Benden korkuyorsun."

Gözlerimi kaçırıyorum.

"Dünyada asla incitmeyeceğim tek kişinin sen olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Eğer öyle olsaydı, sana en çok ihtiyacım olduğu anda hayatımdan çıkıp gitmezdin." Başımı salladım. "Beni zaten incittin."

"Bunu yapmıyoruz," diyor nefes vererek ve ellerini ceplerine sokarak. "Seninle konuşmamalıyım bile."

Alaycı bir şekilde gülüyorum. "Evet, birkaç saat önce durum kesinlikle böyleydi, değil mi?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır. Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Arkadaşlarının uyuşturucu kullanmasını küçümseyen adama ne oldu? Şimdi elli bin dolar değerinde uyuşturucu alıyorsun, görünüşe göre fahişelerin var ve *insanları öldürüyorsun*?"

Çenesi sıkıştı. "Bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Kendi lanet şeridinde kal ve bırak, tamam mı?"

"Yapamam..." Ona sırtımı döndüm. "Bunu bırakamam. Senin kim olduğunu biliyorlardı ve neden diğer fahişenin yanında olmadığını sordular. Onu vurmana gerek yoktu."

Kade burnunu çekiyor, çakmağının çakma sesini duymadan önce cigarasından yayılan bulutun kokusunu alıyorum. "Sizi temin ederim ki vurduğum son kişi o olmayacak."

Sözlerini anlamak zor. Bir zamanlar ona aşık olmuştum. Benimle dalga geçmeyi seven, en iyi arkadaşımın baş belası kardeşiydi, ama zararsız ve eğlenceliydi ve buna geri dönmek için her şeyi yapardım.

Geri dönebilseydim her şeyi ne kadar farklı yapardım. Yalan yok. Sır yok. Birlikte olduğumuzu herkese söylemekten çekinmek yok.

Tekrar uzaklaşmaya çalışıyorum ama Kade bileğimi tutuyor. "Dramatik davranıyorsun. Burada olmaz. Bin şu lanet arabaya."

Elinden kurtulup dönüyorum, ama sadece iki adım atabiliyorum ki nefesinin altında küfredip beni ayağımdan yakalıyor ve omzunun üzerinden atıyor.

Dünya tersine dönüyor ve yumruklarımı sırtına indirip bacaklarımı tekmelerken nefes nefese kalıyorum. "İndir beni, seni pislik!"

Sahip olduğu kaslar göz önüne alındığında benim çırpınışlarım hiçbir işe yaramıyor. "Senin saçmalıkların için zamanım yok, Stacey."

"Çok güzel bir isim," diyor bir ses ve Kade yürümeyi bırakıyor.

Kade'in kime baktığını görmeye çalışıyorum ama kıçına bakmak zorunda kalıyorum. "Patronuna ne kadar tuttuğunu sormam gerekecek. Zamanın ne zaman doluyor?
onunla?"

"Yoldan çekil, Crawley."

İki adam daha yanımızda belirdiğinde korkudan donakalmış bir halde Kade'in üstünü sırtından kavrıyorum.

"*Dvigatsya*," diyor Kade ve konuştuğunu bilmediğim bu dil karşısında kaşlarımı çatıyorum. Sesi alçalıyor. "*Ona ne prodayetsya*."

Adam derin derin kıkırdar. "*Ona seichas*."

"Stacey," diyor bir diğeri, göz hizama kadar eğilip bana sırıtırken kıkırdıyor. "Senin için iyi para öderdim."

Kade'in kollarından biri bacaklarımın etrafından kayboldu, ancak hala beni omzunun üzerinde güvende tutuyor ve bir silah sesi duyuyorum. "Bir daha söyletme bana. Yoldan çekil."

Bana bakan adam ayağa kalktı, sonra da gözden kayboldu.

"Sakin ol," diyor Crawley, tekrar İngilizceye dönerek. "Barış için geldik. Sadece küçük kuzgununuzu merak ediyoruz."

Kade bacaklarımı sıkıca kavrıyor. "Yolumdan çekil yoksa gözlerinin arasına bir kurşun sıkarım."

İnliyorum ve kulaklarımı kapatıp patlamayı bekliyorum. Elbisem bir şekilde hâlâ kıçımı saklıyor - belki de Kade'in kolunu yerleştirme şekli sayesinde.

Çakılların üzerinde ayak sesleri duyuyorum ve Kade silahı yanında, parmağı hala tetikte arabaya doğru ilerlerken eski lider Crawley beni izliyor.

O yolcu tarafındaki kapıyı açarken omzundan fırlatıldım, sırtım arabanın soğuk metaline yapıştı.

"Onlara bakmayı kes," diye tıslıyor. "Hey..." Çeneme vuruyor. "Gözlerini benden ayırma. Sakin ol. Çok hızlı nefes alıyorsun ve bayılmana izin veremem."

Şu ana kadar paniklediğimin farkında değildim, ta ki sözler kulağıma gelene ve kalbimin rahatsız edici bir hızla çarptığını, gözlerimin yandığını fark edene kadar.

Arabaya bindiğimi ya da emniyet kemerimi taktığımı hatırlamıyorum. Sanırım o yaptı.

Bir kapı daha çarpıyor ve motor altımda gürleyerek çalışıyor. Sanki kovalanıyormuş gibi geri geri gidiyor ve benim de onu tutmam gerekiyor. arabayı sola doğru savurup yolda hızlanırken gösterge panelini kırbaçlamaktan kıl payı kurtuldu.

"Bana en sevdiğin üç şeyi söyle." Kade'e bakıyorum. "Ne?"

"En sevdiğim üç şey. Hadi."

Nefeslerime odaklanıyorum. "Dans etmek."

"Devam et," diye iterken bir köşeden dönüyor, yüzüne bakmadan Be
n. "*The Greatest Showman*."

Duraklıyor. "Bir tane daha."

"The..." Nefes alıp veriyorum. "Köpekler. Milo ve Hopper. Özledim onları."

Kade tekrar hızlanarak sırtımı koltuğa yaslıyor ve sorularının dikkatimi dağıttığını fark ediyorum - şimdi tekrar düzgün nefes alıyorum.

Birkaç dakika geçiyor, araba hala hızla ilerliyor ve sonunda koltuğa oturup kollarımı kavuşturuyorum.

Yavaşlıyor, sonra bir dizi trafik ışığında duruyor. "Sana ilk söylediğimde arabaya binmeliydin. Artık adını biliyorlar."

Cevap vermiyorum - sadece pencereden dışarı bakıyorum.

Dükkânların ve elektrik direklerinin ışıkları tek bir parlak renkte birleşiyor.

Gözlerim yanıyor ama pencereden dışarı bakmaya devam ediyorum, söylediği hiçbir şeyi algılayamıyorum.

O mutlu değil. Şikayet ediyor ama ben onu görmezden geliyorum, bu da onu daha çok kızdırıyor.

Beni böyle insanlarla dolu bir binaya götürürken ne beklediğinden emin değilim.

Güneş uzaktan yükseliyor ama turuncu ve sarı tonlar ne kadar güzel olsa da odaklanamıyorum. Gözlerimi kapatıp uyumaya çalışıyorum.

Ellerim hâlâ titriyor ve gözlerimi her kapattığımda adamın yere düşen bedenini görmeye devam ediyorum. Tetiği çektiğinde silahın çıkardığı sesi duyuyorum ve birinin öldürülmesine tanık olduğumda kalbimin nasıl durduğunu hissediyorum. Crawley ve adamlarının bana nasıl baktıklarını hatırlıyorum - Kade'in fahişesi.

Chris'in insanların canına okuduğuna şahit oldum, yasadışı kafes dövüşlerini ve insanların şişelenip bıçaklanarak yaralandığını izledim. Ama ölüm yoktu. Cinayet değil.

Kade tutuklanıp uzun, çok uzun bir süre hapiste kalabilir.

"Aklını başına topla."

Canın cehenneme.

Otele vardık. Çantalarımızı resepsiyona götürüyor ve bir oda istiyor.

"İki oda."

Çarpıcı gümüşi mavi gözleri üzerimde ama onu engelliyorum. Boşluğa ihtiyacım var ve bir yanım ondan korkarken ihtiyacım olan son şey Kade'in etrafında olmak.

"İki mi?" diye tekrarlıyor kadın, Kade'e bakarak. Neyse ki yüzümdeki kanı fark etmedi.

Başını salladı ve iç geçirdi. "Evet."

İki odanın da parasını ödüyor ve kadına teşekkür ediyor. Asansörün gelmesi birkaç dakika sürüyor ve bizi on birinci kata çıkarmak için bir kart okutuyor.

Benim odam onunkinin karşısında. Kapımın kilidini açıyor ve ben de iterek açıp içeri giriyorum. O da beni takip ediyor, çantamı ve valizimi yatağın yanına koyuyor.

"Yapacak işlerim var," diyor. "İyi olacak mısın?"

Hayır. "Evet," diye cevap veriyorum, gözlerimi kırmızı halıdan ayırmadan. Ayaklarımın dibinde biriken kanla neredeyse aynı renkte. "Lütfen gidin. Luciella'ya gitmek için daha sonra bir Uber çağıracağım."

"Bana bak."

Başımı sallıyorum.

Kade kapı aralığında duruyor, çerçevenin üst kısmına dokunuyor. Öne doğru adım atarken irkiliyorum ve o da donup kalıyor.

"Benden korkma, Çilli. Bazen insanların hayatta kalmak için değişmeleri gerekir."

Parmaklarıma bakıyorum, onları birbirine doluyorum. "Konuştuğun dil neydi?"

Başparmağını dudaklarının kenarında gezdiriyor, kulağının arkasında yeni sarılmış bir esrar var. "Rus."

Başka bir şey soramadan başımı salladım.

Ayrılmadan önce uzun bir dakika bekler, kapı bir sesle kapanır.
Hassas bir tıkırtı. Kendi odasının kapısını açtığını duymuyorum ama banyoya gidip lavaboyu doldururken ayak seslerinin giderek sessizleştiğini duyuyorum.

Yüzümdeki kanı yıkamak birkaç dakikamı alıyor. Sonra yüzümü
Sarsılmış bedenimden elbisemi çıkardım ve bitkin, perişan yansımama baktım.

Gözlerimde ışık yok, sadece bir zamanlar tanıdığım çocuk için
gözyaşı var. Lavaboda tekrar yıkandım ama yeterli olmadı.

Kendimi kirli hissediyorum.

Duş almak omurgamdaki soğuğu ısıtmak için hiçbir şey yapmıyor.
Kendimi bir battaniyeye sarıp güneşin gökyüzündeki hareketini izlemek de öyle.

Birkaç saat sonra siren sesleri duydum. Polis Kade'i tutuklamaya mı geliyor?

Dudağım yine titriyor ve bu kadar zayıf olduğum için kendime kızıyorum. Gençken o çocuğa kalbimi vermiştim ve yıllar sonra bile kalbim hâlâ onda. Ama bu sefer, intikam için onu eziyor.
Kontrolüm dışında olan şeyler.

Olanların benim hatam olmadığını söylerken yalan söylemiyordum. Ne yaptığım ya da hangi lanet gerçekliğin içinde olduğum hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim daha önce hiç böyle bir panik yaşamadığımdı. Sadece erkek arkadaşımı istemiştim ve ancak ertesi sabah erkek arkadaşımın yatağında olmadığımı öğrenmiştim.

Ayrıldığımızdan beri ona ne olduğunu bilmiyorum ama aşık olduğum Kade'in hâlâ var olduğundan emin değilim.

Yatağa kıvrılıyorum ve düşüncelerimi rahatlatmaya çalışıyorum. Bir çöküşün eşiğinde olduğumu daha az hissetmem neredeyse dört saatimi alıyor. Bunu yaptığım zaman
telefonumu deri sırt çantamdan çıkarıp açtım.

Bildirimlerim çılgına dönüyor. Çoğu bilinmeyen bir numaradan, Chris'in kullan-at telefonundan.

Bir mesajında, eve döndüğümde bana ne yapacağını endişe verici ayrıntılarla anlatıyor, ancak korku hissetmek yerine, zinciri kaydırıp siliyorum ve ardından numarayı engelliyorum.

Kyle bana güvenli bir uçuş geçirmemi söyledi.

Lu bana Base'le bu yolculuktan asla sağ çıkamayacağını söyledi. Dün gece annesi ve Ewan'la bir şeyler içmek için dışarı çıkmışlar. Base onunkinin yanındaki odada üçlü yapmış ve Lu'ya katılmak isteyip istemediğini sormuş.

Stüdyodan birkaç video ve fotoğraf etiketledim. Kızlarım yakında yapılacak yarışma için pratik yapıyorlar. Diğer birkaçı da direk ve çember hareketleri, esneme hareketleri ve dans figürleri.

Bazı öğrencilerime yanıt verdiğimde, telefonum Kade'den gelen okunaksız mesajlarla bipliyor.

***Kade**: Stcy Awke?*

***Kade**: Goooodnghjt freecks.*

OceanofPDF.com

20

KADE

"H "Sence içeride kaç kişi vardır?"

Barry arabada yanıma oturdu.

Stacey ve benim iki saat önce ayrıldığımız bina. Üç cip de park etmiş durumda, ben cephane kemerini belime bağlayıp her bir bölmeyi şarjör ve hançerlerle doldururken etrafı gözlüyorlar.

Cevabımı düşünürken başımı bir o yana bir bu yana eğip bakıyorum. "Belki elli."

"Sakin ol o zaman," diyor Geordie aksanıyla.

Alaycılığına bir kahkaha attım. "Hepsi silahlı, yani muhtemelen değiller." "Adını bildiklerinden emin misin?"

"Dinlemiyor musun?" Ona kaşlarımı çatarak çıkıştım. "Bu konuşmanın üzerinden tam beş kez geçtim."

"Sadece bunu bir isim üzerinden yapmayı biraz dramatik buluyorum."

"Bir yılı aşkın süredir benim için çalışıyorsun ve *bunun* dramatik olduğunu mu düşünüyorsun?"

Yüzünü buruşturuyor. "Bir keresinde birinin evini yakmaya çalışmıştın. Aynı kız için, ekleyeyim. Bu çok ileri bir adım değil mi?"

Kemerimi takmayı bırakıyorum ve burnumun kenarını sıkıyorum. "Bernadette'e adını söylerlerse, Stacey'nin izini sürer ve muhtemelen geçmişimizi araştırır. Beni daha uyumlu hale getirmek için ona neler yapabileceğini düşünmek bile istemiyorum."

Barry her şeyi biliyor. Ona söylemek zorundaydım, yoksa benim masum bir kızı takip ediyormuş. Onu izleyecek vaktim olmadığında bana raporlar gönderiyor. Yirmi bir yaşında biri olarak beni cinayete sürüklemeyecek başka bir saplantı bulmam gerektiğini düşünüyor.

Aşırı mıyım? Evet, öyleyim. Ama kendi akıl sağlığım için onun ne yaptığını bilmem gerek. Bu garip mi? Ondan nefret etmek ama ne yaptığını bilmek? Yılan olsa bile mi?

Hâlâ bana ait olan bir yılan.

"Seni aldattığı anlaşılan bir kız için bütün bir çeteyi öldürmeyi mi planlıyorsun?"

Dişlerimi sıkıyorum ve suratını dağıtmamaya çalışıyorum. "Evet," diye cevap veriyorum.

Kapıyı aç. "Onu otele kimin çağırdığını bulabildiniz mi?"

"Hayır. Telefonun etrafında lanet bir çelik bariyer var."

"Kazmaya devam et."

Barry de arabadan inip takım elbisesinin altına gizlediği cephane kemerini kontrol ederken cevap vermiyor. Ona da benim giydiğimin aynısını giydirdim, çünkü malzeme silah atışlarından gelen gücün çoğunu alıyor.

On beş adam bizi takip ediyor ama üç adamım daha hazır bekliyor ve deponun karşısındaki binanın çatısında bir keskin nişancı var. Biz kapıyı kırarken içeriden heavy-metal müzik çalıyor.

Depoda adımlarımız sessiz, merdivenlerden çıkarken silahlarımız nişanlı. Birkaç adamı sola, diğer bir grubu sağa gönderiyorum, Barry ve üç kişi de beni takip ediyor.

"Temiz," diyor biri kulaklığımdan, bir diğeri de "Biri gitti," diyor.

Silahımı kaldırıyorum, bir köşeden yan adımlarla ilerlerken ileriye doğru nişan alıyorum, susturucu yaptığım atışı boğuyor. Kurşun adamın kafatasına saplanıyor ve onu anında öldürüyor. Dört kişi daha ölüyor ve duvarlara patlayıcılar yerleştiriyoruz.

Bernadette beni silahlı kuvvetleriyle yoğun bir eğitim için Rusya'ya gönderdi, onun maaşı altında çalışan bir grup asker

Ben dövüşmeyi, ateş etmeyi, bıçaklamayı ve sorgulama taktiklerine direnmeyi öğrenirken bana işkence ediyorlardı.

Silahımı bir kenara bırakıp iki bıçağı elime aldığımda Barry yanımda duruyor, saplarını yumrukluyor ve ekibime beni takip etmeleri için işaret veriyor.

Birinin çenesinin altına bir bıçak sokup çenesini koparıyorum, sonra parçalanmış ağzını avucumla kapatırken gözüne saplıyorum.

"Uyu artık," diye fısıldıyorum kulağına, bıçağı gözünden çekip boğazına saplarken.

Cesedi ayaklarımın dibine düşüyor ve bıçağımı kot yeleğine silerken üzerinden geçiyorum.

Barry'ye "Liderler bodrumda olacak," dedim. "Crawley'i bana bırak."

Asansör alçalırken, ekibimin geri kalanı merdivenlerden aşağı iniyor. Tabancamın dolu olup olmadığını kontrol ediyorum ve beklerken elimde bir bıçak çeviriyorum. Daha birkaç saat önce Stacey ile bu kuyudaydım ve onu sakinleştirmek için kollarımda tutuyordum.

Şimdi kan içindeyim, Noel arifesindeki bir çocuk gibi damarlarımda adrenalin var.

Asansör aşağıya iner inmez, sürgülü metal kapılar gıcırdayarak açılıyor ve her iki taraftan da silah sesleri yükseliyor. Zırhlı yeleğime isabet eden bir merminin etkisi beni duvara fırlatıyor, yakıcı acı nefesimi kesiyor.

Sik kafalı işimi bitiremeden yüzüne bir bıçak fırlatıyorum ve Barry boynunu kırıyor.

Bodrumda koşarken birkaç patlayıcı daha yerleştirdik, herkesi ve her şeyi vurduk. Göğsüme doğru gelen bir baltayı savuşturdum.

Kulaklığımdan, adamlarımdan biri "Fuller sakatlandı." dedi.

Kendi kendime yemin ediyorum ve Fuller'ı göğsünde bir kurşun yarasıyla bulmak için onlara doğru gidiyorum.

"Üzerine baskı uygulamaya devam et." En yeni üyelerimden birini işaret ediyorum. "Onu sağlık ekibimize götürün. Hastaneye gitmeyin."

Barry ve diğer üç kişi solumda kalırken o kabul ediyor ve yola koyuluyor. Kaçıyor ve ateş ediyoruz, son patlayıcıyı yerleştirmeden önce en az yirmi çete üyesini öldürüyoruz.

Heavy-metal müzik hâlâ çalıyor ve silahımı doldururken dalgınca başımı sallıyorum ve melodiye ıslıkla eşlik ediyorum.

Barry'ye deli gibi sırıtıyorum. "Hazır mısın?"

"Sen delisin - bunu biliyor musun?"

"Evet."

Kan yüzümü lekeliyor, Barry ise yüzündeki kıpkırmızı lekelerin altında neredeyse tanınmaz halde. Herkese bizi takip etmelerini işaret ediyorum ve asansör bizi yukarı çıkardıktan sonra - metal kapılar kurşunların içeri girmesini zar zor engelliyor - elektriği kesiyorum.

Arkamdan bir yumruk geliyor, yanağımdaki yanık damarlarımda pompalanan adrenalini karşılıyor.

Crawley topallayarak kenara çekiliyor ve duvara tutunuyor, belli ki adamlarını geride bırakıp oradan kaçmaya çalışıyor. Ekibime nişan almalarını emrediyorum.

"Efendim?"

Barry'ye baktım. "Gidin. Hepiniz gidin."

Asistanım herkesin araçlarına dönmesini söylemeden önce bir saniye fazla oyalandı.

İçimi çekiyorum ve cigarayı kulağımın arkasından çıkarıyorum, silahlı çatışmadan sağ çıkmayı başarmasına şaşırıyorum. "Bana vurup paçayı kurtarabileceğini düşünmen bir hataydı ama en büyük hatan ona doğru bakman oldu."

Crawley, parmaklarının arasından kan sızan kalçasını tutarken alay ediyor. "Fahişen mi?"

Ona bakarken çenem geriliyor, sabrım taşma noktasına geliyor. "O benim fahişem değil." Sigaramı yakıp içime çekiyorum, sinirlerimi yatıştırmasını umuyorum çünkü bu adama işkence edecek havada değilim. "Ben ayrıldığımdan beri patronumla görüştün mü?"

"Neden Bayan Sawyer'la irtibata geçeyim ki?" diye sorar, yaralı bacağını daha sıkı kavrayıp duvara doğru tökezlerken ve kıç üstü düşene kadar duvardan aşağı kayarken kafası karışmıştır. "Kız onun kızı mıydı?"

Yüzümü buruşturup nefes veriyorum. "Hayır. Cassie daha da çekilmez."

"Bu yüzden mi buradasın? Fahişen yüzünden mi?" Gülüyor. "Paylaşmak önemsemektir, Nāve."

Gözlerimi deviriyorum. "Bana öyle demeyi kes. Benim adım..." Çenesini acı verici bir şekilde kavradım ve çırpınmaya başladı. "Benim adım lanet olası Nāve değil." derken sigaramın parlak, sıcak ucunu yanağına bastırıyorum.

Derisi közün altında yanarken bağırıyor, gözleri yaşlarla doluyor.

Bıraktım, arkama uzanıp cephane kemerimdeki bıçaklardan birini aldım ve aramıza getirdim. "Benim adım Kade. Kade Mitchell. Tobias'ın oğlu.

Belki de bunu derine kazımalıyım? O zaman bana hâlâ *Nāve* diyecek misin?" "Siktir git."

Bana yumruk atmaya çalışırken elini geri çekiyorum, zayıf ve kan kaybından yavaş yavaş ölüyor. Vurulmuş olmalı.

Gözlerinin arasına bir kurşun sıkarak hızlı bir son vermek yerine, Çenesinden aşağı tükürük damlayana, kıpırdayamaz hale gelene, neredeyse bayılana kadar terli alnına adımın her harfini büyük harflerle kazıyorum.

"İşte," diyorum, gülümseyerek dört kıpkırmızı harfe hayranlıkla bakarak. "Artık kim olduğumu asla unutmayacaksın."

"Sen Ölüm'*sün*," diyor alçak sesle, mırıldanarak. "Senin de zamanın gelecek. Sen ve fahişen."

Ellerimi öfkeyle yana doğru açıyorum. "O benim orospum değil." Dirseklerimi dizlerime yaslıyorum. "Aslında, o bir fahişe bile değil. O izlediğim kız, delirecekmişim gibi hissedene kadar takıntı yaptığım kız. Gençken ona kalbimi vermiştim.
Ne yaptı biliyor musun? Onu *paramparça* etti. O zehirli bir yılan. Bekle. Söylediklerimin tek kelimesini anlıyor musun, Crawley?"

Soluyor, artık dinlemiyor.

Işık gözlerini terk ediyor, ben de kendiminkini yuvarlıyorum ve gerçekten öldüğünden emin olmak için bıçağımın keskin tarafını boğazında gezdiriyorum. Kan dökülüyor
boynunu ve elimi ıslatıyor. Ayağa kalkmadan önce başparmağım ve parmaklarım arasında ılık sıvıya masaj yapıyorum.

Stacey kanlar içinde harika görünürdü. Kanlı olmadığı sürece.
onun
. Düşünceden sıyrılıyorum. "Üfle," diye emrediyorum.

"Hâlâ menzildesiniz efendim," diyor Barry kulaklığımdan. "İhtiyacınız olan
bölgeyi terk etmek."

Sırıtıyorum ve Crawley'nin adamlarının kanını yüzümden siliyorum - çoktan kurumaya başladı - sonra asansör boşluğuna bakıyorum. "İyi olacağım. Sadece üfle."

Aşağıda hâlâ sıkışmış ve yaralı halde dışarı çıkmaya çalışan bir avuç adam var. Merdivenler kapalı, asansörün elektriği kesilmiş.

Deponun bodrumunda gömülü olacaklar.

Hepsi Stacey'e bakıyordu. Hepsi onu istiyordu. Ama hiç kimse ona sahip olamayacak, ben bile.

Takım elbisemin ceketini çıkarıp kenara atıyorum, ardından bıçağım hâlâ elimdeyken kollarımı dirseklerime kadar kıvırıyorum. Otoparkta yürürken lekeli gömleğimin düğmelerini açıyorum ve zırhlı yeleğime saplanmış kurşunu çekip çıkarıyorum.

Bu bir çürük bırakacak. Cildimin hassaslaştığını ve çarptığı yerdeki ağrıyı şimdiden hissediyorum.

Arabaya vardığımda Barry'yi yolcu koltuğunda otururken buldum. "Patlat dedim."

"Her ne kadar ölümsüz olduğunuzu düşünseniz de, hayatınızı tehlikeye atmayacağım efendim."

"Sana bir emir verdim."

İç çekiyor. "Güvenliğiniz için onu takip etmemeyi seçtim."

"Sen *ve* Stacey bu geri konuşmalarınızla beni rahatsız etmeye başladınız."

Kıkırdıyor ve sonra telefonunun ekranına dokunarak tüm patlayıcıları birbirine bağlayan ve onları tetikleyen uygulamayı getiriyor. Önce flaş patlıyor, ardından patlayan dünyanın gürültülü sesi neredeyse kulak zarımı patlatacak. Alev topu bir volkan gibi gökyüzüne püskürüyor ve ben yarattığımız sanat eserine gülümsüyorum. Söylediğimde patlatmış olsaydı paramparça olurdum.

Herkese anons ediyorum, "İyi gidiyorsunuz, takım. Toplanın ve biraz dinlenin."

Asistanıma döndüm. "Bir sözleşmeyi tamamlamam gerekiyor. Burayı temizleyip oteline gidip haber bekleyebilir misin?"

Barry başını sallar ve arabanın önünü okşayarak dışarı çıkar.

Bir zamanlar bir çeteyle dolu bir depo olan, şimdi yok edilmiş ve ölü, yanmış cesetlerle dolu olan yere bakıyorum.

Bernadette bütün bir MC'yi yok ettiğimi öğrenirse çıldırır. Bununla baş edemem. Yalan söylemem ve ona bir tartışma yaşadığımızı ve bizi ifşa etmekle tehdit ettiklerini, bu yüzden onları havaya uçurmak zorunda kaldığımı söylemem gerekecek.

Bu kaçınılmazdı. Bir rezalet. Büyük bir utanç.

Belki insanlar eşyalarımla uğraşmamayı öğrenirler.

OceanofPDF.com

21

KADE

Uzaktan siren sesleri geliyor - Barry'nin temizlik ekibi, acil servis değil - herkesin gittiğinden emin olduktan sonra içeri giriyorum
Hedefimin yerini buluyorum, güvenlikle kuşatılmış bir malikâne olduğunu fark edince inliyorum. Haritayı takip ediyorum, kıyafetlerimi yakmak için ormanlık bir alanda duruyorum ve içeri girmek için kullanacağım ilaçlarla birlikte bir bavulda sakladığım yeni bir takım elbise giyiyorum.

Eşyalarla dolu bavulu kapatmadan önce, kendimden biraz önce ettiğimden biraz daha fazla nefret ederek iki kola alıyorum. Ama kemiklerimdeki titremeyi hafifletmem gerekiyor, uzun süre üstsüz kaldığımda olan bir şey bu. Gerçi uyuşturucular artık beni zorlamıyor; sanırım sundukları yüksek dozları arzulamaya başladığımda bu sona erdi.

Bavulu arabadan indiriyorum, sapını yukarı kaydırıyorum ve elektrikli kapıya çıkan araba yoluna doğru yürürken arkamdan sürüklüyorum. Zile basıp kendimi Bay Lennox'un distribütörü olarak tanıtıyorum ve karşıdaki her kimse beni içeri alıyor.

Güvenlik ekibine gözlerimi deviriyorum. Buraya tamamen silahlı bir şekilde girmek benim için ne kadar kolaydı?

Ana odaya yönlendiriliyorum; kilolu, yağlı görünümlü bir adam masanın arkasında oturmuş puro içiyor. Her parmağında altın yüzükler parlıyor. "Benim için neyiniz var?" diye soruyor, sigarasının dumanından öksürerek.

Çantayı masasının üzerine atıp açarak içindeki beyaz tozu gösterdiğimde arkasına yaslanıyor. Bir sırıtış ve iğrenç bir şekilde boğazından gargara yapıyor.

Ancak Bay Lennox'un incelemek için bir çantayı bile kaldırmasına fırsat kalmadan silahımı belimden çıkardım ve göğsüne dört el ateş ettim, susturucu *patlamaları* bastırdı.

Vücudu anında çöküyor ve ben de bir fotoğrafını çekip Bernadette'e göndererek maaşımın geri kalanını talep ediyorum.

Bavulu arkamda bırakıyorum, ancak bana ateş edilmeden önce ana merdivenlere ulaşmayı başarıyorum.

Kendimi devrilmiş bir masanın arkasına atıyorum, diğer silahımı çıkarırken şansıma gülüyorum, böylece sütuna doğru koşarken iki el ateş edebiliyorum, başımın yanından vızıldayarak geçen mermilerden kaçıyorum.

Kokain isabetliliğime yardımcı olmuyor, bu yüzden silahlarımdan birini düşürdüm ve bir bıçak çıkardım, sonra bir adamı arkadan yakaladım ve boynuna soktum, kullanarak
Ben arka girişe doğru ilerlerken onun vücudunu kalkan olarak kullanıyorum.

Arabama nasıl ulaştığımdan ya da Bentley'imi bir çukura devirene kadar beni ne kadar kovaladıklarından emin değilim. Bir şekilde yara almadan kurtuluyorum, ama yeni arabamı mahvettiğim için kızgınım ve kuyruklarını kaybedene kadar yaya olarak kaçmak zorundayım.

Çatlamış telefonumun ekranında asistanıma bir mesaj yazarken gözlerime kan doluyor ve görüşümü kırmızıya çeviriyor.

Barry beni yakındaki bir benzin istasyonundan aldı ve yol boyunca oflaya puflaya
daha dikkatli olmam gerektiğini söyledi. Yüzüm için bana bir mendil uzatıyor ama ben onu omuz silkerek teşekkür ediyorum ve arabadan atlıyorum.

Resepsiyon görevlisi, masanın önünden geçip asansöre yöneldiğimde bana iyi olup olmadığımı sormuyor. İkinci kata bir çift biniyor ama benden uzakta, küçük metal kutunun köşesinde duruyorlar - kanlar içinde bir adam ve tam teşekküllü bir mühimmat kemeri.

Sanırım dudağım kesildi; biraz acıyor.

Asansörden inerken adımlarım beceriksiz ve dengesiz, parlak ışıklar gözlerimi kısmama ve düz bir el ile gözlerimi korumama neden oluyor.

Odalarımıza ulaştığımda Stacey'ye okunaksız olabileceğini düşündüğüm bir mesaj gönderiyorum ve yanıt gelmeyince kendi odamı görmezden gelip onun odasının dışında oturarak telefonumla kendimi eğlendiriyorum.

Kaydettiğim ilk klip Yunanistan'a yaptığımız son tatilden. Karaoke bardaki videoyu izliyorum, balkondayız, Stacey güneşlenirken ve ben onun yüzüne zoom yapıyorum - bronzlaşmış, çilli tenine.
El ele tutuşup kumsalda yürürken çektiği bir video. Yanağımı öptüğünde klibi durduruyorum ve yüzündeki benimkiyle aynı olan gülümsemeyi inceliyorum.

Video üzerine video, görüntü üzerine görüntü peşimi bırakmıyor ama onları asla silemiyorum.

Dosyayı açtığım için kendimden nefret ediyorum. Genellikle kilitli ve meraklı gözlerden güvenli bir şekilde saklı tutarım. Bana hissettirdikleri işkence gibi. Çocukluğumdan beri duygularımla mücadele ettim. Stacey'i doğurduğumda ilk kez yaşadığımı hissettim ve şimdi içimdeki her şey kapkara.

İçimde bir ölü var.

Resimleri kaydırmak için kullandığım başparmağım kanla kabuk bağlamış. Her bir görüntü zaten boş olan göğsümde bir delik açıyor; umutsuzca o gerçekliğe geri dönmek, dönüştüğüm kişiden saklanmak istiyorum. Ama öyle bir şey yok. O, o zamanki Stacey değil ve ben de kesinlikle aynı Kade değilim.

Mesajlarımız arasında geziniyorum, ilk mesajlaşmalarımızdan bazılarına kadar.

Birlikte ilk fotoğrafımız: kazara geceyi geçirdiği zamandan kalma, kollarımla ona sarılmış uyuyan ben. Kameraya gülümsüyor, her zamanki gibi orta parmağını kaldırmış. Başlık ağzımın kenarının kalkmasına neden oluyor, kalkmaması gerektiği halde.

Çok sesli horluyorsun, göt herif.

Duygularla kör olmuş çocuklardık.

Her şeyimiz vardı. Ve o hepsini mahvetti.

Yüksek profilli insanları öldürmek, uyuşturucu baronlarıyla uğraşmak, içki içmek

Saçma sapan miktarda alkol, kafa kesmek ve karın deşmek ve hatta bir çetenin bölgesine girip cehennemi salmakla başa çıkabilirim - ama bir hilekârla değil. Olmadığı halde benim için önemli biri olduğunu düşündüren lanet bir yalancı değil.

Bir insan nasıl olur da birinin gözlerinin içine bakıp onu sevdiğini söyler ve saatler sonra gidip başka biriyle sevişir, aklım almıyor.

İki saattir Stacey'nin otel odasının önünde oturuyorum, planladığımdan çok daha fazla dağılmış durumdayım. Belki on dakika önce içtiğim yeşil esrar yüzündendir, belki de sadece yorgunumdur - bu da güçlü bir olasılık gibi görünüyor.

Ya da belki o MC çetesinin kokaini tehlikeliydi ve ben de kurcalanmış uyuşturucular yüzünden parıldıyorum.

Odama girmek istemiyorum. Eğer biri kurtulduysa ve beni takip ettiyse, tetikte olmalıyım. Stacey'nin odasına girebilirler.

Elimde bir ölüm daha olması sorun olmayacak.

Ölümü hak eden insanları öldürmeyi seviyorum. Son nefeslerini verirken gözlerindeki ışığın sönmesini izlemek bana büyük bir zevk veriyor.

Saat daha öğleden sonra iki ve ben şimdiden en az altmış kişiyi öldürdüm. ve yüz elli bin dolar kazandım. Stacey bilseydi benden iğrenirdi.

Cevap vermedi, bu yüzden sadece uyuduğunu varsayabilirim.

Güzel. Böyle sikilirken pişman olacağım bir şey söyleyebilirim. Uyuşturucu alırsam keyfimin yerine geleceğini sanırsınız, ama öyle hissediyorum ki
ilmiği kendim geçirirdim. Yine de yapmazdım - bu geride bir karmaşa bırakırdı ve kimsenin bu bokla uğraşmasına gerek yok.

Ölsem umurunda olur muydu?

Korkmuyorum - olacaksa olur, ama bir parçam onun nasıl hissedeceğini bilmek istiyor. Pişman mı? Üzgün mü? Rahatlamış mı? Jette olduğu gibi yanaklarında gözyaşları görür müydüm?

Önümde diz çökmüş halini görünce başım kapıya doğru düşüyor, hain aletim sinir bozucu bir şekilde seğiriyor. Onu tokatlamak istiyorum.

Dudaklarının sikimin etrafında sımsıkı olduğunu, boğulurken gözyaşlarının yüzünden aşağı süzüldüğünü ve döllerimin her damlasını nasıl yuttuğunu hâlâ hissedebiliyorum.
Bu beni delirtiyor. İçine girmeme saniyeler kalmıştı ve Barry olmasa girecektim. Daha önce hiç asistanımı öldürmek istememiştim. Çoğu zaman aklımı başımdan alıyor ama onu hiç ölü olarak hayal etmemiştim.

Onun seksi olduğunu söylediğinde Base'e vurmak bile
istedim. Beni olduğumdan daha tehlikeli yapıyor.

Eğer bana rastgele birini işaret edip ateş etmemi söyleseydi, hiç soru sormadan tetiği çekerdim. Yine de onunla aynı havayı solumaya dayanamıyorum. Hatta bir ya da iki kez onu öldürdüğümü hayal ettim ve zihnimde canlandırdığım görüntülerden anında pişmanlık duydum.

Luciella ile ne kadar erken buluşursa o kadar iyi.

Hay sikeyim. Başım çarpıyor. Lobi aydınlık ve gözlerimi zorlukla görebilecek kadar zorlayabiliyorum. Duvarlar birbirine dönüşüyor; zemin lav gibi ama avuçlarımın altında yumuşacık.

Kesinlikle tehlikeli uyuşturucular.

Yaslandığım kapı açılıyor ve Stacey'nin otel odasına geri düşüyorum.

Koyu renk saçlar ortaya çıkıyor, yeşil gözler bana bakıyor, şaşkın ve dehşete düşmüş.

"Bu da ne?" diye tıslıyor ve kaşlarını çatarak kıyafetlerimdeki ve vücudumdaki kıpkırmızı lekelere bakıyor. "Ne oldu sana böyle?"

Mırıldanıyorum ve parmağımla gözlerimi ovuşturuyorum. Kafamda kelimeler uçuşsa da düzgün konuşamayacak kadar berbat durumdayım. Söylemek istediğim şey, işimi bitirdiğim ve benden hâlâ korkup korkmadığını öğrenmek istediğim, ama her kelimeyi dağınık heceler halinde geveliyorum.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama vücudum reddediyor. Kola içmiş bir kaplumbağa gibi görünüyorum.

"Neden her tarafın kan içinde?" diye soruyor, kapısını daha geniş açmadan önce koridorda bir aşağı bir yukarı bakıyor.

Bu benim kanım değil. Ben gayet iyiyim.

"Atla."

Talepkar Stacey çok
ateşli. Ama hareket
edemiyorum.

"Tanrı aşkına."

Bir şekilde beni odasına sürüklemeyi başardı, yanımda tuttuğum bıçağı aldı ve kapıyı kapattı.

"Ne yaptın sen?" Kızdığında çok güzel oluyor. "Sarhoş musun?"

İçkiye dokunmadım ama bunu ona söylemeyeceğim.

Yapabildiğimden değil, çünkü oda dönüyor ve ben yüzüyormuşum gibi hissediyorum. Parmak eklemlerimle gözlerimi ovuyorum. Hayır, görüşümü kaybediyorum.

Bu yeni bir şey.

Oda kararıyor - yoksa gözlerim mi kapalı? Bilmiyorum.

Yüzümde ıslak ve nazik bir şey hissediyorum. Stacey diz çöküp ılık suya batırdığı bir el havlusuyla üzerimdeki kanı yıkıyor. Ben irkildim. Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, yakalıyor ve çekiştiriyor.

Dik durmak için kalçalarını tutmama engel olmuyor. "Saçına
nasıl kan bulaştı?"

Çilli, hayatım, ben lanet bir hayvanım. Bugün beni Jackie Chan gibi görmeliydin.

"Bana cevap verecek misin?"

"Yapma..." Kokain damarlarımda dolaşırken düşüncelerimi yavaşlatmaya çalışarak duraklıyorum. Gözlerimi açıyorum ve uykusuzluktan yanıyorlar. "Benden korkma."

Stacey alnımdaki bezi silerken görüşüm tekrar bulanıklaşıyor.

"Benden nefret etmenle başa çıkabilirim, Kade." Saçlarımı ıslatmak için bezi sıkıyor ve kumaşı saçlarımın üzerine sürterken başım omzuna düşüyor. ensemde. Sırtımdan aşağı su damlıyor. "Başına açtığın bela yüzünden hayatını boşa harcamanla uğraşamam."

Zayıfça homurdanıyorum.

Beni aldatmamış olsaydın, o gece stüdyonun *dışında seni görmeye gitmeyi düşünmezdim ve Bernadette beni bulamazdı.*

İç sesim bencil.

Dönüştüğüm canavar için onu suçlayamam. Hayır, bu benim suçum.

Görüşüm bulanıklaşmadan ve bilincimi kaybetmeden önce gördüğüm son şey onun yüzü oluyor.

OceanofPDF.com

22

KADE

FLASHBACK 4

İki gün önce ehliyet sınavımı geçtikten sonra Jason beni dışarı çıkardı. Sarhoş bir şekilde Stacey'e film izlemek için hala odama gelip gelmeyeceğini sordum. O da evet dedi.

Enkaz halindeyim, odamı toplarken sinirlerim tepemde. Yüzüncü kez. Annem daha önce bir yığın temiz giysi getirmiş ve gecenin on birinde neden perdelerimi süpürdüğümü sormuştu.

Süpürgeyi elimden aldı ve bana uyumamı söyledi. Bu gece fazla düşünüyorum. Televizyon ekranımı bile sildim.

Bütün gün mesajlaştık ve birkaç şeyin farkına vardım. Evdeyken ya hiç çekmiyor ya da telefonunu kontrol etme zahmetine girmiyor. Bugün onunla bu kadar çok ilgilenmemin tek nedeni babasıyla bir etkinlikte olması.

Sıkıldığı için bana mesaj atmadığını düşünmek istiyorum. Diğer zamanlarda benimle isteyerek konuşmadığı fikri beni kaşındırıyor ve rahatsız ediyor.

Belki de tekrar duş almalıyım?

Zaman geçirmek için son mesajlarımızı tekrar okudum.

Çilli: Beni görmek istediğine emin misin?

Freckles: İstemiyorsan sorun değil.

Ben: Kapa çeneni.

Çilli: İletişim becerilerin bok gibi. Bu bağlamda kapa çeneni ne demek?

Ben: Eğer daha sonra odama gelmezsen, seni yatağından kaçırıp buraya sürükleyeceğim.

Freckles: Oh, tamam. Bu biraz tehditkâr ama biraz da tatlı.

Ben tatlı değilim. Nasıl olacağımı bilmiyorum. O mesajı okuduğumda Daha önce, bir sigara daha içmeden önce tam beş dakika boyunca ona bakmıştım.

İçim içimi kemirerek bekledim. Bir sigara daha içiyorum, dişlerimi tekrar fırçalıyorum ve odamı gözden kaçırdığım bir dağınıklık var mı diye bir kez daha kontrol ediyorum.

Telefonum çalıyor ve ona atlamamak için kendimi zor tutuyorum. Çaresizlik çekici değil ve görünüşe göre - Jason'ın kız arkadaşına göre - cevap vermeden önce en az on dakika beklemeliyim.

Okuyup cevap vermeden önce ancak otuz saniye dayanabiliyorum.

Freckles: Uyuyor.

Ben: Yukarı gel.

Kapım çalındığında odada o kadar çok volta atmış oluyorum ki halımdan duman çıkmamasına şaşırıyorum.

Kapıyı açıyorum ve Stacey'yi içeri almak için endişeyle kenara çekiliyorum. Kot pantolon ve örgü bir kazak giymiş, saçlarını arkadan bağlamış. "Merhaba." "Merhaba," diye utangaçça cevap veriyorum, kapıyı kapatıp kilitliyorum.

Başka ne diyeceğimi bilemiyorum ve belli ki o da aynı şeyi hissediyor. Odamın etrafına bakıyor ve ben de o keşfederken onu takip ediyorum. Büyük, daha büyük
ve balkonuma açılan çift kapılar ilgisini çekiyor.

"Seni burada sık sık ayakta görüyorum." Soğukta dışarı çıkıp malikânenin bahçesine bakıyor. "Hep sigara içiyorsun."

"Odamda sigara içemem," diyorum ona, yanındaki taş duvara yaslanarak. "Annem beni öldürür."

Gülümsüyor, mükemmel dişleri beyaz ve düz.

İçeri girdiğimizde onun titrediğini fark ettim. Balkon kapılarını kapatıyorum ve ona filmi izlemesi için daha rahat kıyafetler öneriyorum. Kot pantolonu
ona yakışıyor, ama benim kıyafetlerimi giymesiyle ilgili bir şey

Daha iyi. Teklifimi kabul etmesini ya da üstümü ve şortumu alıp üzerini değiştirmek için banyoya gitmesini beklemiyorum.

Yatağıma uzanıp filmi kuruyorum, kalbimin nasıl çarptığını ya da kaşlarımın arasında oluşan ince ter tabakasını düşünmemeye çalışıyorum.

Stacey banyonun kapısını açarken, "Bu üzerimde kocaman duruyor," diyor. Üstüm neredeyse dizlerine kadar geliyor. "Şorta ihtiyacım olduğunu sanmıyorum."

Oh, lanet olsun.

Onları şifonyerimin üzerine koyuyor ve ben yutkunuyorum.
Yatak.

"Babam sabah beni alacak. Luciella'ya geri döneceğim.
Filmden sonra odaya." Dizini yatağımın kenarına koyuyor. "Burada olduğumu gerçekten öğrenmemeli. Kimseye söyledin mi?"

"Hayır," diye yalan söyledim. Jason ve babam tamamen farkında. "Zaten öğrenirse ne olacak ki?"

"Şaka mı yapıyorsun?" diye cevap veriyor ve yanıma sürünerek gelip yatak başlığına yerleşirken gözlerim onu takip ediyor. "Bir an önce
Eğer burada olduğumu bilseydi."

"Dramatik görünüyor."

"Bu film gerçekten iyi mi?" diye sorarak konuyu değiştiriyor. O
Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve itiraf etmeliyim ki, siyah bluzumun içindeki vücudunu görmek bu lanet filme hiç başlamamak istememe neden oluyor.

"En iyisi. Eğer hoşuna gitmezse, korkarım aramızdaki bu küçük şey işe yaramayacak."

Homurdanıyor. "Baskı yok, göt herif."

Sadece aramızda bir şey olduğunu söyledim ve beni düzeltmedi. Bu olumlu bir şey, değil mi?

Çıplak bacakları benimkilerin hemen yanında ve oturuş şeklinden dolayı üstüm kalçalarına kadar çıkıyor. Kafamı çevirip filmi başlatmam gerektiğini söyleyen sağduyuma rağmen, "Eğer beni tekrar hırpalamayı planlıyorsan, bunu biz bunu izlerken yapmamanı tavsiye ederim" diyorum.

Stacey bacağıma tokat attı. "Kapa çeneni yoksa giderim."

Hayır, gitmiyor. Gitmiyor. Jeneriğe ulaşana kadar değil, ve ben en az on kez. Endişe göğsümü tırmalamazken ve aşırı düşünmezken ilkini yapmalıyım.

Öne doğru eğilip parmak uçlarımı çenesine dayayarak başını geriye doğru eğiyor ve dudaklarını dudaklarımla kavrıyorum. Bir okşayış

Ağızlarımız - çok yumuşak ve mırıldandığında çok bağımlılık yapıyor. O da beni öperken Stacey'nin avucu anında yanağıma bastırıyor.

Onu sonsuza dek öpebilirim.

Neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum. Bunu yıllar önce yapmalıydım. Belki yapsaydım, ona daha uzun süre sahip olurdum. Şimdiye kadar kız arkadaşım olurdu ve herkes onun benim, benim de onun olduğumu bilirdi.

Dudaklarımızı ayırıyoruz, öpüşmeyi derinleştirmek için başlarımızı eğiyoruz. Parmaklarımı saçlarına doluyor ve onu kendime çekiyorum. Yeterince yakın. Serbest elim
utanç verici bir şekilde yatağımın çerçevesine tutunuyor.

Onu öpmeye devam etmek istiyorum. Kendi dilimle onun dilini izlemeye devam etmek, ağır nefeslerini duymak ve dişlerinin alt dudağımı aralarına aldığını hissetmek istiyorum. Tenine dokunmak ve üzerine tırmanmak istiyorum. Hayal ettiğim her şeyi yapmak istiyorum.

Ama benim yok.

Geri çekiliyorum, dişlerimi alt dudağıma batırıyorum ve onun meyveli dudak kreminin tadına bakıyorum. Göğsü inip kalkıyor; benimki de öyle. Alnım onunkine değiyor ve ondan tamamen uzaklaşmak yerine onu tekrar öpüyorum.

Derin ve vahşi. Stacey dilimin her vuruşuna uyuyor.
elimi beline koyuyor, omuzlarımdan tutup beni üstüne çekiyor. Kontrolü ele geçirmesi hoşuma gidiyor, çünkü ne yaptığım hakkında gerçekten hiçbir fikrim yok.

Saçlarımı çekiştirirken tadı tatlı bir sarhoşluk gibi geliyor. Bu şekilde ne kadar kalacağımızdan emin değilim, ama dudaklarım çiğ, aletim bir kayadan daha sert ve üstüm Stacey'nin vücudunun o kadar yukarısına çıktı ki, onu görebiliyorum
iç çamaşırını ve sütyeninin altını.

Bu görüntü sonsuza dek aklımdan çıkmayacak. İyi anlamda.

Düşünüyorum da.

Öpüşmeyi kesiyorum, dizlerimin üzerinde yükseliyorum ve kapüşonlu bakışlarımı vücudunda gezdiriyorum. Her bir kıvrımı. Her mürekkepli tasarım. Ona dokunmak istiyorum
Her yerde.

"Sen gerçek değilsin, Çilli." Elimi karnına koyup yukarı doğru kaydırıyorum. "Çok güzelsin. Sen benim için yaratılmışsın."

"Egonu okşamak istemesem de sen de hiç fena değilsin," diye kıkırdayarak cevap veriyor ve okşamak *deyince sikim kalkıyor.*

Ne kadar tahrik olduğumu saklayamıyorum. Ufak tefek değilim ve şortum, kumaşın tentürünü gizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Sürekli aşağıya bakıyor.

"Yavaş gidiyoruz," diyor. "Değil mi?"

Biz.

Başımı sallıyorum ve elimi çekiyorum. "Tamam. Ama bir şey istiyorsan," diyorum, gözlerim vücudunda gezinirken, "söyle bana."

Elimi kaburgalarına koyuyor. "Beni tekrar öpmeni istiyorum."

Tanrıya şükür. Eğer benden onu yememi ya da becermemi isteseydi, bir toz yığınına dönüşürdüm.

Ona doğru alçalıyorum ve ağzımı dudaklarına yapıştırarak dudaklarını yutuyorum. Dilimi emiyor ve ayak bileği bacağımın arkasına kancalanırken ağzının içinde inliyorum.

"Sana güveniyorum," diye fısıldıyor bana, çenemi tutuyor, böylece bakışlarım onunkilerle buluşmak için geri çekiliyor. Saçları yastığı çevreliyor; yeşil gözler, dolgun dudaklar. "Senin de bana güvenmeni istiyorum."

Elini kaburgalarına götürüyor ve yavaşça sütyeninin altına kaydırıyor - külotuyla eşleşen gül rengi dikişli ince siyah dantel. Oradaki teninin yumuşaklığı karşısında dişlerimi sıkıyor ve burun deliklerimden geçen her nefesi kontrol ediyorum.

"Sana güveniyorum," diyor tekrar.

Elim donuyor, ciğerlerim sıkışıyor. Ne yapıyorum ben? Burada oturup onu okşayamam. Bunların hiçbirini berbat etmeden yapamam. Yanlış yapacağım.

Tereddüt ettiğimi fark etti. "Bana zarar

vermezsin." "Yapabilirim."

Yanağımı nazikçe tutuyor, sesi alçak. "Hayır, yapamazdın ve yapmayacaksın."

"Bunu yapmamı istiyor musun?" Göğsünü okşarken soruyorum, onaylanmaya ihtiyacım var. Ellerimi onun üzerine koyan oydu ama şu anda o üç harfli kelimeyi söylediğini duymaya ihtiyacım var.

"Evet," diye nefes alıyor. "Yapmanı istiyorum. Ama içinin rahat etmeyeceği bir şey yapmanı da istemiyorum. Durabiliriz - ya da yavaşlayabiliriz. Sadece bana söyle."

Tekrar düşünmeme gerek kalmadan diğer elimi sütyeninin altından geçirip diğer göğsünü avuçluyorum. Zihnim henüz bedenimi yakalayamadı, bu yüzden sütyenini tam olarak görebilmek için çenesine doğru iterken onu okşuyorum. Memeleri avuç avuç, dolgun ve diri ve ağzımda nasıl hissedeceklerini bilmek istiyorum. Onları öpmemden ne kadar zevk alırdı?

Başparmağımla bir tanesini kaydırdığımda meme uçları tepe noktasına kadar geriliyor ve sessiz bir inilti çıkarıyor.

"Siktir," diye geveledim.

Stacey alt dudağını ağzına götürüp ısırıyor, nefes alış verişi ağırlaşıyor. "Büyük ya da özel bir şey değiller."

"Sessiz ol."

Sırıtıyor ama meme ucunu baş ve işaret parmaklarımın arasında yuvarlarken ağzı açık kalıyor. Onu tekrar öpmek için eğildim, onu yutarken göğüslerini okşayarak kıstırıp yuvarlarken küçük iniltilerini yuttum.

Sonunda meme uçlarını serbest bıraktım, sırt üstü kaydım ve onu üstüme çektim.

Ben.

Üstümü çekiştiriyorum. "Çıkar şunu," diye emrediyorum, neredeyse boxerımın içinde patlayacakken.

vücudundan çıkarıp arkasına fırlatırken. "Mükemmel."

Ben uzanıp göğüslerini tekrar avuçlarken derin derin nefes alıyor. Aletim şortumun içinde zorlanıyor ve ondan bir inç uzakta oturuyor olması yardımcı olmuyor. Daha önce hiç birine bakıp onu becermek istememiştim. Evet, kendimi Stacey'i mümkün olan her pozisyona sokarken hayal etmiştim ama bu senaryolara göre hareket etmeyi hiç istememiştim.

Sevişilemeyecek biri olduğundan değil; sadece ben o tip bir adam değilim.

Ama Stacey'nin üzerinde sadece iç çamaşırı varken, yatağımda bana sarılmışken, göz bebekleri büyümüş ve teni kızarmışken, sikimi bir daha asla çıkaramayacağım kadar derine sokmak istiyorum.

Tekrar öpüşüyoruz ve ellerimin onun neredeyse çıplak vücudunu keşfetmesine izin vererek biraz güven kazanıyorum. Çıplak kıçından sırtını kavramaya, meme uçlarını yuvarlamaya ve adımı inlerken çimdiklemeye kadar.

Daha sert çimdiklediğimde ağzımın içinde inliyor, dudaklarım boğazına doğru ilerliyor, böylece dilime çarpan nabzını emebiliyorum. Devam etmek, meme ucunu dişlerimin arasına almak istiyorum, ama geri dönüyorum onun yerine ağzını.

Saçını çektiğimde inliyor, bizi tekrar çeviriyor, böylece onun arasında oluyorum.

Bacaklar.

"Bu lanet filmi asla izleyemeyeceğiz."

"Adı neydi?" diye şaka yapıyor, ben çenesini ısırırken gülümsüyor ve saçlarını yüzünden çek.

Yanına çöküyorum, bir elimi onunkiyle birleştirirken diğer elimle siyah bir saç telini parmağımın etrafında döndürüyorum. "İyi bir kız olacağını söylemiştin."

Geçen gece ona sarhoşken mesaj attığımda, artık ehliyetim olduğu için onu her hafta McDonald's'a götürmem gerektiğini söyledi.

iyi bir kızdı.

Onun cevabı?

Ben her zaman iyi bir kızım, Kade.

Neredeyse ölüyordum.

Yalandan nefes alıyor. "Kötü bir kız mı oluyorum?"

Artık sadece külot giymiş olan vücuduna bakarken içimden inliyorum. "Çok güzel."

"O zaman filmi açsan iyi olur." Stacey -üzülerek- üstümü tekrar giymeden önce parmak eklemlerimi şakacı bir şekilde ısırıyor. "Yoksa onun yerine gidip Luciella ile izlerim."

"Yalan. Asla isteyerek izlemez."

Stacey yanıma sokuluyor, ben de kolumu onun omuzlarına doluyorum. Film başlıyor ve ikimiz de dikkatimizi filme odaklıyoruz, o bana filmle ilgili sorular sormadıkça sessiz kalıyoruz. Çok gülümsüyor. Gözleri kocaman açılıyor. Parmaklarını benimkilere sıkıca doluyor.

Güzel bir his.

Opera sanatçısı başlarken onun kucağıma gömüldüğünü hissediyorum. Televizyon ekranını izlemiyorum; ona bakıyorum. Gözleri filme sabitlenmiş; kızıl saçlı kadının dudaklarından dökülen her kelimeye, her şarkı sözüne asılıyor.

"Bu neden üzücü?" diye soruyor çenesi titreyerek. "Karısı onun nasıl tepki verdiğini görebiliyor. Ona sarılmak istiyorum."

"Biliyorum."

"Ama şarkı yürek parçalayacak kadar güzel."

"Biliyorum."

Filmin geri kalanını izliyoruz ve jenerik başladığında ikimiz de esniyoruz, bacaklarımız birbirine dolanıyor, onun vahşi saçları yüzüme geliyor.

"Bayıldım," diyor bir kez daha esneyerek. "Tekrar izlememiz gerek."

"Ne zaman istersen."

Uykuya dalmama saniyeler kaldı. Daha önce hiç kimseyle aynı yatağı paylaşmamıştım.

Ben çocukken Luciella karanlıktan korktuğunda bile o sakinleşene kadar onun katında uyurdum.

Birinin yanında yatma düşüncesi hiç aklıma gelmedi. Hiç istemedim. Hayal bile edemezdim. Yine de, Stacey içime gömüldüğünde yanımda, dizini üzerime çekmiş, mutlu bir şekilde gözlerimi kapatıp uykuya dalardım. Kalçasını tutuyorum, burnum saçlarında ve kalıp kalmayacağını sorma zahmetine girmiyorum.

Jason haklı. Ondan hoşlanıyorum. Onu sadece birkaç kez öptüğümü düşünürsek bu garip mi? Duygular için bir zaman çizelgesi var mı? Duygusal saçmalık mı?

Henüz farkında değil ama bana takılıp kaldı. O tepelere kaçmadan bunu yüksek sesle söyleyemem, ama şu bir gerçek ki, bir kez bile başka bir kıza ilgiyle bakmadım ya da onları güzel olarak düşünmedim.
onu görmek çok şey anlatıyor.

Ama onunla ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok.

Stacey yanıma gelip başını göğsüme yasladı.
Muhtemelen kalbimin ne kadar hızlı ve sert çarptığını duyuyordur. Bana karşı sabırlı. Tüm bunlara alışmam için bana zaman tanıyacak. Avucunu göğsüme, başının yanına koyuşu bile nazik.

Şampuanının kokusu ve derin nefeslerinin sesi, uykuya dalmadan önce hatırladığım son şeyler. İkimiz de birbirimize sarılırken yıllardır ilk kez huzurlu bir uykuya dalıyorum.

Sabah uyandığımda, ona verdiğim üstlük şifonyerimin üzerinde düzgünce katlanmıştı - ve o gitmişti.

*Telefonuma uzandım ve ondan bir mesaj geldiğini fark ettim. Bir saat önce gönderdiği bir fotoğraf. Kendimden geçmişim, yüzümü saçlarına gömmüş ona sarılıyorum. Uykulu bir şekilde sırıtıyor ve orta parmağını gösteriyor, resmin altında da şöyle bir mesaj var: "*Çok sesli horluyorsun, göt herif.

OceanofPDF.com

23

KADE

M Stacey beni otelin dışına kadar takip ederken gözlerim ışığa karşı zorlanıyor.

Benimle tek kelime bile konuşmadı. Onun yatağında uyandım, o yerde battaniyeyle yatıyordu ve titriyordu. Yorganı üzerine örttüm ve o uyanmadan kendi odama kaçtım.

Ellerimdeki, kollarımdaki ve yüzümdeki, hatta saçlarımdaki tüm kanı yıkadı ve sonra sert zeminde uyudu.

Ona bir özür mesajı attım ve tek söylediği gitmeden önce on beş dakikamız olduğuydu.

Bu sessizlik beni kızdırmaya başladı.

Yemek isteyip istemediğini sorduğumda mırıldanıyor. *Mırıldanıyor*. Bu da ne böyle? Evet mi hayır mı?

"Araban nerede?" diye soruyor, otoparkın etrafına bakarak.

Bir an için ben de etrafıma bakındığım için hiçbir fikrim yok, sonra kafama dank ediyor ve onu mahvettiğim için daha da sinirlenerek bir nefes veriyorum. "Bir Uber bulmamız lazım."

"Arabana ne oldu?"

Omuz silktim ve bir sigara çıkardım. Barry onu da temizlemediyse muhtemelen hâlâ bir hendeğe gömülüdür ama henüz ondan haber almadım.

Duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, kaşlarını çatmış bir halde telefonuna bir şeyler yazıyor, sonra da ayağını yere vurarak saatine bakıyor. Eğlenerek parmaklıklara yaslanıyorum ve ciğerlerimi onun kadar zehirli olmayan bir şeyle dolduruyorum.

Yan tarafım fena halde morarmış ama ağrıyı hoş karşılıyorum. Bu beni Stacey'e bakmaktan ve onunla bir konuşma başlatmak, gülümsemesini görmek ya da onu tekrar dizlerinin üzerine çöktürmek istemekten alıkoyuyor.

Halüsinasyon görmüyorsam, ben uyurken çürüğe dokunduğunu düşünüyorum. Gözlerimi açtığımda parmak uçları morarmış deride gezinirken yüzünün şaşkınlıkla karıştığını, her şey tekrar kararmadan önce dudağının titrediğini hatırlıyorum.

Tam soracakken, arabamıza doğru fırladı. Ona yetişmek için acele etmem gerekiyor.

Belli ki konuşamazken en azından benimle ilgilendiği için ona teşekkür etmeliyim.

"Daha önce-"

"Yapma," diye uyarıyor. "Sadece arabaya bin, Kade."

Adımı söylerken kaşlarımı çatıyorum. "İyi. Luciella uçaktan yeni indiğimizi sanıyor," diyorum ikimiz de Uber'e binerken. "Duracağız Yemek için bir yere gidip onlarla buluşacağım. Büyükannem orada olmayacak. Maalesef grip oldu." Son kısım alaycı.

Hiçbir şey yok. Yanıt yok.

Eğer Stacey olmasaydı, vahşi tarafım beni görmezden geldiği için kafasını cama vurmak isterdi. Kanını akıtmak. Bağışlanmak için çığlık atmak.

Ona yaptığım sessiz muamele onun iyiliği için. Şimdi

beni görmezden gelmesi çocukça bir davranış.

Bana bakmamasını umursamamalıyım ama varlığımı görmezden geldiği için kendimi tedirgin ve biraz da gergin buluyorum. Dünyada bana böyle hissettiren tek kişi o ve bu da öfkeyle ellerimi yumruklamama neden oluyor.

Ben Kade Mitchell. Duygularla işim olmaz. İnsanlar umurumda değil, özellikle de beni sikip atan insanlar. Peki neden ona bakmayı bırakamıyorum?

Bir sonraki sözleşmemde telefonum çalacak. Yarım milyon. Kalacağımız yerden bir kulüp sahibi. Tanınmış bir tımarcı.

Son kısım, bundan keyif alacağımı doğruluyor.

Stacey pencereden dışarı bakarken ben dosyayı okuyorum.

Tecavüzden, yaşlı bir kadından binlerce dolar çalmaktan ve reşit olmayan bir kıza oral seks yapmadan önce uyuşturucu vermekten kurtuldu.

Bu pisliği yakaladığım zaman, canını yakacağım. Genç kızın ailesi Bernadette'e - ve bana - acılarını dindirmek için fazlasıyla ödeme yapıyor. Birkaç hafta önce, İskoçya'daki akrabalarından duyduktan sonra Bernie'ye ulaştılar ve özellikle onun için en iyisini istediler.

Ve asla hayal kırıklığına uğratmam.

Kaldığımız otelin arka tarafında etrafı şezlonglarla çevrili bir havuz var. Base bana şezlonglardan birinde bira içerken çekilmiş fotoğraflarını gönderiyor. Annem ve Ewan bardan en iyi şekilde yararlandılar ve Luciella sabırsızlıkla en iyi arkadaşını bekledi, şu anda kaşlarını çatarak telefonuna yazıyor ve küçük tırnağını çiğniyor.

Sessizlik beni huzursuz ediyor. Sikerim böyle işi. "Özür dilerim," diyorum kollarımı kavuşturarak. "Seni uyandırdığım için. Ben sadece..." Kafam iyi. "Sarhoş."

Gözlerini telefonundan ayırmıyor. "Sorun yok."

Hiç de iyi değil. Bana bak. Bağır bana. Bir şeyler yap.

Son yirmi dört saati didişerek ve birbirimizi azarlayarak geçirdik ve şimdi onu cinselleştirmeye çalışan birini vurduğum için bana bir bakış bile atamıyor mu? Elbette günün geri kalanında neler olduğu hakkında hiçbir fikri yok ama ben sadece işimi yapıyordum.

İstemediğim bir iş.

Ama Bernadette'e ayrıldığımı söylersem, hem ben hem de babam muhtemelen ölüm cezasına çarptırılacağız. Ailemin geri kalanı daha da kötüleşecek.

Kısa bir süre önce bir sözleşmeyi reddettim ve o da köpeklerimi tehdit etti. Lanet *köpeklerimi*.

Başımı sallayarak dirseklerimi dizlerime yaslıyorum. "İyi." *İşe yaramazın tekiyim.*

"Son yirmi dört saati unut." "Çoktan unuttum."

Ellerim gereksiz bir öfkeyle yumruk oluyor ve çenemi yuvarlıyorum.

"Güzel." Otele vardığımızda Stacey beni görmezden geliyor ve arabadan iniyor.

Sinirimi bastırmam ve kendime onu bir odaya sürükleyip dizlerimin üzerine çökertmememem gerektiğini söylemem gerekiyor. Onun bu tavrı çok saçma.

Anneme sarılıyorum ve Base'e beni odamıza kadar takip etmesi için başımı sallıyorum ki Luciella heyecanlı bir çığlık atıp arkadaşını kucaklamak için yakalıyor.

Base otel odasının kapısını açarken, "Dostum, sana anlatacak o kadar

çok hikâyem var ki," diyor. "Daha sonra dışarı çıkacağız, değil mi? Benim bir

dün gece üçlü yaptılar ve numaralarını sakladılar!"

Luciella, Stacey'le birlikte bizimkinden birkaç kapı ötede dururken yüzünü buruşturuyor. Mükemmel. Tam da ihtiyacım olan şey.

"Lütfen Sebastian, bu kadar kaba olmayı bırak."

Şu anki kızgınlığıma rağmen, Base ona ters ters bakarken sırıtmamak için kendimi zor tutuyorum. "Bana öyle deme."

"Bu senin adın, değil mi?" Kapısını açıyor; Stacey tek kelime etmeden içeri süzülüyor. Kız kardeşimin gözleri beni yakıyor. "Bir saat içinde hazır ol. Sakın bunu babam için mahvetmeye kalkma."

Kaşlarımı çatıyorum. "Kiminle konuştuğunu sanıyorsun sen?"

Başını sallıyor. "Eskiden kardeşim olan biri, ama şimdi lanet olası bir iblis tarafından ele geçirilmiş. Kendine gel, Kade. En son ne zaman uyudun?"

Ona bakıyorum.

Base hışımla kollarını kavuşturur. "Bana Sebastian deme."

"Tamam, Sebastian," diye bağırıyor Luciella kapıyı çarparken.

"Kız kardeşini öldürebilirim," diyor başını sallayarak ve çantalarımdan birini alarak. "Malikâneden ayrıldığımızdan beri başımın etini yiyor. Ona katılmak isteyip istemediğini sordum-" Durdu. "Boş ver."

Çok güzel.

Oda geniş olup iki adet tek kişilik yatak, duşlu ve küvetli bir en-suite banyo ve havuza bakan bir balkon içermektedir.

"Sence bu gece de gelirler mi?" diye soruyor yatağına uzanırken. "Luciella bana yüz vermiyor, o yüzden belki en yakın arkadaşına yaklaşırım."

"Kulağa zehirli geliyor."

"Çünkü ben, Sebastian Ivanovich Prince, zehirliyim." Bana göz kırpıyor, sonra Rusça, "Kız kardeşinin en iyi arkadaşını becererek onun tek gerçek aşkı olduğumu anlamasını sağlayacağım." diyor.

Gözlerim seğirerek duş almak için banyoya yöneldim - yine.

"Bekle. Ne dediğimi anladın mı?" Base ayağa kalktı, yüzünde şaşkınlık vardı. Çok dilli olduğumdan haberi yok. "Hey, senin neyin var? Luciella'dan hoşlanmamı sorun etmediğini mi söylemiştin?"

"Öyleyim." Kapıyı kapatmadan önce duruyorum. "Sadece yorgunum."

Homurdanıyor. "Tamam. Plan yapacağım. Bana telefonunu ver. Benimki çalışmıyor."

Ona atıyorum. Tüm iş eşyalarımı şifreler altında tutuyorum - ihtiyacım olan son şey yaşadığım gizli hayatı bilmesi; mühendis olmadığımı

öğrenci olduğuma inanıyor.

Ama kilidi açar açmaz başını öne eğiyor. "Eh, Kade?" Yataktan kalkıp ekranı bana çeviriyor ve kalbim sıkışıyor. "Telefonunda neden bir ultrason fotoğrafı var? Birini mi hamile bıraktın?"

Resmi inceleyip kadının adını göremeden önce telefonu elinden çekip alıyorum. "Şarj et ve kendi lanet telefonunu kullan ve hayır, kimseyi hamile bırakmadım."

"Bu bir bebek taramasıydı."

Başımı sallıyorum. "Ciddiyim, Base. Bırak onu."

"Ben senin en iyi arkadaşınım. Bana bu boku anlatabilirsin. Kimi aldın Hamile misin? Ne zaman baba olacaksın? Bunu bilmem gerek! Ben Base Amca olacağım!"

Keşke bu taramanın ne kadar eski olduğunu bilseydi.

Telefonumu avucumun içinde tutarken ona ters ters bakıyorum. "Dur."

İki elini de kaldırarak geri çekiliyor. Bana inanmıyor, ama banyoya geri dönmeden ve kalbimin hızından bayılmamaya çalışmadan önce konuyu zorlamıyorum.

Kapı kilitlendikten sonra duşu açıyorum ve başım ellerimin arasında buharın çıkmasını bekliyorum. Çok kötü bir migrenim var, her tarafım kan ve bağırsak doluymuş gibi hissediyorum ve çok rahatsızım.

Haşlama suyu on dakika boyunca cildimi yakıyor, sonra suyu kapatıyorum, giyiniyorum ve annem, Ewan ve kız kardeşimle buluşmak için resepsiyona gidiyorum.

Base ve Stacey babamı görmeye gelmiyorlar. Annem bir şeyler içmeye gitmelerini ve bizi beklemelerini öneriyor, bu da beni sinirlendiriyor çünkü Base'in dili kopana kadar onunla flört edeceğini biliyorum.

Babamın tesisine Uber'le gitmek yarım saat sürüyor ve Ewan bana yeni projesinden ve yardım edebileceğim yollardan bahsediyor. Beni tekrar inşaat işine sokmaya çalışıyordu; muhtemelen biraz raydan çıktığımı fark etmiştir. I Yardım etmekten her zaman keyif almışımdır - kafamın dağılmasını önlüyordu - ama şu anda böyle bir şeye odaklanacak ne zamanım ne de zihinsel kapasitem var.

Ewan bize bir saat içinde yetişeceğini, binadaki biriyle bir müteahhit hakkında konuşacağını söyledi. O her zaman benim
ebeveynler birlikte zaman geçiriyor. Annemle vakit geçirmek babama yardımcı oluyor. Korkunç geçmişleri düşünüldüğünde aralarındaki bağ oldukça iyi.

Bu çarpık bir aşk ve babamın zihnini o kadar çarpıtmış ki
başkalarını kendisiyle kıyaslamadan ya da anında

Yine saplantılı.

Annemi kendi bildiği şekilde seven, nörotipik bir insanın seveceği şekilde olmasa da öğrenilmiş, çalışılmış bir psikopat. Hissettikleri sınırlı ama aralarındaki bağı asla koparmaya yetmiyor.

Düşünürseniz biraz üzücü. Yirmi yıldan uzun bir süre aynı kadına aşık olmak ve asla mutlu sona ulaşamayacaklarını bilmek zor olmalı. Bazen onların hikayesini Stacey ve benimkiyle karşılaştırıyorum ve yirmi yıl sonra hala onu izliyor olacak mıyım diye merak ediyorum.

Muhtemelen.

Kahretsin. Babam gibiyim.

İnsan yapımı bir göletin bulunduğu kapalı bir park olan tesisin ana alanına girer girmez babamı piknik bankında bulduk.
her zaman oturur ve ziyaret için bekler.

Omzunun üzerinden bakıyor ve gözleri parlıyor. "Merhaba tatlım," diyor ayağa kalkıp anneme sarılırken. Sanki dün birlikte saatler geçirmemişler gibi birbirlerine sarılıyorlar. "İyi uyudun mu?"

"Yaptım," diye yanıtlıyor annem, yüzünü avuçlayıp başparmaklarını teninde gezdirerek. "Tıraş olmuşsun. Luciella'nın sakalındaki beyaz kıllarla ilgili yorumu aklına yattı mı?"

Sırıtıyor. Annem sırıtıyor ve kızarıyor.

Ben ve Luciella sessizce arkalarında duruyoruz.

Karanlık ve tehditkâr gözler üzerime dikiliyor ve kim bilir ne zamandır ilk kez bana vurabileceğini düşünüyorum. Hareket ettikçe endişe beni tırmalıyor, yüzümü, gözlerimi, son iki yılda edindiğim tüm dövmeleri inceliyor. "Merhaba evlat."

Dudaklarım düzleşiyor, başımı sallıyorum. "Baba."

Genellikle, ziyaret ettiğimde, beni kucaklamak için çeker ya da bana biraz Ne kadar iyi göründüğüm, antrenmanlarımın bana ne kadar iyi geldiği hakkında cesaretlendirici sözler. Ama bu sefer sadece bakıyor, beni okumaya çalışıyor.

Az uyku, vurulmaktan dolayı ağrıyan bir taraf, Crawley'in yumruğundan dolayı morarmış bir yüz, komada olmak ve son üç gündür sağlığımla zar zor ilgilenmek, şu anda normal görünsem şaşırırdım. Muhtemelen
çizilmiş ve bitkin görünüyordum. Ve kesinlikle saçımı toplamayı unuttum. Alnımdan sarkan, her yöne uzanan bukleler ve dalgalardan oluşan bir iğrençlik.

Luciella onu kucaklayarak bu garip anı bozuyor ve ancak o zaman canlanıp bizi gölet alanına götürüyor.

O annemin elini tutuyor, Luciella kolunu onunkine doluyor ve ben de arkalarından yürüyorum - onlar önümüzdeki birkaç gün içinde ne yapmayı planladıklarını tartışırken sessiz, konuşmaya başlayacak bir şey bile bulamıyorum.

Burada olmamalıyım. Burada olmam için bir sebep yok.

Bir temyiz başvurusunu daha kaybetti ama ben zaten kaybedeceğini biliyordum. Bir hafta sonu için İskoçya'yı ziyaret etmek istedi ama bana söyleneni yapmadığım için

Bernadette temyiz başvurusunun sonuçsuz kalmasını sağladı ve şimdi Birleşik Krallık'a girmesi kalıcı olarak engellendi.

Zaten herhangi bir ülkenin onu içeri alacağından şüpheliyim. Dünya çapında psikopat bir deli olarak tanınıyor.

Luciella benimle birlikte yürümek için yavaşlıyor. "Neyin var senin? Konuş onunla."

Omuz silkiyorum. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

Neredeyse iki yıldır babamı ziyaret etmedim. En son görüştüğümüzde Büyük bir tartışma çıktı ve piknik masalarından birini devirdim. Artık saçlarına daha fazla ak düşmüş durumda ama buradaki spor salonuna gidiyor ve sağlıklı besleniyor.

Kırklı yaşlarında bir adamın en azından kırk yaşında görüneceğini düşünürsünüz, ama o sadece benim biraz daha yaşlı bir versiyonum, aynı fitness seviyesine sahip. Muhtemelen beni hiç uğraşmadan dövebilirdi.

"Belki de önce özür dilemelisin," diyor, başını annemin omzuna yaslarken annemle onun bir şeye gülmelerini izliyor. "Ona deli, oksijen israfı dedin ve onu terk etmeden önce anneme yaptıkları için ölmesinin daha iyi olacağını söyledin."

Bu sözler dudaklarımdan dökülür dökülmez pişman oldum. Ama arkamı dönüp özür dileyemeyecek, sözlerimi geri alamayacak kadar ona öfkeliydim. Söylediklerimden dolayı incinmişti - onu ilk kez ağlarken görüyordum.

Benimle aynı fikirde olmaya çalıştı, annemin onunla ilgili olmayan her şeyi hak ettiğini söyledi ama açıklamasını dinlemek için beklemedim. Hışımla dışarı çıktım.

kurumun numarasını aldım ve hayatıma devam ettim.

Hepsi benimle Stacey hakkında konuşmaya çalıştığı için. *Ondan nefret etmiyorsun, evlat.*

Sen sadece ona kızgınsın. Bizim hakkımızda her şeyi biliyordu. *Bu şekilde davranmasının bir nedeni olmalı.* Her yolculukta. *Kimse bir gecede değişemez.* Ne zaman mutlu hissetsem. Ona kız arkadaşım olmasını teklif ettiğimde bile biliyordu. *Onu dinlemelisin, Kade. Eğer onu seviyorsan, bırak açıklasın*.

Tobias Mitchell ilişki tavsiyesi verecek kişi değildi. Yani, hadi ama. İlaçlarını bıraktı ve anneme şantaj yapmak için onu kaçırdı.

onunla bir ilişki içinde olmak.

Psikotik saplantının milyonlarca tonu var ama bir şekilde, ergenlik çağındayken Stacey'e aşık olduğumu görmemi sağlayan kişi oydu.

Annemle babam geceleri hakkında konuşurken kız kardeşim bana "Birazdan geri gelmeliyiz," diye fısıldıyor. "Belki bir kahve içeriz?"

Babam bana ters ters bakıyor ve yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissediyorum. "Evet.
İyi atıştı."

Onları rahat bırakıp kafeteryaya gidiyoruz. Ben masalardan birine otururken Luciella sipariş vermeye gidiyor ve onun için büyük bir çay, benim için de bir latte ile geri dönüyor.

"Daha önce söylediklerim için özür dilerim. Kardeşim olmadığı için."

Homurdanıyorum. "Sorun değil. Pek ortalıkta değildim."

"Sen... Sen gerçekten iyi misin? Benimle konuşabileceğini biliyorsun."

Bir zamanlar kardeşler kadar yakındık ama en iyi arkadaşı beni mahvedince ikisine de bakmaya dayanamadım. Sarhoş bir şekilde evi ararken ona neredeyse birçok kez bizden bahsediyordum, neredeyse ona Stacey ile gizlice dolaştığımızı ve üzgün olduğumu söylüyordum.

Ama özür bir yalan olurdu.

"Bir sorum var," diyorum. Barry'ye daha fazla bilgi verebilmek için bir yalan uyduruyorum. "Biz uçaktayken, Stacey onu almaya çalışıyordu. kapüşonunu çıkardı. Birkaç çürüğü vardı." Dilimin yanmasına aldırmadan sıcak içeceğimi yudumluyorum. "Stüdyodan olduğunu söyledi."

Kimin yaptığını bilmem gerek. Eğer kız kardeşim bana biriyle görüştüğünü söylerse, hayatının son haftasını dehşet içinde geçirmesini sağlarım. Onu kör ederim, parmak uçlarını alırım, kulaklarına bir tornavida sokarım ve
kendi sikinde boğulacaktı.

Luciella kaşlarını çatıyor. "Hepimizin kıskandığı bir şey varsa o da Stacey'nin çürüklerinin ne kadar çok olduğudur. Çürük olduklarından emin misin?"

"Eminim. Onun da yara izleri var."

Kız kardeşim kağıt bardağını inceliyor. "Yara izlerini fark ettim. Çoğunun düşmekten ya da aptalca bir kazadan olduğunu söyledi. Ben morarma fark etmedim.
Bu akşam sen ve Base'le dışarı çıkacağız, belki ondan açık bir elbise giymesini isteyebilirim, bakalım ne diyecek."

İçmeyi bıraktım ve fincanımı yere bıraktım. "Sen ve Stacey bizimle mi geliyorsunuz? Ne zamandan beri?"

"Base bana daha önce sordu," diye yanıtlıyor omuz silkerek. "Ben de evet dedim."

Bu gece lanet Stacey ile çıkmak istemiyorum. Zaten planlarım var ve sabah üçe kadar sözleşmeyi tamamlamam gerekiyor.

"Ona doğrudan nasıl yaralandığını sorabilirdim," diyor böreğini ısırırken.

"Onu böyle zor durumda bırakma."

Kaşlarını çatıyor ve ben kaşınana kadar bana bakıyor. "Neden bu kadar endişelisin ki? Birbirinize katlanamadığınızı sanıyordum."

"Umurumda değil. Sadece bir gözlemdi. Kimse bir başkasını hırpalanmış görmekten hoşlanmaz."

Mırıldanarak onaylıyor ve içkisini bitiriyor. "Ben ona göz kulak olurum," diyor, sonra gözleri açılıyor. "Kasiyer dışarıda bir sürü fotoğrafçı olduğunu söyledi. Babamı ziyaret ettiğimizi öğrenmiş olmalılar."

"Harika," diyorum alaycı bir şekilde. "Sonra nereye gidiyoruz?" diye soruyorum. Base'in bunu çoktan planladığını biliyorum.

Onlara fark ettirmeden gidip işimi bitirip geri döneceğimden emin olacağım.

"Gezinti yolunun yakınındaki kumarhanenin karşısındaki yer. Bir ile başlar
M?"

İçimden çığlık atıyorum. Bu gün daha kötü olamaz.

Gidebileceğimiz onca kulüp varken, sahibine ihtiyacım olanı seçtiler. Öldürmek için mi?

"Baban seninle konuşmak istiyor." Annem kafeteryanın girişinde belirdi. Başını koridora doğru eğdi. "Yalnız."

İçimi çekiyorum ve derin nefesler alarak ziyaret yerine giden tabelaları takip ediyorum.

İçeri girer girmez babam öfkeli bakışlarını üzerime dikti. "Otur lan yerine."

Gözümü kırpmadan bana söyleneni yapıyorum.

"En başından beri." Bakışlarının yoğunluğundan gözümü kaçırmamaya çalışıyorum. "Bana neler olduğunu anlat... En başından beri, Kade."

Omuz silkiyorum. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Aptal numarası yapma."

"Hiçbir şey olmuyor." Başımı sallıyorum, ciddi bir ifadeyle ona bakıyorum. "Kendini benim hayatımla meşgul etme."

Kararan gözler kötü adammışım gibi bana bakıyor. "Uyuşturucu mu kullanıyorsun?"

Gözlerimin akının hâlâ kırmızı olduğundan eminim ve dalgınca burnumu çekip masanın altında zıplayan dizlerime bakıyorum. "Hayır."

Cevap verme şeklim, bunun ona söylediğim en büyük yalan olduğundan şüphe duyulmayacağı anlamına geliyor. Bunların hiçbiri için zamanım yok.

"Sana tekrar soracağım. Sen-"

Aniden masadan kalkıyorum. "Bunu yapmayacağım," diye çıkışıyorum çıkışa doğru yürürken.

Babam bana bir şeyler bağırıyor ama ben onu engelliyorum ve kapıcıya beni dışarı çıkarmasını işaret ediyorum.

Bir şey kullandığımı biliyor, bu da annemin yakında öğreneceği anlamına geliyor.

Ve sonra radarlarının altında kalma planım mahvoldu.

OceanofPDF.com

24

STACEY

I Luciella'yı seviyorum, ama otele dönmeden önce beni sürüklediği kıyafet mağazalarının sayısına bakınca, onu önüme itmeyi düşündüm.
Hız yapan bir arabanın.

Görünüşe göre gideceğimiz kulüp lüks ve pahalı, bu yüzden şimdiye kadar gördüğüm en dar elbiseleri giyerek göz alıcı kızların arasına karışmamızı istiyor.

Seçtiği kumaş parçalarıyla beni çıplak bırakmaya çalıştığını düşünebilirsiniz. Hiçbir zaman vücudunu sergileyen biri olmadı, öyleyse neden Bu gece mi?

Önüme attığı her elbiseye hayır dedim ve en çok malzemesi olanda karar kıldım.

Bu gece havamda değilim. Luciella'yla evlenmeleri için tüm nedenleri sıralarken Base'le saatler geçirmek başımı ağrıttı.

Ve Kade ile hiç vakit geçirmek istemiyorum. Yüzünü görmek bile beni rahatsız ediyor.

Daha önce babasıyla yine tartışmış ve Lu bana hışımla çıkıp gittiğini söyledi. İki yıldır birbirlerini ilk kez görüyorlardı.

Telefonda kısa bir süre konuşmuşlar ama Tobias oğlunu gördüğünde pek mutlu olmamış anlaşılan.

Luciella banyoda saatler geçirirken ben yatağa uzanıp kitap okuyorum. Tylar'la ileri geri mesajlaşıyorum, Kyle'a eğlendiğimi ve indiğimde Glasgow'dan alınmam gerekebileceğini söylüyorum ve Chris ve onun yarım düzine numarası.

Bir saat önce iki tane aldım ve cevap vermeyi reddediyorum.

***Kade**: Ruh halin geçti mi?*

***Kade**: Bunu hayır olarak kabul ediyorum.*

Adamın canı cehenneme. Bana aramızda olanları unutmamı söyledi, şimdi de onu görmezden gelmeme mi kızıyor?

Kapı tıkırdayarak açılıyor ve en iyi arkadaşım sırıtarak dışarı çıkarken ben de mesajlardan hızla uzaklaşıyorum. Vücudunun her kıvrımını saran, göğsünü vurgulayan lacivert bir elbise giymiş, sarı saçlarını geriye doğru kıvırıp tutturmuş. Çok güzel görünüyor. O ve Kade ikiz olsalar da birbirlerinin aynısı değiller - o annesine çekmiş, Kade ise - belli ki - annesine çekmiş. Tobias'ın görünüşü ve kişiliği.

Luciella'nın gülümsemesi yerini kaşlarını çatmaya bırakıyor, elleri şimdi kalçalarında. "Neden hazır değilsin?"

"Duş almam lazım."

Dramatik bir şekilde inliyor. "Annemin ya da Kade'in odasında duş alabilirdin."

İkincisini pas geçeceğim.

Yıkanıp hazır olduğumda Lu sanki beni milyonlarca kez giyinmiş görmemiş gibi bana bakıyor. "Kahretsin, çok seksi görünüyorsun. Bu gece birbirimize kanat takmalıyız."

"İkizin ve Base ile çıkmamızı kabul etmeseydin bu mümkün olabilirdi."

Hayıflanıyor. "O anda oldu."

Aynaya doğru yürürken elbisemin siyah ipeği pürüzsüz bacaklarımın üzerinde kayıyor. Bacaktan kalçaya doğru bir yırtmaç var ve elbise önden derin bir V'ye dalıyor, böylece göğüs dekoltem sergileniyor. File detayı ve benim Göğüslerin birbirine bastırılması neyse ki oradaki yarayı gizliyor.

Bacağımı saran ejderha kelime sanatı gibi. Dizimden uyluğumun tepesine kadar uzanan dövme, en sevdiğim kitaplardan, filmlerden, şarkı sözlerinden ve Kade ile birbirimize söylediğimiz aptalca sözlerden oluşuyor.

Dördüncü. Yakından bakmadığınız sürece sadece çizgiler ve gölgelendirmeler olduğunu düşüneceğiniz kadar küçükler, bu yüzden bitirmek beş oturuş sürdü.

Kade benim için tasarladı.

The Greatest Showman filmindeki "From Now On" sözleri benim en sevdiğim şarkıdır. Odasına ilk geldiğimde filmi birlikte izlemiştik ve kısa sürede en sevdiğimiz film haline geldi - daha çok eşli bir takıntı gibi.

Kade bana aldıklarını örtbas etmiş olabilir ama benimkiler hep bende kalacak.

Zincirimi bağlamasını istediğimde boğazıma bakıyor. "Bu çürükler de ne? Her yerdeler."

Bütün kan yüzümden akıyor. Koyu mor ve mavi değiller
Artık soluk sarıdan başka bir şey yok. Şimdiye kadar daha az fark edilirler sanıyordum. "Oh, ben..." *Düşün. Düşün, Stacey.* "Merdivenlerden düştüm."

"Hmm. Oldukça iyi bir düşüş olmuş olmalı," diyor telefonunda hızlı parmaklarıyla yazarken. "Senin evdekiler mi?"

Dudağımın içini çiğniyorum. "Evet."

Bana bir bakış attı. "Bana güvenebilirsin. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Düştüm, Lu."

"Eğer biri sana zarar veriyorsa-"

"Lu, gerçekten, dur. Ben iyiyim. Geçen gün derse geç kaldığımda merdivenlerden düştüm, tamam mı?"

Birkaç saniye sonra rujunu sürmek için aynaya döndü. "Benimle konuşabileceğini bildiğin sürece."

Ve neyse ki, onu bırakıyor.

Sanırım.

Luciella kapıyı kapatıyor, tam o sırada Aria koridorda yürüyor ve kolunu Ewan'ın koluna doluyor. "Çok güzel görünüyorsunuz," diyor bize sıcak bir gülümsemeyle. "Söylediklerimi unutma, tatlım. Kaybolursan ya da çok içersen beni ara."

İç çekiyor. "Yirmi bir yaşındayım anne, on iki değil."

"O zaman şımarıklığı bırak." Kade'in derin sesi arkamızdan geliyor ve onun yakınlığı kanımı kaynatsa da, ayak bileklerini çaprazlamış bir şekilde kapı çerçevesine yaslandığını görmek için döndüğümde boş bir ifade takınıyorum.

Bana baktığında bakışlarımı kaçırıyorum. Yıllardır bana yaptığı gibi ona da soğuk davranmayı planlıyorum - ama bu gece zorlanacağımı tahmin ediyorum.

Gözlerim tekrar ona dönüyor ve onun bakışları da annesine kayıyor.

Kade'i her zaman seksi bulmuşumdur, onunla havuz evinde tanıştığım ve bana kaba davrandığı andan itibaren. On beş yaşındaki Stacey onu her gördüğünde göğsünde çarpıntılar hissediyordu.

Ama bu... bu onun en sevdiğim versiyonu. Ceketsiz ve kravatsız siyah takım elbise pantolonu giyiyor ve beyaz gömleğini paçalarına kadar kıvırmış. Pahalı saatini göstermek için dirseklerini kırıyor. Koyu renk saçları her zamanki gibi dağınık, tam da sevdiği gibi.

Gömleğini kaldırırsam, yan tarafında kocaman bir morluk göreceğimi biliyorum ve dokunuşumun altında tekrar titrediğini hissetmek istiyorum.

Ona dokunmam uygunsuzdu ama tenindeki derin morluk beni fazlasıyla meraklandırmıştı.

Kade'in gözleri ikizine sabitlenmiş. "Ayrılmış kabine geç kaldık." Lu annesine dönerek, "Bunu biliyorum," diye tersledi. "Çantamı seninkinde bıraktım.

bavul."

Ewan kolunu Aria'nın kolundan kurtarıyor. "Haydi," diyerek Luciella'yı koridor boyunca ilerletiyor. "Zaten gidip cüzdanımı almam gerekiyor."

Ortadan kaybolduklarında Kade ve annesiyle baş başa kalıyorum, üzerimdeki kıyafetle kendimi çok ama çok açıkta hissediyorum. Sessizlikte gülümsüyor, sonra Kade'e diyor ki, "Çok şık görünüyorsun. Umarım kendini daha iyi hissediyorsundur."

Aria sessizliğini bozuyor ve saatini kontrol ederken ona bakıyorum. "Onları neyin götürdüğüne bakmaya gidiyorum," diyor. "Belki ondan kelime koparma konusunda daha şanslı olursun."

Başımı eğiyorum.

Sessizlik koridoru dolduruyor.

"Beni görmezden gelmenin bir sebebi var mı?" Kade soruyor.

Dürtüsellik ve aptallık beni gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarımın üzerinde dönüp onunla yüzleşmeye zorluyor. "Lu'dan senden ve Base'den uzakta başka bir yere gitmesini isteyeceğim."

"Base'in kalbinin kırılacağından eminim." İki elini de ceplerine sokmuş, beni izlerken dudaklarını yalıyor. "Kız kardeşim ona hiç ilgi göstermediği için sana hamle yapacaktı. Pek senin tarzın değil ama, değil mi? Yaşlı erkekleri ve boş odaları tercih ediyorsun."

"Siktir git," diye feryat ediyorum, *o* gecenin kırık dökük anısı göğsümü parçalıyor. "Sonunda Base'in bana sahip olmasına izin verdiğimde, seni havuz evinde izlemek zorunda kaldığım gibi, buna tanık olmak için etrafta olmanı sağlayacağım."

"Olgunlaşmamış." Kade derin derin güler. "Daha azını beklemiyorum."

"Neyden daha azını beklemiyorsun?" Lu arkamda belirip kafasını şaşkınlıkla yana eğerek soruyor. "Boş ver. Gitmemiz gerek!" Kardeşine dönüyor. "Üs nerede?"

Yanımızdaki otel odasından çıkarken "Buradayım prenses," diye selam veriyor ve bizi duymuş olabileceği düşüncesiyle yüzüm kızarıyor. "Kusura bakma. Taşaklarımı tıraş etmem gerekti."

"Çok güzel," diye karşılık veriyor yüzünde çarpık bir ifadeyle. "Hadi gidelim!"

Önden yürüyor, Base de onlar köşede gözden kaybolana kadar onu takip ediyor.

Kade duvardan uzaklaşıyor ve eğilerek fısıldıyor: "Eğer bu kadar sapkın bir yılan olmasaydın, sana bu gece ne kadar seksi göründüğünü söylerdim."

Asansöre doğru yürürken sinirlerim yanıyormuş gibi hissetsem de gözlerimi deviriyorum. "Hakaretlerin gittikçe zayıflıyor."

"Biraz senin gibi."

Dişlerimi emiyorum. "Bana yine zayıf de - sana meydan okuyorum."

"Cesaret konusunda pek de iyi bir sicile sahip olduğumuz söylenemez. Değil mi, Çilli?"

Başımı ona doğru çevirip adımlarımı durduruyorum ve neredeyse bana çarpıyor. "Bana öyle deme. Unutmaya ne oldu?"

"Neyi unutuyorsun?" diye takılıyor, gözlerinde bir parıltıyla. Önceki haline kıyasla son derece neşeli görünüyor.

Alkol kokmuyor ama göz bebekleri normalden biraz daha büyük. Ona sırtımı dönüyorum. "Benimle konuşmayı kes. Sinir bozucusun."

Kade homurdanıyor ve koridorda ilerlemeye devam ediyoruz. "Sohbet ediyorum, seni becermeye çalışmıyorum."

"Tanrıya şükür. Seninle bir ömür boyu yetecek kadar orgazm taklidi yaptım."

Kade beni boğazımdan yakalayıp bir anda duvara yapıştırdığında nefesim kesiliyor, göğsü ve tutuşu beni olduğum yerde tutarken ağır nefesleri kulağıma çarpıyor. "Base'e kız kardeşimi biz olmadan almasını söyleyeceğim ve bu lanet ifadenin ne kadar saçma olduğunu kanıtlayacağım."

Tüylerim diken diken oluyor, nabzım onun avuçlarına çarpıyor. "Yapmamanı tercih ederim." Egosunu bir şekilde söndürmeyi ve beni ne kadar etkilediğini gizlemeyi umarak omzunu okşuyorum. "Ama teklifin için teşekkürler."

Çenesi sıkılıyor, geri çekilip boğazımı bırakırken gözleri kararıyor. Ellerini iki yanında yumruk yapıyor ama teninin hissi hâlâ üzerimde, Gölgeler hormonlarıma zarar veriyor.

"Keşke Luciella ile hiç tanışmasaydın." Ve üzerime çarpan bir kova buz bu duyguyu silip süpürüyor. "Keşke o gece seni öpmeseydim."

Onu yumruklamak kötü olurdu ama şu anda bunu yapmak istiyorum. "Keşke aletini hiç emmeseydim." Ona sırtımı döndüm. "Ama *olur böyle şeyler.*" Kendi sözlerini ona geri fırlatıyorum - o dehşet deposunun dışında kullandığı sözlerin aynısını.

"Keşke yüzümü hiç sürmeseydin," diye mırıldanıyor sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle - Base ve Lu asansörün yanında bizi bekliyorlar. "Ama insan sıkıldığında fedakârlık yapmak zorunda kalıyor."

"Hayatımın en kötü yüz sürüşüydü."

"Adımı bu kadar yüksek sesle haykırdığına göre, bundan çok şüpheliyim." Tartışan çifte ulaştığımızda tırnaklarım avuçlarıma batıyor.

Asansöre girdiğimizde bilerek ayağına basıyorum ve yemin ederim ki sırıtmasını engellemeye çalıştığını görüyorum. Gamzelerinin izini sürdüğüm parmaklarım sayısız kez derine batıyor ve Lu kardeşiyle göz göze geldiğimi fark etmeden önce başka tarafa bakmam gerekiyor.

Kapılar kapanırken yanımda duruyor. Aynalar her duvarda sıralanıyor ve ben başımı kaldırıp onun yansımamızdan bana baktığını görüyorum.

Lu telefonunu kontrol ederken ve Base onu izlerken, bir yetişkinin yapması gerektiği gibi ona orta parmağımı gösteriyorum.

Gülümsemesini bastırır ve başını sallar.

Base beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, sonra Lu'ya bakıyor. "Sik beni," diye inliyor. "Kade, kız kardeşin ve onun en iyi arkadaşıyla üçlü yapsam beni öldürür müsün?"

Gülüyorum.

Kade'in kaşları ölümcül bir hal alır.

Luciella çantasıyla adamın kafasına vurur ve ona çenesini kapamasını söyler.

OceanofPDF.com

25

STACEY

To yoğun kulüp birbirimizi neredeyse hiç görmediğimiz kadar büyük. Kade ve Base barda kalırken, Base herkesle flört ediyor. Ben ve Lu bir masaya oturdu ve sanırım onun bütün shotlarını içtim.

Luciella müzik eşliğinde Tylar'ın uçakla geleceğini, işini erken bitirdiğini ve bir hafta izinli olduğunu bağırır. Yalan söylediğini düşünür, çünkü Dez de arkadaşlarıyla buluşmak için uçmaktadır.

Bundan pek hoşlanmıyor.

"Birlikte olmaları neden bu kadar sorun oluyor?"

Mahcup görünüyor. "Oraya Base ile gittiğimi düşünsene! O benim kardeşimin en iyi arkadaşı."

"Doğru, bunu anlıyorum. Ama Dez senin kardeşin değil."

Yanağını çiğniyor. "Sadece işlerin karmaşıklaşmasını istemiyorum. Ya ayrılırlarsa ve ortalık karışırsa? Garip olurdu. Eğer onu aldatırsa, onu öldürürdüm. Ona evimden uzak durmasını söylerdim ve bu da benimle kardeşim arasında bir savaşa neden olurdu." Omuz silkiyor. "Bunların hiçbirini istemiyorum."

Anlıyorum, sayılır. Tylar ve Dez hakkında böyle hissediyorsa, ben ve Kade hakkında - geçmiş ve şimdiki - çatıya vururdu.

Base, Lu'nun yanındaki kabine çöküyor ve kolunu ona doluyor. "Üçlü seks için hazır mısınız hanımlar?"

Kolunu hareket ettirmeden yüzündeki gülümsemeyi gizlemeye çalışarak başını sallıyor. "Rüyanda görürsün."

Ona göz kırpıyor. "Hayaller gerçek olabilir prenses."

Ve bunu gitmem için bir işaret olarak kabul ediyorum. "Daha sert bir içki almaya gidiyorum." Base'in ciddi olmadığını biliyorum.

Luciella'yı istiyor, beni değil.

Siyah takım elbiseli, altın sarısı saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş genç bir adam yanımda belirdiğinde bir votka sipariş ediyorum; bana ikinci kez bakarken gülümsüyor, bara yaslanıp beni aşağı yukarı süzüyor.

Barmene teşekkür ediyorum ve onu görmezden gelerek pipetle içkimi yudumluyorum. "Gerald," diyor adam güçlü Amerikan aksanıyla. "Bu bayan
İçkiler müesseseden."

Neredeyse boğuluyordum. "Ne dedin? Hayır."

"Ben buranın sahibiyim. Senin kadar güzel biri içkilerin parasını ödememeli."

Kaşlarım kalkıyor. "Peki bunu neden yaptın?"

Omuz silkerek bakışlarını tekrar vücudumda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Ben iyi ve *cömert* bir insanım." Göz kırpıyor ve dans pistinde gözden kaybolmadan önce içkisini alıyor.

Sert bir el kalçama iniyor ve tanıdık bir ses kulağıma "Yarım milyon dolarlık hedefimle flört etmeyi bırakmalısın" diye fısıldarken anlık çırpınışları aşağıya gönderiyor.

Arkamı dönmüyorum ama başımı hafifçe eğiyorum, gözlerim şu anda bir grup kızla gülüşen kulübün sahibinde. "O yarım dolar değerinde milyon mu?"

Sırtımı göğsüne doğru çekerken nefesim kesiliyor.
Elbise, elini aşağı doğru hareket ettirirken ten tene temas etmesini sağlıyor. "Ne kadar tehlikeli olursa, o kadar çok para alırım."

Aptal bir sırıtışla dans pistinde salınan adama bakıyorum. "Tehlikeli görünmüyor."

Çenesi omzuma yaslanıyor ve bakışlarım Lu'nun bulunduğu kabine yöneliyor ama o ve Base orada değil.

"Görünüş aldatıcı olabilir," diyor Kade, parmak eklemleri kaburgalarımda aşağı yukarı gezinirken, diğer eli şu anda sıvı sıcaklığıyla göllenen bir bölgeye tehlikeli bir şekilde yakın, parmaklarını elbisemin yırtmacı boyunca sürüklüyor,

çekirdeğime elektrik şokları gönderiyor. "Ondan uzak dur. İşimi yapmam gerekiyor ve senin yoluma çıkmana ihtiyacım yok."

Yutkunuyorum. DJ kabininden gelen lazer gösterisi çalan yoğun şarkıya doğru yükselirken dokunuşu yumuşak ve okşayıcı.

Nefes nefese, teması kesmek için vücudumu çevirmeyi başarıyorum ve ona bakarak sertçe cevap veriyorum: "Bana ne yapacağımı söyleme."

Kade dilini yanağına bastırarak gülüyor. Yüzündeki gülümseme Yüzü tenimi uğuldatıyor. "Ama emirlere çok iyi uyuyorsun," diyor, siyah saçlarımdan bir tutamı parmaklarının arasında ovuşturarak. "Değil mi, Çilli?"

"Bana öyle deme." Bacaklarımın arasında büyüyen nabzı görmezden gelerek ona kaşlarımı çatıyorum. "Ve sen söyle bana: Emirlere iyi uyuyor muyum, *Kade*?"

Onunla bu şekilde flört etmek - yani bizim flört etme şeklimiz - saçma ve aptalca. Luciella her an ortaya çıkabilir ve yakınlığımızı, Kade'in saçlarımı serbest bırakıp eliyle yanağımı kavrayışını ve karşı kulağıma eğilişini görebilir.

"Seni becermekle ilgili en sevdiğim şeylerden biri buydu."

Kanımdaki uğultu, bir cehennem gibi alev alan sinirlerim, kalçalarımın çarpmasıyla savaşmama neden oluyor. Bacaklarımın arasındaki muhtaçlığa karşı, bana attığı tüm boktan yorumları hatırlayarak elini yüzümden çekiyorum. "Doğru hatırlıyorsam, bir kızın nasıl boşaltılacağını tarif etmesi gereken sendin. Kendini daha iyi göstermek için ilişkimizdeki halimi küçümsemeyi bırak."

İçkisinden bir yudum alarak kıkırdıyor. "Sürekli yaptığın bu öfke nöbetleri çok tatlı."

"Sevimli mi? Hayır, sen yürüyen, konuşan bir kamçı gibisin. Bir an benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun, sonra benimle seks yapmaya çalışıyor ya da mesajlaşıyorsun. İstersen gidip elinle sevişebilirsin."

Sonra dudaklarımda bir gülümseme beliriyor, çünkü onu kızdırmak, son iki yıldır beni zorladığı kadar onu da zorlamak istiyorum. "Oraya gideceğim ve hedefinle dans edeceğim, sonra ona beni eve götürmesini söyleyeceğim ve senin görüntünü sonsuza dek aklımdan çıkaracağım. Bu benden beklentilerini karşılıyor mu?"

İçkiyi dudaklarına götürmek üzereyken donakalır. "Eğer beni kıskandırmaya çalışıyorsan, işe yaramayacak. Seni unutmak için iki yılım vardı."

Bardağımı bardan kaptım. "O zaman müsaadenizi isteyeceğim."

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor ben bar taburesinden kayarken.

"Hedefinizin bir kadına adını nasıl haykırtacağını bilip bilmediğini öğrenmek için."

"Yerinde olsam bunu yapmazdım."

"İyi ki ben değilsin," diye karşılık veriyorum.

Ben geri çekilirken gözleri benimkilerden ayrılmıyor, son derece sakin ve nefes almadığından eminim. Dans eden kalabalığın arasından ilerlerken bakışlarını tenimde hissedebiliyorum.

Onu havuz evinde o kızla gördüğümde öfke kabarması hissettim. Evet, onu birden fazla kadınla geçirdiği çılgın hafta sonlarını haber yapmaya bayılan dergilerde ve gazete sütunlarında gördüm ama orada olmak - bizzat görmek - çok daha kötüydü.

Tecavüze uğradığım kısa bir klibi gördü ve kurgulanış biçimine bakılırsa, başka birini isteyerek beceriyormuşum gibi görünüyordu.

Eğleniyor gibi görünüyordum, ayrılmaya çalıştığım ya da erkek arkadaşım için yalvardığım anları kesiyordum ama o bunu beni aldatıyormuşum gibi algıladı. Neden çekip gittiğini ve beni dinlemeyi reddettiğini anlıyorum. Videoyu izledim ve Benim açımdan korkunç.

Kardeşim izlerken bana saldıran diğer insanların hiçbirini göstermedi. O gece başıma gelen tek bir şeye bile rıza göstermedim.

Sürtük.

Yaşlıları tercih ediyorsun, değil mi?

Benim için öldün sen.

Ben de kendim için ölmüştüm.

Ben yaklaştığımda Kade'in hedefi parlıyor, dans ediyor ve Kollarını boynuna doluyor ve açgözlü elleri hemen kalçalarımı buluyor. Kulağıma ne kadar ateşli olduğumu fısıldamasını, beni ısırmasını, avuçlarını vücudumda gezdirmesini duymazdan gelerek ritmin damarlarımda akmasına izin veriyorum. Ne içimde bir ateş yanıyor, ne kelebekler uçuşuyor, ne de içimde bir şeyler koparma arzusu. kıyafetlerini çıkardı.

Ne kadar tehlikeli olursa, o kadar çok para alırım. Çok saçma. Bu adam zararsız ve neşeli, hatta tatlı birine benziyor.

Beni etrafında döndürüyor, kendine çekiyor ve Kade'in bizi izlediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakmak istiyorum. Kızgın olup olmadığını görmek için.

Çünkü öyle olacağını biliyorum.

Beynimi sikmek istediği kadar boynumu da sıkmak istiyor.

Dışarı. Bu duygu kesinlikle - can sıkıcı bir şekilde - karşılıklı.

Dönüyoruz, No Name'in sırtı bara dönük, ellerim göğsünde ve ben Kade'i omzunun üzerinden görebiliyorum, hedefinin ne kadar kısa olduğunu düşünürsek. Boş bir ifadeyle içkisini yudumluyor ama gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

Hafifçe başını sallayarak bardağını bana doğru uzatıyor.

Öfke tavan yapıyor ve İsimsiz dudaklarıma bir öpücük kondurduğunda onu itmiyorum.

Kade'i siktir et. Bana bok gibi davrandı ve benimle aşağılayıcı konuştu. Kısa bir süre önce dizlerimin üzerine çöküp suratını okşuyor olabilirdim ama şu an tam olarak onun istediği şeyi yapıyorum.

Ne olduğunu unutuyorum.

No Name dudaklarını dudaklarıma bastırırken -şimdi daha da kaygan- ve kıçımı sıkıca kavrarken kesinlikle hiçbir şey hissetmiyorum.

Bu adamı ölmeden önce buradan çıkarmalıyım. İsimsiz'in iyiliği için değil, Kade'in kemerinin altında başka bir ölüm daha olmaması için.

Tanıdık olmayan dil dudaklarımı dürtmeye çalıştığında, girişine izin vermiyorum; geri çekiliyor ve onunla dans etmeye devam ediyorum.

Umarım Kade öfkeden kuduruyordur.

Olgunlaşmamışlık seviyem şimdiye kadar çok yükselmiştir.

Kade'in içkisi bitti - şimdi elleriyle bara yaslanmış bana ters ters bakıyor. Daha olgun davranmak için ona orta parmağımı gösteriyorum ve İsimsiz'e beni arka tarafa götürmesini fısıldıyorum.

Kade'in dudaklarımdaki kelimeleri okuyabildiğini biliyorum.

No Name'in eli benimkini kavrıyor ve beni dans pistinden, tuvaletlerin olduğu dar koridordan ve arka taraftan dışarı sürüklüyor.

karanlık, ıslak bir ara sokağa giriyoruz. Neredeyse hiç ışık yok ve yüksek duvarlarla kapatılmış durumdayız. Anında kendimi rahatsız ve üşümüş hissediyorum.

Rastgele erkeklerle eve gitmem. Başıma gelenlerden sonra Tinder'a katılmak her şeyimi aldı. Bu tamamen onun hayatını kurtarmak için.

Kapıyı tıklatarak kapatırken, "Gitmen gerek," diyorum.

Beni dinlemiyor, kendine çekiyor ve iki eliyle yüzümü okşuyor. "Ama eğlence daha yeni başladı, güzelim."

Göğsüne bastırırken kendimi sakin tutuyorum ama o beni tuttuğu yerden bir milim bile kıpırdamıyor. "Bırak beni."

Ağzını benimkine acıyla bastırıyor ve panik başlıyor. Bakırın tadını alana kadar dudağını sertçe ısırıyorum, sonra topuğumla ayakkabısına vuruyorum.

İsimsiz dudağındaki kanı siliyor, gözleri irileşiyor ve saldırıyor. "Seni lanet olası alaycı-"

Suratına inen bir yumruk onu durduruyor ve öyle bir güçle duvara fırlatıyor ki kafatasının yarılmamasına şaşırıyorum.

Kade çenemi tutarak herhangi bir yara olup olmadığını araştırıyor. Başparmağıyla dudağımdaki kanı sildi. "Sana vurdu mu?"

Çenemi serbest bırakıyorum. "Hayır. Bu onun kanı."

"Ne halt etmeye çalışıyorsun? *Onun tehlikeli olmasının* neresini anlamıyorsun?"

Zayıf bir saldırıyla kendini Kade'e doğru fırlatan No Name'in yüzüne dirseğini çarpıyor. No Name inleyerek ve aşırı kanayan ağzını tutarak tekrar yere düşüyor.

Eski sevgilim onu işaret etti. "Yerde kal. Seninle bir dakika içinde ilgileneceğim."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Sana ne yaptığımı söyledim," diye belirtiyorum. Büyük bir parçam kulübe geri dönüp İsimsiz'den, onun iğrenç yaklaşımlarından uzaklaşmak istiyor ama Kade'in başka birini öldürmesini de istemiyorum. "Bırak gitsin."

Onun bu versiyonu gerçek değil. Gerçek olamaz. "Bu benim lanet işim," diye tersliyor.

No Name tekrar ayağa kalktığında, Kade dişlerini gıcırdatır ve onu boğazından yakalayarak duvara çarpar. "Bundan zevk aldın mı? Onun ilgisini çekmek hoşuna gitti mi?"

"Dostum, hadi ama." Gülüyor, yana tükürürken dişleri kırmızıya boyanmış. "Eğer kalite arıyorsan ondan çok daha fazlasına sahibim."

Bu yorum karşısında kaşlarımı çattım.

Kade ona kafa atar - burnu kıpkırmızı olur, kafatası duvara çarparak kırılır. Gömleğini belinden kurtarır ve daha önce sahip olduğu silahı çıkararak hedefinin çenesinin altına bastırır.

İleri atılıyorum. "Kade, dur! Bunu gerçekten yapmak istemiyorsun."

"Durmak mı?" diye karşılık veriyor, adamın saçını yumruklayarak. "Onu öldürmek için neden görevlendirildiğimi biliyor musun?"

No Name'in gözleri kocaman açılmış, sessizce yalvarıp yakarıyor ama Kade'in dikkati benim üzerimde. "Bir baba patronumla iletişime geçti ve reşit olmayan kızına uyuşturucu verip tecavüz ettiği için yakalanmasını istedi."

Nefes almayı kesiyorum, midem bulanıyor.

"O pis bir piç. Değil mi, seni küçük pislik? Kaç kız senin kurbanın oldu?"

No Name gülümsüyor. Ağzımı beyazlatmam lazım. "O zaman seni iyi bir pazarlık yapmaya yetecek kadar kıçım olduğunu biliyorsun."

Birine ilaç verip tecavüz etmiş.

Artık genç Amerikalıyı değil, Chris'i ve Kade'in pençesinde duran diğer birçok adamı görüyorum, o gece beni nasıl becermek istediklerini anlatırlarken umursamıyorlar. Chris'in onları nasıl kışkırttığını. Sikiş başına ücret aldı. Videoya çekmiş.

Halüsinasyonlar görürken, beni eve götürmesi için yalvarırken ve erkek arkadaşımı istediğimi haykırırken ağabeyimin başımda dikildiğini görüyorum. Başka birinin ağzıyla beni ihlal etmesine izin verirken dudaklarının alnımda bıraktığı hissi.

Dişler göğsüme battı, iyileşmesi haftalar süren bir yara bıraktı.

No Name, No Name değil. O, uyuşturucu kullanan, yok eden, kıran ve manipüle eden başka bir Chris. O bir canavar.

Sesimin ne kadar psikopatça çıktığını umursamadan ellerimi iki yanımda yumrukluyorum. "Tekrar vur ona."

OceanofPDF.com

26

STACEY

Kade karnına yumruk atarak ciğerlerindeki havayı dışarı atar. "Yine mi?"
Gözyaşlarım gözlerimi yakıyor. "Evet. Acıt."

Silahın kabzası kafasına üç kez isabet eder ve No Name saç çizgisinden kan damlayarak duvardan aşağı kayar.

"On yıl yatması gerekiyordu," diyor Kade, kalkmaya çalışan İsimsiz'in bacaklarını tekmeleyerek. "Raporunu okudum. İğrenç domuz."

Onu becermek mi istiyorsun? Bana üç yüz ver ve o senin olsun.

Hizmetlerim için de ödeme yapmam gerekiyor mu?

Büyük kardeş indirimine ne dersiniz?

Kade bana döndü. "Şimdi ne yapmamı istiyorsun?"

Adrenalin damarlarımda dolaşıyor ve onu serbest bırakmam gerekiyor. Kade'i incelerken dudaklarımdan derin nefesler dökülüyor. Gözlerim onunkileri tutarken, göğsüm

Otel odasında, uçakta, tatilde ya da bir plajda uzanmış olmayı ne kadar çok istediğimi anlatamam.

Bu çok yabancı, bu yoğun duygu. Sanki Kade'i bu şekilde görmek içimde bir şeyleri harekete geçiriyor. Bu seferlik. Bu seferlik ona sahip olabilirim ve onu sistemimden çıkarabilirim.

Başımı İsimsiz'e doğru eğiyorum. "Bayılt onu."

Kade'in dizi hiç tereddüt etmeden yüzüne çarpıyor ve yere yığılıyor.

Bana döndü, silahı hala elinde, bekliyordu. "Şimdi ne olacak?"

Tenim derin bir ihtiyaçla yanıyor, meme uçlarım sıkılaşıyor, yırtılmak için yalvaran elbiseme sürtünüyor. Onun şiddetinden tahrik olmamalıyım.

O bir makine ve ben onu

istiyorum. "Başladığın işi bitir."

Bana doğru dikkatli bir adım atıyor ve kalbim tekliyor. "Ne

başlattım ben?"

Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Seyirci mi istiyorsun?"

Cevap vermediğimde yavaşça mesafeyi kapatıyor, çünkü bedenim onun dokunuşunu beklemekten başka bir şey yapamayacak kadar canlı ve enerji yüklü. "Sana bir soru sordum."

Kade'in gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı gezinirken çenemi kaldırıyorum, kalbim hızla çarpıyor, amım sıkılıyor. "Benden nefret mi ediyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Ne?"

"Dedim ki, benden nefret

ediyor musun?" "Evet."

"Bana zarar vermek mi istiyorsun?"

"Bazen. Ama sizin düşündüğünüz şekilde değil."

Bakışlarım silaha kayıyor ve parmaklarımı bileğine dolayarak silahı yüzüme götürüyorum. Namluyu alnıma bastırmak için tutuşunu manipüle ediyorum ve düşündüğüm gibi, klitorisim tehlikeden zonkluyor. "Bu daha iyi hissettirir mi? Benden nefret ediyorsun, şimdi buna bir son verebilirsin."

Hafif klik sesi bana emniyeti açtığını söylüyor ama silahı çekmiyor.

"Beni şu anda öldürebilirsin."

Yutkunuyor ve kolu kavrıyor.

Kade susturucunun namlusunu alnıma daha sert bastırıp beni duvara yaslarken içimdeki her şey ayak parmaklarıma kadar titriyor.

"Beni vurmak hoşuna giderdi, değil mi?"

Kade dudaklarını yalıyor ve sonunda konuşuyor. "Değmeyeceği kadar zahmetli olur."

"Çünkü pisliği temizlemek zorunda kalacaksın?"

Başını sallar. "Çünkü seni izleyemeden deliririm. Senden nefret ediyorum. Kim olduğundan nefret ediyorum, ama seni boğarken amının sikimi boğduğunu düşünmeden edemiyorum. Senin olmayan kana bulanmış halini hayal ediyorum. Dudaklarında benim adım. Tekrar tekrar özür dilerken daha fazlası için çığlık atıyorsun." Namluyu alnıma daha sert bastırıyor. "Konu sen olunca kullanacağım kelime nefret değil."

Sırıtıyorum. "Her zaman romantiksin, Kade."

Mırıldanıyor, silahın namlusu yüzümün yan tarafından hafifçe aşağı kayıyor. Metali dudaklarımın arasından geçiriyor, alttakini aşağı çektikten sonra metali göğüslerimin arasında gezdiriyor.

Sıcak tenime değen soğukluk nefesimi kesiyor.

"Birlikte geçirdiğimiz yıl hayatımın en kötü yılıydı" diyor. "Eğer her anı, her *yalanı* geri alabilseydim, alırdım."

Sözlerinde zehir yok, çünkü gözleri kapalıydı, aleti sertleşmiş ve kalçama baskı yapıyordu, nefes alış verişi dengesizdi.

"Görünüşe göre o iki yıl içinde beni kesinlikle unutmuşsun."

Kade bana dik dik bakıyor, gözleri büyüyen bir boşlukla dolu - ruhu içine dalmak istediğim bir girdaba dönüşüyor.

Silahı aşağı, aşağı, aşağı sürüklerken ciğerlerim sıkışıyor. elbisemin yırtmacına ulaşıyor. "Ben seni aştım, tıpkı senin beni kolayca aştığın gibi."

Kade saçlarımı kavrayıp boğazımı uzatırken susturucunun ucu bacaklarımın arasına giriyor. Silah amcığıma bastırırken nefesim kesiliyor, aynı anda dili boğazımdan yukarı çıkıyor, dişleri çenemi kemiriyor.

"Silahıma boşalmanı istiyorum." Silahı amıma doğru hareket ettiriyor, iç çamaşırım araya giriyor ve ben bir inilti çıkarıyorum.

Hareketlerini durdurup çenemi emiyor. "Devam et. Kendini ovala."

Daha fazla baskıya ihtiyaç duyarak kalçalarımı silaha sürtüyorum. Omurgam karıncalanıyor, Kade'in ağzının vücudumda olması ve silahının iç çamaşırımın malzemesine değmesi ne kadar yoğun hissettiriyorsa, içimde bir sıcaklık birikiyor.

"Hoşuna gitti mi?" Sesi alçak ve konuşurken dili kulak mememi gıdıklıyor, ben sikini avuçlarken nefesi kulağımda titriyor. İnliyor. "Siktir."

İnleyerek, o elektriği kovalayarak daha sert öğütüyorum. Saçlarımın çekilmesi,
Kürek kemiğimdeki ısırık, enerjisinin benimkiyle birleşmesi, şimdiden coşkuya doğru ilerlerken titrememe neden oluyor.

Göbeğimde ısı oluşurken ciğerlerimden iniltiler kopuyor, susturucu klitorisimden girişime doğru ilerlerken bacaklarım titriyor, kayıyor ve gıcırdıyor, ayak parmaklarım kıvrılıyor ve ellerim omuzlarını kavrıyor.

İç çamaşırımı yırtıp silahını tekrar bacaklarımın arasına sokuyor, amıma bastırıyor ama girmiyor. "*Kade*," diye nefes alıyorum
zevk yoğunlaşır.

Orgazmım bir gelgit dalgası gibi vurduğunda derisini sıyırdığımda tıslıyor, ona karşı nabız atarken metali bana tutuyor.

Nabzımı emip tıslarken daha da yoğunlaşıyor, "İşte böyle.
Silahımın her yerine boşal."

Sesin etrafımızda yankılanmasına neden olacak kadar yüksek sesle inliyorum, bacaklarım titrerken başımı arkaya atıyorum ve Kade beni tutmak zorunda kalıyor.

Kafamın güzelliği sonsuza kadar sürecekmiş gibi geliyor ve o beni tutarken bunu memnuniyetle karşılıyorum. Zirveye ulaştığımda kalbim hızla çarparken nefesim kesildiğinde beni döndürüyor, göğsünü sırtıma bastırıyor ve parmaklarını içime sokuyor. Elbisemi yukarı çekerken sert siki kıçıma değiyor.

Parmaklarını içime sokup beni onlarla sert ve hızlı bir şekilde sikerken dudağımı ısırıyorum.

Hazır - onları sikiyle değiştirmesi için çaresizim. Onları çıkardığında irkiliyorum.

"Bu amcığın içine ihtiyacım var," diye homurdanıyor beni öne doğru iterken, beni eğiyor, sızan uç klitorisime ve girişime sürtünüyor. Silahı bilinci zar zor yerinde olan İsimsiz'e doğrultuyor.

Cezalandırıcı, sert bir hamleyle, içimde tamamen kılıflanmış bir şekilde eve doğru ilerliyor. Attığım çığlığa ya da elimi ağzıma götürmeme engel olamıyorum. Amım onun sikini karşılıyor, etrafında kenetleniyor. O büyük, kalın ve yavaşça dışarı çekerken sıkı duvarlarım kavrıyor - sonra her inç beni bir kez daha doldurana kadar geri itiyor.

Dolu. Çok doluyum.

Saçımdan çekerek başımı yana doğru kaldırıyor ve beni İsimsiz'le yüzleşmeye zorluyor.

"O çok güzel, değil mi? Kabul ediyorsun, yoksa onu öpmezdin."

Sertçe itip daha derine iterken nefesim kesiliyor, gözlerim omzumun üzerinden doğrulttuğu silaha sabitleniyor.

"Ona ne yaptığımı izle. Sen orada yatıp ölümü beklerken, onun sikimi ne kadar iyi aldığını izle. Bırak daha fazlası için attığı çığlıklar duyduğun son şey olsun."

No Name gözlerini zar zor açabiliyor, başı dönüyor ama umurumda değil. Kade'in etrafında bu kadar bütün, bu kadar sıkı olma hissi beni geri itiyor, onun hareketlerine karşılık veriyorum.

Bazı şeytani nedenlerden dolayı, Chris'in bir versiyonu önümüzde yatarken en iyi arkadaşımın kardeşinin beni becermesi beni daha da tahrik ediyor. Silah zoruyla. Ölmek üzere ve göreceği son şey Kade Mitchell tarafından becerildiğim olacak.

Kukum onun sikini kavrıyor, kulübün hafif müziği ne kadar ıslandığımın sesini neredeyse bastırıyor.

Yavaşladığında, "Hayır. Nazik olma." diye yalvarıyorum.

Saçlarımı yumruğuna doluyor ve başımı geriye doğru çekiyor. "Bunu hak etmiyorsun, Çilli."

Ve bununla birlikte, beni düşmanıymışım gibi kabaca beceriyor, kalçalarının her şaklaması neredeyse beni topuklarımdan dışarı itiyor. İçime girerken ağlıyorum, elbisem belimde düğümleniyor, göğüslerim zıplıyor, klitorisim dokunulmak için zonkluyor.

Kade dönüp beni kollarına aldıktan sonra sikini dışarı çıkardı. sırtımı duvara bastırıyor. Başı sırılsıklam yarığımdan içeri giriyor ve parmaklarımı saçlarına geçiriyorum.

O içeri girerken, "Tanrım" diye inliyorum.

Kıçımın yanağında bir sızı var ve "Bütün bu çabayı başka bir piçin adını söylemen için harcamıyorum" diye homurdanıyor. Bana sertçe vuruyor. "Lanet olası adımı söyle."

"Kade," diye nefes alıyorum, o derine batarken zar zor duyuluyor.

O kadar yoğun, o kadar alçak sesle inliyor ki, kemiklerimde titreştiğini hissediyorum. "Ağzını aç," diye emrediyor silahı kaldırırken, susturucu dudaklarıma bastırıyor. "Ben seni becerirken sen de onu em."

Bir an tereddüt ediyorum ama sonra metal dudaklarımın arasına girince dudaklarım aralanıyor.

Silahını emerken içime girdiğinde omurgam dikleşiyor, her an ateş edip beni öldürebileceği düşüncesiyle korku ve zevk birbirine karışıyor.

Ne de olsa parmağı tetikte.

"Bu silah yüzünden kaç kişinin öldüğünü biliyor musunuz?"

Kıçımı kavrarken ağzımın içine daha fazla iterken boğuluyorum. Aletinin etrafında sıkılaşıyorum ve bir coşku dalgası olarak metalin etrafında inliyorum
bana vuruyor.

"Seni onunla becerirken kaç kez hayal ettim biliyor musun? Hemen ardından seni öldürmek için mi?"

İç duvarlarım onun etrafında dalgalanıyor, her bir sinir ucu vücudumun her yerinde yangın çıkarıyor - yıldızları gördükçe her hücrem uğulduyor. Adını haykırmaya çalışıyorum, kelime duyulmuyor.

Silahı ağzımdan çekiyor ve ben nefes almaya çalışırken çenemi yukarı kaldırıyor, içime girmeye devam ederken inliyorum.

"Benim için çok iyi bir kızsın, değil mi?" Dudaklarımdaki tükürüğü silip süpürüyor, hırıltıyla bana vururken sırtım duvara çarpıyor. "Ama bazen bana kötü *davranıyorsun* ve bu beni gerçekten çok kızdırıyor."

Yandan gelen bir mırıltı bizi böldü ve Kade'in çenesi sıkıştı. hamlelerini yavaşlatıyor. Silahını bırakmadan önce İsimsiz'e dört kurşun sıkarken irkiliyorum ve kulaklarımı kapatıyorum.

"Seyirciyle işim bitti," diyor çekilirken ve yüzümü duvara dönmemi sağlayıp beni bir kez daha eğerken. "Sana katlanamıyorum. Kulüpte rastgele erkeklerle öpüşmek."

Bana tekrar sokuluyor ve kendimi sabit tutmak için avuçlarım duvara çarpıyor.

Göğüslerimden birini kavrarken "Seni de vurmalıyım" diye homurdanıyor, Kalçalarını şaklatıyor, beni acımasızca tekrar tekrar dolduruyor, amımın zonklamasına ve sikinin etrafında nabız atmasına neden oluyordu.

"Daha sert," diye inliyorum.

Kıçıma canımı acıtacak kadar güçlü bir tokat attı ve çırpınan amım kalınlığını boğuyor. O bana çarparken bedenim neredeyse duvara çarpıyor ve kollarım beni yerimde tutmak için mücadele ediyor.

"Bana her zaman çok iyi karşılık verdin. Bu yüzden. Lanet olsun. İyi."

Her itişinde bir inilti çıkarıyorum. Saçlarımdaki tutuşunu sıkılaştırıyor, inlemelerimiz ve küfürlerimiz mükemmel bir senfonide yankılanırken ikimiz de hareket ediyoruz.

Çevresel görüşümde, bize doğru gelen bir kan nehri görüyorum. Bir cesedin yanında sevişiyoruz.

Meme ucumu çimdikleyip sonra bükerken ellerimi duvara yaslıyorum. "Siktir, *Kade*."

Yine çok yaklaştım. Çok yakın. Ayak parmaklarım kıvrılıyor, sinir uçlarımda bir cehennemin aktığını hissederken gözlerim kapanıyor.

Kade çenemi tutuyor ve başımı omzumun üzerinden ona bakacak şekilde çeviriyor. "Aç şu lanet gözlerini. Boşalırken bana bak."

Dudaklarının, sikini içime her sokuşunda soluk soluğa ayrıldığını görüyorum.

Yakıcı arzu omurgamın tabanını sarıyor - ve tamamen paramparça oluyorum.

Eli boğazıma doğru kayıyor ve orgazmım boyunca beni sikerken neredeyse nefesimi kesiyor. Onun tutuşu benim onun etrafındaki duvarlarım kadar sıkı.

Şaft. Basınçtan siyah noktalar beliriyor ama bu sadece orgazmımı güçlendiriyor. "İşte bu kadar. Tam orası. Kahretsin. Amının sikimi kavradığını hissedebiliyorum. İçine boşalacağım, Freckles. Ve kulüpte dolaşmanı istiyorum "Bacaklarından aşağı damlasın ki herkes ne kadar kirli olduğunu bilsin."

Duvarlarım onun etrafında tekrar tekrar geriliyor, sıcaklıkla titreşiyor, orgazmım dayanılmaz zirvesine ulaşırken kalbim tehlikeli bir hıza ulaşıyor. Görüşüm gölgeleniyor, müziğin hafif sesi kayboluyor ve sadece ben, Kade ve onun beni nasıl havasız bıraktığı kalıyor.

Aleti içimde seğirip beni dölleriyle doldururken bir iniltiyle duruluyor. Dişlerini omzuma batırıyor ama adını haykıramıyorum; bırakana kadar boğazımı sıkarken sessizce çığlık atmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Titreyerek, ikimiz de nefes nefese, terden kayganlaşmış derilerimizi tekrar bir araya geldik. Kalbi sırtıma çarpıyor, benimkiyle eşleşiyor.

"Böyle hissetmeyi ne kadar uzun zamandır istediğimi bilemezsin."

Açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerimi doldururken derin bir nefes veriyorum, tamamen tatmin olmuşum ama onun yerinde kalmasını istiyorum. "Ben de."

Başını eğdi, böylece yanak yanağa kaldık, ikimiz de ağır ağır nefes alıyoruz. "Seni incittim mi?"

"Hayır," diye idare ediyorum.

Yan tarafa baktığımda gözleri kapalı, burnu yanağımı nazikçe dürtüyor. Başını daha fazla çeviriyor, ağzını benimkinin köşesine yaklaştırıyor. Ben de başımı tamamen çeviriyorum ve irileşmiş gözlerini açıp bana bakıyor, dudakları aralanıyor, bakışları ağzıma düşüyor.

Uzanıp yüzümün yan tarafını tutuyor, başparmağıyla parlayan derimi okşuyor - beni boğarken döktüğü gözyaşı. Yumuşak, misafirperver,

sevgi dolu dokunuşlar kafamı karıştırıyor.

Kapüşonlu bakışları tekrar ağzıma düşüyor ve onu öpmeyi çok istiyorum. Beni öpmesine izin vermeyi.

Ama bu çok fazla.

İşler daha da karmaşıklaşmadan gözümü kaçırıyorum. Öpüşmek onun için her zaman büyük bir şey olmuştur - bizim için. Sıradan, gereksiz sevgi gösterilerinden nefret ederdi. Şu anda dudaklarımızı kilitlememiz, ileride yüzüme vuracağı anlık bir hata olurdu.

Ayrıca, ben onun için bir sürtükten başka bir şey değilim.

Dışarı kayarken irkiliyorum ve geri çekilip sikini pantolonuna sokarken gecenin soğukluğunu hissediyorum. Saçlarını düzeltiyor, göğsü inip kalkıyor, sonra silahını almadan önce İsimsiz'in ölüp ölmediğini kontrol ediyor.

Ben elbisemi düzeltirken Kade birini arıyor - iç çamaşırım mahvolmuş - ve panik başlıyor. Az önce yaptığım şey... insanlık dışıydı. İğrençti. Yanlıştı. Yine de yaşadığımı hissediyordum.

Birine cesedin yerini söyledikten sonra İsimsiz'in fotoğrafını çekmeden önce bir dakika boyunca mesajlaşır.

Az önce yaptığı ve şimdi yapmakta olduğu şeyden bu kadar rahatsız olmamasına öfkeden gözlerim doluyor. Uzaklaşıyorum, saçlarımı düzeltirken aramıza mesafe koyuyorum. Kade telefonunu yerleştirirken hiçbir şey söylemiyor, az önce önünde seviştiğimiz cesetten uzaklaşırken beni izliyor.

Kendimi kirli hissediyorum.

Sen benim için öldün.

"Buna değdi mi?" Cesedi göstererek sordum. "Banka hesabında yarım milyonun olması için suç işlemeye."

Kade sessizce güler ve silahı beline sokar. "Banka hesabımda yarım milyondan çok daha fazlası var."

"Kendinle bu kadar gurur duyman beni hasta ediyor."

Gözlerimi tekrar siliyorum, duygusallaştığım için kendime kızıyorum.

"Üzgün müsün? Neden?"

Bana dokunmaya çalıştığında
ondan kaçıyorum. "Hey. Konuş
benimle, Çilli."

Bu isim benim için pek çok anıyı tetikliyor.

Sonsuza kadar telefonda sesini dinleyebilirim, Çilli. Sinir bozucu yüzünü özledim. Yakında görüşürüz, Freckles.

Sana dokunabilir miyim, Freckles?

Sormuyorum, Çilli. Benimle bir randevuya çıkıyorsun.

Çiller. Çiller. Çiller.

"Keşke ben de senin benden nefret ettiğin gibi senden nefret edebilseydim," diyerek ıslak bakışlarımı ondan çekip kan izlerinin üzerinden geçiyorum. "Şu an olduğun kişi, keşke o olmasaydın." Derin bir nefes alıp kapıya doğru yürürken gözlerimi kapatıyorum, dölleri çoktan içimden sızıyor.

Duruyorum. "Benim hatam olmayan bir şey için kendimi değersiz hissettiriyorsun. Ve son birkaç gündür seninle uğraşmak ne kadar eğlenceli olsa da, artık sistemimden çıktın."

Kapıyı fırlatıp açarken ona son bir kez daha baktım. "Yakalanmadan önce pisliğini temizle. İyi geceler, Kade."

OceanofPDF.com

27

KADE

FLASHBACK 5

Freckles: Jason'ın arabası hala sende mi? Beni daha sonra alman mümkün mü? Her şeyi bitirdiğimde sabahın ikisi gibi olacak.
rutinlerim. Yapamıyorsan sorun değil. Uber çağırabilirim.

Ben: Seni alabilirim. Gece 2'de mi?

Çiller: Evet. Makyajım yok, o yüzden bana bakma.

Ben: Seni 15 yaşından beri makyajsız gördüğümü unuttun mu?
2'de görüşürüz.

O çevrimdışı oluyor ve ben de çok fazla esrar içtikten sonra ayılmaya çalışmak için hızlıca bir duş alıyorum. Gerçekten kafam iyi ve fazladan sarmanın kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum. Dez ve Base güneş doğana kadar havuz evinde olacaklar.
ve ben bir saatliğine geri dönmeyi tartışıyordum. Base kız kardeşim hakkında Rusça konuşmaya başlayınca ve Dez telefon ekranıma bir göz attıktan sonra Freckles'ın kim olduğunu sorunca ayrılmak zorunda kaldım.

Artık frijit olmadığım için çok hevesli olduklarını söyleyebilirim.

Birden sonra. Eğer biraz kestirirsem ve alarmı yarım saat sonraya kurarsam, onu almaya asla yetişemem. Ama arkadaşlarımı görmeye gidersem, araba kullanamayacak kadar berbat durumda olacağım.

Jason, Giana'nın arabası ondayken kendi arabasını kullanmama izin verdi. İçinde sigara içtiğimi ya da Giana'nın arabasını almayı planladığımı duyunca pek memnun olacağını sanmıyorum.
Stacey'i pişirirken.

Yatağa uzandım, saçlarım hala nemli. İçine gömülüyormuşum gibi hissediyorum, yorgan her zamankinden daha rahatmış gibi, yastığım kocaman bir
Hatmi.

İstemeden gözlerimi kapatıyorum. Ve istemeden uykuya dalıyorum.

Doğruluyorum, vücudum uyuduğum açıdan dolayı ağrıyor. İnliyorum, yüzümü ovuyorum, ayağa kalkıyorum, boynumu sağa sola kırıyorum ve sonra kollarımı başımın üzerine uzatıyorum. Bir nefes üflüyorum. Gözlerim yatağımın yanındaki saate takılınca
Saatin sabahın yedisi olduğunu görüyorum ve ani bir yırtılma hissi göğsümü delip geçiyor.

"Kahretsin!" Aceleyle şifonyerimden kıyafetlerimi aldım, çoraplarımı giydim ve
ayakkabılarımdan birini. Diğer ayakkabıyı giyerken yerde zıplıyorum ve Jason'ın anahtarlarını ünitemden alıyorum. Sonra duruyorum, her tarafım donuyor. Saat yedi, yani onu beş saat önce almam gerekiyordu. Saat yedi, yani onu beş saat önce almam gerekiyordu.
Orada. Evi stüdyodan ne kadar uzakta? Ya yürümek zorunda kalırsa?

İki mesaj ve bir cevapsız arama.

Çilli: Hava çok soğuk. Ben içeride bekleyeceğim. Geldiğinde bana haber ver.

Freckles: Özür dilerim. Haddimi aşmak istememiştim. Ne yaptığımızı hiç açıklamadık, ben de öyle olduğunu düşündüm... Bilmiyorum? Çıkmıyoruz ama geçen aydan beri gizlice takıldığımıza göre pek de sıradan sayılmaz. Sana bir daha sormayacağım. Benim hatamdı.

Siktir, özür dilerim! Uyuyakalmışım. Eve iyi geldin mi? Üzülme, yanlış bir şey yapmadın. Uyandığında bana mesaj at.

Telefonumu yatağıma fırlatırken, kendimi tokatlamanın her bir yolunu düşünüyorum, onun sessizliğinden daha da endişeleniyorum.

Ya hala oradaysa?

Sikeyim. Seni lanet olası aptal, Kade.

Odamdan aceleyle çıktım, neredeyse annemi koridorda yere seriyordum.

"Bunları banyona götürüyordum. Nereye gidiyorsun?"

"Um... Bir şey yapmam lazım."

Bir eliyle yüzümü tutuyor. "Gözlerin kan çanağına dönmüş. Yine sigara mı içiyorsun?"

"Hayır," diye yalan söyledim. "Daha yeni uyandım." Ayağa kalktım. "Bugün çalıştığını sanıyordum."

"Olmam gerekiyordu. Hastam, küçük kız, dün gece öldü." Bana sıkı bir gülümseme veriyor. Çok yorgun. "Bana öyle bakma. Git hadi."

Başımı salladım. "Kusura bakma. Biraz uyuduğundan emin ol. Bok gibi görünüyorsun."

Annem gözlerini kısar. "Benimle birlikte havuzu temizlemeye zorlamadan önce git buradan."

Dönmeye gittiğimde, "Ve Kade? Ewan'ın seninle bu konuda daha önce konuştuğunu biliyorum, ama onunla yatıyorsan, lütfen koruma."

Bön bön bakıyorum. "Bunu senden duymama gerek yok. Ve onunla yatmayacağım, tamam mı?"

"O zaman ona karşı sabırlı olun. Stacey hazır olduğunda hazır olacak." Duruyorum. "Bana karşı sabırlı olan o."

Annem bir an bana bakıyor ve sonra dudakları aralanıyor. "Ah."

Evet. Oh.

Herkesin benim yatıp kalktığımı düşünmesi beni kızdırmaya başladı. Sanki etrafımdayken ürkek bir pislik olduğum için kendime kızmıyormuşum gibi.

Arkadaşlarım ve şimdi de annem Stacey'i becerdiğimi düşünüyor.

Bekle.

"Nereden biliyorsun? Babam mı söyledi?"

Uzaklaşmaya başladı. "Baban bana her şeyi anlatıyor. Şimdi git. Eve döndüğünde görüşürüz."

Malikaneden uzaklaşıp kapıdan çıkarken sağanak yağmur yağıyor, otoyola ulaştığımda hızlanıyorum. Mesajıma henüz cevap vermedi, ben de araba kullanırken bir tane daha gönderip evde olup olmadığını sordum.

"Merhaba, Stacey'i aradınız. Mesaj bırakın."

Telefonu kapatıp daha hızlı sürüyorum.

Doğruca stüdyoya gidiyorum ve yarım saat içinde orada oluyorum.

Stüdyo

Kapılar kilitli ve içeride olup olmadığını görmek için kapıları tekmelemeyi düşünüyorum.

Tekrar aradım. Cevap yok.

İçeride uyuyor olabilir.

Kapıyı çaldım - üç sert vuruş. "Stacey? İçeride misin?" Hiçbir şey yok.

Arabaya geri dönüp bir sigara yakıyorum, Luciella'ya Stacey'nin adresini sorup sormamayı tartışıyorum, böylece hala eve yürümediğinden emin olabilirim.

Kalbim tuhaf hissediyor. Bu çocukken verdiğim tepki.

Ailemden biri beni bir yalanımla yakalar ya da yanlış bir şey yaptığımda başımı derde sokardı. Bu belirsizlik kötü bir şeyin yaklaştığını gösterir.

Kelebeklerin nasıl hissettirdiğini bilirim ama bu farklı. Kendimi hasta hissediyorum, sanki arabanın kapısını açıp bağırsaklarımı dışarı çıkarabilirmişim gibi.

Başım dönüyor ve hızlı ve sert nefes aldığımı fark

ediyorum. Neyim var benim?

Arabadan tekrar iniyorum, stüdyo binasına bakarken yağmur beni ıslatıyor. Soğukluk, içimde beni parçalayan her neyse ona yardımcı oluyor ama yine de midemde bir burkulma hissi var.

Binanın yan tarafına doğru yürüyorum, diğer kapıları ve pencereleri kontrol ediyorum, biri açıldığında rahatlayarak iç çekiyorum. İçeri süzülüyorum. Kapı arkamdan kapanıyor ve etrafım karanlıkla çevriliyor. LED'ler her zaman açık, bu yüzden koridordaki kapılardan birinin altında pembe bir parıltı gördüğümde ona doğru yöneliyorum.

Stacey burada değil. Burası boş ve çam kokuyor - her zaman olduğu gibi o temizlendikten sonra. Direkler ve çemberler etrafımı sarıyor, sağ tarafta yığılı paspaslar, sol tarafta aynalarla dolu bir duvar.

Herkesin bilgileriyle dolu dosyayı bulup Stacey'nin adını arıyorum. Beş dakika sonra hiçbir şey yok. Kaç öğrencileri var?

Çalışan bilgilerinin olduğu dosyayı açtım. Büyük ikramiye.

Stacey Rhodes. Direk fitness, direk dansı, erotik dans, hava çemberi, disko dansı, çocuk dansı konularında eğitim ve yeterlilikler,

çağdaş dans, ipek ve ateş dansı.

Lanet olsun. Benim kızım yetenekli.

Adresini bulur bulmaz stüdyodan ayrılıyorum.

Stacey lüks bir sitede yaşıyor. Evi büyük, üç katlı, beyaz tuğlalı ve güvenlik kapıları var. Sağ üstteki hariç tüm ışıklar sönük. Perdeler kapalı ama etrafta dolaşan birinin gölgesini görebiliyorum.

Sigaramı bitirip camdan dışarı fırlatıyorum ve ne diyeceğimi düşünüyorum. Belli ki bir özür. Bir açıklama. Ve umarım beni affeder ve içeri gelmemi söyler.

Onu öpeceğim ve yatağında uyumaya devam edeceğim. O zaman iyi olacağız. Peki neden ellerim bu kadar kötü titriyor?

Kapıyı çalıyorum, birkaç dakika bekliyorum ve kimse bana giriş izni vermeyince duvara tırmanıyorum. Alarmları çalıştırsam da umurumda değil. Onu görmem lazım.

Yine de hiçbir şey olmaz, bu yüzden ailesinin kesinlikle güvenlik ekibini işten çıkarması gerekir.

Ön merdivenlerdeki küçük fıskiyenin etrafından dolaşıp kapıyı çalıyorum. Bir kez. İki kez. İyi bir önlem için üçüncü kez.

Kalbim dayanılmaz bir hızla çarpıyor ve kapının açıldığını duyduğumda titremelerini engellemek için ellerimi ceplerime sokuyorum.

Gri sakallı bir adam kapıyı açıyor. "Yardımcı olabilir miyim?" Yağmur yüzümden aşağı damlıyor. "Stacey burada mı?"

"Kimsin sen?" diye soruyor temkinli bir şekilde. Sanki evine zorla girmişim ve kızını kaçırmak istemişim gibi bakıyor. "İçeri nasıl girdin?"

Omuz silktim. "Duvara tırmandım. Stacey burada mı?"

"Sen..." Boğuluyor, gözlüklerini burnuna doğru itiyor. "Sen de kimsin be?"

Ona ters ters bakıp ses tonuna dikkat etmesini söyleyemeden yumuşak bir ses beni durduruyor.

"Baba, sorun yok."

Küçük bir el omzuna dayanıyor ve kapı daha geniş açılıyor. Stacey pijamalarıyla göründüğünde ciğerlerim doluyor.

"O bir arkadaş."

Hiç sanmıyorum. O tek kelimenin beni nasıl yaktığını belli etmek yerine ellerimi ceplerime sokup babasının siktirip gitmesini bekliyorum.

Stacey onun duyamayacağı bir yere gelmesini bekledikten sonra bana döndü. "Neden-" "Uyuyakalmışım," diye araya girdim, ona doğru dikkatli bir adım atarak. "Uyumadım.
Yani. İyi misin? Yürümek zorunda mı kaldın? Uber çağırdın mı?"

"Babam benim için geldi. Buraya kadar gelmene gerek yoktu." Sonra kaşlarını çattı. "Nerede yaşadığımı nereden biliyordun?"

Stüdyoya girdim ve mahremiyetinizi ihlal ettim, sonra kapı açılmayınca duvara tırmandım.

"Ben becerikliyim."

"Oh..." Dudağını çiğneyerek kapıya vuruyor. "Gitmen gerekiyor."

İçim parçalanıyor. "Neden? Özür dilerim. Gelip seni görmek istedim. Gerçekten istedim."

Arkasına bakıyor, sonra gözleri yine bende. "Sonra görüşürüz, tamam mı? Telefonumu getirdiğin için teşekkürler."

Kaşlarımı çattım. "Eh?"

Kapıyı kapatırken bana sıkı bir gülümseme veriyor ve ben bir anlığına donup kalıyorum.

Bunu berbat edeceğimi biliyordum.

Elimi saçlarımın arasında gezdirdikten sonra telefonumu elime alıyorum ve çıkarken bir özür daha yazıyorum. Kapı benim için açılıyor ve arabama biniyorum.

Kalbim çok sert atıyor.

Arabayla uzaklaşamadan kapı açıldı ve yeşil gözler bana baktı. "Merhaba."

Otururken ona bakıyorum. "Merhaba."

"Telefonumun şarjı bitti, o yüzden mesaj atamadım. Buraya kadar gelmene gerçekten gerek yoktu. Babam her zaman biraz gergin ve eve erkeklerin yaklaşmasından hoşlanmıyor." Kemerini takıyor. "Eve erkek getirdiğimden değil. Sadece bazen zorba oluyor."

"Evet," diye cevap verdim. "Eve yürüyerek gitmiş olabileceğini düşündüm. Seni yakalamak istedim."

"Sabahın sekizinde mi?"

Omuz silkiyorum. "Benimle... iyi

misin?" "Tabii ki."

Kafam karıştı. Ona göz kırpıyorum.

İç çekiyor. "Babamı korkuttun. Hazırlıksız yakalandı. Genelde çok naziktir."

"Yani bana kızgın değil misin?"

"Tabii ki hayır. Haddimi aştığımı düşündüm. Bir yere gidebilir misin?"

Motoru çalıştırıyorum. "Haddini aşmadın. Benden seni Avustralya'ya götürmemi isteyebilirsin ve ben de bunu yapmanın bir yolunu bulurum. Nereye gitmek istiyorsun? Luciella hâlâ Stranraer'de."

"Herhangi bir yerde. Uzun süre dışarıda kalamam."

Başımı sallıyorum ve rahat bir sessizlik içinde bizi Loch Thom'a götürüp suyun yanına park ediyorum.

Elimi tuttuğunda çekmiyorum, parmaklarımızı birleştiriyoruz ve ellerimizi kucağına koyuyoruz. Çok masum, tatlı ve çok sevimli görünüyor.

İki haftalığına Amerika'ya gittiğimde onu özleyeceğim.

Stacey kemerini çözüp vücudunu bana doğru çevirirken elimi bırakmıyor. Ben de aynısını yapıyorum. "Sana ne kadar bok atmam gerekse de
önce stüdyoma, sonra da bahçeme girmişsiniz, bu kadar ileri gitmenizi çok sevimli buluyorum."

Başımı eğdim. "Stüdyoda olduğumu biliyor muydun?"

Başını sallayarak kıkırdıyor. "Telefonuma bir uyarı geldi. Açtığımda gördüm. Tylar'a da gelmediği için şanslısın. Polisi arayabilirdi."

"Sanırım şanslıyım."

"Hmm."

"Hmm," diye tekrarlıyorum. "Bana kızgın olmadığına emin misin? Gerçekten uyuyakalmışım."

"Sana inanıyorum," diyor gözlerinde bir kıvılcımla. "Sen zaten benim arkadaşımsın."

Gözlerimi yarıklara kadar kısıyorum. "Bunu bir daha söylersen seni bu arabadan atar ve giderim."

"Bunu yapmadan önce en azından beni öper misin?"

"Belki," diyorum, elini bırakıp bir tutam saçını kulağının arkasına kıvırarak. "Belki de seni kapı dışarı eder ve uzaklaşırım."

Homurdanıyor. "Beni görmek için yaptığın onca şeye rağmen beni burada bırakacağına inandığımı mı sanıyorsun?"

"Sanırım göreceğiz."

"Tamam, dostum*."*

Kapımı açıyorum ve bir çığlık atarak yolcu kapısından kaçıyor. Bacağını yakalamaya çalışırken arka koltuğa daldı. Onunla birlikte ben de içeri giriyorum ve onu dışarı sürüklemek yerine, iki elim başının üzerinde, onu altıma hapsediyorum. Derin derin nefes alıyoruz. İkimiz de gülümsüyoruz, onun kıkırdaması beni daha çok gülümsetiyor.

Radyoda belli belirsiz Arctic Monkeys'in "Do I Wanna Know?" şarkısı çalıyor. Gözleri ağzıma düşüyor, parmakları benimkilerle iç içe geçiyor ve başımı yavaşça indirdiğimde burnum onunkini dürtüyor.

"Ben senin arkadaşın değilim, Çilli. Neden biliyor musun?" Dudaklarından öperim. "Çünkü arkadaşlar bunu yapmaz." Onu tekrar öpüyorum, üst dudağını, sonra alt dudağını, ağzımı çenesinin keskin çizgisinde gezdirmeden önce. "Arkadaşın olsaydım, günün her saniyesi seni düşünmezdim. I

seni hissetmek istemezdi." Etini dişlerimin arasına alıp emiyorum ve nefesi kesiliyor. "Her şeyini."

Ve ciddiyim. Onu istiyorum. Onu o kadar çok istiyorum ki sikim sertleştiği için acıyor. Dez ve Base'in yaptığı gibi onu sikip ortadan kaybolmak istemiyorum; onunla her bir ilki paylaşmak ve burada kalmak istiyorum.

Ne olursa olsun, Stacey ile aramızdaki ilerleme yavaş olacak. İlerleme ilerlemedir. Onun yok olmayacağına gerçekten inanıyorum çünkü adım adım ilerlemem gerekiyor.

Ona bakmak için yüzümü geri çekiyorum. "Ben senin arkadaşın mıyım?" "Hayır."

Bir elimle bileklerini tutarken, diğer elimle saçlarını yüzünden çekip boğazına bir yaka gibi yerleştiriyorum. Nabzı avucumun içinde hızla atıyor, göz bebekleri her geçen saniye daha da büyüyor. Parmaklarımın boğazının etrafında esnemesini izlerken bir heyecan duyuyorum, var olduğunu hiç bilmediğim bir heyecan.

Eğilip onu tekrar öpüyorum, alt dudağını emiyorum ve sonra dilimi ağzına sokuyorum. Ben geri çekilmeye çalışırken Stacey dudaklarımı kovalıyor ve bilekleri serbest kalıyor; iki elini de saçlarıma sokuyor ve öpücüğü derinleştiriyor. Onu tatmak, altımda hissetmek, hatta parfümünü koklamak bile dizimle bacaklarını ayırmamı ve aralarına iyice yerleşmemi sağlıyor.

Aletimi ona karşı hissettiğimde ya da bacaklarını belime sarıp ayak bileklerini kilitlediğinde donup kalmıyorum.

"Bu iyi mi?"

"Evet," diye cevap veriyorum ağzına, dillerimiz birbirine dolanıyor, dudaklarımız hareket ediyor, başlarımız eğiliyor. Kalçalarım dalgınca onun içine doğru yuvarlanıyor ve ikimizin de nefesi kesiliyor.

Tekrar yaparım. Ve tekrar. Sikeyim. Ve yine.

Ben kalçasını tutarken saçlarımı çekiştiriyor, onu öperken yavaş ritmi sürdürüyorum. "Sana dokunmak istiyorum. Sana dokunabilir miyim?"

Başını sallıyor, dudakları ayrılmış, göz bebekleri tamamen büyümüş.

Yanıma kayıyorum, parmaklarım yavaşça yanağından çene çizgisine, boğazından aşağıya doğru ilerleyip sağ kürek kemiğinde dururken ağzını tekrar kendime getiriyorum.

"Stüdyoya girmemeliydim," diyorum göğsünün, sert meme ucunun üzerinde gezinirken. Lanet sütyen yok.

"Yaptığına sevindim," diye nefes alıyor, dilini dilime sürterek Alt dudağını dişlerinin arasına alıp pantolonunun bel bandını okşuyorum. "Uykuya dalmana da sevindim."

"Öyle mi?"

"Evet. Yoksa burada olmazdın." Elini indirip sikimi kavradığında nefes almayı bırakıyorum. "Bunu yapamazdım."

Ağzımı onunkine daha sert bastırıyorum, sonra geri çekilip kemerini çekiştiriyorum. "Bunları çıkarıyorum."

Kalçalarını kaldırıyorum, kumaşı pürüzsüz bacaklarından aşağı çekiyorum ve dizinin yanını öpüyorum. Kumaş ayakkabılarına takıldığında ayakkabılarını ateşe vermek istiyorum. Her iki spor ayakkabısını da çıkarıp arabanın içinde bir yere atıyorum.

Pantolonlar.

Üzerinde sadece iç çamaşırı ve pembe bir kapüşon olan Stacey Rhodes altımda yatıyor, nefessiz, dudakları dolu ve tekrar dalmam için yalvarıyor.

Ben de öyle yapıyorum. Ellerim vücudunu keşfederken çıkardığı her nefesi, her sesi yutuyorum.

Elimi indirdiğimde inleyerek tırnaklarını koluma geçiriyor. Karnının yumuşak derisinde, yıllardır geliştirdiği kasların üzerinde kayışını izliyorum ve iç çamaşırının bel bandında duruyorum.

Orta parmağımın ucuyla onu hissediyorum. Malzeme sırılsıklam ve Base'in birini ne kadar ıslatabileceğiyle övünürken doğruyu söylediğini bilmiyordum. Onu kızdırıp öperken ve iç çamaşırının içinden klitorisine bastırırken Stacey benim için gerçekten ıslanmıştı.

"Bu iyi mi?" Parmağımı yavaşça çevirerek

soruyorum. İnliyor ve kalçalarını yukarı

yuvarlıyor. "Evet."

"Bana ne yapacağımı söylemen gerekiyor," diyorum, zerre kadar utanç hissetmeden. "Kendine dokunduğunda seni ne azdırıyor?"

Stacey dudaklarını ıslatıyor ve bir elini bileğime koyuyor, diğer eliyle de üzerini örten kumaş üçgenini kenara çekiyor. "Az önce yaptığın şeyi şimdi yap."

Tam da bunu yaptığımda, kıvrımlarının kayganlığını, parmaklarıma karşı uyarılmışlığını, başparmağımla daire çizdiğimde inlemesine neden olan şişmiş klitorisini hissettiğimde başı koltuğa düşüyor. Sıcak, ıslak, ağzını yakalamak için eğildiğimde gözleri vahşi.

Sikim daha da sertleşiyor. "Çok mükemmelsin."

Bir parmağımı yavaşça içine soktuğumda ağzı bir nefesle benimkinden ayrılıyor. Yavaşça bekliyorum, gerginliğini hissediyorum, yine de sırılsıklam Muhtemelen bir tane daha sokabilirim. Ama alışmasını bekleyeceğim. "Acıyor mu?"

"Hayır," diye cevap veriyor ve yüzümü tekrar kendi yüzüne çekiyor.

"Devam et."

Orta parmağımı parmak boğumuna kadar yavaşça sokuyorum, sonra kaydırarak çıkarıp tekrar sokuyorum. Her ittiğimde vücudu titriyor. Onu incitmemeye dikkat ederek ikinci bir parmak ekliyorum ve dudakları boğazıma gidiyor, nefesi kesilirken emiyor.

Başımı aşağıya gömüp hindistan cevizi şampuanının kokusunu içime çekiyorum. Her iki parmağımla da derinlere iniyorum, başparmağımı klitorisinin üzerinde tutuyorum, daireler çiziyorum, pompalıyorum, parmaklarımı kıvırırken biraz daha hızlı, biraz daha sert gittiğimde boynuma karşı nefesini hissediyorum.

"Yanlış yapıyorsam söyle," diyorum, bana dokunmaya çalışan elini savuşturarak. "Hayır. Bu seninle ilgili."

Stacey'nin üzerinde ince bir ter tabakası var - yanakları kırmızı, saçları vahşi ama gözleri daha vahşi.

"Sanırım ben-" dediğinde aletim patlamak üzere.

Cümlesini bitiremiyor. Onu durdurduğum için değil.
Çünkü içinde bir şey patlayıp parmaklarımın etrafını sardığında sözleri kesiliyor.

Cam gibi paramparça olan Stacey inliyor ve tırnaklarını tenime batırıyor. Parmaklarımla onu becermeye devam ederken alt dudağını dişlerimin arasına alarak tıslıyorum. Nabzının attığını hissedebiliyorum, ıslak ısı elimi ıslatıyor Bir yandan da orgazmın etkisiyle kalçalarını sallıyor.

Onun uyarılması ve dölüyle ıslanmış parmaklarımı yavaşça geri çektiğimde hafifçe irkiliyor. Elimi kalçasına koyuyorum. "İyi misin?"

Başını sallıyor ve sonra gülümsüyor. "Bu inanılmazdı. Bunu her zaman yapmalıyız."

Parmaklarımı gri eşofmanıma silerek kıkırdıyorum. "Bana uyar. Yap arkadaşlar randevuya çıkar mı?" Ona sırıtarak soruyorum. "Yoksa Amerika'ya gitmeden önce seni bir randevuya götürürsem çizgiyi aşmış mı olurum?"

Stacey kollarını bana doluyor. "Biz arkadaşız," diyor ve içimden onu nehre atmak geliyor. "Ama aynı zamanda daha fazlasıyız."

"Hmm..."

O da mırıldanıyor. "Bana henüz sormadın."

Gözlerimi kısıyorum. "Sormuyorum, Çilli. Benimle bir randevuya çıkıyorsun."

OceanofPDF.com

28

STACEY

Dez ve Tylar dün geldiler ama ben Luciella ile gidemeyecek kadar yorgundum,

Aria ve Base onları almak için. Dışarıdaki gecemizden sonra Migrenim tuttu ve yataktan kalkana kadar neredeyse iki gün yataktan çıkamadım.

Kade'e ulaşamadım. Onu görmediğim için o da mesafesini korudu. Arama ya da mesaj yok. Yine de, onu hissetmeyi yeni bıraktım İçimde - bacaklarımın arasındaki ağrı, bedenimin ona olan ihtiyacının sert bir hatırlatıcısı oldu.

Tylar beni şaşkınlığımdan kurtardı. "Bara geliyor musun? Bilardo masaları var!"

Biz havuzun yanında otururken o kokteylini yudumluyor, güneş üzerimizde parlıyor. Base ve Dez biralarını yudumlarken aralarında top atıyorlar. Lu aralarında, topu yakalamaya çalışıyor ve adil oynamadıklarından şikayet ediyor ve Aria yüzünde açık bir kitapla güneşleniyor.

Ewan, bir süredir Tobias'ın kurumunun yakınında kurduğu bir işte, müteahhitlerinden biriyle birlikte çalışıyor.

Ve dediğim gibi, Kade kayıp.

"Um, iyi misin?" Ty cevap vermediğimde soruyor.

"Ah, özür dilerim." İçimdeki huzursuzluğu silkeleyip atıyorum. "Evet. Elbette."

Başını eğiyor, neredeyse yüzünden daha büyük olan güneş gözlükleri yansımamı gösteriyor. "İyi olduğuna emin misin?"

Bir kez başımı salladım.

Dürüst olmak gerekirse, çok gerginim. Kade'in annesine beni Tobias'ı görmek için ziyaret listesine koyup koyamayacağını sordum ve yarın sabah onunla oturacağım - eskiden dini olarak incelediğim psikopatla. Her makaleyi, her belgeseli, hatta öldürüldüğü gün onunla yapılan röportajı bile. tutuklanmıştı - zihninden ve çalışma şeklinden büyülenmiş bir şekilde her şeyi gözden geçirdim; Aria Miller'dan bahsedildiğinde her şeyden yoksun gözlerinin kararması.

O noktada, oğlunu bedeceğim bir zamanın geleceğinden haberim yoktu. *Tekrar tekrar*.

Tobias'ı göreceğim için gergin değilim, çok korkuyorum.

Toparlanıp otele dönerken telefonum titriyor. Dez koridorda yanımızdan geçerken Tylar'ın kıçını tokatlıyor ve muhtemelen fark edip etmediğimi merak ederek bana yan gözle bakıyor.

Pek ağzı sıkı değiller. Geldiklerinden beri gözlerini birbirlerinden ayırmadılar ve kızın boğazındaki küçük kırmızı izin adamın dişleri tarafından yapıldığını biliyorum.

Base arkasından takip ederek odasına girerken ona göz kırpıyor. Ama kendi odama giremeden kulak misafiri oluyorum - Dez arkadaşına Kade'in yakında kız arkadaşının evinden ayrılacağını ve onlarla daha sonra buluşacağını söylüyor.

Kız arkadaş. Yani, Kade'in bir kız arkadaşı var. Bir ilişkisi var. Ve biz de takılıyoruz.

Birkaç gece önce içimdeydi ve sonra ortadan kayboldu.

Otel odasının kapısını çarparken öfkemi zar zor kontrol edebiliyorum, Tylar'ın endişeli ifadesini görmezden gelerek banyoya girip kendimi içeri kilitliyorum. Aynadaki yansımama bakarak derin bir nefes alıyorum.

Kade'in bir kız arkadaşı var. Ne zamandan beri? Neden söylemedi Ben mi?

Onun için dizlerimin üzerine çöktüğümde, sikini emmek üzereyken bana dedi ki

hiçbir şey ifade etmiyordu ve hiçbir şey olarak kalması benim için sorun değildi. Ama bu çok alçakça.

Ben böyle biri değilim, tamamen ulaşılmaz erkeklerle yatan biri.

Kendimi kirli ve kullanılmış hissediyorum.

O benim değil ve o salak üzerinde hiçbir hak iddia etmiyorum. Ama ona öyle bir tokat atmak istiyorum ki *kız arkadaşı* el izinin kime ait olduğunu sorsun.

Sahte bir gülümseme takınıyorum, ellerimi yıkıyorum ve Luciella kıyafet ararken Tylar'ı yatakta mesajlaşırken bulmak için banyodan çıkıyorum.

Ty'ın yanına otururken o geceyi düşünmemeye çalışıyorum. Elleri üzerimde. Kalçaları içime giriyor, büyük siki dar amımı dövüyordu. Yanaklarımda hissettiğim kızarıklık ve kalçalarımın gerginliği çok can sıkıcı. Seviştik. Tartıştık - her zamanki gibi - ve eski Kade modasına uygun olarak ortadan kayboldu. Ve şimdi görünüşe göre bir kız arkadaşı var.

Luciella telefonu çaldığında iç geçiriyor. "Base bana sürekli çıkma teklif ediyor." Tylar, "O zaman onunla çık," derken ben de, "Git," diyorum.

"Kesinlikle olmaz."

Omuz silkiyorum. "Ama ondan hoşlanıyorsun." "Ne? Hayır, hoşlanmıyorum."

Yalanını görebiliyorum ama sorun değil. Luciella hep böyleydi. Ailesinin kötü bir adı var ama o iyi bir insan olmayı, çizgiyi aşmamayı ya da herhangi bir belaya bulaşmamayı hayatının misyonu haline getirmiş.

Sebastian Prince'den uzak durmak da dahil.

Odayı toplayıp giyindikten sonra Ty tırnaklarımı boyarken Lu annesini görmeye gidiyor.

"Dez'le yeniden görüşüyorsun," dedim sessizce. "Senin adına sevindim."

Kızarır. "Lütfen bir şey söyleme. Lu'ya söyleyeceğim, ama sadece ikimizin olduğu baloncuğumuzda olmayı seviyorum. Kızacak ve beni ondan ayırmaya çalışacak ve ben bunu düşünmeye bile hazır değilim."

"Anladım." Her bir tırnağındaki fırçayı okşayışını izliyorum. "Ondan ayrılma. Söz mü?"

"Söz veriyorum." Gülümsüyor, küçük tırnağımı boyuyor. "Dez'den uzak durmaya çalıştım ama onsuz kendimi çok kaybolmuş hissettim, Stacey." Ojeyi kapatıyor ve tırnaklarıma üflüyor. "Lu'ya yakında söyleyeceğim."

"Eğer daha önce yakalanmak istemiyorsan, belki biraz daha daha ihtiyatlı," diyorum kıkırdayarak. "Havuzun yanındaki barda elini kıçına koydu ve sonra yanağını öptü."

"Lu havuzda Base ile tartışmakla o kadar meşguldü ki fark edemedi."

Homurdanıyorum. "Bu doğru. O ikisi bütün yolculuk boyunca didişip durdular." "Peki ya sen ve Kade?"

Ona baktım. "Ne?"

Ayağa kalkıp yaptığı işi incelemeden önce bana bilmiş bir bakış atıyor. "Koyu renk oje sana yakışıyor," diyerek konuyu değiştiriyor. "Ruhuna uyuyor."

"Ben ve-" derken ne demek istedin? "Bu

renk ona çok yakışıyor, değil mi Lu?"

Luciella geri dönmüş, aynaya bakıyor ve dudaklarına kırmızı ruj sürüyor. "Soğuk kalbi kadar karanlık."

"İkinizi de sikeyim."

"Base ve Dez bu gece bizimle geliyorlar ve ben *hiç* mutlu değilim."

Tylar başka tarafa bakarken sırıtıyor ve ben kıkırdamamaya çalışıyorum. Base'in onu ne kadar etkilediği hakkında hiçbir fikri yok.

Kotumu ve üstümü giyiyorum, çalan telefonuma bakıyorum.

***Kade**: Bu gece Luciella ve Tylar ile dışarı mı çıkıyorsun?*

Aynada saçlarını ve makyajlarını düzelten arkadaşlarıma bakıyorum, ben yazarken nabzım kulaklarımda atıyor.

***Ben**: Neden? Kız arkadaşın artık seninle takılmak istemiyor mu?*

Gönder tuşuna basar basmaz, bu küçük, kıskanç ve düpedüz çocukça cevaptan pişmanlık duydum. Neden onu görmezden gelip tatilime devam edemiyorum?

"Tamam. Hadi gidelim!" Lu yüzüne yapışmış bir gülümsemeyle haykırıyor ve kapıyı açtığında Base ve Dez duvara yaslanmış, ikisi de tertemiz giyinmiş. İlki Lu'ya tüm varlığını aydınlatan bir gülümsemeyle yukarıdan aşağıya bakarken, Lu inleyerek omuzlarını onun yanından geçiriyor.

Bize şöyle bir baktı. "Ve yarın gece İskoçya'ya dönmeden önce biraz kız kıza vakit geçireceğiz. Bu pisliklerden uzakta."

Bunu kesinlikle duysun diye söyledi.

"Bana aşk gibi geliyor," diye mırıldanıyor Base ve ona dirsek atıyor. yan.

Uber'deyken telefonumun titrediğini hissediyorum ama görmezden

geliyorum. İçinde

Bar, avucumda yanıyor ve Kade'den geldiğine emin olduğum mesajları okumak için kaşınıyorum, ama kaçınıyorum.

Mekan küçük, çok kalabalık değil ve kokmuyor. Ama etrafa iyice bakamadan bakışlarım barda oturan uzun boylu, kaslı, boynunda bir dövme olan, siyah saçları her zamanki gibi dağınık bir adama takılıyor. Kade bize dönüyor, arkadaşları ona doğru yönelirken bira şişesini havaya kaldırıyor.

Başka tarafa bakıyorum ve çocukların seçtiği bilardo masasından en uzaktaki sandalyeyi buluyorum ve Tylar bize içki sipariş ediyor. Telefonum tekrar titriyor, gözlerim

ekranına dokunurken Kade'e doğru titriyor. Başka bir bildirim geliyor.

İnleyerek teslim oldum ve kontrol ettim.

***Kade**: Sen neden bahsediyorsun?*

***Kade**: Benim kız arkadaşım yok. Bunun için ne zaman vaktim olur ki? Başkasıyla birlikteyken seni becereceğimi mi sanıyorsun?*

***Kade**: Gerçi kıskançlık sana çok yakışıyor.*

Gözlerimi ekrana dikiyorum. Nefesimin altında bir *şeyler* mırıldanarak, arkadaşlarım görmeden hızlıca cevap yazıyorum.

Ukalalık sende çirkin duruyor. Ben de kıskanç değilim. Ve yalan söyleme. Dez, onlarla buluşmak için kız arkadaşının evinden ayrılacağını söyledi. Gerçekten umurumda değil, ama bir daha yanıma gelme.

Kafamı kaldırıp baktığımda, başparmaklarının hızla telefonuyla uğraştığını, kaşlarının öfkeyle çatıldığını görüyorum ve elimde olmadan biraz rahatladığımı hissediyorum, çünkü bir şekilde,
Ona inanıyorum. Dudağını çiğnemesini izliyorum, hala bana cevap yazıyor. Ne zaman
bildirim geliyor, bana bakıyor ve omurgamda hain bir sıcaklık hissedene kadar birbirimizin bakışlarını tutuyoruz.

***Kade**: Benim lanet bir kız arkadaşım yok. Onlara yalan söylemek zorunda kaldım. Bu oyunu bitirdiğimde, ben çıkarken tuvalete git. Konuşmak daha kolay.*

***Ben**: Şimdi konuşmak mı istiyorsun? Hayır, teşekkürler.*

"Telefonuna kaşlarını çatarak bakmanı kim sağladı?" Ty soruyor ve ben de hemen ekranımı kapatıyorum.

"Hiç kimse," diye cevap veriyorum ve gözleri çocuklara kayıyor.

"Bu benim içkim mi?" Kırmızı kokteyli gösteriyorum ve o başını sallayınca kocaman bir yudum alıyorum. "Lütfen bana bütün gece burada kalmayacağımızı söyle."

Ty ve Lu aynı anda tam tersini söylerler. Luciella homurdanıyor ve yüzünü ellerinin arasına alıyor.

Daha sonra eve döndüğümüzde ne yapacağımızı konuşuyoruz, çünkü Lu Base'den uzaklaşmak ve yolculuğu kısa kesmek konusunda çaresiz. Sohbet saatlerce sürüyor ve Tylar ile Dez barda defalarca durup kendi aralarında gülümsüyorlar. Lu birkaç kez onları izledi ama ben ona durmasını söyledikten sonra omuz silkip Base'in ona aldığı içkiyi içti.

Fazla içki içmez, o yüzden yakında eve döneceğini tahmin ediyorum. Ya Aria onu alacak, ya ben götüreceğim, ya da Base geçen sefer yaptığı gibi Uber'le otele dönecek. Hatta onu yatağına yatırdı ve uyuyana kadar yanında oturdu.

Bir içki daha içtim ve Ty ile Dez ortalıkta görünmüyordu. Kade ve Base'in oynadığı masanın karşısındaki bilardo masasına otururken Lu'ya bir şişe su verdim.

Onu görmezden gelmeye çalışıyorum. Ama zorlanıyorum, özellikle de içkimi küçük masaya koymak için yanından geçerken parmakları omurgamda iz bıraktığında.

Luciella, kardeşinin en yakın arkadaşını, taşaklarından birini tencere gibi kullanırken yuhalıyor. "Çok kötüsün Sebastian."

Kıkırdıyor, birasından bir yudum alıyor ve kalçasını masaya yaslıyor. "Seni sikimle masaya yapıştırdığımda adımı haykıracak mısın?"

Kade neredeyse içkisinden boğulacaktı. "Hadi ama dostum."

"Ben tuvalete gidiyorum," diye anons ediyorum ve masadan atlıyorum.

Burası neredeyse bomboş, bu yüzden küçük koridordan dar geçide doğru ilerlerken arkamdan gelen ayak seslerini duyabiliyorum.
Üç kapı.

"Stacey."

Tenim uğulduyor. Durup derin bir nefes alıyorum. "Ne?"

Dirseğimi çekti. "Benim bir kız arkadaşım yok."

"Mesajınızı gördüm - farkındayım."

Mavi gözleri beni izliyor ve bir şey söylemek istediğini anlayabiliyorum. Belki de bunun bir hata olduğunu söylemek için.

Çünkü öyleydi.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Konuşmak istediğini söylemiştin. Konuş o zaman."

Arkamızda yaşlı bir adam beliriyor ve yolundan çekiliyoruz - sonra başka biri dışarı çıkınca küfrediyor ve bakım odasının kapısını açıp beni içeri çekiyor.

Kapı kapandığında, Dez içinden çıkarken Tylar'dan gelen ciyaklamayı duyuyoruz - ikisi de tamamen çıplak ve havada seks kokusu var.

Gözlerimi kapatıp arkamı dönüyorum. "Özür dilerim!"

Kade mırıldanıyor, "Lanet olsun. Aletini kaldır."

"Siz neden buradasınız?" Ty soruyor ve arkamı döndüğümde neyse ki saklandıklarını görüyorum. Göğüslerini Dez'in üstüyle örtüyor. "Bizi mi arıyordunuz?"

Kade, "Stacey ile konuşmak istiyordum," diyor. "Siktirip gidebilir misin?"

"Buraya ilk biz geldik, pislik!" Dez pantolonunun fermuarını çeker ve Tylar kendini düzeltirken onun önünde durur. "Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz? Yine etrafta mı dolaşıyorsunuz?"

Tylar bu sözler karşısında irkilmedi bile. Ve ona baktığımda, bana sıkı bir gülümseme veriyor. Tabii ki biliyordu. *Mükemmel*.

Onlar ayrılırken yanağımı öpüyor ve Dez - çok iğrenç bir şekilde - prezervatifini çöp dolu bir kutuya atıyor.

Kapı kapanıyor ve sadece ikimiz kalıyoruz. Güç ateşleniyor, ama herhangi bir ısının oluşmasına izin vermeyi ya da birbirimize bu kadar yakından ne kadar iyi uyduğumuzu düşünmeyi reddediyorum - ne kadar bağımlılık yaptığını.

"O olaydan hemen sonra ortadan kaybolmak istememiştim," diyor, elleri cebinde bana doğru bir adım atarak. "Saygısız olduğumu düşündüğünü biliyorum ama ertesi gün sana yaklaşmak niyetindeydim."

"Peki bana yaklaşsaydın ne derdin? Hızlı sikiş için teşekkürler mi, yılan? Birini öldürürken seni becerdiğim için üzgünüm mü?"

"Bunun için özür dilememi ister misin?"

Yutkunuyorum. "Hayır. Sadece beni yalnız bırakmanı istiyorum." "İstiyor musun?" Bir adım daha. "Katil olduğum için mi?" "Çünkü sen bana katlanamayan eski sevgilimsin."

Kade başını eğiyor - bir adım daha. "Ya iyi niyetliysem? Ya seninle yatmak istemediğimi ama arkadaşın olmak istediğimi söylersem?"

"Seninle asla arkadaş olamam," diyorum, Kade alanımı işgal ederken hareket edemiyorum. Kaslı formu benimkinin üzerinde yükseliyor ve ona dik dik bakmak için boynumu zorluyorum. "Senin için bir sürtükten başka bir şey değilim, unuttun mu?"

Gözleri karanlık ruhumu yakıyor. "Ve ben de senin için bir pislikten başka bir şey değilim. Bizi bir araya getiren şey birbirimizden nefret etmemiz olmalı."

"Seni çekici bulmuyorum," diye yalan söylüyorum.

Elini kaldırıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına ittiğinde, başparmağı yanağımı okşadığında uzaklaşmıyorum. "Beni kendine çekiyorsun, Çilli. Ve bu beni çileden çıkarıyor. Başka birinin içinde olabilirdim ama tek görebildiğim sensin."

Kaşlarım çatıldı. "Orada samimi olmaya mı çalışıyordun bilmiyorum ama bu seni tam bir hıyar gibi gösterdi."

"Ben samimi bir adam değilim. Belki gençken, üzerinde yürüdüğün toprağa taparken, ama şimdi? Kıyafetlerini yırtıp atmak ve dişlerimi tenine geçirmek istiyorum."

Daha da yaklaştığında nefesim kesiliyor.

"Sen sikimin üzerinde otururken seni aşağılamak istiyorum. Döllerimin her damlasını yutarken seni övmek. Teninin her santimini damgalamak istiyorum
ve başka bir erkeğe bakamayacağından emin olacağım."

Alnını benimkine yaklaştırırken nefesimi ciğerlerimde tutarak içime çekiyorum.

"Seni istiyorum ama sana sahip olamam," diyor. "Benden çok daha iyisini hak ediyorsun. Yapmak zorunda kaldığım şeylerin yarısını bilseydin, şu anda benimle bu dar alanda olmazdın."

"Ne yaptın sen?"

Kade iç geçiriyor, hafifçe geri çekiliyor. "Çalıştığım şirketin pençeleri üzerimde - bilmeniz gereken tek şey bu."

"Onlar için ne yapman gerekiyor?"

"*Mani pārdod seksam un nāvei, lai aizsargātu visus, kurus mīlu*."

Kade bana daha fazla eğiliyor, diğer elini kulağımın arkasına bir tutam saç daha sıkıştırmak için aramızda kaldırıyor. Başımı eğiyorum, konuştuğu dil her neyse kafam tamamen karışıyor.

Dudaklarını yalıyor. "*Tajā skaitā jūs, vasaras raibumi*." "Yine farklı bir dilde konuşuyorsun..."

"Letonca, altı aylığına oraya gönderildiğimden beri. Dört dil biliyorum. Çok iyi değil ama üzerinde çalışıyorum. Bu işle birlikte geliyor."

Başımı eğiyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

Yarı gülümsüyor, benden uzaklaşıyor, nefes alabileceğim kadar yer kalana kadar elleri beni bırakıyor. Kapıyı açtı ve durakladı. "Umarım asla öğrenmezsin."

OceanofPDF.com

29

KADE

FLASHBACK 6

Hayır. Luciella'nın beni Amerika'da bir gece kulübüne gelmeye ikna etmiş olması beni aşıyor.

Ben biyosentez hakkında konuşmak için buradayım.

Burada teknik olarak reşit değilim ama Base geçen yıl bize sahte kimlik aldı ve bir şekilde işe yaradı.

Üç bira içtim ve o hala kızla konuşuyor.

"Oh! Bu benim kardeşim." Beni ona doğru itti. "Kade, bu Annika."

Biramı ona uzattım. "Merhaba." Sonra yan tarafa dönüp Bar.

Sarışın gülümseyip yürümeye başlarken Luciella dirseğiyle beni dürtüyor uzakta. "Konuş onunla, seni aptal!"

Kıkırdıyorum. "Kız kardeşimin bana ekürilik yapmasına izin vermem mümkün değil."

Barmenden bir bardak daha kola istemeden önce "Sinir bozucusun," diye cevap veriyor. "Üs bir saat uzaklıkta. Jetiyle geldi.

büyükbabası ve iki muhafızıyla bir toplantı için. Bizi görmeye geleceğini söyledi."

"Bu yüzden mi buraya gelmek istediniz ve saçınız için çaba sarf ettiniz?"

"Her zaman çaba gösteririm!"

Bir kahkaha attım. "İnkârın çok açık. Ben sigara içmeye gidiyorum. Benimle gel."

"Hayır," diye yanıtlıyor Annika'ya dönerek. "Ben burada kalacağım." "Hiçbir yere gitme," diye uyarıyorum.

Dışarı çıkar çıkmaz soğuk beni vuruyor ve bir sigara yakıyorum. Sigara. Müzik çalıyor ve içimde tuhaf bir his var, Luciella'ya mesaj atıp dışarı gelmesini ve yanımda durmasını söylüyorum.

Luciella: Zorba olmayı bırak. Ben iyiyim.

Ben: Eğer biri seni kaçırırsa, seni aramaya gelmeyeceğim.

Luciella: Eğer biri beni kaçırırsa bu bir lütuf olur.

Sen.

Gözlerim Tylar'dan gelen bir mesaja takılıyor. Ona sahip olduğumu hatırlamıyorum

Numara.

Tylar Spence: Ben Stacey. Konuşmak için müsait misin?

Daha düşünemeden arama tuşuna bastım. Telefonda hiç konuşmamıştık, bu yüzden garip olduğunu düşünüyorum. Bu kötü bir arama da olabilir, çünkü ondan haber almadım.

İlk zil sesinde cevap veriyor. "Selam."

Gözlerimi kapatıyorum ve başımın arkasını arkamdaki duvara yaslıyorum. "Lanet olsun. Sesini duymak güzel."

"Öyle mi?"

"Evet. Neden Tylar'ın telefonunu kullanıyorsun?"

"Stüdyoda bırakmış. Benimki bozuk. Ekranı kırdım ve tamir edilmesini bekliyorum."

"Beni bilerek yamaladığını düşünmüştüm."

Kıkırdıyor. "Ben de sana yama yapmayı düşünüyordum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi?"

"Evet. Gitmeden önce beni bir randevuya götürmen gerekiyordu."

"Bunu telafi edeceğim," diye sırıtarak cevap veriyorum. "Bana senin gün."

"Yavaş oldu," diye başlıyor. "Hayır. Geceni bilmek istiyorum. Luciella grup sohbetimizde güzel bir kızla konuştuğunu söyledi ve

İkinizin kimyasının uyuştuğunu düşündü. İkinizi tanıştıracağını söyledi."

Sırıtıyorum. "Çillerim kıskandı mı?"

"Açıkçası istediğinizi yapabilirsiniz. Ayrıcalık hakkında konuşmadık. İyi miydi? Oh Tanrım. Sakın söyleme. Bu başka insanlarla görüştüğümüz anlamına mı geliyor? Başka insanlarla görüşmek istiyor musun? İstiyorsan sorun değil." Sustu. "Kendimi utandırıyorum. İstediğin zaman telefonu kapatıp beni bu ızdıraptan kurtarabilirsin."

Gülüyorum. "Hiç de öyle değildi. Barda onunla konuşmaya devam etti ve onunla flört etmemi istedi. Ben de tabii ki hayır dedim. Ve asla telefonu yüzüne kapatmam."

"Ben olsam telefonu yüzüme kapatırdım," diye mırıldandı. "Sorularıma cevap vermedin ama cevap vermek zorunda da hissetme kendini. Sadece nerede durduğumu bilmek istiyorum."

"Anlamı?"

"Başka insanlarla görüşüyor muyuz? Erkek arkadaş ve kız arkadaştan bahsetmiyorum. Yani sıradan mıyız, değil miyiz?"

Yüzünü buruşturduğunu söyleyebilirim.

"Yine yapıyorum. Özür dilerim. Sadece altı hafta olduğunu biliyorum. Şimdi susacağım."

"Bu işte yeniyim, o yüzden nasıl işlediğine dair hiçbir fikrim yok. Eğer görmek istiyorsan
diğer insanlar, o zaman devam et." Kelimelerin tadı zehir gibi. "Cesetlerinin Clyde Nehri'nde bulunmayacağına dair söz veremem."

Sessizlik ve sonra: "Bu çok tatlıydı."

Derin nefes alıp duman üflüyorum. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, başka kimseyle ilgilenmiyorum."

"Tamam," diye sessizce yanıtlıyor. "Bu iyi."

"Ve seni gördüğümde, sana tekrar dokunacağım. Bil diye söylüyorum."

"Bu hoşuma gider. Sadece sana dokunmama izin verirsen."

Sikim onun sözlerine seğirerek karşılık veriyor.

"Lu az önce grup sohbetimizde seni bulamadığını söyledi."

Seğirme aynı hızla kayboldu.

"Kahretsin," diye cevap verdim. "Telefonunu tamir ettiğinde konuşuruz." "Evet."

Görüşmemizi bitirmek istemiyorum ama "Yakında görüşürüz, Çilli" diyorum. "Yakında görüşürüz."

Telefon görüşmesi bitiyor ve ben çok daha iyi bir ruh halindeyim. O kadar iyiyim ki Base nihayet ortaya çıktığında sarhoş oluyorum ve sabahın altısında pes edene kadar onunla ve kız kardeşimle kulüpte bir tür elektronik dans müziği eşliğinde dans ediyorum.

Onu malikânenin benim tarafımdaki koridorunda yürürken görür görmez, saatlerdir süren yolculuktan sonra bozulan ruh halim yok oluyor. Merdivenlerin dibine geldiğimde gözleri benimkileri buluyor ve Stacey bir filmden fırlamış gibi koşmaya başlıyor. Uzun saçları arkasına dökülüyor, bornozunun düğmeleri açılarak Grinch pijamaları ortaya çıkıyor ve kollarıma atladığında onu kalçasından yakalayıp kendime doğru kaldırıyorum.

"Bu çok dramatik ama seni özledim. Seni gerçekten özledim."

Gülümsüyorum. "Ben de seni özledim," diye cevap veriyorum, bornozu vücudundan sarkarken çıplak omzunu öpüyorum. Bir adım atıyorum. "Benimle mutfağa gel."

Başını sallıyor, arkasına yaslanıyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Öp beni. Sonra beni odana götür."

Dudaklarım dudaklarına değdiğinde Stacey'nin tadı meyvemsi ve biraz da naneli. Yumuşak ağzı benimkiyle birlikte hareket ederken bacakları belime dolanıyor ve kalçasını kavrayışım kıçına doğru ilerliyor.

Onu merdivenlerden odama taşırken bir şekilde öpmeye devam etmeyi başarıyorum, bizi yatağa indirirken de öpüşmeyi kesmiyorum. Birbirimizi yutarken ağızlarımız eğik, başlarımız eğik - eller saçlarda, dudaklar dişlerin arasında, isimler birbirimizi ne kadar özlediğimizle ağzımızdan dökülüyor Diğer.

"Başka insanları görebileceğini söylediğimde ciddiydim," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Ama görmemeni tercih ederim."

Dizimle bacaklarını ayırıyorum ve kalçalarının arasına yerleşiyorum.

"Neden?" Ona doğru bastırdığımda nefesi kesiliyor.

"Senden hoşlanıyorum," diye itiraf ediyor. "Bu çok mu erken? Özür dilerim." "Özür dilemeyi bırak."

"Ama bunu söylemek için çok mu erken? Zaman çizelgeleri hakkında bilgim yok."

Onu bir, iki, üç kez öptüm. "Kendi zaman çizelgemizi kendimiz yaparız. Eğer belli bir şekilde hissediyorsan, o zaman belli bir şekilde hissediyorsundur. Eğer yardımı olacaksa, ben de senden hoşlanıyorum."

Gülümsüyor, o kadar sert gülümsüyor ki ona ölesiye sarılabileceğimi düşünüyorum. "Kelebeklerim uçuşuyor."

"Ben de öyle."

Stacey elini üstümün eteklerine doğru indiriyor ve yukarı çekiyor. Arkama yaslanıyorum, başımın arkasına uzanıp onu çıkarıyorum ve odanın diğer ucuna fırlatıyorum. Sürüklüyor

Elini göğsümde gezdiriyor, ki Ewan'la çalıştığım için göğsüm artık iyice belirginleşmeye başladı. Şortumun bel bandında durdu.

Yeşil gözleri ruhuma bakıyor, onun için parçalayacağım ruhuma. "Gergin oluyorum."

"Ben de öyle," diye cevap veriyorum, parmakları bel bandına doğru eğilip çıkarmak yerine kumaşla oynarken kalbim hızlanıyor. "Sen

Şimdi gergin misin?"

"Evet. Ama ben istiyorum ki..." Şortumu çekiştiriyor. "Sana dokunmak istiyorum." Hay sikeyim.

Kendi elimi sayamayacağım kadar çok kez sikimin etrafına sardım, ama onunkinin etrafımda olması düşüncesi uçmak gibi bir şey. Sanırım öyle. Base ve Dez'le esrar içmek dışında hiç uyuşturucu kullanmadım.

"Yanımda, yan yat."

Sırt üstü yatıyorum ve onun gerçekten gergin olduğunu anlayabiliyorum. Ona şortumu çıkarmasını söylemek yerine, onu kendime çekiyorum ve ağzını, burnunu, alnını, öpebildiğim her yerini öpüyorum.

"Gergin olmamıza gerek yok," diyorum hem ona hem de kendime. "Birbirimizden hoşlanıyoruz ve insanlar birbirlerinden hoşlandıklarında böyle yaparlar."

"Sana bir şey söyleyebilir

miyim?" Kahretsin. "Tabii ki."

Başını sallıyor. "Sana karşı ne hissettiğimi söylemek istiyorum ama söyleyemiyorum." Sonra Stacey başını göğsüme doğru eğiyor. "Tanrım, gerçekten utanç verici biriyim."

Ellerimizi birleştiriyorum. "Söyle bana. Seni temin ederim ki bu his ya karşılıklı olacak ya da benim tarafım daha yüksek bir seviyede olacak."

"Bir şarkı dinledim ve o anda aklıma sen geldin." Yanakları kızardı. "Şimdi bana durmamı söyleyebilirsin."

"Hangi şarkı?"

Serbest eliyle yüzünü kapatıyor. "Flower Face'den 'Spiracle'.

Şarkı sözleri. Çok güçlü ve güzeldi ve... nasıl hissettiğimi açıklıyordu.

senin hakkında." Yataktan kalkmaya çalışıyor. "Artık dünyadan saklanacağım."

"Bu kadar utanmayı bırak," diyorum gülerek ve onu tekrar yanıma çekiyorum. "Sonra dinlerim."

"Benimle olan ilişkini bitirmek istersen bunu anlayışla karşılarım." "Kapa çeneni."

Bana bakıyor. "Kaba."

"Bana kendin hakkında üç şey söyle."

Başını eğiyor ve tam beş saniye boyunca hiçbir şey söylemiyor. "Dans etmeyi severim."

"Belli ki."

"Sandviçler."

"Tavuk," dedim. "Onları hep yiyorsun." Stacey sırıtıyor. "Köpekleri severim."

"Ne tür?"

Omuz silkiyor. "Büyük olanlar. Küçüklerin üzerinde durmaktan hep korkarım. Köpekleri sever misin?"

"Evet. İki Doberman istiyorum." "Dobermenn."

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Dobermenn... çoğul."

"Ciddi misin değil misin bilmiyorum."

Gülümseyerek iç geçiriyor. "Bunu bir düşün!"

Kesinlikle yapmayacağım.

"İki tane var. Yani - Kade!" Pijamasının düğmelerini açmaya başladığımda sustu.

Parmaklarım çıplak teninde gezinirken titriyor. Ağzımı boynuna götürüyorum. "Artık konuşmayı bırakıp bana nasıl hissettiğini gösterecek *misin?"*

Dramatik bir şekilde başını sallayıp beni öptüğünde, yorganı üzerimize çekiyorum ve saçlarımı çekiştirip nefessiz kalana kadar onu yutuyorum.

"Şortumu çıkar," diye emrediyorum boğazına karşı, ellerim vücudunu keşfederken düzensiz nabzını emiyorum. Göğüslerini avuçluyorum, meme uçlarını parmaklarımın arasında yuvarlıyorum ve sonunda şortumun kısıtlamasının ortadan kalktığını hissediyorum.

Dişlerimi tenine batırıyorum ve yumuşak inlemeleriyle daha da sertleşiyorum, kalınlaşıyorum. Tekrar sırtüstü yatıyorum, elini tutup aletime yaklaştırırken temasımızı kesmiyorum.

Ağzına ulaşana kadar boğazına, çenesine öpücükler konduruyorum. "Bana nasıl bir şey olduğunu göster, Freckles. Beni elinle becermenin nasıl bir his olduğunu göster bana."

Yavaşça, tehlikeli bir şekilde yavaşça, Stacey dilini ayrılmış dudaklarımın arasından geçiriyor, aynı anda eli sikimin üzerinde hareket ediyor.

Beni avuçlarken ağzına doğru tıslıyorum, parmaklarını sıcak tenimde nazikçe aşağı yukarı gezdiriyor, parmaklarının her hareketinde zonklayan ve seğiren katı uzunluk. Duygular başıma hücum ediyor ve ben itmemeye çalışıyorum.

Parmaklarını etrafımda dolaştırırken gözlerim kapanıyor. Kalbim yeniden atmaya başlıyor, o başparmağını yukarı doğru kaydırıp tıkanmış kafamdaki prekum damlasını silerken omurgamın dibinde alçak bir vızıltı.

Ağzımı kendine çekerken beni inceliyor. Belki de dikkatini dağıtmak için, çünkü memelerini avuçlayıp sıkarken kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyorum.

"Sakin ol," diye fısıldıyorum. "Sorun yok. Bu biziz."

"Kulağa hoş geliyor," diye cevap veriyor sessizce. "Bu doğru mu?" diye soruyor elini uzunluğumda aşağı yukarı hareket ettirmeye başlarken. "Yoksa çok mu sıkı?"

Sikimi avucunun içinde eziyor gibi. "Biraz gevşet."

Stacey yapıyor ve uca ulaştığında bileğini büküp ağzını benimkine yapıştırırken gözlerim doluyor.

O devam ettikçe taşaklarım sıkılaşıyor, vücudumdaki tüm kan bacaklarımın arasına hücum ediyor. Karıncalanmalar kasıklarımdan omurgama doğru ilerlemeye başladığında inliyorum.

"Daha hızlı git," diyorum ona, bunu yaptığında dişlerim sıkılıyor. Kıçını kavramak için altına uzanıyorum, kalçalarımı kaldırarak beni kavradığı yerden sikmeye başlıyorum.

Sikini. Boştaki elim çenesini kavrıyor, boğazını öpebilmem için başını yana yatırıyor.

Köprücük kemiğinin üstündeki deriyi emerken bileğini döndürerek ve inleyerek tabandan uca doğru daha hızlı pompalıyor. Kaslarım kasılıyor ve şimdiden çok yaklaşmış durumdayım.

Boğazını sıkıyorum, nefes nefese kalıyorum, görüşüm bulanıklaşıyor ve taşaklarımdaki çekimi hissettiğimde, artan basınçtan dolayı inliyorum ve "Yavaş ol. Siktir, yavaş ol."

Tam dişlerini alt dudağıma geçirdiğinde yükselen yüksekliğin peşine düşüyorum ve her şey bir anda içime çöküyor. Başımın arkası yastığa gömülüyor. Daha yavaş, ama yine de sıkı, Stacey okşamaya devam ediyor, ancak serbest bırakılmamı izlemek için geri çekiliyor. Kalbim çarpıyor, gözlerim kapanıyor ve

Kaslarım uyluklarıma yapışıyor; iki elimi yumruk yapıp küfürler ve onun adını sayıklıyorum, nefesim tamamen kesiliyor.

Sanırım şimdiye kadar yaşadığım en sert orgazmda sperm dizileri göğsüme çarpıyor. Kalbim hızla atıyor, zihnim kararırken ciğerlerim hava almak için çırpınıyor. Tatmin olmuş ve rahatlamış bir şekilde onun boştaki elini buluyorum ve ben gerçekliğe geri dönerken onu tutuyorum.

Gözlerimi düzgünce açtığımda, sikimi bırakırken bana sırıtıyor. "Bu kesinlikle tekrar yapmamız gereken başka bir şey."

Kıkırdıyorum, buklelerini yüzünden çekip kulağının arkasına sıkıştırıyorum. "Sadece senden hoşlandığım için."

Stacey daha geniş sırıtarak yanağımı öpüyor. "Ben de senden hoşlanıyorum. Şimdi havlularınız nerede? Benim elimde döl var, senin her yerinde var."

Banyoma gitti ve bana bir tane fırlattı. "Lu'nun odasına dönmem gerek. Sonra görüşür müyüz?"

Kendimi silerken başımı eğiyorum. "Az önce beni kullandın mı?"

"Evet. Randevumuzu ayarla, göt herif." Sonra bornozunu giyiyor ve odadan kaybolmadan önce dudaklarımı öpmek için yatağa tırmanıyor.

Yüzümde aptalca bir gülümsemeyle kapalı kapıya uzun süre bakıyorum, sonra kulaklığımı alıp bahsettiği şarkıyı dinliyorum.

Görünüşe göre aynı seviyedeyiz.

İş biter bitmez, onu yakalayıp yatağıma sürüklememi engelleyen tek şey, onu götürebileceğim yerler arıyor olmam.
Onu fark edilmeyeceğimiz bir yere götürmeliyiz. Kız kardeşimin bilmesini istememesi ve insanların beni sürekli bir kamera ve sahte bir hikaye ile takip etmeleri arasında, onu buralarda dışarı çıkaramıyorum.

Mükemmel bir şey buluyorum ve ertesi gün babama söylediğimde her şeyin parasını ödüyor. Paraya ya da banka hesabına nasıl erişebildiğini bilmiyorum ama bir sürü bağlantısı var. Bana oynamam için fazladan para gönderiyor ve iyi bir hafta sonu geçirmemi söylüyor.

Daha sonra bana mesaj atıp telefonunun tamir edildiğini söylediğinde, havuz evinde buluşuyoruz, orada öpüşüyoruz, sonra dokunuyoruz, sonra biraz daha öpüşüyoruz, dışarı çıkmadan ve akşam yemeği sırasında birbirimize bakmamaya çalışmadan önce.

Ertesi gün onu boş odaya götürdüm ve
Yine parmaklarımla çözülüyor. Bu en sevdiğim şeylerden biri olmaya başladı, orgazmın onu parçalamasını izlemek, o sırılsıklam gözlerini görmek
Bana geri dönmeden önce coşku içinde yüzüyor - bu ve elinin horozumun etrafına sarılması.

Ertesi gün, mutfakta yanından geçerken kıçına bir tokat attım ve gelecek hafta sonu planlarını iptal etmesini söyledim. Daha sonra boş olduğunu söylemek için bana mesaj attı ve nereye gideceğimizi bilmek istedi, ama bunun bir sürpriz olduğunu söyledim.

Çilli'yi şimdiye kadarki en iyi ilk buluşmaya götüreceğim.

OceanofPDF.com

30

STACEY

Resepsiyona girip saati tekrar kontrol ettim ve sabırla aranmayı bekledim. Kade'in davranışları, uyuşturucu aldığına dair işaretler ve söylediği sözlerle ilgili notlarımı içeren defteri tutuyorum. Her şeyi babasına iletmek için hazırladım ve umarım o ne yapacağını bilir.

Sadece yardım etmek istiyorum.

"Tobias Mitchell için ziyaretçi."

Ayağa kalkıyorum ve koridorda yavaşça yürüyorum, tıkırtılı topuklu ayakkabılar giyen bir kadını takip ediyorum. Nefesimi tuttuğum için göğsüm ağrıyor.

Bana küçük bir oda gösteriyor. Köşede tek kişilik bir yatak, ortada iki koltuklu bir masa, iki bardak su ve iki elma var.

Kade'in onunla yapay bir parkta buluşacaklarını söylediğini sanıyordum.

Masaya oturdum ve hayatımın en uzun dakikası boyunca defterle oynadım.

Kapı açıldığında sinirlerim neredeyse paramparça oluyor ve uzun boylu, kaslı varlık odadaki tüm enerjiyi ele geçiriyor. Ya oksijen

Tobias Mitchell tüm vahşiliğiyle gözlerini üzerime dikmişken ciğerlerimi emiyor ya da nefes alamıyorum.

Tek söylediği "Sen".

Yutkundum. Bu bir hataydı.

Ama bedenimi kontrol edemiyorum, ayağa kalkıp odadan kaçamıyorum, o bana doğru dikkatli adımlar atıp karşımdaki koltuğa çöktüğünde değil.

Boynundaki damar kalın ve lanet olsun ki Kade'inkiyle tıpatıp aynı görünüyor. Resimlerinden ve videolarından yakışıklı olduğunu biliyordum ama yakından? Böyle bir şeyi düşünürken bile yasak bölgede dolaşıyormuşum gibi hissediyorum.

onun hakkındaki düşünceler.

"Ne istiyorsun lan?" diye tersliyor ve onu seksi bulma fikri yok oluyor. "Aria nerede?"

"Kim olduğumu biliyor musun?"

"Resimleri gördüm," diye hırlıyor. "Neden buradasın?" "Seninle Kade hakkında konuşmam gerek."

Ellerim titreyerek defteri yere bıraktığımda sessizce beni izliyor.

"Beni görmeye gelecek kadar yüzsüzsün."

Beni boğmakla tehdit eden büyük yumruyu yutuyorum. "Sadece ona yardım etmek istiyorum."

"Yardım mı? Onu mahvederek yeterince yardım etmediğinizi mi düşünüyorsunuz?"

"Onu ben mahvetmedim," diye çıkışıyorum ve kelimelerin geliş şeklinden anında pişmanlık duyuyorum

Dışarı.

Tobias sandalyesinde arkasına yaslanır. "Her ne kadar duymasını sağlamaya çalışsam da

Oğlum, mükemmel kız arkadaşının onu aldattığını söylediğinden beri eskisi gibi değil. Yıkıcı biri oldu. Bu yönden bana benziyor."

"Ama o senin gibi değil," diyorum, bunu en samimi şekilde ifade ederek. "Onun duyguları-"

"Duyguları öğrenilmiş ve kontrol altında," diye araya giriyor Tobias. "Ama seninle ilk çıkmaya başladığında? Sürekli benimle telefonda konuşuyor ya da Aria'yla oturup neyin yanlış olduğunu anlamaya çalışıyordu. Ona anlamsız gelen bir şeyi neden hissettiğini bilmek istiyordu.

Oğlum dürtülerini ve dürtüselliğini bastırmak, annesine yaptığım gibi seni de mahvetmediğinden emin olmak için ilaç tedavisi istedi. Ama hissettiği tek şeyin sevgi olduğunu çok az biliyordu."

Bir yumru yuttum. Kade'in ilişkimizin başında zorlandığını biliyordum. Tüm hisleri ve duyguları vahşi ve kişiseldi. Bana istismarcı, çıkarcı ve beni bir ilişkiye zorladığını düşünüp düşünmediğimi sordu. Onu rahatlatmak için elimden geleni yaptım çünkü bu ilişkide olmak istiyordum.

Kade o zamanlar bir melekti ama şimdi kesinlikle Tobias'ın bir tezahürü.

Ben sessiz kalınca Tobias devam ediyor. "Sana sahip olma düşüncesinin bir saplantı haline geldiğini hissetti. Bunu anlayabilirim. Ona bu konuda yardımcı olabilirim. Sanırım bizim hikâyemizden haberdarsın? Ben ve Aria?"

Tüm dünya onların hikayesini biliyor.

"Okuduğum makaleler pek çok şey söylüyor."

"Onu mahvettim çünkü kontrol bende değildi. Ona zor zamanlar yaşattım demek istemiyorum. Ona *cehennemi* yaşattım*,* ufaklık. İlaçlarımı almayı bıraktım,
Terapiye gitmeyi bıraktım çünkü normal bir erkek arkadaşının olmasının onun için iyi olacağını düşündüm. Çoğu bulanık ama beni terk ettiğinde neler hissettiğimi, alkol bağımlılığına sürüklenmesini ve işini kaybetme noktasına gelmesini izlerken neler hissettiğimi hatırlıyorum. Ona ilaç verdiğimi biliyor muydun?
İlaç tedavisi mi? O zamanlar ona yardım ettiğimi sanıyordum."

"İkizlere hamile kalması için onun doğum kontrol hapını kendi ilaçlarınla değiştirdiğini okudum."

Bana ters ters bakıyor. "Bu doğru değil. Onu hamile bırakmak gibi bir niyetim yoktu.
Neden genlerimi aktarmak isteyeyim ki?"

Bir kez omuz silktim. "Ve onu ve en iyi arkadaşı Gabriella McGhee'yi köpek kafeslerine kilitledin. Gabriella senin yüzünden öldü. Sonra sevgililerinden birinin boğazını onun gözü önünde kestin - kanı kızın her tarafına bulaştı."

"Karanlık bir zamandı," diye cevap veriyor, monoton ve dikkatli. "Çoğunu hatırlamıyorum. Yıllarca onun için daha iyi olmaya çalıştıktan sonra Aria beni affettiği için sadece şükredebilirim."

"Onu bıçakladığınız doğru mu?"

"Hayır. O ben değildim."

Gözleri seğiriyor ve bundan bahsettiğim için pişman oluyorum. Çenemi kapalı tutmayı öğrenmeliyim.

"Bunlar *asla* geri alamayacağım hatalardı. Bazı parçalarımın kontrolünü kaybettim. Ama dediğiniz gibi, oğlum ben değil; normal bir hayat sürmek için her türlü şansa sahip."

Pek emin değilim.

"Bizi duyan var mı?"

Dudaklarında bir gülümseme beliriyor. "Kamera yok. Mikrofon yok. Hiçbir şey yok. Sadece biz, ufaklık. Ama dikkatli ol - benim bir tipim var ve adı Aria. Kade senin daha yaşlı olanları tercih ettiğini söylemişti."

Gözlerimi deviriyorum. "İnsanları öldürürken ve uyuşturucu kullanırken normal bir hayat sürme şansı var mı?"

Tobias, oturduğu yerde donmuş, gözleri kararmış, dikkatle beni izliyor. Ellerini iki yana açmış, parmak uçlarını birbirine bastırmış. "Detaylandır."

"Onun iki kişiyi vurduğunu gördüm," diyorum kelimeleri zorlayarak. "Biri para içindi. Diğeri ise adam bana dokunduğu içindi." Başparmaklarım birbirine dolanıyor ve yutkunuyorum. Kade'e kötülük yapıyormuşum gibi hissediyorum ama bunu tek başına yapamaz. Yardıma ihtiyacı var ve Tobias'ın elinden geleni yapacağını biliyorum. "Uyuşturucu kullandığından eminim. Aşırı içiyor."

"Başka ne var?"

Duygusallaşmamak için dişlerimi sıkıyorum. Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yakıyor ve göğsüm çöküyor. Babasına başının belada olduğunu söylediğim için değil, Kade'in bu versiyonu gerçek olmadığı için. Bu durumda olmamızdan bile nefret ediyorum.

Benim tanıdığım Kade bırakın ateş etmeyi, silah tutmayı bile bilmezdi.

Ve şimdi psikopat babasıyla oturmuş, ona depoda olanları anlatırken ağlamamaya çalışıyorum. Sahip olduğu lakabı. Farklı dilleri konuşabilmesi. Para. Beyaz toz dolu bavul.

Ne zaman bir şey açıklasam, Tobias başını öne eğiyor ve parmak eklemleri beyazlaşıyor.

Bunu annesine söylemeliydim ama Aria'yı ne kadar sevse de annesi onu durduramayacak.

Babasının da yapabileceğinden pek emin değilim. Ama denemeye değer.

"Peki ya sen?" diye soruyor mümkün olduğunca çok şeyi gözden geçirmeyi bitirdiğimde. "Onu tekrar ne zaman önemsemeye başladın?"

Kaşlarımı çattım. "Kade'i önemsemekten asla vazgeçmedim."

Başını iki yana sallar. "Bu bir yalan. Orada oturup oğlumun ona yaptıklarınız yüzünden parçalanmasını izlemenin ne kadar korkunç bir his olduğunu biliyor musunuz? Kaç kez beni arayıp kendini boğma, intihar etme dürtüsü olduğunu söylemek zorunda kaldı?

Kendini köprüden atma durumu kötüye gidiyordu ve korkuyordu. Belki de

Gerçek sevginin, güvenin ve sadakatin nasıl işlediğini, bir insanın kalbinin sökülmesinin nasıl bir his olduğunu tam olarak anlıyorum ama sen oğlumun duygularının her birini kırarken hepsini gördüm. Ne cüretle burada benimle oturur ve onu önemsediğini iddia edersin?"

Konuşacak oluyorum ama gözlerini bana dikince çenemi kapatıyorum.

"Aria onu teknesinde aşırı dozdan ölmek üzereyken buldu. Ona yerini göndermeyi başaramasaydı muhtemelen ölmüş olacaktı."

Ne?

"Bilmiyordum," diyorum sessizce, Kade'in çılgınca telefonuna ulaşmaya çalıştığı, öksürürken ve titrerken vücudunun kapandığı canlı bir görüntü kafamda canlanıyor. Ayağa kalkıyorum. "Ben... Ben bilmiyordum."

"Bilmeyi hak etmiyordun."

Adım atmayı bıraktığımda bakışlarım ona yöneliyor. "Bilmeyi hak etmiyor muydum? Neden? *Görünüşe* göre aldattığım için mi?"

"*Evet*! Seninle tanışana kadar bazı duyguları anlamıyordu," diye bağırıyor ve sandalyesi devrilecek kadar hızlı bir şekilde ayağa kalkıyor. "Sen ona kesinlikle olumsuz olanları nasıl anlayacağını gösterdin. O kadar ki, bu yüzden *hayatına son* vermeye tamamen hazırdı."

"Oğlunuz bunu yaptığı için üzgünüm, gerçekten üzgünüm, ama oturup açıklamama izin verseydi, kendisine gönderilen on saniyelik videonun üç saatlik uyuşturucu ve rıza dışı faaliyetten yoğun bir şekilde düzenlendiğini bilirdi."

Sonunda kelimeleri söyleyebildiğim için kalbim duracak gibi oluyor. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor ve sesim titrerken onları siliyorum. "O ölmeden ve ikimiz de onu kaybetmeden önce bana yardım et."

Sessizce beni incelerken defteri ona doğru itiyorum - düşünüyor.

"Kade'in benden daha iyisini yapabileceğine inandığını biliyorum ve bu sorun değil. Ama ben
onu sevmekten *hiç* vazgeçmedim. Bir kere bile. Ama bu..." Not defterine dokunuyorum, bakışlarımız hala kilitli. "Bu daha önemli. Ona yardım edebilecek tanıdığım tek kişi sensin. Senin için daha fazlasını öğrenmeye çalışacağım ama lütfen patronunun kim olduğunu öğrenene kadar hiçbir şey yapma."

"Burada oturup hiçbir şey yapmamamı mı
bekliyorsun?" Dudağım titriyor. "Lütfen.
Temas halinde olacağım."

"Aria ve benim kullanabileceğiniz özel bir hattımız var; ona size numarayı vermesini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim."

Ve böylece yüzümü kolumla silip çantamı omzumdan yukarı çekiyorum.

Hâlâ beni izleyen Kade'in babası büyük avucunu defterin üzerine koyuyor. "Bu onu kırdı. Gördüğünü sandığı şey... onu kırdı."

Ayrılmadan önce, "Hepimiz bir şekilde kırıldık, Tobias. Ama tamir edilebiliriz de."

Elim kapı koluna gitti. Derin bir ses beni durduruyor.

"Stüdyonun merdivenlerinden düşmedin, değil mi?"

Bir anlığına kalbimin paramparça olduğunu hissediyorum. Soğukkanlılığım kayboluyor ve gözyaşlarına boğulmamaya çalışıyorum ve onu kucaklamak, başımı güçlü göğsüne gömmek için kendime çekiyorum. Lu her zaman babasının kucaklamalarının en iyisi olduğunu söylerdi.

Başımı salladım. "Hayır."

"Bebeği aldırdın mı?"

Gözlerim kapanıyor.

"Hayır."

"Oğlum gerçeği biliyor mu?"

Dişlerimi gıcırdatıyorum, ona dönerken çenemi acıyla sıkıyorum. "Bu her şeyi daha da kötüleştirirdi. Hazır olduğumda ona söylerim. Bu daha çok önemli."

"Saldırıya uğradın."

Başımı salladım.

"Kim?"

"Lütfen." Titriyorum. "Önce Kade'e odaklanmalıyız. Olan oldu."

Tobias ayağa kalkıyor ve önümde durmak için yürüyor. Elini omzuma koyduğunda irkilmiyorum.

"O benim torunumdu. Kimse benden bir şey alıp yanına bırakamaz. Kade'in icabına baktıktan sonra, bundan kim sorumluysa peşine düşeceğim. Sana söz veriyorum küçüğüm."

Zayıfça gülümsüyorum. "Onu aramanıza gerek yok - hemen benim çatımın altında yaşıyor."

OceanofPDF.com

31

STACEY

Üstümüzdeki ekranda eve dönüş uçuşumuz için *Check In* ekranı yanıp sönüyor.

Aria'nın bana Tobias'ın gizli telefonu için verdiği numara cebimde yanıyor - telefonum çalmaya başlıyor.

Çantamı kolumdan aşağı kaydırıyorum ve ekranda Kade'in adını görmek için çekiyorum. Önümüzdeki kalabalık bavullarının ağırlığı hakkında tartışırken, hiçbir şeyden haberi olmayan ve kendi kendine ıslık çalan kız kardeşine bakıyorum.

Cevap vermedim ama aramak isteyip istemediğini soran bir mesaj gönderdim. Sonra adı tekrar ekranımda beliriyor.

Üçüncü aramada, sonunda Tylar'a cevap vermem gerektiğini söyleyip bavulumu hattan çıkarıyorum. Sarhoş bir Kade ile konuşmaya çalışmanın bir anlamı yok.

kontrol ederken. Onunla konuşmam bittikten sonra sıraya gireceğim.

Cevap verir vermez, diğer kulağımı kapatarak sessizliğine kaşlarımı çatıyorum.

"Kade?"

"Ben... Ben çalışmak istemiyorum," diyor ve gerçekten sarhoş olduğunu anlayabiliyorum. "Konuş benimle, Freckles."

"Buradayım," diye cevap veriyorum, saçlarımı kulağımın arkasına götürerek. "Dez ve Base ile dışarıda olduğunu sanıyordum? Kulüpten ayrıldınız mı?"

"Çalışmak istemiyorum," diyor yine, ama sesinin tuhaflaştığını duyabiliyorum, sanki uyanık kalmaya çalışıyormuş gibi. "Çalışmak istemiyorum."

"Neredesin?"

Öksürüyor, sonra çakmağının sesini duyuyorum, bir ciğer dolusu duman çekip veriyor. "Uyandırdım mı seni?"

İç çektim. "Hayır. Neredesin?"

"Bir ara sokak." Ellerini birbirine vuruyor. "Kandan kurtulamıyorum. Avuçlarım kıpkırmızı oldu."

Gözlerim açıldı. "Kanaman mı var?"

Bir kez gülüyor - alçak sesle ve ölümcül. "Benim değil. Burası karanlık - hoşuma gidiyor."

"Dez ve Base nerede?" Hâlâ sabırsızlıkla bekleyen Tylar ve Lu'ya bakıyorum. Havaalanı o kadar gürültülü ki, onu daha iyi duyabilmek için hemen dışarı çıkmaya karar veriyorum. "Kade?"

"Kulüp. Gidip aptalca bir iş yapmam gerekiyordu."

Sırtımı girişin yanındaki duvara yaslıyorum, soğuk tenimi ısırıyor. "Beni neden aradın?"

"İstedim," diye yanıtlıyor, daha fazla duman soluyarak. "Sigarayı bırakmak için bir anlaşma yaptığımız zamanı hatırlıyor musun?"

"Öyle mi?" O zamandan beri sigaraya
dokunmadım. "Eskiden arkandan gizlice bir
tane içerdim."

Gülüyorum, yanaklarım ısınıyor. "Biliyordum. Sigaranı saklamakta hiç iyi değildin."

O zamanlar hakkında konuşuyoruz ve ayrıldıktan sonra kendini öldürmeye çalıştığını düşünmemeye çalışıyorum. On beş dakika geçiyor, belki daha da fazla, arkadaşlarından birinin onu yakında bulmasını ya da oteline bir Uber çağırmasını umuyorum. Bana Barry'nin geleceğini söylüyor, ama sonra Barry'nin ölmüş olabileceğini söylüyor ve nefesim kesiliyor.

"Şaka yapıyorum."

"Bu hiç komik değil, Kade. Kapım yakında kapanacak, bu yüzden telefondan çıkmam gerekecek."

"Sanırım son duyduğum sesin senin sesin olmasını
istedim..." Doğruldum. "Ne? Ne demek istiyorsun?"

"Almamam gereken bir şey aldım ve seni duymaya ihtiyacım vardı. daha önce..." diye mırıldanıyor. "Bekle, halüsinasyon görmüyorum, değil mi? Gerçekten benimle mi konuşuyorsun?"

"Ne aldın? Ne tür bir uyuşturucu?"

Bavulumun sapını yukarı çekip aceleyle havaalanına geri dönüyorum. Ancak panonun kapalı ve masanın boş olduğunu görünce olduğum yerde donup kalıyorum. Arkadaşlarım nerede?

Tylar'dan sinyali kaybedeceklerini ve acele etmelerini söyleyen bir mesaj aldım.

"Freckles, lütfen konuş benimle."

"Dez ve Base nerede?" Onuncu kez soruyorum. "Onlara ulaşmalısın. Kulübe geri dön."

Cevap vermiyor.

"Neredesin?" diye sordum. "Bana nerede olduğunu söyle."

"Ben zaten..." Derin nefes alır. "Zaten söyledim... ara sokaktayım."

"Bana yerini bildir, seni almaya geliyorum."

Kade inliyor ama bir bildirim geliyor ve gördüğüm ilk Uber'e koşuyorum. Yaşlı bir adam beni karşılıyor ve eşyalarımı bagaja yerleştiriyor. Ona ekranımı gösteriyorum, arama hala aktif. Veritabanına giriyor ve rota ortaya çıkıyor.

"Yorgunum."

"Uyanık kal."

Şoföre hızlanması için yalvarıyorum ve Kade aynı şeyi tekrarlıyor - sesimi duymak istediğini söylüyor. Gerçekten ben olduğuma inanmıyor ve birinin ona oyun oynadığını düşünüyor. Yolculuk ne kadar uzun sürerse, kafası daha da karışıyor. Onu hemen beklemeye alıyorum ama Lu ve Ty doğrudan sesli mesaja yönlendiriliyor, Base ve Dez de öyle.

"Hâlâ orada mısın? Eski sevgilim gibi konuşuyorsun. Adı Stacey."

Alnımı dizlerime bastırıyorum. "Ben Stacey*'im*."

"Hmm. Sen bilirsin."

Gözlerimi kapatıyorum. "İyi misin? Nasıl hissediyorsun?"

"Ellerimdeki kanı temizleyemiyorum ve biri önümde takla atıyor." Ofluyor. "Biraz ürkütücü. Hey! Siktir git, olur mu?"

"Sakin ol. Neredeyse geldim."

Başka bir ses daha var. Barry. "Ne yapıyorsun lan sen?" Kade esniyor. "Üşüyorum."

Barry telefonu alır. "Kimsiniz?"

Araba ara sokağa girer girmez telefonu kapattım. Şoför çantalarımı kaldırıma bırakıyor ve Barry'nin Kade'in başında dikildiğini görmek için aşağı koşuyorum.

telefon ışığı ona doğru parlıyor.

Sırtını duvara dayamış, parmaklarının arasında başka bir eklemle iki büyük kutunun arasında yere yığıldığını fark ettiğimde nefesim kesiliyor. Kör edici ışığa karşı gözlerini kapatıyor ve kendini korumak için kırmızı bir elini kaldırıyor.

"Siz ikiniz beni öldürmek için

mi buradasınız?" Barry iç çeker.

Bacaklarının arasına diz çöküyorum ve beni görebilmesi için kendi telefonumun ışığını yüzüme tutuyorum. "Benim. Gel hadi." Elimi uzatıyorum ve giysilerindeki kırmızı lekelere bakıp yüzüm kızarıyor. "Kolunu bana dola."

"Çok cüretkârsın ama olsun."

Elimi tutuyor ve tenindeki kıpkırmızı renge ya da mümkün olan her yöne bakan gözlerine bakmamaya çalışıyorum. Barry ve ben Kade'in kalkmasına yardım ediyoruz ve o sendeleyerek bir kolunu omuzlarıma, diğerini Barry'ninkine atıyor.

"Araba şurada," diyor Barry ve acele ediyoruz. Kade

yüzümü inceliyor. "Eski sevgilime benziyorsun."

"Biliyorum," diyorum Barry'ye bakarak. "Onu götürebileceğin bir otel var mı?

ne için?"

Barry bana evet derken Kade ağzından "Hayır," diye kaçırıyor ve benden uzaklaşıyor.

Yanına otur. "Çalışmak istemiyorum."

Arabanın kapısını açmaya çalışmasını engelledim. O kadar sikilmiş ki benimle mücadele edemiyor.

"Çalışmıyorum lan ben!"

"Değilsin," diye cevap veriyorum. "Lütfen sakin ol, Kade."

Barry'nin oteline vardığımızda hâlâ sırtını ovuyorum; koltukta öne doğru eğilmiş, başı bacaklarının arasında.

Onu içeri sokmayı başardık. Resepsiyon görevlisi, kafasını lobinin duvarına dayamış, çikolata çeşitleri hakkında konuşan bir adamın neden orada durduğunu sormuyor. Bana su ikram ediyor ve ihtiyacım olursa temizlik hizmeti olduğunu söylüyor.

Kade'i asansöre bindirmeye çalışmak çok zor. Onu bir hapishaneye koyduğumu düşünüyor. Bana kafese kapatılabilecek bir hayvan olmadığını söyledi. Ben ve Barry onu dört kez düştüğü merdivenlerden yukarı taşıdık. Son seferinde devrilirken kolumu tutmayı başardı.

Üstüne düştüğümde gülüyor ve bana sadece eski sevgilisine benzemekle kalmadığımı, aynı zamanda onun kadar sakar olduğumu söylüyor.

Barry buzdolabından su alırken Kade çoktan pantolonunun düğmelerini açmış ve bana ne kadar ödediğimi soruyor.

"Gidip bu pisliği temizlemem gerek. Birkaç günlüğüne gideceğim. Sen burada kal.
Bol su içtiğinden ve dinlendiğinden emin olun."

"Nereye gidiyorsun?"

Kade'e bakar. "Eğer bu işi çözemezsem, Kade büyük ihtimalle hayatının geri kalanını hapiste geçirecek. Bir sürü tanığın önünde bir siyasi lideri vurdu."

Barry çıkarken Kade'e bakıyorum - odanın içinde sallanıyor, *The Greatest Showman*'den "From Now On" şarkısını mırıldanıyor.

"İç şunu." Ona suyu uzattım. "Ve kendini hasta etmeye çalış." Yüzünü buruşturuyor. "Hasta mı? Hayır, teşekkürler."

Suyu içiyor ve şişeyi fırlatıyor, ardından benimle geri dönüşüm hakkında konuşmaya devam ediyor.

Kade daha sonra yatağa uzanır ve gözlerini çatıya diker. "Seks yapmışız gibi davranabilir misin?"

Kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Sadece... ona yaptığımızı söyle. Çalışmak istemiyorum," diyor biraz daha geveleyerek.

Yavaşça -ve dağınık bir şekilde- kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Önce üstünü, sonra pantolonunu indirmeye çalışıyor, ben de sonunda ona yardım ediyorum. Her şey çamurlu ve kanla kaplıydı. Çorapları ve saçları bile.

"Muhtemelen sertleşmeyeceğim."

"Bu gece birini mi öldürdün?"

"Birkaç kişi, evet." Kulağının arkasından bir esrar çeker ve olmayan bir çakmakla yakmaya çalışıyor. "Siktir." İki eli de yere düşer ve inler. "Bundan nefret ediyorum."

Banyoya gidip bir bezi ıslatıyorum, geri döndüğümde onu yatağın kenarına oturmuş, dirseklerini dizlerine dayamış ve üzerinde sadece boxer varken buluyorum. Yüzünü sildikten sonra bezi duruluyorum ve kolları, göğsü ve ensesi için geri geliyorum.

Beni kollarının arasına aldığında bacaklarının arasında durmuş, saçlarını ovalıyordum. Bedenim onun sahiplenici dokunuşuna tepki veriyor - güçlü kolları sıkılaştığında silmeyi bırakıyorum ve ellerimi omuzlarına koyuyorum.

"Sen iyi misin?" Kade alnını göbeğime bastırırken sessizce soruyorum.

"Sana sarılıp o gibi davranabilir miyim?"

Başımı eğip kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Kim?" "Eski kız arkadaşım."

Bezi bir kenara atıyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Tamam," diyorum usulca. "Uzan."

"Ona seks yaptığımızı söyleyecek misin? Senden para almayacağım. Söz veriyorum."

"Stacey'e söylemek mi? Seks için sana para mı ödeyeyim?"

"Yok artık. Benden daha çok nefret eder." Kaşlarını şaşkınlıkla çatıyor. "Belli ki seks için. Yoksa neden burada olasın ki?"

"Oh," diye cevap veriyorum, kendimi
hasta hissederek. "Özür dilerim."

"Üzülme. Ona ödeme yaptın mı?"

"Hayır. Sadece..." Yutkunuyorum.

"Uzan."

Kendini yatağa bıraktı ve bana baktı. "Yine de çok güzelsin."

Yanağımın içini çiğniyorum. "Teşekkürler."

Gözleri kapalı ve teni sıcak, bu yüzden ona yorganın üstünde kalmasını söylüyorum. Dudağımı çiğniyorum, burada durup yanında ben olmadan uyuyup uyumadığını görsem mi diye düşünüyorum.

Yarın uyanacak ve bana siktirip gitmemi
söyleyecek. Sanırım.

Artık tam olarak emin değilim. Ondan iğrendiğimi açıkça belirtti ama yine de bana yaklaşıyor. Hayatımda hiç bu kadar kafam karışmamıştı.

Onunla kalacağım ve yarın eve uçacağım. Arkadaşlarım endişelenecek. Hasta.

Kapüşonumu çıkardım ama diğer her şeyi üzerimde tuttum ve yanıma uzandım.

Onu. Güçlü kolları beni kendisine doğru sürüklüyor ve bir gülümsemeyle savaşıyorum. Bu çok yanlış. Bu çok, çok yanlış. Ben olduğumu bilmiyor.

Derin bir nefes alıyorum. "Seninle seks yapmak için kime para ödeyecektim?"

"Dişi şeytan." Kade esniyor. "Korkunç biri, eğer onunla tanışmadıysan henü
z." "Adı ne?"

Başını sallıyor. "Söylemeye iznim yok."

"Erkek fahişe misin?"

"Öyle de denebilir, evet. Avantajlı bir eskort..." Sesi kesiliyor. Bir sessizlik oluyor ve ben tedirginlikle başa çıkmaya çalışıyorum.

"Bana eski sevgilinden bahseder misin?"

Ben bir aptalım. Şanslı, aptal bir aptal.

Cevap verirken sırıttığını hissedebiliyorum: "Her yerinde çiller var. Eskiden
O uyurken onları takip etmek için. Hatta aynı parfümü kullanıyorsunuz."

Tutuşunu sıkılaştırıyor ve parmaklarımızı birleştirip ellerimizi göğsümde birleştiriyorum.

"Sen de onun gibi hissediyorsun. Sana sarılmamın bir sakıncası var mı? Ne zaman kafam bozulsa onu düşünüyorum ve bu bana yardımcı oluyor."

Başımı salladım ve bir damla

gözyaşımı sildim. "Evet."

"Teşekkür ederim."

Kalbim küt küt atıyor ama o bunu belli etmiyor. "O benim ilk

öpücüğümdü. İlk olarak.. her şey. O benim kız kardeşimin en iyi arkadaşım. Bu beni kötü bir insan mı

yapar?" Başımı sallıyorum. "Hayır."

Alçak sesle kıkırdıyor. "Komik biri. Eğer burada olsaydı ve keyfi yerinde olsaydı, şöyle bir şey söylerdi... *Hadi dans edelim. Yatay. Yatakta. Tercihen çıplak*."

Benim sesimi taklit etmeye çalışması berbat ama beni

güldürüyor. "Sesi komik geliyor," diyorum. "Başka ne

var?"

"Onu motorsikletimde becermek

istiyorum." Gözlerim açıldı.

"Sanırım buna bayılacaktır."

İçim sıcacık oluyor - bana karşı neredeyse çıplak olması ve böyle şeyler söylemesi kalbimin daha da hızlanmasına neden oluyor. "Eve döndüğümüzde, eğer bana zaman ayırırsa, onu bu konuda ikna edebilirim."

Sırt üstü dönüyorum ve Kade başını göğsüme eğiyor, bir kolunu sırtımın altından geçiriyor, diğerini belime doluyor - bana sarılıyor.

"Onu Stirling'deki daireme götüreceğim." Bana doğru başını sallayarak yavaşça ekliyor, "Belki gece kalır."

"Kendi evin mi var?" Her zaman üniversitede öğrenci evinde kaldığını düşünmüştüm.

Kade gülüyor ve bu ses içimi ısıtıyor. "Ben yetişkin bir adamım. Elbette kendi evim var, şapşal."

Gülümsüyorum - uykusu arttıkça sesinin tonu da şirinleşiyor. Bana daha çok sokuluyor ve ben de saçlarının yukarı doğru çıkan koyu renkli telleriyle oynuyorum.

"Şimdi nasıl hissediyorsun?"

İç çekiyor, cevap verirken biraz kekeliyor, "İyi. Sesini duymak istedim. Yine de cevap vermedi."

Kaşlarımı çattım.

"Çok param var ama kirli," diye rastgele itiraf ediyor, gözleri kapalı. "Onun için harcamama asla izin vermez, değil mi?"

"İstiyor musun? Eğer o senin eski sevgilinse..."

Beni görmezden gelerek tamamen rahatlıyor. "Onu özlüyorum," diye mırıldanıyor. "Ama sahip olduklarımızı geri alma şansımız yok."

Gözlerimdeki yanmayla savaşıyorum. "Biliyorum."

"Hamileydi. Bir kız. Onu kaybettik."

Kalbim paramparça oldu. "Üzgünüm."

"Berbat bir şey."

Kade'in ateşi düştü ve teninde hafif bir ter belirdi. Oda sıcaktı, ben de altımı çıkardım.

Onu özlüyorum,

demişti. Ben de onu

özlüyorum.

Ama Kade haklı - artık asla çalışamayız. Çok fazla şey oldu. Chris tekrar araya girip her şeyi mahvedebilir ve Kade de dolabında kilitli kalmış onca iskeletle bir ilişkiyi sürdürebilecek kadar dengeli değil. Yardıma ihtiyacı var, hem de hemen.

Yastık kayıyor ve Kade beni kendine daha sıkı çekerken nefesim kesiliyor; ona mükemmel bir yapboz parçası gibi oturuyorum. Kollarında kendimi evimde hissediyorum ve o anın yoğunluğundan neredeyse gözyaşlarına boğuluyorum.

Onun kucağında dönerek başımı göğsüne gömüyorum, o düzenli nefes alırken kokusunu içime çekiyorum. Gün doğumu pencereden içeri girdiğinde gözlerim nihayet kapanıyor ve uzun zamandır ilk kez Kade'in kollarındayım, kendimi her zamankinden daha güvende hissediyorum.

OceanofPDF.com

32

KADE

FLASHBACK 7

Stacey benim için her zaman ulaşılmaz bir kız oldu. İstediğim ama asla sahip olamadığım kız. Kız kardeşimin en iyi arkadaşı, benden her şeyiyle nefret eden.

varlığının lifleri.

Ben dengesiz bir çocuktum. Akli dengesi bozuk çocuk. Temel duygularla mücadele eden bir çocuk.

Ama ne zaman onun yanında olsam, hissedilecek her şeyi öğrenmek istiyorum. Onun için yeterince iyi olmak istiyorum. Bu şekilde hissedebilmek ve bunun ailemde olduğu gibi karanlık ve uğursuz bir şeye dönüşmesinden endişe etmemek istiyorum.

Stacey'i incitmek beni öldürür.

Duştan çıkmasını beklerken bir şeyler karalıyorum. The Greatest Showman*'i canlı olarak izledikten hemen sonra Londra'da bir oteldeyiz. Stacey tüm gösteri boyunca ağladı ve bu benim içimde var olduğunu hiç bilmediğim koruyucu bir şeyi tetikledi.*

Farkında olmadan, ikimizin de baş harflerinin birbirine geçtiği kaba bir tasarım çizdim - neye bakacağınızı bilmiyorsanız tanınmaz

Şunun için. Onun için güzel olması için sarmaşıklar ve güller eklemek istiyorum, belki anlamlı bir şey yazabilirim ama ne yazması gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok.

Boş bırakıyorum ve daha çok detaylar üzerinde çalışıyorum.

Kapının kilidi açıldığında, kâğıdı hızla cebime atıp ayağa kalkıyorum.

Islak vücuduna bir havlu tutarak odanın ortasında durur. "Merhaba."

Sırıtıyorum. "Merhaba."

"Uykuya dalmak istememiştim," diyor. "Uyandığımda sen yoktun ve ben düşündüm ki..." Dudağını dişlerinin arasına alıyor.

Ona yaklaşıyorum, aradaki mesafeyi yavaşça açıyorum. Amını yalayıp yutmaktan hâlâ sertleşmiştim. Hemen sonra uykuya daldı.

"Ne düşündün?"

Parmak eklemlerimi kolunda gezdirirken titriyor. "I..." Ben ona yaklaşıp çırpınan nabzına iffetli öpücükler kondururken başını yana eğiyor. Parmaklarım havlusunun üzerinde gezinerek tepkisini test ediyor ve tereddüt ettiğinde duraklıyorum. "Çok deneyimsizim, Kade."

"Buraya gelmeden önce stüdyoda sikimi emdiğinde neredeyse kendimden geçiyordum."

Oda dönüyordu ve itiraf etmekten utanmıyorum, aşağıya doğru kaydım. ve bir saniye durmak zorunda kaldım. Bizi buraya getirirken yine yaptı ve nasıl kaza yapmadığım hakkında hiçbir fikrim yok.

Yüzü kızarıyor. "Diğer konularda hâlâ deneyimsizim."

Sesimi alçaltarak yanağını hafifçe okşuyorum. "Ben de öyleyim." "Ne yaptığımı bilmemem seni rahatsız etmiyor mu?"

İnanmayan bir kahkaha attım. "Stacey, ben de ne halt ettiğimi bilmiyorum." Başparmağımla yanağını okşuyorum. "Biz aynıyız. Ne zaman Hazır olduğumuzda birbirimizden öğreneceğiz. Acele etmek yok. Tamam mı?"

Bana bakıyor ve yemin ederim gözlerinin arkasında bir kalkanın alçaldığını görüyorum. "Beklemek ister misin?" diye soruyor usulca, gözleri gözlerime düşüyor

Ağzını. Kollarını boynuma dolayıp parmak uçlarına yükselirken havlusu üzerinde kalıyor. "Daha fazlası için mi?"

"Sadece bana ihtiyacın varsa."

Burnu benimkini dürttüğünde, "Sanırım şimdi sana ihtiyacım var," diyor. "Her şeyi deneyimlemek istiyorum." Sesi ağzıma karşı bir fısıltıya dönüşüyor. "Seninle birlikte. Şimdi."

Önce öpücük geliyor, sonra onu kollarıma aldığımda vücudu benimkine yapışıyor, havlu yere düşüyor. Bir memnuniyet mırıltısıyla sırtı yatağa çarpıyor ve ben onun üzerindeyim.

Ellerim vücudunu keşfederken o da gömleğimin düğmelerini açıyor. Parmaklarımı kalçalarına sokuyorum ve sertleşen sikimi bacaklarının arasına bastırıyorum.

Sonra geri çekilip kemerimi çözüyorum, deriyi çekip çıkarıyorum ve odanın öbür ucuna fırlatıyorum. Boxerımın içine uzanıp sikimi avuçluyor ve tırnaklarını alt tarafa doğru kaydırıyor.

Kıyafetlerimin geri kalanını yataktan atıyorum ve tekrar bacaklarının arasına yerleşip boğazının sütununu öpüyorum.

Meme uçları sertleşti ve sikimin başını iç uyluğuna doğru kaydırırken göğsüme sürtünüyorlar, inlemelerini yutarken
parmaklar onun içine giriyor.

Çok ıslak, sıcak ve hazır hissediyor.

Benim gibi hissediyor.

Stacey Rhodes benim.

Onu parmaklarımla becerirken, bir meme ucunu ağzıma aldım ve vücudu titremeye başlıyor. Serbest elimle diğer göğsünü avuçluyorum, meme ucunu parmağımla başparmağım arasında yuvarlıyorum.

Adım dudaklarından dökülürken inliyorum, köprücük kemiğini, boğazını öpüyorum, sonra tekrar ağzına geliyorum.

"Bu iyi mi?" Parmaklarım hızlanırken, gözlerini deviren o tatlı noktayı bulmak için kıvrılırken ona soruyorum. "Cevap ver, Stacey."

"Evet!" Nefes nefese ağzıma giriyor ve ben her iniltiyi dilimle tadıyorum. "Bunu yapabilir miyim?" - aramıza uzanıyor ve sikimi avucunun içine alıyor - "bunu yapabilir miyim?"

"Evet," diye tıslıyorum, bir parmağımı daha içeri kaydırırken kalçalarımı ileri itiyorum.

Onu.

Biz öpüşürken ve ellerimizle sevişirken oda ısınıyor, inliyoruz ve birbirimizin ağzının içinde inliyoruz. Dudağımı ısırıp emiyor ve vücudumdaki tüm kan sikime giderken boğazına doğru bir iz öpüyorum.

Elinde zonkluyor; öpücükler daha aç - ve daha dağınık.

"Seni istiyorum," diyor dudaklarıma karşı, sikimi bırakıyor ve beni kendisine çekmek için ayak bileklerini baldırlarıma bağlıyor. "Her şeyini."

Ona bakıyorum, onu altımda hissediyorum, güzelliğine bakarken kalbimin göğsümde çarptığını hissediyorum. Koyu renk saçları yastığın üzerinde onu çevreliyor ve çilleri, yanaklarındaki kızarıklık, uzun kirpikleri ve dolgun dudaklarıyla

Dürüst olmak gerekirse tüm bunları birlikte yaşamak için daha mükemmel bir insan düşünemezdim.

O güzelliğin tanımı ve beni istiyor. O bana ait.

Kırbaçlandım ve o benim kız arkadaşım bile değil.

Ama ona zarar verebilirim. Onu inciteceğim. Yanlış yapacağım ve bunu onun için bir kabusa dönüştüreceğim.

"Ya sana zarar verirsem?"

Stacey yüzümü ellerinin arasına alıyor. "İlk seferinde rahatsız edici olabileceğini duydum. Ama ben hazırım, Kade."

Kaşlarım çatıldı. "Ama seni incitmek istemiyorum."

"Yavaştan alacağız. Kullandığında acıtmıyor... Rahatsız olursam sana söylerim, tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve sonra kendimi sikimden bıçaklamak istiyorum. "Prezervatif getirmedim."

Gülümsüyor. "Bavulumun ön fermuarı."

"Unuttuğum için utanmalıyım ama onları getirmiş olman çok sıcak."

Bavuluna gidip açılmamış bir paket prezervatif çıkarırken Stacey sırıtıyor.

"Büyük almayı bile biliyordun." Kıkırdıyorum ve plastiği çekip çıkarıyorum. "Aferin kızıma."

Sürünerek yatağın kenarına geliyor ve dikkatimi dağıtıyor. "Burada dur." Önünü işaret ediyor.

Tereddüt etmedim. Yerime geçtiğimde bana kutuyu açmamı söylüyor ama sikimi ağzına alırken neredeyse kafasına düşürecektim.

Dudaklarının arasından çıkarıyor. "Kutuyu aç ve bir tanesini aç."

Dili seğiren sikimin üzerinde kayarken, yutkunuyorum ve kutuyu hızla parçalara ayırıyorum.

"Nasıl takılacağını biliyor musun? Yoksa benim mi yapmamı istersin?"

Odamda sıkılırken akla gelebilecek her prezervatifi denediğimi itiraf etmek istemiyorum, bunun yerine başımı sallıyorum ve ona yapmasını söylüyorum.

Sikimden aşağı yuvarlarken gözlerini benden ayırmıyor ve yatağın ortasında, başı yastığın üzerinde kendine bir yer buluyor.

Üstüne çıkıp aletimin ucunu girişine dayadığımda göğsümde yükselen paniğe değil, ona odaklanmaya çalışıyorum. Eğer bunu yanlış yaparsam

onu incitebilir. Eğer başarısız olursam ve performans gösteremezsem, bir daha asla seks yapmam.

Ona zarar verirsem aletimi

keserim. Ya iyi değilsem?

Dez ve Base'in insanları becermekten bahsettiklerini defalarca duydum, hatta ikincisinden ne kadar sıcak, sıkı ve sikişken olduklarına dair tam bir açıklama bile aldım.

Birinin içinde olmak cennet gibi bir his.

Ama benim düşündüğüm bu değil.

Aklımdan geçen tek şey çoğu konuda berbat olduğum.

Bu kaçınılmaz olarak onun için kötü olacak.

Onunla yatmam için benimle konuşmak zorunda kaldı, Tanrı aşkına.

"Hey." Yumuşak sesi iç düşüncelerimi kırıyor, elleri yüzümde. "Burada benimle ol."

"Öyleyim." Sesim titriyor. "Özür dilerim."

Eli göğsümden aşağı kayıyor. "Özür dileme."

Kendimi durdurmak için dilimi ısırıyorum. Fark ediyor, işlevsiz kalbimi ısıtan o güzel gülümsemesini takınıyor, sonra dudaklarını dudaklarıma bastırmak için yükseliyor.

Öpüşürken hiçbir şeyi aceleye getirmiyoruz. Sikimin ucu onun içinde hafifliyor ve kollarım çok fena titriyor. Sanki beni dışarı itmeye çalışıyormuş gibi hissediyorum, sanki sikimin etrafında beni uzaklaştırmaya çalışan bir yumruk varmış gibi.

Kalçamı öne doğru bastırmayı bırakıyorum. Bir nefes al. Alnından öpüp iyi olup olmadığını soruyorum ve başını sallayıp topuklarını kıçıma bastırdığında

yavaşça içine doğru itti.

Adım adım, gözler kilitli, dudaklar ayrık, birbirimizin ilkleri oluyoruz. Ve eğer yardım edebilirsem, sonuncusu.

"Lanet olsun. Beni çok sıkı kavrıyorsun." Biraz daha derine inmeye çalışıyorum ama yüzünü buruşturuyor, ben de hareketsiz kalıyorum. "Canını yakıyorsa bunu yapmamıza gerek yok."

Geri çekiliyorum, iç duvarları basınçla beni dışarı itiyor. Başım hâlâ içerideyken konuşmasını bekliyorum.

"Hayır." Ayak bileklerini kalçalarımın arkasına daha sıkı geçiriyor. "Acıtmıyor - daha çok baskı yapıyor. Sadece..." Kalçalarını nazikçe döndürüyor ve ben bu hissin etkisiyle tıslıyorum. "Devam et."

Vücudumu onunkine doğru indiriyorum, onu öperken dirseklerim başının her iki yanında duruyor. Yavaşça birkaç santim dışarı çıkarken Stacey dilimi emiyor, sonra eve geri kayıyor, bu da bana bir inilti kazandırıyor.

Dikkatle kontrol ettiğim her itişte mide kaslarım gerilirken, gözlerimi Stacey'den ayırmıyorum. Herhangi bir rahatsızlık belirtisi arıyorum, ona

Tüm dikkatimin onda olduğunu, bunun seks olabileceğini ama duygularımı çılgına çevirenin o, onun ruhu ve lanet kalbi olduğunu.

Ben daha derine indikçe parmakları pazılarıma gömülüyor, aramızdaki boşluğu bir inilti ve bir soluk karışımı dolduruyor. Alnımı onunkine değdiriyorum. "Nasıl bir his?"

Stacey kalçalarını benimkilere doğru sallıyor, neredeyse tamamımı içine alıyor ve "Daha fazlasını istiyorum" diye inliyor.

"Daha fazla mı?"

Başını sallıyor. "Evet. Bana biraz daha ver, Kade."

Nasıl hissettirdiğini test etmek ve dişlerimi gıcırdatmak için ona sert bir itiş veriyorum. Sikeyim.

Gözbebekleri tamamen büyümüştü; zevkten sarhoş olmuştu ve ben arabayı sürdüğümde

İçine girdiğimde, vücudu altımda titriyor. Yıldızları görmesine neden olan o noktaya vuruyorum ve sonra tekrar yapıyorum, onu açmak için kolumu dizinin arkasına bağlıyorum

Daha geniş.

İçine giriyorum, çok hızlı değil ama derin. Aletimin her kayışı, duvarları tarafından boğulma şeklim, inlememi ve onu öpmemi sağlıyor. Her

Dilimin darbeleri kalçalarımı itiyor, o içime yuvarlanıyor ve dudaklarımızdan sesler dökülüyor.

Onunla tanıştığımda on beş yaşındaydım ve saplantım o zaman başladı. Şimdi, vücudunun etrafımda ve altımda paramparça olduğunu, orgazmın dudaklarında ismimle ona çarptığını hissederken, bunun asla kurtulamayacağım bir saplantı olduğunu biliyorum

bitti.

Çünkü zevk içimde çiçek açıp vücudumdaki her kası roket gibi geçerken, taşaklarım sıkılaşıyor ve prezervatifin içine boşalıyorum.

Nefesimi tutarken onu ezmemeye dikkat ederek üzerine yığılıyorum, sonra geri çekilerek onu rahatlatıyorum. Prezervatifi yatağın yanındaki çöp kutusuna attıktan sonra yanağını okşuyorum. "Konuş benimle, Çilli. Nasıl hissediyorsun?"

Sırıtıyor. "İnanılmaz."

"Kızgın değil misin?"

"Biraz," diye itiraf ediyor ve çarşaflardaki kan lekelerini fark ederek aramızda bakışıyoruz.

Ellerinin yüzünü kapatmasına engel oluyorum. "Böyle şeylerden utanmana gerek yok. Benimleyken olmaz, tamam mı?"

"Bu seni iğrendirmiyor mu?"

Başımı salladım. "Sen iyi olduğun sürece, başka hiçbir şey umurumda değil."

"Ben iyiyim."

Burnunun ucunu öpüyorum. "O zaman ben de öyleyim."

Orgazm sonrası durumunda, Stacey eğilip beni öpüyor. İffetli bir öpücüktü ama son bir saat içinde yaşadıklarımızdan daha anlamlıydı.

Ve şimdi, onu banyoya götürüp ikimizi de temizlerken, daha önce sadece duyduğum bir duyguyu hissediyor olabileceğimi fark ediyorum. Benim için var olduğunu bilmediğim, hissedebileceğimi hiç düşünmediğim bir duygu.

Dünyadaki herkesi kör etmek istememe neden olan bir duygu, böylece onun ne kadar güzel olduğunu asla göremeyecekler. Kulak kanallarına bir tornavida sokacağım, böylece onun gülüşünü asla duyamayacaklar. Benden sonra ona sahip olabileceklerini düşünmeleri fikri kanımı kaynatıyor.

Tehlikeli. Bu çok tehlikeli.

Sanırım Stacey Rhodes'a aşık oluyorum.

OceanofPDF.com

33

KADE

Trüya - ya da daha çok kabus - her zaman olduğu yerde bitiyor ve gerçekle yeniden uyum sağlamam uzun bir dakika alıyor.

Saçlar yüzümde, bir baş ölü sol koluma yaslanmış, parmaklarımız birbirine bağlı. Diğer elim sıcak bir göğse dayanmış, bir avuç beni iki memenin arasında tutuyor.

Çalışırken asla yatıya kalmam. Sikişip giderim, sonra da Bernadette'e rapor veririm.

Gözlerimi açtığımda, hindistan cevizi şampuanının tanıdık kokusu ve memnun olma hissi, siyah saçları, çilli, mürekkepli cildi ve kollarımdaki Stacey'i gördüğümde anlam kazanıyor.

Birkaç kez göz kırptım.

Stacey... Kollarımda. Uzun çıplak bacakları benimkilere dolanmıştı.

Acı veren sabah odunlarım boxerımın içinden kıçına baskı yapıyor. Çünkü giydiğim tek şey bu.

Eğer Stacey'i becerirsem ve bunu hatırlamazsam, çok sinirleneceğim.

Yer değiştiriyor ve bir parçam - *büyük* bir parçam - onun uyanmasını istemiyor, böylece bu pozisyonda biraz daha kalabiliyoruz. Gözlerim tekrar kapanıyor ve

Onu biraz daha içime sokuyorum. Dizlerimiz bükülmüş, benim formum büyük ve onunkine hükmediyor, ama yine de rahat hissediyorum ve... Bilmiyorum.

Dün geceyi pek hatırlamıyorum. Beş adam tarafından yere yatırıldığım ve koluma bir iğne batırıldığını hissettiğim anda her şey karardı.

Kız kardeşim ve Tylar'la evde olması gerekiyordu. Neden burada, rastgele bir otel odasında, bana sarılıyor?

Sabah sersemliği zihnime yerleşiyor, bacaklarımı hareket ettirmeye çalışırken gözlerim tekrar kapanıyor. Bana doğru geri çekilirken nabzım yükseliyor.

Bir kez daha yer değiştiriyor, kıçını sikime sürtüyor ve ben bir inilti çıkardığımda duruyor. Olduğum yerde kalıyorum, yüzümü saçlarına gömüyorum ve kolumu beline doluyorum.

Aramızdaki derin, alçak vızıltı neredeyse başa çıkılamayacak kadar yoğun.

Uyanık olduğunu biliyorum, muhtemelen kafasının içinde neler olduğunu merak ediyor. Başını yataktan kaldırdığında mide kasları gerilmişti.
Yastık çok hafif.

Stacey'nin nefes alış verişinin ağırlaşması ve kalbinin göğsüme çarpması beni tahrik etmemeli, ama burada kendimi kaybediyorum, onu döndürmek, boxerımı aşağı çekmek ve sikimi içine sokmak için çaresizim.

Kaç kere böyle uyanmak istedim biliyor musun?
Son iki yıldır? O kollarımdayken mi? Bunu bu kadar çok istediğim için kendimden nefret ediyordum ama bu pozisyonda olmak için kurallarımın her birini çiğneyebilirdim.

Ve şimdi öyleyim.

Bernadette öğrenirse Stacey'i öldürtür. Burada olmam bile onu tehlikeye atıyor.

Bacaklarını biraz açtığında ciğerlerimden bir inilti kopuyor, böylece boxerımın içinde zorlanan sikim amına yerleşiyor. "Neden benimle yatıyorsun?" diye fısıldıyorum.

Konuşmuyor ama bana sürtünüyor. Mükemmel bir uyum içindeyiz - kenarları yırtık pırtık iki yapboz parçası. Parmakları parmaklarımın etrafında sıkılaşıyor, nefesi ağırlaşıyor ve ben kalçalarımı öne doğru iterek aramızdaki sonsuz küçüklüğü kapatıyorum.
Aramızdaki mesafe.

Elimi belinden kaldırıyorum ve parmaklarımı kaburgalarına doğru uzatıyorum. Başparmağım tenini okşarken "Sütyen yok," diyorum.

Avucum yavaşça, tembelce aşağı iniyor. Daha aşağıya, kalçasında ten tene değene kadar. "Hayır," diye onaylıyor, nefesi kesilmiş bir halde.

"Bunu yaparsam seni benim için çıplak bulacak mıyım?" Parmaklarım uyluğunun iç kısmına doğru ilerlerken soruyorum ve nazikçe yukarı doğru sürüklüyorum ve sıvı sıcaklığın malzemeye karşı biriktiği yere yaklaşıyorum, horozumun başını amından ayırıyorum. "Hmm... Küçük alay." Orta parmağımı tangasının ipine geçiriyorum ve kaygan kıvrımlarına doğru kaydırarak klitorisini ovuyorum.

Benim için çok ıslak.

Tam adımı inleteceğini düşündüğüm anda, "Kade!
Hayır! İşemem lazım!" Ve elimi bacaklarının arasından çekerek bağlantıyı kopardı.

Ben daha cevap veremeden, hatta ağzımı açıp sözcüklerin dudaklarımdan dökülmesine izin vermeden, o banyoya girip kapıyı çarpıyor.

Orta parmağıma bakıyorum, sonra onu ağzıma götürüyorum, şaşkınlığım arttıkça onun tadına bakıyorum.

Dışarı çıkması beş dakika sürüyor ve ben onun gergin bir şekilde kolunu ovuşturmasını izliyorum.

"Neden burada olduğumuz konusunda kafam biraz karışık," diyorum, başımı eğip yatağa doğru birkaç adım atıp durmasını izliyorum. Sanki tekrar yatağa tırmanmak istiyor ama nasıl tepki vereceğimi bilmiyor.

Onu tekrar içeri sürüklemekten çok mutlu olurdum, ama bunu gerçekten yapıp yapmayacağımı tartışamadan konuştu.

"Sarhoş Kade bir şeyler almaya karar verdi ve sonra beni aradı. Sesin kötü durumdaymışsın gibi geliyordu ve hiçbir arkadaşına ulaşamıyordun, ben de havaalanından ayrılıp ara sokaklardan birinden seni almaya geldim. Barry oradaydı ve burada seninle kalmamı söyledi."

Dün gece Barry'i gördüğümü bile hatırlamıyorum.

Ama bir etkinlikte sinirlenip önemli birini vurduğumu hatırlıyorum.

Düzensiz nabzımı sakinleştirmeye çalışarak mırıldanıyorum, ama bakışlarım vücudunun mükemmel kıvrımlarına doğru kaydıkça daha da hızlanıyor. "Çok naziksin. Beni kurtarmaya gelmek için eve dönüş yolculuğundan vazgeçmen."

Stacey alaycı bir şekilde gülüyor ve bu benim sikimin daha da sertleşmesine neden oluyor. "Kapa çeneni, hala gidiyorum. Burası Barry'nin odası; ben sadece
Ben gitmeden önce iyisin."

İki elimi de başımın arkasına koyuyorum. "Seviştik mi?"

Alay ediyor. "Yatakta seninle yatanın ben olduğumu bile bilmiyordun - neden bilelim ki? Ayrıca, sadece sarılmak istediğini açıkça belirtmiştin."

Ağzımın köşesi hafifçe kıvrılıyor. "Sadece sarılmak istedim."

"Evet. Görünüşe göre bazı şeyler hiç değişmiyor."

"Yani benimle yatakta yattın, üzerinde sadece tişörtün vardı ve elimi göğüslerine mi götürdün?"

Çenesini sıkıyor. "Eğer bariz olanı göstereceksen, başka bir otel odası tutacağım."

Kaşlarımı çattım. "Biraz daha kalmak ister
misin?" "Hiç öyle bir şey demedim."

"Hayır," diye cevap veriyorum.

"Sana soruyorum." Evet de.

Evet de amına koyayım.

İstemiyorsa burada olmasını istemiyorum ama gitmesini de istemiyorum.

"Almaman gereken bir şey aldığını söyledin ve seninle seks yapmak için para verdiğimi düşündün." Başını sallayarak ekliyor: "Seni hiç böyle görmemiştim. Benim tanıdığım Kade uyuşturucudan nefret ederdi ve kendini asla böyle bir duruma sokmazdı."

"Senin tanıdığın Kade iki yıl önce öldü," diyorum ona. "Unut onu."

Dudağını çiğniyor. "O ölmedi."

Yakında öleceğim.

Ya da olacak.

Konuşmak istiyorum ama ne kadar üzgün göründüğünü
görünce donup kalıyorum. "Dün gece beni korkuttun."

Dişlerini fırçalamak ve yüzünü yıkamak için banyoya geri dönüyor ve ben kapıdaki aralıktan onu izliyorum. Lavaboyu tutarken duraklıyor ve başını eğiyor, derin bir nefes alıyor ve tekrar dışarı çıkıyor.

"Kullanabileceğiniz yedek bir diş fırçam var ve kıyafetleriniz de yakında hazır olur. Kanla kaplı oldukları için onları temizlik servisine vermek zorunda kaldım."

Elimi yüzümü yıkayıp işedikten sonra üzerimdeki kanı tekrar yıkadığını fark ediyorum - çöpte kana bulanmış bir bez var.

Banyodan çıkıyorum ve onun hâlâ burada olduğunu umursamamaya çalışıyorum.

Beni aldattı. Ve bu gerçeği görmezden gelmeye başlamam beni rahatsız ediyor.

Neyse ki telefonum kapalı, yani kimse benimle iletişime geçemez. Barry burada da izimin bulunamayacağından emin olurdu.

Teknik olarak, burada güvende olmalıyım.

Stacey yatağın kenarına oturarak, "Birazdan bir Uber çağıracağım," diyor. "Henüz biraz erken."

"Uber mi?"

Başını sallayarak, "Burada seninle olamam. Başka bir uçak bileti ayırttım ama iki gün sonra, o zamana kadar başka bir yerde kalacağım."

Gitmesini istemiyorum. Telefonumun şarjının bitmesi ve burada olmak hoşuma gidiyor.

Onunla birlikte.

Onu çok büyük bir tehlikeye atıyorum. Bernadette'in beni burada bulamaması gerekse de, küçük de olsa bunun gerçekleşme ihtimali var.

O zaman Stacey'i bulur. Ve eski sevgilimi onun radarından uzak tutmak berbat olacak.

Bernie onu ya da benim için ne ifade ettiğini öğrenemez.

Yani.

"Gitmen için çok hastayım," diye yalan söylüyorum ve yatağa geri dönüyorum. "Sonra git." Başımı kaldırıp "Yatağa geri dön" diyerek cesur bir risk alıyorum.

Stacey yatağın kenarından kalkıyor ve iri gözlerle dönüyor. "Ne? Hayır. Kanepeyi alabilirim." Küçük, kesinlikle
pencerenin yanındaki rahatsız kanepeye uzandı. "Git uyu. Uyandığında bir Uber çağıracağım."

"Nasıl istersen," diye cevap veriyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Birkaç kez oflayıp pufladıktan, kanepeye uzanmaya çalıştıktan ve telefonunda gezindikten sonra pes ediyor ve yorganı kenara çekip içeri giriyor.

Sırıtıyorum. "Bana karşı koyamayacağını
biliyordum." Göğsüme tokat atıyor.

"Senden nefret ediyorum."

Yan dönüyorum ve onu göğsüme doğru çekiyorum, böylece uyandığımız pozisyondayız. Ama bu sefer uyanık ve ayığım. "Senden nefret ediyorum
"

Ama vücutlarımızın birbirine verdiği tepkiyi seviyorum.

"Sertleşiyorsun," diyor, bariz olanı işaret ederek. "Kes şunu."

Gülüyorum - uzun zamandır atmadığım gerçek, içten bir kahkaha.
o." "Yardım edemem

Kıkırdadığında beynim yeniden çalışıyor. Lanet olsun, o sesi özlemişim.

"Arkanı dön," diyorum.

Dişlerimi teninde gezdirirken nefesi kesiliyor ve omuzları geriliyor. "Neden?"

"Böylece sana bakabilirim."

"Beni milyarlarca kez gördün," diye cevap veriyor, arkasını dönüp bana bakarak. "Ayrıca, bu biraz ürkütücü-"

"Bu cümleyi sakın bitirme Çilli," diye uyarıyorum, kıçını tutup önüme yatırıyorum.

"Yoksa ne olur?" diye alay ediyor, dizini kalçama yaslamak için kaldırıyor. Üstü yukarı kalkıyor, elim çıplak kıçında. Aramıza bakıyor, aletim ona karşı sert.

Ne bekliyordu ki?

"Vay canına. *Gerçekten çok* sertmişsin."

Sırıtıyorum, sıcaklığı bana doğru yayılıyor. "Ve sen gerçekten ıslaksın." Başını sallıyor. "Hayır."

Gözlerimi kısıyorum ve onu sırtüstü yatırıp bir elimle bileklerini kavrayıp başının üstüne kaldırmaya zorladığımda inliyor. Elimi külotunun içine sokuyorum, ne kadar sırılsıklam olduğunu hissettiğimde derinden inliyorum. Parmaklarım klitorisini kızdırıyor, sonra işaret ve yüzük parmaklarımla kıvrımlarını açıyorum ve ortadakini derine batırıyorum.

"Küçük yalancı."

Elimi çektiğimde inliyor, orta parmağımı ağzına bastırdığımda gözleri açılıyor.

"Aç."

Dudakları aralanıyor ve parmağımı dilinin üzerinde gezdirerek Stacey'nin kendi tadına bakmasına izin veriyorum. "Tadın hâlâ benimki gibi, Çilli."

Sikime karşı sallanıyor ve ben de geriliyorum. "Böyle yapmaya devam edersen seni becerebilirim." "Eğer izin verirsem."

Elim bileklerini yatağın içine doğru itiyor ve nefes alış verişindeki kesikliği duyuyorum. "Bana izin verecek misin?"

Stacey, küçük bir horoz gibi, cevap vermek yerine kendini tekrar bana sürtüyor. Boştaki elimle boğazını sıkarak inliyorum. Biliyorum ki benim bu yönümü seviyor - hükmedici, öfkeli ama arzu ve şehvet dolu. Aramızdaki öfke, birbirimizin beynini sikme ihtiyacıyla karışıyor.

Aletimin tepesi girişine doğru bastırıyor ama iç çamaşırlarımız engel oluyor. Hayatımda hiç bir şeyden bu kadar nefret etmemiştim.

"Sırılsıklam bir amın olmasının yanı sıra, meme uçların sertleşmiş, göz bebeklerin büyümüş ve ağır nefes alıyorsun. Eğer bana seni becermeme izin vereceğini söylemezsen, onları gösterge olarak kullanıp seni yine de becereceğim."

"Beni becermek istiyor musun?"

"Açıkçası seni sikmek istiyorum." Aramızdaki engellerin yırtılmasını isteyerek onu itiyorum. Nabzı boğazında çalkalanıyor ve alt dudağını aşağı çekmeden önce başparmağımı çenesinde gezdiriyorum. "Boşuna sertleşmedim."

"Beni istiyorsan" - kendisini güçlü hissetmesini sağlayacağından emin olduğum iki kelimeyi söylerken sırıtıyor - "o zaman *yalvar*."

"Yalvarmamı mı istiyorsun? Amın için nasıl yalvarmamı istersin? Sesli mi yoksa dizlerimin üzerinde mi?"

Gözleri parlıyor. "İkisi de."

Boğazındaki tutuşumu gevşetiyorum. "Tamam."

Onu kalçalarından tutup yatağın kenarına çektiğimde çığlık atıyor, ben aralarında yere diz çökerken bacakları sallanıyor. "Sakıncası yoksa önce ben yiyeceğim."

Dirseklerinin üzerine tünemiş, kalçalarını tutup açmamı izliyor. Tangasının arasından tahrik olduğunu görebiliyorum ve başka bir tat için çaresizce salyalarım akıyor.

Yaptığı şey için ondan hala nefret ediyorum ama nedense onunla daha fazla zaman geçirdikçe bu his azalıyor. Bu onu yavaş yavaş affetmem mi?

Beşinci kuralı çiğniyor

muyum? Hayır.

Sol kalçasını öpüp iç çamaşırına doğru yalayarak ve emerek ilerlerken birbirimizi izliyoruz. Soluk pembe tangasına, klitorisinin hemen yanındaki bölgeye ulaştığımda bacakları titriyor. Sıcak nefeslerle üzerinde geziniyorum sağ uyluğundan aşağıya doğru öpmeden önce.

"Siktir git Kade," diye feryat ediyor, göğsü inip kalkıyor, elleri yatak örtülerini yumrukluyor. "Senden *gerçekten* nefret ediyorum."

"Gerçekten mi?" Ben klitorisine karşı konuşurken nefesi kesiliyor, malzeme dudaklarımı sıyırıyor. "Bunu yaptığımda bile mi?" Dilimin ucu amının kenarlarında gezinirken vücudu sarsılıyor. "Peki ya bu?" Diğer tarafı ve inliyor. "Peki ya burası?"

Dilimin ucuyla girişini kızdırdığımda bir iniltiyle başını eğiyor, ince malzeme onun uyarılmasını tatmamı engellemek için hiçbir şey yapmıyor.

"Bacaklarını bana ilk açtığından beri amın benim oldu." Parmaklarımı tangasının içine sokuyorum. "Havuzda yanıma oturduğundan beri ev." Kumaşı bacaklarından aşağı kaydırıyorum, sonra amı beni karşılarken tangayı kenara atıyorum. "O lanet çadıra girip onu öptüğünden beri Ben."

Dilimi içeri sokup aynı hızla dışarı çıkarırken kalçaları geriliyor, gözlerim kapanıyor, kendimi kontrol etmeye çalışırken dişlerim gıcırdıyor. *Lanet olsun*. Ondan önce bitirebilirim.

"Seni öldüreceğim," diye mırıldanıyor, ben kalçasını öpmeye devam ederken, nefeslerimi kontrol etmeye çalışıyorum, zonklayan klitorisinden kaçtığımdan emin oluyorum, diğer kalçayı öpmeden önce ona karşı nefes alıyorum. "Silahını bulacağım ve seni vuracağım - ya da boğacağım."

"Denemen için sana meydan okuyorum," diye cevap veriyorum, kalçalarını ölümcül bir şekilde kavrıyorum ve esnekliğinin izin verdiği kadar geniş açıyorum. "Gerçi birinin hayatına son verme konusunda oldukça yetenekliyim. Ama evet, dene Çilli. Sen beni öldürmeye çalışırken seni sikmeyi çok isterim." Ve sonra yüzümü bacaklarının arasına gömüp onu yiyip bitiriyorum.

Kıvrımlarını ve klitorisini emmeden ve ısırmadan önce dilimi amına soktuğumda tüm vücudu sarsılıyor, kıçından klitorisine kadar yalarken ağzımdan tükürük damlamasına izin veriyorum. Elleri çarşafları bırakıyor ve saçlarıma dolanıyor.

"Lütfen durma," diye inliyor, amını ağzıma sürtüyor.

Sırılsıklam, benim için sırılsıklam. Tadı ilahi, bağımlılık yapıyor; amında mutlu bir şekilde boğulabilirim.

İki parmağımı içeri sokarken klitorisini sertçe emiyorum, iç duvarları hemen onları sıkıca kavrıyor.

Bir parmak daha ekledim. Ondan bir nefes daha ve ben boxerımın içinde acı verici bir şekilde kaskatı kesiliyorum. Kalçasını bırakıp kendimi okşamak istiyorum ama
Bunu ona bırak.

"*Kahretsin*, Kade!" Parmaklarımı kıvırıp onun mükemmel amcığının nabzının attığı o tatlı noktaya vurduğumda yüksek sesle inliyor.

Adımı söylediğini duymak uyuşturucudan daha iyi. Göğsüm, elinin saçlarımda yaptığı gibi geriliyor, neredeyse koyu renkli telleri koparıyor. Daha yüksek sesle haykırmasını istiyorum. Adımın sonsuza dek dudaklarında kalmasını istiyorum.

Stacey'nin bacakları dilime karşı çözülürken parmaklarımı ezerek kapanmaya çalışıyor. Onları sert ve hızlı bir şekilde içeri ve dışarı pompalıyorum, dilimi zonklayan klitorisinin üzerinde dolaştırırken gözleri başının arkasına yuvarlanıyor.

Orgazmının her darbesinde ve sarsıntısında beni kalçalarıyla boğuyor ama umurumda değil. Onunla olduğum yerde mutlu bir şekilde kendimden geçeceğim.

Yüzümün her yerinde meyve suları vardı.

"Tadın çok güzel," diyorum uyarılmışlığının her damlasını kucağıma alırken. "Çok güzel."

Pantolonunu indiriyor, teninde ter birikiyor. "Öyle mi?"

"İşte bu." Parmaklarımı içinden çektiğimde yüzünü buruşturdu.

Titreyen vücuduna tırmanıyorum, sertliğimi amına bastırıyorum, çaresizce içine girmeye çalışıyorum. "Aç ağzını." Onu kızdırmak için ekliyorum, "Pis küçük sürtük."

Hırlıyor, tırnakları karnımın derisini sürükleyip yarıyor ve her bir kasın daralmasına neden oluyor. "Bana öyle deme."

Acıdan ve yüzündeki öfkeli ifadeden sikim seğiriyor. Yine de beni istiyor - ayak bileklerini arkamdan bağlıyor ve beni daha çok kendine çekiyor.

Çenesini yakalayıp ağzını açıyorum. "Dilini çıkar."

Tadını ağzımda toplayıp onunkine tükürüyorum.

Boğazından aşağı kayarken orgazm sersemi gözleri benden

ayrılmıyor. Mırıldanıyorum. "Gördün mü? Çok lezzetlisin."

Başını sallayıp bileğimi tutuyor ve parmaklarımı ağzına götürerek kendi dölünü emmesini sağlıyor. Parmaklarımı tam içine sokarken öğürdüğünü görünce daha da sertleşiyorum, parmak eklemlerim dişlerine çarpıyor.

"Aferin kızıma."

Gözleri övgülerimden dolayı alev alev yanıyor, ben dişlerimi alt dudağıma geçirirken ağzımı izliyor. Parmaklarımı çektiğimde bana ters ters bakıyor. "Bana sürtük dedin."

Başımı salladım. "Ben yaptım."

Ağzını siliyor ve beni yan tarafıma iterek oturuyor. Sonra ayağa kalkıyor, banyoya doğru yürürken ellerini yumruk yapıyor.

"Ne yapıyorsun?" Yerdeki pozisyonumdan kalkarak soruyorum. Üstünü çıkarıp bana çıplak sırtını gösterdiğinde sikim daha da sertleşiyor.

Omzunun üzerinden bana bakarken yutkunuyorum. "Ben duş almaya gidiyorum."

Nefesimi tutuyorum. Ne kadar güzel olduğu hakkında bir fikri var mı?

Öyle mi?

Tamamen çıplak. Ve sikim acı verici bir şekilde sertleşti.

Kapıyı kapatma zahmetine girmeden banyoya girer. Kahretsin.

Onu takip etme.

Onu takip etme.

Onu takip etmeyin.

En kötü ne olabilir ki? Bu konuda onu çoktan kazıkladım.

Yolculuk.

"Siktir et."

OceanofPDF.com

34

KADE

A Onunla duşa girer girmez, dizlerimin üzerine çöküp, dönüştüğüm kişi için ondan af dilememek için kendimi zor tutuyorum. Bunu yapsam ve benden yaptığım her şeyi bırakmamı istese bile yapamam. Onu unutmak için iki yılım olduğunu söylediğimde yalan söyledim.

Yeşil gözleri sikime kayıyor ve elini sikimin etrafına dolayarak beni kendine doğru çekiyor. "Ben bir sürtük müyüm?"

Dudağımı ısırdım. "Sen *benim* sürtüğümsün."

Gözlerini kısıyor, beni eliyle pompalamaya başlarken beni izliyor. "Daha iyi. Ama ben senin değilim."

"Ve ben senin değilim."

Sikimi okşamaya devam ediyor, ama bileğini kavrıyorum, çünkü boşalmam gerektiğinde kendimi tutamayacak kadar tahrik olmuş durumdayım. İçine boşalmak istiyorum. Amcığından damladığını görmek istiyorum, sadece parmaklarımı kullanarak onu tekrar içine sokabilmek için.

Daha önce hiç birinin içine boşalmak istememiştim, ama Stacey ile bunu arzuluyorum. Belki de bir zamanlar çocuğumuzu taşıdığı ve rahminin şişmeye başladığına tanık olduğum içindir. Onu zaten seviyordum, ama

Çocuğumun annesi olacağını bilmek, varlığından bile haberdar olmadığım bir şekilde ona tapmama neden oldu.

On dokuz yaşındayken onunla evlenmek istedim, Tanrı aşkına.

Gençtik ama önümüze çıkacak her bir engeli aşmaya tamamen hazırdık.

Sonuncusuna kadar.

Düşüncelerimden sıyrılıp karşımdaki güzel kadına bakıyorum - çilli, bronz tenine, onun nefret ettiği ama benim sevdiğim kıvrımlarına.

Onu suya sokuyorum, döndürüyorum, sonra önümü sırtına bastırıyorum ve göğüslerini okşuyorum. Her bir meme ucunu parmağım ve başparmağım arasında yuvarlıyorum. Sikim kıçına doğru seğiriyor.

"Daha fazlasına ihtiyacım var."

Meme ucunu çimdikliyorum ve başı göğsüme düşüyor. "Daha ne?" diye soruyorum.

"Senden. Bu. Böyle hissettiriyor."

Aynı. Burada da aynı.

"Nasıl bir his?"

"Güzel," diye cevap veriyor, bir eliyle başımın arkasını tutuyor ve diğer eliyle arkasından sikime uzanıyor. "Böyle iyi hissettiriyor, Kade."

Beni dikkatlice avucunun içine alırken taşaklarım geriliyor.

"Hepsi bu kadar mı?" Isınmış tenindeki su damlalarını emerek, dudaklarımı boğazının kenarında gezdirerek soruyorum. "Sana kendini *iyi* hissettirmekten fazlasını yapacağım."

İleriye doğru itebilir ve onun derinliklerinde tamamen kılıflı olabilirdim. Islak bir hareket ve onun içinde olurdum. Bir hamlede yarağımla dolacaktı.

Stacey'nin ellerini sikimden çekiyorum, iki elim de kıçında, yanaklarını ayırıyorum. Şişmiş taç aralarında rahatlıyor ve başı amının girişine ulaştığında ileri itmeyi bırakıyorum. "Bunu mu istiyorsun?"

"Evet," diye nefes alıyor, saçlarımı yumrukluyor ve daha iyi bir açıya sahip olmam için sırtını eğiyor. "Lütfen beni becer, Kade."

"Yalvardığında çok güzel oluyorsun," diye fısıldıyorum kulağına, sikimin ucu yavaşça içine girerken. "Çok güzel *amına* koyayım."

Sert bir hamleyle amcığı tarafından sıkıca sarıldım.

İkimiz de nefes nefese kaldık ve ben hareketsiz kalarak çarpan kalbimin göğsümden fırlamasını engellemeye çalıştım.

"Eller fayansların üzerine."

Saçımı bırakıyor ve hafifçe eğilerek söyleneni yapıyor.

Avucumu yüzüme silerek vücudunu, içindeki sikimi ve onu sıkıca kavrayan amını izliyorum. Elimi omurgasında gezdiriyorum, dibinde duruyorum ve başparmağımı dar deliğine bastırarak irkilmesine neden oluyorum. "Seni burada becerebilir miyim?"

"Kesinlikle hayır."

Kıkırdıyorum ve başparmağımı oynatıyorum. "Bir dahaki sefere."

Yanıt vermiyor, ben de ensesinden tutup daha fazla eğilmeye zorluyorum.

Bacaklarını ayırıyorum ve kalçalarını kavrıyorum, ucuna kadar çekiyorum ve sonra tekrar içine batıyorum. Çok sıkı. Yavaşça pompalıyorum, kalçalarımı ona doğru yuvarlıyorum. Her itiş dikkatlice kontrollü ve derin.

Su bizi ıslattıkça benimle birlikte hareket ediyor, sikimin onun derinliklerine daha derine gömüldüğü bir ritim buluyoruz. "Daha sert," diye yalvarıyor.

Tamamen geri çekiliyorum ve Stacey neredeyse çığlık atıyor. Tekrar. Tekrar. Ciğerlerim sıkışana ve taşaklarım klitorisini tokatlayana kadar onu daha hızlı ve daha sert beceriyorum. Dişlerim birbirine çarpıyor ve her iki bileğini de kavrıyorum, sikimi içine sokmaya devam ederken vücudunu fayanslara çarpıyorum.

Tekrar tekrar inliyor, saçlarımı tekrar kavramak için geriye uzanıyor ve ben ağzım ve dişlerimle boğazını yutarken tüm gücümle çekiştiriyor. Acı ve zevk bedenimi sarıyor ve sikim onun içinde şişiyor.

Başını çeviriyor, gözleri benimkileri buluyor ve ben ağzımı onunkilere bastırmak istiyorum. Bana eskiden onun için her şey demekmişim gibi bakıyor ve bu beni kızdırıyor, ama aynı şeyi hissetmediğim için değil.

Birbirimizin küçük kirli sırrıyız. Ve muhtemelen hep böyle kalacak.

Duş üzerimize yağıyor, vücutlarımız birbirine çarpıyor, boğazlarımızdan boğuk sesler çıkıyor. İnliyor, nefesi kesiliyor ve ben onu çok fena öpmek istiyorum. Ağızlarımız çok yakın.

Uzun zamandır kimseyi öpmedim. İsteyerek değil. Birisi Bernie'ye fazladan para öderse, beni onları öpmeye zorlar. Dudaklarımı dudaklarında hissetmem için bana bin dolar bile ödedi.

Stacey onu öpmeme asla izin vermez. Bunu biliyorum. Ama bu denemeyeceğim anlamına gelmiyor.

Daha derine itiyorum. Gözleri hâlâ benimkilere dikili, gözbebekleri tamamen şişmiş, donuklaşmaya başlıyorlar. Tekrar uçurumun kenarına gelmeye çok yakın.

Göz kamaştırıcı.

Elimi bacaklarının arasına sokup klitorisinin etrafında dönerken onu izliyorum. Gözlerini kapatmadan önce bakışlarını ağzıma indiriyor.

Dişlerim alt dudağını koparıyor ve patlıyor. Orgazm olduğunda onu kenara çekmiyorum - etrafımda patlarken onu fırlatıyorum, amcık sikimi sıkıyor, beni sıkışmış olabileceğimi düşündüğüm kadar sert boğuyor. Devam ediyorum, darlığını daha sert beceriyorum, çözülürken klitorisini ovuyorum.

Stacey alt dudağını dişlerimin arasından çekip çıkarıyor ve ağzımda kanının tadını, dudaklarımda sıcaklığını hissediyorum. Ben içine girmeye devam ederken onun parçalanışını izlerken yalıyorum.

"Daracık amının içinde olmayı çok seviyorum. Bu benim için yaratılmış," diyorum alnımı ona bastırarak ve onu kendime doğru çekerek. "*Sen* benim için yaratılmışsın."

Tırnakları kafa derime ve bileğime batarken gözleri başının arkasına doğru yuvarlanıyor.

Elimde titriyor. "*Kade*." Sesi bir iniltiyle boğuklaşıyor. "K-"

Tüm vücudu kasıldığında, bacakları jöle gibi olduğunda vücudundaki gök gürültüsünün çatlağını görebiliyorum ve aletimin etrafında hissedebiliyorum. Gözleri bir çığlıkla açılıyor, zirveye ulaştığında adım ağzından dökülüyor.

Kollarımda gevşedi, nefessiz kaldı.

Az önce ona hayatının en zor orgazmını yaşatmış olabilirim. Stacey bana bakarken sırıtıyorum, göğsü ve yanakları kıpkırmızı.

"Kapa çeneni," diyor sessiz bir kahkaha atarak, nefesini tutarak. Ağzını siliyor. "Beni ısırdın ve dudağımı kestin."

"Çekip gittin," diyorum omuz silkerek. "Kendi kendini yaraladın."

İçinden çıkıp onu kendime çevirdiğimde yüzünü ellerimle kavradığımda irkiliyor. Gözleri coşkudan donuklaşmıştı. "Henüz işimiz bitmedi."

Onu kollarımın arasına aldım, kıçını kavradım ve odaya taşıdım. Stacey kulak mememi dişlerinin arasına alıyor, acıdan tıslıyorum ama bu beni daha da sertleştiriyor.

Onu yatağa bırakıp bacaklarının arasına yerleşiyorum, çenesi boyunca emiyorum ve sonra boğazına iniyorum. Elini ıslak saçlarıma sokuyor, sertçe çekiştiriyor ve beni sikilebilir bir öfkeyle inletiyor.

Birbirimizi milyonlarca kez keşfetmemişiz gibi keşfederken yatağı ıslatıyoruz.

Sıkışan meme ucunu ağzıma alıyorum ve o inlerken emiyorum, ısırıyorum ve öpüyorum. Göğüslerinin arasındaki yara izine, şimdiye kadar sakladığı kabarık deriye nazik öpücükler kondururken onu izliyorum ve ne olduğunu öğreneceğime yemin ediyorum.

Eğer sorarsam, yalan söyler. Her zaman yalan söyler.

Ağzım boğazından yukarı, çenesi boyunca ilerliyor ve şansımı deniyorum.

Ama Stacey onu öpmeye çalıştığımda ağzımdan kaçıyor ve bu beni o kadar kızdırıyor ki eğilip elimi başının yanındaki yastığa bastırıyorum.

"Seni öpmek istiyorum," diyorum ona, boğazını tutup havasını keserek. "Bırak da seni öpeyim."

Dudakları ayrılıyor ve onu konuşabilecek kadar serbest bırakıyorum.

"Bu çok samimi." Sikimi amına sokmaya zorladığımda boğazından bir nefes kopuyor,
Beni sıcaklığıyla sarmaladı. "Peki bu değil mi?"

Etrafımda çırpınıyor, orgazmdan dolayı hâlâ hassas.

"Sen... Sen her zaman sevişirsin. Benim de diğerlerinden bir farkım yok." Bu biraz bile doğru değil.

Saçlarını avuçluyorum, başını geriye çekiyorum ve daha derine inmek için bacağını kalçama doğru çekerek ona çarpmaya başlıyorum. "Bu çok mu samimi?" Başını sallamaya çalışırken dişlerimi gıcırdatıyorum, sikim taşmakla tehdit ederken yüksek sesle inliyorum
onun içinde zaten. "Daha sert girecek miyim?

Daha hızlı?" "Daha hızlı."

Ben yaparım. Onu tüm hızımla beceriyorum.

Çekiyorum, onu ters çeviriyorum, düz durması için aşağı itiyorum ve tekrar içine giriyorum. Hassas bölgesi her itişte yatağa sürtünüyor ve içimdeki her sinir kıvılcımlanıyor, taşaklarım geriliyor.

Vücudum onu tamamen kaplıyor. Onun verdiğini alıyorum ve bunların hiçbiri zorlama değil. Birbirimizi istiyoruz. Bunu istiyoruz. Vücutlarımızda tahribata neden olan lanet orgazmları istiyoruz.

"Bir tane daha, Freckles. Haydi." Bir elimle parmaklarımızı birleştirirken diğer elimle boğazını tutuyorum. "Bana bir tane daha ver."

Etrafımda bir kez daha nabız atarken dişlerimi sıkıyorum, adımı haykırıyor ve birbirine dolanmış parmaklarımızın arasındaki çarşafları kavrıyor. Amcığı
Sikimin etrafında kenetleniyor, gırtlağı kavrayışımın altında çalışıyor ve görüşüm bulanıklaşırken, ısı omurgamın tabanını sular altında bırakıyor, kaslar uyluklarımda toplanıyor.

Onunla birlikte uçurumun kenarına düşmeden önce siyahı görüyorum, içindeki her damlayı döküyorum.

Coşkudan nefes nefese kalırken onu ezerek yere yığılıyorum, daha fazla dayanamayıp çekilene kadar uzunluğumu yavaşça derinliklerine doğru sürüklüyorum.

Ama hareket etmiyorum - onun üstünde kalıyorum, dudaklarımı omzuna bastırıyorum ve ciğerlerimi doldurmaya çalışıyorum.

Üzerinden kayıyorum, elimi sırtına koyuyorum. "İyi misin?"

Stacey başını sallamayı başarıyor ve sessizce "Evet. Öyle mi?"

Kaşlarımı çattım. Seksten sonra kimse bana bunu sormamıştı - iyi miyim? Evet, iyiyim.

"Evet."

Ağzımdan dökmek istediğim o kadar çok kelime var ki ama döktüğüm anda pişman olacağım. Geçmişimiz, sırlarımız ve hayatımla asla birlikte olamayız. Bir kız arkadaşım olamaz, sonra da vücuduma uyuşturucu pompalanırken gidip hem erkekler hem de kadınlar tarafından becerilemem.

Düşüncelerime rağmen onu öpmek için öne doğru eğildim ama yüzünü benden çevirdi.

"Gidip kuru temizlemeden kıyafetlerini almam gerekiyor," diyor, doğrulup göğüslerini benden saklayarak. "Döndüğümde bir Uber çağıracağım."

Bavulundan hızla kıyafetlerini toplayıp temizlenmek ve giyinmek için aceleyle banyoya girerken kaşlarımı çatıyorum.

Yatağa gömülüyorum ve ellerimi yüzüme sürüyorum. Gerçeklik yavaş yavaş içime işliyor ve onu olduğu yere geri göndermek istiyorum. Telefonumu şarj ettiğim anda içinde bulunduğumuz balon patlıyor.

Bu fikrin hayranı değilim.

Stacey dışarı çıkar, kapüşonlu tişörtü ve taytı artık onu örtmektedir. "Yiyecek bir şeyler almalısın. Sanırım oda servisi yapıyorlar."

Kanepeye oturmuş telefonunu incelerken ona bakıyorum, sanki onu defalarca patlatmamışım gibi davranıyor, ama bacakları hâlâ hafifçe titriyor. "Uçuş rezervasyonunu neden iki gün sonraya yaptın?"

Gözleri ekranın üzerinden benimkileri buluyor. "Bir sonrakiydi." "Glasgow'a mı?" Başımı sallıyorum. "Her gün var." "Belki de uçacak havada değildim?"

Sırıtıyorum. "Ya da belki benimle daha fazla zaman geçirmek istedin."

Alay ediyor. "Kendini övme, Kade. Ben başka bir otele gidiyorum, sen de istediğini yapabilirsin."

"Hayır. Kıyafetlerimi aldığımda, benimle alışveriş merkezine geliyorsun. Dışarıdayken yemek yeriz." Başımı eğiyorum. "Hangi arabayı kullanırsam kullanayım

kira."

Kiralamaktan nefret ediyorum ama Bentley'imi hurdaya çıkardıktan sonra yeni bir araba alma şansım olmadı.

Stacey'nin telefon ekranı dikkatini çeker. "Araba kullanamam."

İçten içe inliyorum ve boxerımı çekerken yataktan kalkıyorum. Ona doğru yürüyorum, çenesini yukarı kaldırıyorum, böylece telefonuna bakmayı bırakıyor. *Hay sikeyim*. Kız muhteşem. Daha önce hiç farklı düşünmemiştim. "Sana araba kullanmayı ben öğrettim, unuttun mu?"

Elimi itiyor ve telefonunu bir kenara fırlatıyor. "Neden? Neden benimle zaman geçirmek istiyorsun?"

Kazandığımı bilerek omuz silkiyorum. "Çünkü sen saklanıyorsun ve ben de seninle saklanmak istiyorum." Yanağını okşuyorum ve dudaklarımı alnına bastırarak onu hazırlıksız yakalıyorum. "Hadi birlikte saklanalım, Çilli."

OceanofPDF.com

35

STACEY

I Düzgün düşünemiyorum.

Kendimi zihinsel olarak hırpalarken alnım duş fayanslarına dayanıyor, içimdeki Stacey bana güneşin altındaki her utanç verici kelimeyi söylüyor. Yine de gülümsemekle yıkılmak arasında gidip geliyorum.

Oh Tanrım. Kade'i becerdim. Ya da... o beni becerdi.

Tekrar. Tanrım. Aklımızdan ne geçiyordu?

Suyun giderden aşağı akmasını izlerken zihnim her şeyi gözden geçiriyor.

Kade telefonumu kullanıyor - sanırım özel modda - Dez ve Base ile konuşuyor. Chris'in gönderdiği her mesajı sildiğimden emin oldum ve telefon Kade'deyken ona ulaşmaması için dua ediyorum.

Derin bir kıkırdama çıkarıyor ve yarın onlarla buluşacağını, dışarı çıkıp parti yapacaklarını söylerken sesi sıcak.

Saç kremini saçlarımdan durularken ve vücudumdaki teri temizlerken bacaklarımın arası ağrıyor, tenim cızırdıyor.
eski sevgilimden gelen çoklu orgazmların etkileri.

Onunla bir süre takılmayı kabul ettikten sonra beni kanepeye yapıştırdı ve *tekrar* çözülmemi sağladı. Parmakları tam olarak nasıl yapılacağını biliyor

Beni çıldırtıyor ve sanırım bir kez daha boşalırsam bayılacağım.

Sabunu cildime sürerken kemiklerimdeki titreme hâlâ devam ediyor, Kade kapıyı açıp belinde havluyla rahatça içeri girdiğinde sıçrıyorum.

"Hey! Ben duş alırken buraya öylece giremezsin!"

Kafası karışmış bir şekilde, hafif buğulu bardağın içinden kaşlarını kaldırıyor. "Az önce senin içindeydim."

"Yani?"

Sessizlik ve sonra gitmek için banyonun kapısını tekrar açıyor. "Çabuk yukarı."

Kade yatakta uzanmış, gözlerini tavana dikmiş, parmakları ellerinin üzerinde geziniyor.

Banyodan çıkarken çıplak göğsümü tekrar tekrar okşuyorum. Giyinmiş, ıslak saçlarımı at kuyruğu yapmış bir halde telefonumu elime alıp bildirimleri kontrol ediyorum.

"Sen iyisin. Hiçbir erkek arkadaşın seninle iletişime geçmeye çalışmadı."

Alay ediyorum ve ayakkabılarımı giyiyorum. "Gidip kıyafetlerini getireyim."

Ben odadan çıkarken Kade hiçbir şey söylemiyor. Koridorda ilerliyorum, annesinin bana verdiği kâğıt parçasını çıkarıyorum ve üzerine karalanmış numarayı hızlıca telefonuma yazıyorum.

İlk zil sesinde cevap veriyor.

"Aria?" Boğazımı temizliyorum.

"Ben Stacey."

"Ah. Senin için ne yapabilirim ufaklık?"

Sinyalimi kaybetmediğimden emin olmak için asansörü atlayıp merdivenleri kullanıyorum. "Kade ile bir otel odasındayım."

"Bana bütün gece oğlumu becerdiğini söylemeyeceksin, değil mi?"

Sessizliğe gömüldüm.

Cevap veremediğimde "Ne istiyorsun?" diye soruyor.

"Luciella ile eve gitmem gerekiyordu ve o beni aradı. O... o bir şey almıştı, bir ilaç, ve kötü durumdaydı." Ayaklarım beni merdivenlerin her katında aşağıya taşıyor. "Ona asistanıyla aynı anda ulaştım. O da kim olduğumu bilmeyecek kadar kafası karışıktı. Onunla seks yapmak için para ödediğimi sanıyordu."

Tobias sessiz kalıyor, tek duyabildiğim nefesi.

Merdivenlerden inerken devam ediyorum. "O da kanlar içindeydi. Asistanı vurmaması gereken birini vurduğunu söyledi."

Tobias alçak sesle, "Asistanı mı var?" diye sorar.

Yürümeyi bıraktım. "Sorunuz bu mu? Birini vurdu, Tobias."

"Sana ne olduğunu anlattı mı?"

"Hayır. Oldukça kötü halüsinasyonlar görüyordu ve bana ne kadar ödediğimi ve *ona* seks yapmışız gibi davranıp davranmayacağımı sorup duruyordu."

Bunu onunla konuştuğuma inanamıyorum. "O

kim?" diye soruyor.

"Bilmiyorum. Ona dişi şeytan dedi." "Başka bir

şey var mı?"

"Sadece öldürmek için para aldığını ve... Sanırım o bir erkek fahişe, ama bu kısımdan tam olarak emin değilim." Babasına söylediğim için kendimden nefret ediyorum, ama nasıl

Ona başka nasıl yardım edebilirim? Kade'i bu durumdan kurtarmak için tek şansım Tobias. "Ben eve uçana kadar onunla kalmamı istiyor, böylece benimle saklanabilir."

"Kimden saklanayım?"

"Bilmiyorum," diye cevap veriyorum ve Kade'in kıyafetlerinin faturasıyla birlikte kartımı resepsiyon görevlisine uzatıyorum.

Kade'in babası cevap vermiyor.

Dudağımı çiğniyorum.

"Sanırım eski Kade hâlâ orada," diyorum. "Bugün daha fazlasını öğrenmeye çalışabilirim."

"Tamam. Dikkatli ol ufaklık."

Resepsiyon görevlisi kıyafetleri teslim ederken telefon görüşmesi sona eriyor ve ben de odaya geri dönüyorum.

Çantayı ona fırlatıp kanepeye yöneldiğimde Kade konuşmuyor, böylece arkadaşlarıma mesaj atıp günlerinin nasıl geçtiğini sorabiliyorum.

Üçümüz sohbet ediyoruz ve Lu, Base ile aralarında geçen bir konuşmanın ekran görüntülerini gönderiyor - Base ona Moodypants diyor ve onunla çıkmayı reddederek bir şeyleri kaçırdığını söylüyor.

Bu adama inanabiliyor musun?

Moodypants yine de komik.

***Lu**: Sakın bunu ona söylemeye kalkma yoksa sonunu asla*

*duyamam. **Ben**: Eğer birlikteyseniz neden birbirinizle*

konuşuyorsunuz? Uzun zamandır banyoda.

Hey! Her neyse, ne yapmalıyım? Onu engelleyeyim mi? Kade'e söyleyeyim mi? Onu babamla tehdit mi edeyim?

***Ty**: Evet diyebilir misin?*

Ben: Tylar'a katılıyorum.

İkiniz de bunu söylememişsiniz gibi davranacağım. İkiniz de kim

olduğunuzu unuttunuz mu?

Burada neden bahsediyoruz? Annem ve *Ewan'la flört ediyor, Tanrı aşkına!*

Merhaba? Ewan'ı gördün mü?
Base'i daha önce öpmüştün.
Üvey babam hakkında konuşmayı kes Tylar. Ve cesaret sayılmaz!
Nasıl istersen, Moodypants.
***Lu**: Ahhh!*

İkilinin atışmalarına kıkırdıyorum. Her ne kadar yanlarında olmayı dilesem de, Kade'in kanepeden sadece on adım ötede, banyoda olması hâlâ içimi ürpertiyor. Ellerini ve ağzını üzerimde gezdirdiğini hatırlayarak sırıtmaya devam ediyorum, aynı zamanda bunun olmasına izin verdiğim için kendimi azarlıyorum.

Arkadaşlarım ortadan kaybolduğum için bana biraz kızgınlar - pasaportumu geride bıraktığımı düşünüyorlar. Ama Ty gerçeği biliyor - Kade ile birlikte olduğumu biliyor ve yapabiliyorken eğlenmemi söyledi. İskoçya'ya döner dönmez normalliğin yerleşeceğini ve büyünün bozulacağını biliyor.

Telefonum tekrar çalıyor ve Chris yeni bir kişiden mesaj atarken kalbim sıkışıyor, yüzümden kan çekiliyor.

Özür dilerim, tamam mı? Sana karşı davranışlarım için çok özür dilerim. Nasıl oluyor da tüm kardeş sevgini Kyle alıyor ve ben bir kenara atılıyorum? Bu hep böyleydi. Öz annem seni ve kardeşimi tercih ediyor. Kyle'ın sana dokunmasına izin veriyor musun? Yanında uyumasına ve ona sarılmasına izin veriyor musun?
Onu becerdin mi? Kyle'a çok gülümsüyorsun. Keşke sen de bana aynı şekilde gülümsesen.

***Bilinmiyor**: Yatağındayım bebeğim. Her zaman yatağında olacağım. Başka biriyle evlendiğinde bile, içine çocuk koyan ben olacağım. Senin sevgine sahip olan ben olacağım. Seninle yaşlanacak olan ben olacağım. Bunu bir düşün, tamam mı? Üvey kardeş olduğumuzu unut. Geçmişte yaptığım her şeyi unut ve sadece... beni geri sev.*

Boğazımdaki safra yükseliyor, Amerika'ya uçtuğumdan beri içinde saklandığım balon nihayet patlıyor. Gerçek şu ki, eve döndüğümde Chris beni tekrar kontrol edebilir. Şu anda üzerimdeki kontrolü gevşemiş durumda ama kaçmaya kalkarsam beni bulur.

Ve eğer Kade'e söylersem, Chris ona zarar verir.

Hayatımın alt üst olmasının sebebi Chris ve onun daha da kötüleşmesi riskini almak istemiyorum.

Bir şekilde Tobias'a gerçeğin bir parçasını söylemeyi başardım ama Kade'e kelimeleri dökmek? İmkansızdı.

"Uber çağırabilir misin?" Kade'in derin sesi banyo kapısından içeri giriyor.

Hala her santimini içimde hissedebiliyorum ve çok yoruldum. Beni kaç kere orgazm ettiğini. Sanırım kalçalarımın arasında da bana ne kadar sert vurduğundan morluklar var.

Kafam çok karıştı.

Tek düşündüğüm bunun benim için bir anlamı olabileceği ama onun benden nefret ettiği. Kendi kalbimi kıracak olmak beni korkutuyor, çünkü birlikte olamayacağımızı söylediğimde ciddiydim.

Bu çok zehirli olur. Hiçbir ilişkide sır olmamalı. Kade Mitchell ile bir gelecek yok.

Bir Uber çağırdım ve taze, giyinik ve tehlikeli bir şekilde Yakışıklı Kade nemli saçları alnına dökülmüş, yakasını düzelterek dışarı çıkarken beni etkiliyor.

Baktığımı görünce durdu. "Neyin var?"

Başımı sallıyorum, komodinden pahalı saatini alırken gözlerim onu takip ediyor. Bileğine takıp saati kontrol ediyor, ardından telefonunun ekranındaki küçük çatlağı inceliyor.

"Tam olarak nereye gidiyoruz? Caddenin karşısında telefon şarj aleti satan bir yer var."

"Telefonumu şarj etmiyorum," diyor ve ölü iPhone'u yere atıyor. Başucu ünitesini tekrar. "Sonra yaparım. Bir araba kiralayacağım; seni havaalanına bırakmak için kullanabilirim."

"Neden?"

Neden buradasın ki? Benden nefret ediyorsun. Bana söylediğin her kötü söz bunu kanıtlıyor. Ben senin için ölüyüm, unuttun mu?

Sadece omuz silkiyor. "Eğer sorunun buysa, seni bir daha becermeye çalışmayacağım."

Gözlerimi deviriyorum. "Benim sorunum, birkaç hafta önce senin için pislikten başka bir şey değildim. Hâlâ sarhoş musun?" Yatağın kenarına oturup ayakkabılarını giyerken önünde durmak için yürüyorum. "Bu yüzden mi bana tahammül ediyorsun?"

Gülüp "Muhtemelen" diye cevap verirken lambayı kafasından fırlatmak istiyorum.

"Biliyor musunuz? Bunu yapmayacağım." Kızgınlık iliklerime kadar sızarken göz teması kurarak aramızda bir işaret yapıyorum. "Sen ve ben bittik. Beni terk ettiğinde bundan emin olmuştun. Peki şimdi ne halt ediyorsun, Kade?"

Ayağa kalkıyor, üzerimde yükseliyor. "Neden buradasın? Neden havaalanından ayrılıp beni almaya geldin?"

"Yardıma ihtiyacın vardı," diye yanıtlıyorum kollarımı önümde kavuşturarak. "Soruma soruyla cevap verme."

Kade bir adım öne çıkıyor, ben de geri çekiliyorum. "Cevap vermeni istiyorum. Sana bok gibi davranıyorum, o zaman neden benim için geldin?"

Ondan bir adım daha ileri, benden bir adım geri. Sırtım kapıya çarpana kadar derin nefes alıyorum. Tam oraya gelene kadar durmuyor, ayak parmağıma kadar, bir santim ötemde.

Yanağıma dokunmak için elini kaldırdığında irkiliyorum ama gözlerimin kapandığını görünce duruyor. Bu, Chris'in her fırsatta bana saldırmasından edindiğim bir içgüdü. Beni birkaç kez bu pozisyona soktu.

Kade refleksimi fark ediyor, onun yerine elini başımın yanındaki kapıya dayıyor. "Cevap ver bana, Stacey."

Gözleri çok güzel, babasınınki gibi aydınlık. Ama aynı zamanda sıkıntılı ve yorgunlar. "Seni hâlâ önemsememe izin var" derken sesim kısık.

Sessizliğe gömülen Kade'in kaşları birbirine çarptı.

Telefonum çalıyor ve ondan uzaklaşıyorum. "Ben sandığın gibi bir yılan değilim. Ne düşünürsen düşün, önemsiyorum. Muhtemelen olması gerekenden daha fazla."

Kapıyı açıp dışarı çıkıyorum ve Kade de beni takip ediyor.

OceanofPDF.com

36

STACEY

We Bir fast-food restoranından hamburger, patates kızartması ve içecek aldık. Otelden ayrıldığımızdan beri iki saattir hiç konuşmadık. Elimi tuttu.

Alışveriş merkezinde mağazalardan birine doğru yürürken, hatasını anlayınca hemen bırakıyor.

Almak için yıllarımı harcayacağım kıyafetlerin önünden geçerken bir şey isteyip istemediğimi sorduğunda ona kaşlarımı çatıyorum.

Kyle beni arayıp Nora'nın yıllık karaciğer taramasına gideceğini söylediğinde, Kade gözlerini benden ayırmıyor ve sigara içiyor.

Odama dönüp tek başıma yatağa uzanmak istiyorum. Ruh halinde dört tane seksenlik yapan bu embesilden uzaklaşmak istiyorum.

O ve Lu gerçekten ikizler. Huysuz piçler.

"Başka bir yere gitmemiz gerekiyor mu?"

Kade bir kez başını

sallar. "Nerede?"

"Göreceksiniz" diye cevap verdi.

"Büyükannenle daha iyi konuşmalar yaptım," diyorum, yürürken onu kasıtlı olarak omuzluyorum. "Ve bu da bir şey ifade ediyor."

Başka bir Uber'e biniyoruz ve Kade'in dizi benimkine çarpıyor. Ona bakıyorum ama camdan dışarı bakıyor. "Şuraya çek."

Nerede olduğumuzu gördüğümde gözlerim açılıyor. "Hayır."

"Evet." Dışarı çıktı ve kapımı açtı. "Gel hadi." "Hayır."

Gülüyor ve elimi tutup beni dışarı çekiyor ve şoföre teşekkür ediyor. "Bok çuvalı olmayı bırak."

Tabelayı gösterdim. "Motosikletle gitmiyorum!"

Kade beni görmezden geliyor ve parmaklarını bileğime hafifçe dolayarak binaya giriyor. Öfkeyle resepsiyona oturuyorum, şimdi kaçmalı mıyım yoksa beni kaçırmış gibi mi davranmalıyım diye düşünüyorum.

Dehşete düştüm*, bir tane satın aldı.*

Satın alır. Bir motosiklet. Düpedüz.

On dakika sonra elinde iki kaskla bana doğru yürüdü. "Hadi gidelim."

"Kesinlikle olmaz."

"Seni omzumun üzerinden atacağım."

İçimdeki dehşete aldırmadan ayağa kalkıp arka tarafa doğru yürüyorum, kapılardan geçip siyah bir motosikletin hayatımı sonlandırmak için beklediği otoparka giriyorum.

"Tanrım, Kade. Hayır. O devasa şeye binmeyeceğim! Gerçekten beni öldürecek."

Bana bir bakış attı. "Hâlâ bisikletten mi bahsediyoruz?"

"Kapa çeneni."

İşçi kıkırdıyor, kollarını kavuşturmuş ve duvara yaslanmış. "En son modelimiz. Ve en pahalısı."

Kade'e kaşlarımı çatıyorum. "Etrafa para saçmayı bırak."

Başını sallıyor ve ölüm tuzağına doğru başını sallıyor. "Motosiklete bin."

"Hayır," diye cevap veriyorum, bana yaklaşıp elini kaldırarak saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdığında kalbim hızla çarpmaya başlıyor.

"Kes şunu." Dokunuşunu uzaklaştırdım. "Otele geri döneceğim." "Ya üzerine çıkarsın ya da seni üzerine yatırırım."

Adam ciddi. Gözlerindeki hararetli bakış amımı anında ıslatmaya yetiyor.

"Ben ikisinden de memnunum. Sen seç."

Arkamızdaki adam boğazını temizliyor ve kendini kovuyor. "O zaman ne olacak, Stacey?"

Zorla homurdanıyorum. "İkisi de gerçekçi değil."

"Küçük siyah elbiseni çıkarmayacağımı ve onu gerçekçi yapmayacağımı düşünüyorsan yanılıyorsun."

İçimdeki duvarlar, onun tam da bunu yaparkenki görüntüsünden başka hiçbir şeye dayanamıyor.

Sertçe yutkunuyorum, boynumdaki nabız çırpınıyor ve etkilenmemiş gibi görünmeye çalışıyorum. Dilimle dudaklarımı ıslatıyorum ve bakışlarının ağzıma düştüğünü fark ediyorum. "Kameralar var."

Sırıtıyor. "O zaman bisiklete binsen iyi olur."

Aptal.

Onun da bunu kastettiğini biliyorum. Eğer ona beni domaltmasını söylersem, domaltır.

Neden cesur bir yanım bunu yapmasını istiyor? Şüphesiz yakalanır ve uygunsuz teşhir ve aleni cinsel eylemlerden tutuklanırdık.

Herkesin içinde sevişmediğimizden değil.

Tartışmayı bıraktığımı gördüğünde, kendisiyle eğleniyor gibi görünüyor ve bisikletin yanına gidip tüm düğmeleri ya da dikkatini çeken her neyse onu kontrol ediyor.

"Nereye gidiyoruz?"

Omuz silkiyor. "Bir gezinti. Zaman geçirmek için bir yere." "Dişi şeytandan saklandığın için mi?"

Kade motoru çalıştırırken bana bakıyor, motorun gürültüsü beni zıplatıyor. İçim kıpır kıpır oluyor ve tahrik mi oluyorum yoksa korkuyor muyum emin değilim. Belki ikisi de.

"Aynen öyle. Kimden saklanıyorsun?"

"Yaptığın şeyi neden yapıyorsun?" Kade bana kaskımı uzatırken cevap vermek yerine soruyorum. "Kötü şeyler ve... eskortluk gibi."

Kaskını takıp siperliğini kaldırmadan önce ensesini ovuşturuyor. "Para mı?"

"Bana soruyor musun yoksa söylüyor musun?"

Aptal kask bir türlü yerine oturmuyor ve dördüncü kez denediğimde bana doğru bir adım atarak elimden alıyor. "Bu iyi para. Seks işçisi olmakta yanlış bir şey yok."

"Öyle olduğunu hiç söylemedim. Ben bir direk dansçısıyım ve her zaman cinselleştiriliyoruz. Birini mesleğinden dolayı asla utandırmam."

Cevap vermiyor, kayışları gevşetiyor. Koyu renk kirpikleri çok uzun ve kalın. Onlara, kaşlarına ve yanağındaki küçük çürüğe bakıyorum.

Bırak da seni öpeyim.

Beni öpmesini istedim. Ama izin verseydim çok karmaşık olurdu. Duygularım hala orada, sadece zaman geçiriyor.

Yutkunuyorum. Ben onun ilkiydim ve bir noktada bana başka biriyle sevişmeyi hayal bile edemediğini söyledi. Birbirimize aşıktık. Bir geleceğimiz vardı ve Luciella'nın birbirimiz için ne ifade ettiğimizi anlamasını sağlayacaktık. Kimse aramıza giremezdi. Asla.

Sonra biri yaptı.

"Bu işe nasıl bulaştınız?" *Lütfen, söyle bana. Anlamaya ihtiyacım var. Anlamak* istiyorum. "Bu yüzden mi silah kullanma eğitimi aldın?"

"Çok fazla silah kullanmak için eğitildim." Arkamdan uzanıp atkuyruğumu gevşeyene kadar çekiyor ve bileğine doluyor.
Kade parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor, yüzümü dağıtıyor. Ses tonu yumuşak. "Soru sormayı bırak."

"Ne zaman başladı?" "Onu

neden siktin?"

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım. "BEN... BEN..." *Söyle, Stacey. Söyle!*

Kade sessizliğim karşısında başını sallıyor. "Aynen öyle. Bana soru sormayı bırak, ben de sana sormayayım."

Bakışlarımı indiriyorum. "Sadece anlamak istiyorum."

Kask şimdi kafama tam oturuyor ve klipsi çeneme takıyor. Yakınlığı kelebeklerin uçuşmasına neden oluyor ve ona sarılmak istiyorum. Ani ve sinir bozucu bir istekle vücudumu onunkine bastırıp sarılmak istiyorum.

Ağlamak istiyorum, kollarında hıçkırmak.

Kade geri adım atıyor, gözleri elbisemden ayakkabılarıma, oradan da büyük miğfere kadar vücudumda geziniyor. "Anlamana gerek yok. Bu artık benim hayatım."

"Hoşuna gidiyor mu? En azından mutlu olup olmadığını bana söyleyebilirsin."

Dudakları inceliyor, vizörünü indiriyor, sonra uzun bacağını bisikletin üzerine atıyor ve arkasındaki koltuğa vuruyor. "Atla."

"Hiç bırakacak mısın?"

İç çekiyor. "Hadi ama Stacey. İki yıl oldu. Bunları bilmen için hiçbir sebep yok."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Bırakabilir misin?"

Başı sıkıntıyla öne eğilir. "Çekip gitme fırsatının ortaya çıkması pek olası değil. Şimdi, ikinci seçeneği istemiyorsan bin bakalım. Seni sadece bir kaskla becermek kulağa çok ateşli geliyor."

Bisikletin yanında duruyorum. "Ama-"

Vizörüme vuruyor ve vizör yüzümün üzerine kapanarak konuşmayı sonlandırıyor. Camın arkasını göremiyor ama arkasına geçmeme yardım etmek için elini uzatırken gözlerimi ona dikiyorum.

Kade omzunun üzerinden bakıyor. "Kasklar bisikletin Bluetooth'una bağlı. Telefonunuzu bağlayın."

"Bunu neden yapayım ki?"

Kaşlarını kaldırdığını söyleyebilirim. "Müzik."

"Araba kullanırken mi?" Mahcup bir şekilde sordum. "Hayır! Konsantre olmalısın."

"Sinir bozucu olmayı bırak. Araba kullanırken silahla ateş ettim ve kaza yapmaya hiç yaklaşmadım bile."

Omzuna bir tokat attım. "*Ne* yaptın? Ya çok hızlı gidersen ve ben tutunamayıp düşersem?"

Ayağı tekmelerken motosiklet altımda titriyor. Duyabilmem için sesini yükseltti. "Sadece lanet telefonunu bağla, Stacey."

Arkama yaslanıyorum ve telefonumu çıkarıyorum. "Biliyor musun, Base senin gibi bir kardeşi varken Luciella'ya Moodypants dememeli." Bluetooth'um bağlandığında kask bip sesi çıkarıyor ve müzik çalma listemi açıyorum. "Sen tanıdığım en karamsar insansın," diyorum nefesimin altında.

"Bunu duydum," diye cevap veriyor, sesi şimdi kaskımda yankılanıyor.

Tabii ki. "Tam da senden biraz huzur bulacağımı düşünürken."

Brenn!'den "4runner" çalmaya başladığında ne cevap verdiğini duymuyorum.

Arkasına uzanıyor ve kollarımı tutup kendine doluyor. "Sıkı tutun, Freckles."

O havalanırken çığlık atıyorum ve bunun dünyadaki son günüm olacağına karar veriyorum. Çok hızlı gidiyor ve sanırım uçabilirim.

Sağa dönerken motosiklet yana yatıyor ve diz kapağımı kaybetmek üzere olduğumdan eminim.

"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum, o trafikte ilerlerken çığlık atarak gözlerimi kapatıyorum. "Yavaşla!"

"Her çığlık attığında, daha hızlı gideceğim."

"Siktir git!" Müziğin üstüne bağırıyorum. "Siktir git, Kade Mitchell!"

"Durur durmaz yapacağım" derken gülümsediğini duyuyorum.

"Seni öldüreceğim." Yine

gülüyor.

Sağa doğru yola çıkarken kollarımı ona daha sıkı sarıyorum, rüzgâr saçlarımı etrafımızda savuruyor. Yana doğru daha fazla fermuar çekerek

ve kendimi onun üstünü tutarken
buluyorum. "Çok üşüyorum," diye
nefes nefese kalıyorum.

Kade hızla yavaşlar ve kenara çeker. "Söylemeliydin." Kaskını çıkardı, sonra kapüşonunu çıkarıp bana verdi. "Al."

"Üşümeyecek misin?"

Kaskını tekrar takarken başını sallıyor.

Kade kaskımı çıkarmama yardım ediyor ve kaskı tekrar takmadan önce kapüşonluyu üzerime çekiyor. Sıcaklığa iç geçiriyorum. Onu etrafımda hissediyorum. Yola çıkarken kaskım sırtına yaslanıyor, hızlanmadan önce sabit bir tempoda ilerliyor ve adrenalinden nabzım yükseliyor.

Bu sefer gözlerimi açık tutuyorum, tadını çıkarıyorum, etrafımızdaki manzara bir ışık ve renk yığınına dönüşene kadar birleşiyor ve kendimi gülümserken buluyorum.

O kadar çok gülümsüyorum ki yüzüm acıyor.

Bir dur işaretine yaklaştığımızda yavaşlıyor ve kavşakta arabaların geçmesini bekliyor. "Kıkırdadığını duydum, Çilli. Sanırım gizliden gizliye hoşuna gidiyor."

"Yapmadım," diyorum sırıtarak, hareket etmesek de kollarım hâlâ ona sarılı. "Öksürdüm."

"Bu bir yalan."

Parmaklarını kalçamın etrafında dolaştırıp her yerime titreşimler göndererek geriye uzandığında bacağım geriliyor. Bekliyorum. Işıklar hâlâ kırmızı ve büyük bir parçam onların kırmızı kalmasını istiyor.

"Öksürüğünüz astımınız varmış gibi geliyor."

Başparmağı bacağıma doğru hareket ederken
yutkunuyorum. "Kapa çeneni." Derin derin kıkırdıyor.

Işıklar yeşile dönüyor ve bir kez daha yola çıkarken onun dokunuşu kayboluyor.

Sonunda güneşin neredeyse denizin arkasında kaybolduğu bir plajın yakınında duruyoruz. İnsanlar hala sörf yaparken turuncu, kırmızı ve sarı tonlar birlikte dans ediyor, bir grup reşit olmayan genç bir ateşin etrafında içiyor, bir hoparlörden müzik çalıyor ve bir çift kumda oturup bizim gibi gökyüzünü izliyor.

Kasklarımızı takmaya devam ediyoruz ve Kade'in eli tekrar bacağımı bulduğunda kollarımı ona doluyorum. Ben konuşana kadar birkaç dakika geçiyor. "Yakın zamanda eve gitmek istemiyorum."

"Başka bir yere gitmek ister misin?" diye soruyor ve başımı salladığımda, bizi sakin bir iskeleye götürmeden önce on dakika daha rahatça oturuyoruz.

Motor, teknelerin arasında durana kadar ağaçların üzerinde ilerliyor. Standını tekmeliyor. Görünmez olduk. Kimse bizi göremez. Öyleydi.

Planı bu mu? Beni burada mı sikmeye çalışacak?

Her şey seksle mi ilgili?

"İn üstümden," diye emrediyor ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum. Hareket etmeyince, "Önüme otur," dedi.

Kasklardan Deftones çalıyor, Kade'in de son zamanlarda çok dinlediğini fark ettiğim bir grup. Kalkmama yardım ediyor ve ben daha ne olduğunu soramadan beni kaldırıp önüne oturtuyor, böylece yüz yüze geliyoruz. Arkaya kayıyor, böylece daha rahat oluyor, bacaklarım onunkilerin üzerine sarkıyor.

Önce vizörünü, sonra benimkini açıyor, gözleri her zamanki gibi nefes kesici. "Bir süre burada oturmak ister misin?"

Dudağımı ısırıyorum, bisiklet altımda sıcacık. "Ve ne yapacaksın?" "Aklıma birkaç şey geliyor."

O uzanıp kaskımın klipsini açarken başımı eğiyorum, sonra da çekip çıkarıyor.

Altımızdaki iskeleye düşüyor, kapüşonlu da onu takip ediyor. Müziği hâlâ duyabiliyoruz.

Esinti tenime çarpıyor ama sertleşen meme uçlarımın ya da omurgamdaki ürpertinin nedeni bu değil. Dokunuşu heyecan verici.

"Seni öpmeme izin verecek misin?"

Başımı sallıyorum ve Kade ofluyor.

Parmağını parmağımda gezdirirken kalbim göğsümde çarpıyor. Köprücük kemiğimden tutup elbisemin askılarından birinin altından geçiriyor ve kolumdan aşağı çekiyor. Diğeri de onu takip ediyor. Sütyenimin klipslerini açıp bir kenara fırlatıyor.

Soğuk hava göğüslerime çarpıyor ve Kade ben nefes nefese kalana kadar parmaklarını ikisinin üzerinde gezdiriyor.

Çok sert.

Bu pozisyonda seks yapmak mümkün mü?

"Şu anda sana yapmak istediğim o kadar çok şey var ki. Odaya dönene kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum."

Bir eli göğsümü kavrayıp başparmağıyla meme ucumu okşarken, diğer eli çıplak kalçamdan yukarı kayarken nefesim kesiliyor. "Bana ne yapacaksın?"

Kade bana karanlık, kapüşonlu bir bakışla bakıyor. "Her şeyi."

Kade ne kadar ıslandığımı hissetmek için iç çamaşırımı kenara çekerken bisiklet sabit kalıyor.

Başparmağını klitorisimin üzerinde dolaştırırken başım geriye düşüyor, kaskını çıkararak bir meme ucunu ağzına alabiliyor. Dişlerinin arasına alıp geri çekilmesi ve beni tamamen kucağına kaydırması saniyeler sürüyor.

Aletine sürtünüyorum ve ciğerlerim bu hissin etkisiyle tekliyor. Ona karşı hareket etmeme yardımcı olmak için bir kolunu sırtımın küçük kısmına doluyor.

Sonra Kade kalçamdan tutarak beni durduruyor, sikini serbest bırakırken beni kaydırıyor ve girişimi taçlandırarak beni onun üzerinde konumlandırıyor.

Duraklıyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Gözlerim kocaman oldu. "*Şimdi* mi soruyorsun? Son on günde içime beş kez falan boşaldınız."

"Öyle misin?"

Başımı sallıyorum, sikinin başını amımda aşağı yukarı gezdirirken titriyorum. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Geçen sefer doğum kontrol hapıyla hamile kaldın," diyor, beni aşağı çekip derinlere batırıyor ve açıkta inlememek için dudağımı ısırmama neden oluyor. Görünmeyebiliriz ama birileri bizi duyabilir. "Bir daha olmayacağını kim söyleyebilir?"

"Olmayacak."

"Siktir," diye mırıldanıyor ben yavaşça onun içine yuvarlanırken, o bizi motosikletin üzerinde dik tutarken kontrolü ele alıyor. "Bana karşı bu kadar duyarlı olmana bayılıyorum."

İnleyerek, daha uzununu alıyorum. "Bu sıcak bir ortam - kafana girmesine izin verme."

Nefes nefese bir kahkaha atıyor. "Elbette, Freckles."

Hareketlerimi karşılamak için yukarı doğru iterken nefes nefese kalıyorum. "Beni daha hızlı becer," diye talep ediyor.

Öne doğru eğiliyorum, omurgam karıncalanıyor, ona binerken ayak parmaklarım kıvrılıyor, şimdiden yıldızları görmeme neden olan o hassas noktaya vuruyorum. "Kade," diye nefes alıyorum. Ağzı benimkine çarpıyor ve bir dokunuşla geri çekiliyorum.

Dudaklarımız o kadar yakın ki, aynı havayı soluyoruz. Bakışları ağzıma düşüyor ve dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum.

"Öp beni," diyor. "Yalvarmamı istiyorsan, beni öpmen için sana yalvaracağım Stacey. Lütfen." Son kelime bir fısıltı.

Dudaklarımı dudaklarına bastırmayı düşünürken parmaklarım saçlarını okşuyor. Sadece bir kez. Onu bir kez öpebilirim.

"Bölüyor muyum?"

İrkiliyoruz ve aniden birbirimizden uzaklaşıyoruz, Kade'in siki kayıyor ve göğüslerimi gizlemek için elbisemi yukarı çekiyor. Ereksiyonunu itiyor ve ayağa kalkıyor ama arkasını döndüğünde donup kalıyor.

"Bulunması zor bir adamsın, Kade Mitchell. Akıllı olduğunu sanıyordum. *İzi* sürülemeyen banka hesabını kullanman gerekiyordu.

Bulunmak istemiyorsun, unuttun mu?" diyor adam.

İskoçyalı ve yüzünü bir yerden tanıyorum. "Beni

bayan arkadaşınla tanıştırmak ister misin?"

Bisikletten inip Kade'in kapüşonunu kaptım ve vücuduma sardım. Kalbim göğsümde güm güm atıyor, yüksek binam tamamen yok oldu.

Uzun boylu, yaşlı adam elini uzatır. "Archie Sawyer. Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Senin adın ne?"

"Onunla konuşma," diye tersliyor Kade, beni arkasına çekerek. "Ne istiyorsun lan sen?"

Archie mırıldanıyor. "Şu anda, işinizden çok kimin dikkatinizi çektiğini bilmek istiyorum. Kim o?"

Kade sessiz.

"Çok güzel küçük bir şey," diyor. "O bir müşteri mi?"

Kade'in etrafından dolaşmaya çalıştığında, Kade eliyle göğsüne vurarak onu durdurur - birkaç adım geri götürür ve sonra onu iter. "Ondan uzak dur."

"İlginç."

Bana dikkatle baktıktan sonra Kade'e göz atarken bedenim titriyor.

"Ben sizi yalnız bırakayım. Telefonunuzu açmanızı şiddetle tavsiye

ederim, bu yüzden

Adamlarımın seni tekrar takip etmesine gerek yok."

Bizden uzaklaşıyor, birkaç adım atıyor ve duruyor. Ama sonra telefonunu kaldırıyor. Kade yolumuza çıkacak kadar hızlı değil.

Benim resmimi.

Adam ekranına bakıyor, sonra bana bakıp göz kırpıyor ve yavaşça iskelenin yanına park etmiş siyah bir SUV'a doğru ilerliyor.

Araba uzaklaşırken Kade, "Gitmemiz gerek," diye bağırıyor. Beni bisiklete bindirip kaskımı takarken panikliyor. "Seni çok fazla tehlikeye attım. Özür dilerim."

OceanofPDF.com

37

KADE

W Bu aptal motor neden daha hızlı gitmiyor?

Stacey bana sıkıca tutunup Bluetooth'tan neler olduğunu tekrar tekrar sorarken kanım kulaklarımda uğulduyor. Takip edilip edilmediğimizi görmek için etrafımı kontrol ederek arabaları solluyorum. Takip edileceğimizden adım gibi eminim.

Archie çekip gitmeyecek ve beni yalnız bırakmayacak. Bernadette'in kocası tam bir otuzbirci.

Işıklarda yavaşlarken aynaları kontrol ediyorum. İki araba beni yakından takip ediyor. Barry şimdiden buradaysa benim rezilliğimi halletmiş olmalı. Bütün gün beni takip ettiyse ve Stacey ile benim takip edilip edilmediğimizi kontrol etmeyi akıl edemediyse ona çok kızacağım.

Ekibim bizi korumak için etrafımızı sarıyor. Kaskımda bir bip sesi yankılanıyor ve Barry'nin sesi geliyor. "Beş araba, patron. Hepsini takip ettim."

"Silahlı mı?"

"Evet."

Kendi kendime yemin ettim ve gazı kavradım. "Bana yakınlarda olduğunu söylemeyi düşünmedin mi?" Ses tonuma zehir katarak bağırıyorum. "Onun lanet bir fotoğrafını çekti."

"Özür dileriz efendim. O çıkarken biz de geldik ve telefonunuz kapalı. Banka kartınızı kullandığınız için sizi buldum."

Işıklar yeşile dönüyor ve tekrar hareket ediyoruz, rüzgâr Stacey'nin saçlarını sağa sola savuruyor.

"Daha hızlı sürmenizi öneririm. Onu öldürmek için emir almışlar. Dikkatlerini dağıtabiliriz."

Sikeyim.

Neyse ki Barry sadece benim Bluetooth'uma bağlı, bu yüzden Stacey onun ne dediğini duyamıyor. Ancak göbeğimi sıkıca kavrıyor ve içinde bulunduğumuz koşullara rağmen bu hissin bu kadar rahatlatıcı olması beni rahatsız ediyor.

Keskin bir sağa döndüm. "Bizi otele götürün ve kapatın. Yakınımızdaki herkesin hazır olmasını istiyorum."

Üç SUV bizi takip ediyor, Barry'yi kalabalık caddelerde hızla izliyorlar. Ben trafikte direksiyonu kırabiliyorum, böylece Archie'nin arabaları yavaşça uzaklaşıyor. Ne zaman kırmızı ışıkta geçsem, arabalar kornalarını bize doğru çalarken Stacey bana dikkatli olmam için bağırıyor.

Bize yetişmelerine izin vererek ne kadar büyük bir risk aldığımı bilseydi, bana daha hızlı gitmemi söylerdi.

Onu *öldürmek* için emir aldılar. Böyle bir şey olmayacak.

Benim için kurallar var. İzin almadan etrafta dolaşmaya iznim yok. Kız arkadaşım olmasına izin yok. Ve kesinlikle güzel kızları motosiklete bindirmeme izin yok - sınırda bir randevuya.

Ama Stacey'nin yanındayken, tüm sağduyu pencereden dışarı fırlıyor - beş kuralım bile geçersiz. Bu şekilde olmamalıydı. Ben Kollarımda onunla uyandığımda, sıvışıp ondan uzak durmalıydım. Kafam iyiyken, kanlar içindeyken ve hizmetlerim için para ödediğini düşünecek kadar gerçeklikten uzaklaşmışken onu aramamalıydım.

İki yıl önce ondan uzaklaştığımda onu yalnız bırakmalıydım. Mesafemi korumalıydım - onu hayatımdan tamamen çıkarmalıydım, ama onu izlemeliydim. Onu izlemem *gerekiyordu*. Beni bir arada tutan tek şey, malikânenin güvenlik sistemine girdiğimde Luciella'yla birlikte olduğu ve onun gerçek gülümsemesini gördüğüm, kahkahasını duyduğum anlardı. İzle Dans stüdyosunda benim meraklı gözlerimden habersiz hareket edişini.

O eve gittiğinde, bağlantım kesiliyor. O yerde bir şeyler var. Hiç giremedim, hala da giremiyorum. Onun bile

Telefon dokunulmazdır ve Barry ve ben ne kadar uğraşırsak uğraşalım, ona da ulaşamayız.

Barry eski sevgilime olan bu takıntının sağlıksız olduğunu düşünüyor. Ben katılmıyorum. Dünyamda aklımı başımda tutan tek şey bu.

Onu izlemek sorun değil. Büyük ihtimalle onu bu ülkeden götürdüğümde de izlemeye devam edeceğim. Sadece daha ihtiyatlı olmam gerekiyor.

Onu o evden asla almamalıydım. Ona bu kadar yakın olmak, onunla bir otel odasında olmak, içimde hayvani bir şeyi tetikledi ve onu uzaktan izlemek artık yeterli değildi.

Onun hayatına zorla girmemeliydim. Güvende olacaktı.

"Silah sesleri duydun mu?" Stacey panik dolu bir sesle sorar. "Kade, sanırım silahları var!"

"Öyle."

"Aman Tanrım," diye haykırıyor. Parmakları üstümü kavrıyor. "Ölmek istemiyorum." "Ölmeyeceksin."

Bana babamla şantaj yapması Bernadette'in şartlarını kabul etmem için yeterliydi ama Stacey'nin benim için kim olduğunu - ya da kim *olduğunu* - öğrenirse, o zaman cezayı düşünmekten korkuyorum. İşlerin daha ne kadar kötüye gidebileceğini düşündükçe içimi bir soğukluk kaplıyor.

Barry önden gidiyor, başka bir araba da arkadan geliyor ve bana otelin boşaltıldığını söylüyor. Arka taraftan gireceğiz ve zaten bizi bekleyen bir ekip var. Ayrıca bana Archie'nin çoktan
Bernadette Stacey'nin fotoğrafını buldu ve kimliğini araştırıyorlar.

Motosikletin gidonunu yumrukladım. "Siktir!"

Siktiğimin Archie'si. Tek bir hareketiyle gözümü bile kırpmadan boynunu kırabilirim. Ama bu sadece karısını kızdırır ve ben yakın zamanda sevdiklerimin cenazelerine katılmaya hazır değilim.

Öfkeyle, iki arabam dikkatlerini dağıtırken, yetişmediklerinden emin olmak için araçların arasında fermuar çekip zum yapıyorum. Archie'nin iskelede kendini tanıtmadan önce onu görmüş olabileceğini fark ettiğimde kanım kaynıyor. Onun vücudunu görmüş, nefes nefese inlemelerini duymuş ve ismimin
Dilinin ucuna geldi. Siktiğimin yırtıcısı muhtemelen bizi izlemekten zevk alıyor, kendini duyurmak için mükemmel anı bekliyordu.

Lanet olsun. Kaçınmak istediğim şey buydu. Amerika'da olduğum için biraz mahremiyetim olur sanmıştım. Telefonumu kapalı tutmam gerektiğini bilmeliydim.

Yanlışlıkla ana hesabımı kullanmam onlara sinyal gönderirdi. Bernadette'in arkadaşlarından birini vurduğum için zaten başım beladaydı. Siyasi bir lider ya da her neyse işte.

Bir patlama sesi duyuldu ve Stacey etrafımda irkildi.

Bir silah sesi daha bizi bir santimle ıskalarken direksiyonu kırdım.

Kalçalarımı bisikletin etrafında sıkıyorum ve arkama yaslanıyorum. Adamlarımdan biri camdan sarkıp bana karşılık verirken Stacey'ye "Önüme otur," diyorum. "Bacağını çevir, seni yakalayacağım" derken sesimi sabit tutmaya çalışıyorum.

"Ne?"

"Seni korumam gerek."

Yer değiştirmeyince ve bir kurşun daha bize yaklaşınca dişlerimi sıkıyorum. "Çekil, Stacey."

Kaskımdan bir ıslık sesi geçerken çıldırmamaya çalışıyorum. Titriyor, ama tırnakları üstümü serbest bırakıyor ve yavaşça yanıma doğru hareket ediyor, sevgili yaşamı için bana yapışıyor.

Kolları boynuma dolanırken önce bacağını tutup kendime doğru çekiyorum. Stacey etrafımda tırmanıyor ve ben de bisikleti kontrol ederken ona yardım ediyorum.

Bacakları kalçalarımın üzerinden sarkarken sesi titriyor. "Kade..."

"Kollarını bana dolama - üstümü önümden tut." I
Gazı çekerken bir kamyonu kıl payı kaçırıyorum, trafikten kaçarken aynı zamanda Stacey'i koruduğum için kurşunlar vızıldayarak yanımdan geçiyor.

Vücudu bana karşı çok küçük ve her zaman evimdeymiş gibi hissettirmesi beni kızdırıyor.

Şimdi önümde o var, kurşunlar onun yerine korumalarımı hedef alıyor.

Beni öldürmeyecekler. Çok fazla kâr getiriyorum ve en iyi suikastçılardan biriyim; ayrıca Bernie bana takıntılı gibi görünüyor. Sahiplenici ve kontrolcü biri ve eğer bizi yakalayan o olsaydı, Stacey çoktan ölmüş olurdu.

Stacey'e onu otele götüreceğimi, onlar kim olduğunu öğrenmeden onu bu lanet ülkeden çıkaracağımı tekrar tekrar söylerken kalbim hızla çarpıyor.

Ağlıyor ve bana daha sıkı sarılıyor, bacakları benimkilerin üzerinde sallanıyor ve ben sağa doğru ittikçe geriliyor. Ağır nefeslerini, arabalardan sağa sola kaçarken çıkardığı küçük gıcırtıları duyabiliyorum.

Bir kırmızı ışık daha, ama önümüzde geçme riskini göze alamayacağımız kadar çok araba var. Sonunda durdum ve etrafıma bakındım. Barry ve adamlarımın geri kalanı bir kovalamacanın içinde.

"Kimdi o?" diye sorar, nefesi kesilmiş bir halde. "Tanıdık geliyordu."

"Bir daha asla karşılaşmanı istemediğim biri," diye cevap veriyorum, kalçasını benimkinin üzerine sürterek onu rahatlatmaya çalışırken bir yandan da elbisesini indiriyorum.

Yutkunduğunu duydum. "Tehlikeli biri mi?"

"Tehlikeli demek hafif kalır." Vizörlerden ona bakıyorum. "Onların icabına baktıktan ve güvenli olduğunu anladıktan sonra seni jete götüreceğim. Doğruca eve gitmeni ve kardeşin Kyle'a yanından ayrılmamasını söylemeni istiyorum. Senin kim olduğunu öğrenmemelerini sağlayacağım."

"Hayır. Benim zaten bir uçuşum var." "Bu
konuda benimle tartışma. Sıkı tutun."

Işıklar yeşile döndü ve ben fırladım, onun kaskı benimkine çarptı.

Arkamızdan yine silah sesleri duyuyorum, dövüş bize doğru yaklaşıyor. Silahım olsaydı yardım ederdim ama hem sinir bozucu bir şekilde silahsızım hem de Stacey'i korumam gerekiyor.

"Sola gidin, efendim. Biz sağa gideceğiz. Otelin arkasından gidin. Temiz."

"Dikkatli ol. Eğer öldürülürsen, seni öldürürüm."

Barry homurdanıyor, bağlantı zayıflıyor. "Anladım patron."

OceanofPDF.com

38

KADE

We Otele bir saatten kısa bir sürede varırız ve Barry'nin dediği gibi her yer temizdir, korumalarımın hepsi dışarıda ve içeride durur, devriye gezerler.
merdivenler ve çevresindeki alan.

Elimde Stacey ile arka tarafa geçiyorum. Burası hayalet kasaba gibi. Odaya girer girmez nefes alabiliyorum.

Stacey kaskı çıkarıp kanepenin üzerine bırakıyor, elleri kalçalarında. "Konuş. Şimdi konuş."

"Hayır." Bavulunu ve etrafındaki kıyafetleri gösteriyorum. "Toparlan."

Gardiyanlardan biri bana bir şarj aleti verdi, ben de telefonumu taktım ve sabırsızlıkla ekranın açılmasını bekledim. Hareket duymayınca kafamı kaldırdım. Hâlâ odanın ortasında duruyor ve bana dik dik bakıyor.

İnliyorum ve burnumun kenarını çimdikliyorum. "Çekil. Eşyalarını topla. Oyalanacak vaktimiz yok."

Sarhoş ve sinir bozucu haliyle Base'den bir sürü bildirim gelir gelmez, dirseklerimi dizlerime dayayarak yatağın kenarına çöküyorum. Stacey kanepeye doğru alçalarak yanıma sokuluyor. "Kade. Lütfen. Bana burada neler olduğunu anlatman gerek."

Bilmeyi hak ediyor. Ama bilmesini de istemiyorum. Ona her şeyi anlatırsam bana farklı mı bakacak? Neden benden uzak durması gerektiğini anlayacak mı?

Eve geri döndüm çünkü Bernadette beni bir ay boyunca acımasızca dövdükten sonra tasmasını gevşetti ve o anda boynunu kırmamamın tek nedeni babamı öldürtmekle ve bunu bir intihar gibi göstermekle tehdit etmesiydi. Eski sevgilimle ilgili tüm bu saçmalıklar bir anda oldu.

Aramızdaki bağ çok güçlüydü ve ben bu çekimle savaşmak bile istemedim.

Bunu memnuniyetle karşıladım. Onu o evden aldığım andan beri, içimde daha az ölü hissettim. Karanlığımda onun adını taşıyan bir ışık zerresi.

Stacey genç kalbimi kırdı ama hayatımda geçmişe takılıp kalmaktan daha önemli sorunlar var. Onunla evlenmeyeceğim ve çocuk sahibi olmayacağım; mutlu bir sona sahip olamayacağım. Eğlenmemizde bir sakınca yoktu.
Dalga geçiyor. Bacaklarımın arasındayken bunu açıkça belirttim.
hiçbir şey ifade etmiyordu, ama sanırım ondan çok kendime söylüyordum.

Ona zarar verirdim ya da öldürtürdüm.

O kadar çok can aldım ki ölüme karşı hissizleştim. Bu benim hakkımda ne söylüyor? Hayatımda iyi olan hiçbir şeyi hak etmiyorum.

Çok daha iyisini yapabilir.

"Kade."

Adımı şefkatli bir fısıltıyla söyleyerek beni düzensiz düşüncelerimden koparıyor. Önümde diz çöküyor ve Base'e cevap yazmamı engellemek için nazikçe bileklerimden tutuyor.

"Kimdi o? Ve neden beni aceleyle ülke dışına çıkarmaya çalışıyorsunuz?"

Karıncalanmalar bana saldırıyor ve tenimdeki parmaklarına bakıyorum, ama sanki onu yakmışım gibi parmaklarını hızla geri çekiyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve ona bakmadan önce avuçlarımı yüzüme siliyorum. "O ve karısı için çalışıyorum."

Düzeltiyorum: Bernadette Sawyer için çalışıyorum. Archie sadece onun çürümüş gölgesinde dolaşan pis bir hastalık.

Kaşlarını çatıyor, kaşlarının arasında derin bir çizgi oluşuyor. İster kızgın, ister şaşkın, ister mutlu, ister tahrik olmuş ya da üzgün olsun, Stacey güzelliğin tanımıdır.

"Sözleşmelerinizi onlar mı alıyor?" diye soruyor. "Diğer
şeylerin yanı sıra, evet," diye yanıtlıyorum, bir kez başımı
sallayarak.

Beni içine çekerken gözleri büyülüyor; beni incelerken endişeli bir ifade. Eğer onu kendime yaklaştırırsam, her bir gölgeyi, gözbebeklerini çevreleyen küçük altın kümelerini görebileceğim.

Bir çocuğumuz olacağını öğrendiğimizde, onun gözlerine sahip olmalarını istediğimi hatırlıyorum. Stacey'i Stacey yapan her şeye sahip olmalarını istedim.

Akıllıca.

Cesur.

Kendinden

emin.

Çok güzel.

Kız arkadaşımı kucağıma alırken yüzümdeki bir damla yaşı siliyorum. "Tekrar deneyebiliriz, tamam mı? Anne baba olmamız gerekiyordu. Bir aileye sahip olmamız gerekiyordu. Seni seviyorum, Freckles. Seni çok seviyorum."

Stacey göğsüme doğru ağlıyor, her hıçkırığında vücudu titriyor ve başını sallıyor. "Yapamam. Bunu tekrar yaşayamam, Kade."

Yapabiliyorken onunla ilgili her şeyi öğrenmek istiyorum. Çünkü bunun onu son görüşüm olabileceğinden eminim.

Onun bana bu kadar yakın olması benim gibi bir erkek için

bile zalimce. "Neden peşimden geliyorlar?"

Hay sikeyim. Bunu nasıl açıklayabilirim ki? Bernadette, kalbi kırık gençliğimi kandırıp evine götürdü, beni yatağa atana kadar tımar etti ve o zamandan beri bana şantaj mı yapıyor?

Beni uyuşturucu bağımlısı yaptıklarını eklemeye ne dersin?

Ya da Archie'nin bir işi bitirmekte üç saat geç kaldığım için baygınken benimle birlikte olması?

Kendi kanım ve sidiğim içinde uyandıktan sonra haftalarca ölmek istedim. Hiç kimse, hele hele on dokuz yaşında çaresiz ve korkmuş bir çocuk bunu yaşamamalıydı.

Bir süredir onun ölümünü planlıyordum. Bu prangalardan kurtulduğumda, canını acıtacağım.

Bir el yanağıma bastırarak beni şimdiye geri çekiyor. "Az önce nereye gittin?"

Her zaman gittiğim yere. Kafamın içindeki boşluğa.

Yutkunuyorum. Stacey bacağımın yan tarafını sürekli ovuşturan diğer elimi tutuyor. "Benim... Benim herhangi bir ilişkim olmaması gerekiyor. iş dışında."

Stacey başını eğiyor ve kıpırdayan diğer elimi tutmak için yanağımı bırakıyor. "Neden?"

İçimden bir aşağılanma duygusu geçiyor. "Çünkü ben onlara aidim. Eğer dediklerini yapmazsam, bedelini etrafımdaki insanlar öder."

"Ne?" Gözleri kocaman oldu. "Polise git!"

Kendimi gülmeye zorluyorum. "Onların da sahibi var."

Teknik olarak İskoçya'nın ve yeraltı dünyasının yarısından fazlasının sahibidirler.

İç çekerek ona bakıyorum, benim için ne kadar endişelendiğini anlıyorum. Ellerimi onunkilerden çekip yanaklarını avuçluyorum ve başparmaklarımla sulanan gözlerinin altını okşuyorum. "Benim için endişelenme, Çilli. Sana söyledim - bu artık benim hayatım. Seni de bunun içine sürüklemeyeceğim."

"Birine söylemen gerek," diyor ellerimi yüzüne doğru tutarak. "Lütfen."

"Ve ailemin kayboluşunu, sadece cesetlerinin aylar sonra ortaya çıkışını mı izleyeyim?" Yüzünü bıraktım. "Hayır."

"Ben... Ben babana söyledim."

Gözlerim kocaman oldu. "Ne?"

"Onu ziyarete gittim; senin için endişelendim ve yardıma ihtiyacım vardı."

Öfkemi bastırıyorum ve ellerimi yumruk yaparak gözlerimi kapatıyorum. "Bunu yapmamalıydın, Stacey. Eğer öğrenirlerse ya da o bir şey yapmaya kalkarsa, her şey daha da kötüleşir. Onunla bir daha konuşma, tamam mı? Benim hakkımda kimseyle konuşma. Durumu daha da kötüleştirecek ve işimi zorlaştıracaksın."

Alt dudağı titriyor. "Ama..." Sözünü kesiyor. "Sana nasıl yardım edebilirim?" "Gidersen."

Stacey açık sözlülüğüm karşısında dümdüz oldu. "Ben gidince ne olacak?"

"Bu konuda endişelenmene gerek yok. Güvende olduğun sürece."

Bir an sessiz kalıyor ama sonra kucağıma tırmanıp başını omzuma gömmek suretiyle beni hazırlıksız yakalıyor.

Kısa bir an için ne yapacağımı bilemiyorum. Avuç içlerim beni sabit tutmak için yatağa bastırırken, etrafımda kenetleniyor, bana sarılıyor. Yutkunuyorum, ama gözyaşlarından boynumda ıslaklık hissettiğimde, kollarımdan birini sırtının küçük kısmına sarıyorum, saçlarını yumrukluyorum.

Onun kollarında bir huzur denizine düşüyorum. Kafam sessiz. Kemiklerim titremiyor ve sonsuza kadar burada kalabilmeyi dileyerek ciğerlerimi onun kokusuyla dolduruyorum.

Gözlerimi kapatıyorum, onu kendime doğru çekiyorum. Vücudu benimkine sarılıyor, bir eli saçlarımda dolanıyor ve diğeri üstümü arkadan kavrıyor. Sessizce ağlarken sıcak nefesi boynumda.

Duygularımı kontrol altında tutmaya çalışarak parmaklarımla saçlarına masaj yapıyorum. "Lütfen ağlama."

"Bu hayata sahip olmaman gerekiyordu." Kollarımda titriyor. "Planladığımız zaman taşınmalıydık. Hamile olduğumu öğrendiğimde gitmeli ve bir daha asla geri dönmemeliydik."

Kalbime doğru bir çekiş var. "Biliyorum." Sırtını küçük daireler çizerek ovuyorum. Uzun zamandır kimse bana böyle sarılmamıştı. Bana yaklaşmasına izin verdiğim tek kişi oydu ve yapabiliyorken bunun tadını çıkarmalıyım.

Arkama yaslanıyorum, elimi saçından çekiyorum ve çenesini eğiyorum, böylece bana bakıyor.

"Yaptığımız şey riskli. Yapamayız..." Kelimelerimden nefret ederek nefesimi üflüyorum. "Bu." *Hay sikeyim*. "Yapamayız."

Sessiz, yanağından bir damla daha yaş süzülürken gözleri gümüş renginde. Alnından öperken beni durdurmuyor.

"Lütfen eşyalarınızı toplayın."

Üzerimden indiğinde telefonumu kontrol ettim ve solgunlaştım.

***Bernadette**: Beş cevapsız arama.*

Bir sesli mesaj.

***Bernadette**: Sebastian Ivanovich Prince. Yirmi üç yaşında. Koyu renk saçlı.*

Kahverengi gözlü. Bir buçuk metre. Babası başarılı bir Rus CEO. Annesi İskoç bir muhasebeci. Biseksüel. Kırmızı bir Aston Martin kullanıyor. On yedi yaşındayken cam bir şişeyle vurulduğu için kafasının arkasında bir yara izi var. Devam edeyim mi yoksa anladınız mı?

Lanet olsun. Bu tek bir anlama geliyor.

Üssün resmi olarak bir hedefi var.

Hayatımın bu yönünü en iyi arkadaşlarımdan saklamak çok zor oldu. Onları rahatlatmak için pek çok kez yalan söyledim ama Bernadette onları da hedef almaya başlayacaksa sanırım onlara söylemem gerekiyor. Base'in Rusya'da onu koruyabilecek güçlü bir ailesi var. Bernadette onu öldürürse, savaşa doğru yol alır.

Barry içeri girdiğinde içimi bir rahatlama kaplıyor - canlı, Stacey bavulunu fermuarlarken beni izliyor. "Artık gitmemiz gerekiyor."

Stacey'e bakıyorum, ne kadar sarsılmış ve duygusal olduğunu görüyorum.

Hepsi benim suçum.

"Ona bir yelek verin," diye emrediyorum, silahımın dolu olup olmadığını kontrol ettikten sonra belime sokuyorum ve daha fazla silah topluyorum.

Stacey elindeki zırhlı yeleğe bakıyor, kaşları birbirine çarpıyor.

İç çekiyorum. "Buraya gel."

Elbiseyi elinden alıp kayışlarını çözerek başının üzerinden geçirdiğimde donup kalıyor. Gözlerini kırpmadan göğsüme bakıyor, ben onu vücudunun etrafında sıkarken.

"Nefes al," diyorum ve gözlerini kırpıştırarak bana

bakıyor. "Korkuyorum."

Ona bakıyorum: her geçen saniye daha da solgunlaşan tenini kaplayan çillere, hâlâ rüzgârda savrulan saçlarına, sağlıksız sayıda kez hayal ettiğim orman yeşili gözlerine. "İyi olacaksın."

Barry'den bir tüfek alıp otel odasından çıktığımda hiç çekinmiyor.

Yavaşça koridorda yürüyoruz, Stacey ortada. Daha fazla adamım bize katılıyor ve Archie bizi pusuya düşürmeye karar verirse diye her adımımızı dikkatle atarak onu koruyoruz.

Merdivenin dibine ulaştığımızda, muhafızlardan biri arka girişi açıyor ve biz de sıvışıyoruz.

Adamlarımdan biri kafasına bir kurşun yerken silah sesi kulaklarımda titreşiyor. Stacey çığlık atıyor, ben de kendimi ona siper edip
Her iki taraftan mermiler uçuşurken arabaya doğru. Onu arabanın içine itiyorum, kapıyı çarparak kapatıyorum ve tüfeğimin mermisi bitene kadar seri atışlarla ateş açıyorum.

Onu yere atıyorum, belimden tabancamı alıyorum ve tekrar ateş etmeye başlayabilmek için yolcu tarafındaki kapıyı kendime siper ediyorum.

Muhafızlarımdan biri, "Gitmeniz gerekiyor efendim," dedi. "Onları geride tutabiliriz."

Kendime yemin ediyorum, çünkü adamlarımı asla geride bırakmam, ama Stacey'i dışarı çıkarmalıyım.

Barry ön tarafa koşuyor, camları indirip ateş ediyoruz ve o geri geri giderken bizi yola savurup hızlanıyor.

Stacey bana bakıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış, nefesi

kesilmiş. "Hayatın bu mu?" Omuz silkiyorum.

Bir damla gözyaşını siler. "Şimdi ne olacak?"

Yeleği çıkarmasına engel oldum. "Sen eve git. Seni takip etmediklerinden emin olmak için bir süre gözetim altında tutacağım. Sen devam et ve hayatını olduğun gibi yaşa."

Belki aptallık ediyorum ama bunun mümkün olduğuna, bu boktan sağ salim çıkacağına inanmak zorundayım.

Stacey hiçbir şey söylemiyor; sonunda esniyor ve başını kucağıma koyuyor ve Barry bizi iki saatten fazla uzaklıktaki hangara götürürken o rahatlarken bu beni sakinleştiriyor.

Uykuya daldığında parmaklarımızı birleştiriyorum, diğer elim saçlarıyla oynuyor. "Hayatımdan uzak durmalıydın," diye fısıldıyorum. "Ama sen hep oradaydın. Her zaman."

"Ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

Başımı kaldırıp bakıyorum, gözlerim asistanımla çakışıyor. "Ne?"

"Onunla ne kadar çok vakit geçirirseniz, o kadar çok tehlikeye girecektir."

"Bunu biliyorum Barry. Neden onu aceleyle ülke dışına çıkardığımı sanıyorsun?"

"Üzgünüm efendim, ama o masum ve siz..."

"Biliyorum," diye cevap veriyorum.

"Biliyorum amına koyayım."

Yolculuk sonsuza kadar sürüyor ve hiç zaman almıyor. Her anını ona bakarak geçiriyorum.

Hangara vardığımızda, Barry kapıları açmak için rozetini okutuyor. Terk edilmiş bir binanın köşesinden dönerken jet görünür hale geliyor.

"Uyan Çilli," diyorum usulca, saçlarını okşayarak. Kıpırdıyor, sonra gözlerini kırpıştırarak açıyor. Ağzımın kenarı dalgınca çekiliyor ve dudaklarımı düzleştiriyorum. "Buradayız."

Kendini uyandırmaya çalışarak gözlerini ovuştururken araba duruyor. Pencereden jete bakıyor, ekibim hem onun kaçmasına yardım etmek hem de kaçınılmaz olarak buraya gelecek olan savaşla mücadele etmek için bekliyor.

"Bekle. Ben gidince ne olacak? Nereye gideceksin?"

Merdivenler alçalırken pilot beliriyor, dağınık gri saçları onu yataktan sürüklediğimizin kesin bir işareti.

Stacey'e bakıyorum. "Sana benim için endişelenmemeni söylemiştim." "Ama endişeleneceğim!"

Birinin telsizi ötüyor ve dört cipin bölgeye girmeye çalıştığını bildiriyor.

Kısa süreliğine gözlerimi kapatıyorum; ekibimin ölüyor olmasından nefret ediyorum. "Gitmeniz gerekiyor. Şimdi."

Barry onun eşyalarını alır ve yanında durur. "Bayan, lütfen jete binin."

Bir telsiz daha çalıyor. Bir yaralı. İki. Üç.

Bernadette'in ordusu geliyor.

Stacey gitmeye hazır bir şekilde geri adım attığında bileğinden tutup kendime çekiyorum ve ellerimi yüzünün iki yanına koyarak ağzımı onunkine yapıştırıyorum. Derin ya da tutkulu değil ama onu öpmeden gitmesini izlemekten pişmanlık duymayacağım kadar.

Ve lanet olsun, dudaklarını dudaklarımda hissetmek bir rüya, özellikle de beni geri öptüğünde ve dünya var olmayı bıraktığında.

Artık havaalanında durmuyorum. On beş yaşımdan beri hoşlandığım kızla bir çadırda cesaret oyunu oynuyorum. Dudakları dudaklarımda ve ben artık karanlıkta değilim, yanlışlarımın gölgeleri tarafından yutulmuş değilim.

Kelebekler hala orada. Sinirlerim ve ellerimin titremesi. Bana onu öpmememi söyledi ama beni itmiyor da.

Dudaklarıma karşı inlerken gözyaşlarının tadını alıyorum. "Benimle gel."

Onu bırakıp geri çekiliyorum, aramıza mesafe koyuyorum ve başımı sallıyorum. "Yapamam."

Bir silah sesi daha ve ben Barry'ye dönüyorum. "Herkesi bindir. Sen de dahil."

Kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü hepinizi öldürecekler ve ben bunun olmasına izin vermeyeceğim. Lanet jete binin - bu bir emirdir."

Başını sallıyor ama beni terk etme konusunda tereddüt ettiğini görüyorum.

"Bayan Rhodes," diyor Stacey'e, onu yönlendirmeye çalışarak. Kadın başını sallar. "Lütfen, Kade."

Stacey'e "Git," dedim. "Bana ulaşma. Telefonum onlarda olacak."

Başını sallayarak onayladıktan sonra merdivenlere doğru birkaç adım attı, sonra durdu ve koşarak bana geri döndü.

Kendini kollarıma atarken ağızlarımız derin, umutsuz bir öpücükle çarpıştığında zaman durur. Dudakları kıpırdayıp ayrılırken onu kendime çekiyorum ve birbirimize açılarak dillerimizin nihayet tatlanmasına izin veriyoruz. Onu ayağa kaldırıyorum ve merdivenlere doğru yürüyorum. Bacakları etrafımı sarıyor ve ben ağzının yumuşaklığından zevk alıyorum.

Sanki cehennemde yaşarken cenneti ziyaret ediyormuşum gibi. Ama onu çalıp kendi kaosuma götürmek, onun dünyasını ateşe vermek ve onu kendi dünyamda tutmak istiyorum.

Şeytan bile bu anı benden alamaz.

Daha önce yapmak istediğim şey buydu. İnlemelerini tatmak ve dilini emmek, içine girerken soluklarını yutmak istiyordum.

Onun yerine, gözyaşlarının tadına bakıyorum, onunla uçağa binmem için bana yalvarırken teselli edilemez hıçkırıklarını yutuyorum.

"Sana her şeyi anlatacağım," diyor. "Söz veriyorum sana her şeyi anlatacağım." Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yok. *Her şeyi mi?*

"Bunu başarabiliriz," diye ekliyor. "Birbirimize yardım edebiliriz."

"Efendim, hemen gitmemiz gerekiyor."

Burnum onunkini dürtüyor. "Bitti artık. İki yıldır bitmiş durumda. Bunu yapmaya devam edersek, öldürüleceksin."

Hıçkırıyor ve başını sallıyor. "Hayır."

Onu ayağa kaldırırken ağzımı tekrar onunkine bastırıyorum. "Bencil olamam."

Stacey bir adım geri çekiliyor, elinin tersiyle ağzını kapatıyor, gözyaşları yüzünden aşağı dökülüyor ve ben onun diğer elini bırakmak istemiyorum. Boğazımda bir yumru var, göğsüm sıkışıyor ve onu öpmeye devam etmek istiyorum. Onunla gitmek istiyorum.

Ama sonra parmaklarımız ayrılıyor ve o arkasını dönüyor.

Başlar başlamaz bitti - onu sonsuza dek bıraktım ve bana son bir kez bakmaya cesaret edemeden jetin içinde kayboldu. Diğer her şey bitti. Biz bittik. Ve olması gereken de bu. Ondan uzak duracağım. Bernadette'in onu bulmaması için her şeyi yapacağım.

Barry metal merdivenlerin tepesinde durmuş arkama bakıyor ve ben mahvolduğumu anlıyorum. "Onu güvende tut," diyorum. "Benim için endişelenme."

Jetin kapısı kapanıyor ve ben bir nefes verip elimi saçlarıma götürüyorum. Artık tüm arabaların sesini duyabiliyorum. Hız yapıyorlar. Sanırım kapıdaki ekibim öldü. Vardiyada olup da jete ulaşamayan herkes öldü. Bana sadık oldukları için bir sürü masum insan hayatını kaybetti.

En azından Stacey güvende.

Bir cigara yakıp jetin piste dönüşünü izliyorum ve gökyüzüne yükselip Stacey'i beladan uzaklaştırırken içimi bir rahatlama kaplıyor. Zehirli maddeyi üflüyorum

Kafamın arkasına bir silah dayandığında duman çıkıyor.

Acı kafatasıma çarptığında her şey kararıyor.

OceanofPDF.com

39

KADE

Üzerime soğuk su sıçrayınca vücudum sarsılıyor. "Uyan lan."

Nefes nefese kaldım ve nefesimi tutmaya çalıştım. Bir masanın önündeki sandalyeye bağlandım. Archie her zamanki lacivert takım elbisesini giymiş, bileğini dizine dayamış, elinde bir dosyayla karşımda oturuyor.

Elinde boş bir kova olan bir adam yanımda duruyor, kurşun geçirmez yelek ve her şeyiyle ve yüzünü hatırladığımdan emin oluyorum, böylece onu parçalayabilirim.

"Sen sinsi bir orospu çocuğusun," diyor Archie, ayağa kalkıp ellerini çelik masaya dayayarak.

"Annem hakkında bu şekilde konuştuğun için babam senin dilini koparırdı," diye cevap veriyorum kendini beğenmiş bir sırıtışla. "Ama sen bunu onun yüzüne söyleyemeyecek kadar korkaksın, değil mi?"

Archie yüzü mosmor olana kadar Tobias Mitchell'in oğluyla birlikte olmanın aptalca olduğunu ve benimle uğraşmayı bırakmaları gerektiğini savundu

Babam misilleme yapmadan önce, Bernadette korkunç bir kaltak olduğu için onu devam etmeye ikna etti.

Beni onunla ve başkalarıyla izlemeye başladı. Sonra kendi sırasını aldı.

Mide bulandırıcıydı. Stacey'den haftalar önce ayrılmıştım ve onun ihanetinin acısı hâlâ üzerimdeydi. Sürekli sarhoş olmak istiyordum ama beni ecstasy, kokain, asit ve içime pompaladıkları başka ne varsa onlarla tanıştırdılar.

Sonra şiddet başladı. Beni birini boğarak öldürmeye zorladılar. İlk cinayetim. Sonra beni eğitilmem için başka ülkelere gönderdiler. Rusya'ya. Polonya. Fransa. Letonya. İspanya. İtalya. Avusturya. Brezilya. Pekin.

Kolumda Bernadette ile özel partilere katıldığımda, diğer kadınlar beni sormaya başladı. Banka hesabım dolmaya başladı, bir milyonu aştı, sonra iki, üç. Öldürme sözleşmeleri sekiz haneli rakamlara çıkardı.

Ne kadar zengin olursam olayım, boş bir kabın içindeydim. Hâlâ öyleyim, ama geçen hafta içinde, silah kullanmayı ya da yeraltı dünyasının derin korkularını bilmeyen o genç kıza yeniden dönüştüm. Sadece kız kardeşinin en iyi arkadaşından hoşlanan gergin bir çocuktum.

Archie beni transımdan çıkardı.

"Baban akılsız bir asalaktan başka bir şey değil. Aldığı onca ilaçla konuşabiliyor mu? Kendinden geçtiğinde senin kim olduğunu bile hatırlıyor mu?" Alay ediyor. "Siktiğimin Tobias Mitchell'ı. Tıpkı onun gibisiniz. İşe yaramaz, zavallı, bok parçaları."

Sırıtıyorum. "Tabii. Bu yüzden beni sandalyeye bağlıyken dövmen gerekiyor, değil mi? Ben de babam gibi pisliğin tekiyim ama sen benimle teke tek dövüşemiyorsun. Sen bir utanç kaynağısın, Archie. Karın senin sikinden o kadar sıkıldı ki heyecan olsun diye bir ergenle yatmak zorunda kaldı."

Sandalyemi tekmelerken geriye doğru devrildim ve yere çarptığımda ciğerlerimdeki hava boşaldı.

Öksürürken gülüyorum.

Yerde benim seviyeme iniyor ve saçlarımı kavrayarak kulağıma sertçe fısıldıyor. "Küçük malikanene gizlice gireceğim, üvey babanın boğazını keseceğim ve nefes alamayana kadar annenin ağzına sikimi sokacağım. Cesedini sikeceğim ve sana videosunu göndereceğim. Ondan sonra da kız kardeşini alacağım."

Kanım kaynıyor, gülümsemem düşüyor.

Kendimi kontrol altında tutuyorum, ifadem boş. "Fırsatını bulduğumda sana acı çektireceğim," diye bağırıyorum. Alnım burnuna çarpıyor ve burnunun çatladığını duyuyorum. Bağırıyor ve hızla ayağa kalkıyor. "Sen git ailemin yanına yaklaşırsan seni öldürürüm."

Kanayan yüzünü tutuyor. "Seni küçük-"

"İkiniz de çenenizi kapatın." Bernadette'in sesi odada yankılanıyor - Archie'nin telefonunun hoparlöründen geliyor. "Kade. Ne haltlar karıştırıyorsun?"

Archie'nin kanı yere damlarken korumalardan biri pozisyonumu düzeltiyor.

Umarım acır, orospu çocuğu.

Bernie'ye "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye cevap veriyorum. "Sizin için kim çalışıyor? Bize kim ateş ediyordu?"

Nefesimi tutuyorum, konuşmayı reddediyorum.

"Kendi küçük takımını yarattın, değil mi? Sinsi, sinsi çocuk. Ne yazık ki yakında hepsi ölecek."

"Şüpheli," diye tersliyorum. Onları asla bulamayacak.

"Kimdi o? Sizin için kim bu kadar önemliydi ki onu korumak için bu kadar aşırıya kaçtınız?"

"Hiç kimse."

"Lanet olası kuralları biliyorsun, evlat," diye tükürüyor Archie, aptal kanlı bıyığı öfkesiyle seğiriyor. Dosyayı yırtarak açtı ve resimleri masanın üzerine yaydı. Stacey ve benim kulüpte farklı açılardan çekilmiş fotoğraflarımız. Barda dururken, ben ona dokunurken. O benim hedefimle dans ediyor, sonra biz dışarı çıkıyoruz.

Hedefimin yanında sevişmek ve Stacey'nin derinliklerindeyken onu öldürmek.

Sonra onun fotoğrafını çekti. O kadar masum ve korkmuş görünüyor ki, onu o duruma soktuğum için içim burkuluyor.

"Kim o?" Archie sorar.

Ben ona tüküremeden yumruğu yüzüme çarpıyor.

Soldan bir başkası - adamlarından birinin iki elinde de muşta var. Dişlerim diş etlerimi keserken ağzım kanla doluyor.

Güzel. Acı istiyorum. Bana attıkları her darbeyi hissetmek istiyorum.

Bana gizemli kadının kim olduğunu soruyorlar ve ben de hıyarlık olsun diye onları görmezden geliyorum, sırf daha fazla yumruk atabilsinler ve üzerime buz gibi su dökebilsinler diye. İçimdeki öfkeli ateşi yatıştırıyor.

Bernadette sonunda onlara geri çekilmelerini ve odadan çıkmalarını söyledi, geriye sadece ben ve masanın üzerinde oturan bir telefon kaldı. eski sevgilimin görüntüleri.

"Eğer bana onun kim olduğunu söylersen, Prince'i vurmaktan vazgeçerim," diyor ve yüzüm düşüyor. "Tek bilmek istediğim onun adı."

"Sadece zaman geçirmek için sevişiyorduk," diye yalan söyledim. "Onunla kulüpte tanıştım, sonra bu gece tekrar buluştuk."

"Kaç kez birlikte yattınız?"

Dişlerimi sıkıp yere kıpkırmızı tükürüyorum. "İki kez. Bir daha olmayacak. Vuruşu iptal et."

Mırıldanıyor. "O zaman onu neden sakladın?"

Patlamış dudağımı yalıyorum, dilimde metal tadı var. "O masumdu ve ona atacağın her türlü pisliği hak etmiyordu. Onun peşinden gitmen küçük bir kıskançlıktı."

Kıkırdıyor. "Tamam. Bir sonraki uçakla eve dönmeni istiyorum. Bana gel ve şahsen özür dile." Gülümsüyor. "Affedilmeyi hak et."

Boğazımda yükselen mide bulantısını yutkunarak bastırıyorum.

"Başkalarıyla yattığını duymak hoşuma gitmiyor.
farkındayım. Artık motosikletli ucuz fahişelerle kaçmak yok. Anladın mı?"

Parmak eklemlerim bembeyaz oldu. Az önce Stacey
mi dedi... İçimde biriken öfkeyi bastırmak için
gözlerimi kapatıyorum.

Bernie'nin onun hakkında böyle konuştuğunu duymak çok sinir bozucu. Stacey'nin etkileyiciliğinin yanına bile yaklaşamaz. Ama eğer ısırırsam, onun bir düzüşmeden daha fazlası olduğunu söyleyeceğim.

"Anlıyor musun, Kade?"

Kelimeleri ağzımdan zorla çıkararak telefona ters ters bakıyorum. "Tamam. Ama arkadaşlarımdan uzak duracaksın."

"Onu öldürmemem için bana yalvarın ve her şey affedilsin."

Başımı sallayarak boynumu yana eğiyorum. "Lütfen," diyorum dişlerimin arasından, başım ağrımaya başlıyor. "Lütfen onu öldürmeyin."

"Tamamdır. Ateş etme, James. Evine dön."

Otel odasına nişan almış bir keskin nişancıları olmalı.

Sonra benimle konuştu. "Telafi etmen gereken çok şey var. Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

Vücudum geriliyor. "Doğru."

Gülüyor. "Ayın geri kalanı için plan yapma. İtalya'dayken fazladan bir arkadaşa ihtiyacım olacak."

Adamlarından biri odaya girdiğinde çağrı kesiliyor ve ellerim fermuarlı bağlardan kurtulurken beş kişi daha içeri doluşuyor. İkisinin elinde sopa, üçünün elinde

diğeri de metal bir sopa. Tipik - bu piçlerin bana karşı silah kullanması gerekiyor.

Kendimi dövüşe hazırlıyorum, en yakınına doğru savruluyorum ve temas ettiğim anda çenesini kırıyorum. Parmak eklemlerimi kavuran acı beni bir sonrakine vurmaya itiyor. Kör bir şekilde kendimi kaybederken birinin boynunun kırıldığını duyuyorum.

Bununla başa çıkabilirim. Herkesi güvende tutmak için bunu göze alacağım. Stacey Rhodes'un benim için kim olduğunu asla öğrenmemeleri için ödeyeceğim bedel bu.

En azından onu öpebildim.

OceanofPDF.com

KARANLIĞIN KENARINDA
ÜÇLEMESİNİN 2. KİTABI

ÇOK YAKINDA

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Bunun serinin sonu olmadığını biliyorum, ancak bu benim ilk kitabım olduğu için teşekkür etmem gereken çok fazla insan var. Insatiable dünyasına dalmak için gününüzden/gecenizden zaman ayırmanız benim için dünyalara bedel. Kade Mitchell, 2020'de ailesinin kitabını yazdığımdan beri kafamda güçlü bir ses oldu. Çevrimiçi okuyucularım iki yıl önce bu kitaba başladığımdan beri yanımdalar ve bana bu büyük adımı atmam için gereken cesareti verdiler.

Başardık, çocuklar! Yayınladık!

Kız arkadaşım Gemma, sana bir yazı uygulaması indirdiğimi söylediğim andan itibaren beni destekledin. Stüdyoda benimle dans ediyorsun.
yerde ölü yatıyoruz ve sen ihtiyacım olduğunda hep yanımdasın.
Olive, çok teşekkür ederim.

Katerina, Wolfie, Shawna, Jay, Wendy, Julie, Jess, Nikki, Kendra 1 ve 2, Sookie, Cheka, Lindsey ve diğer tüm çevrimiçi arkadaşlarım, siz en iyisisiniz ve bunların hiçbiri siz olmadan mümkün olmazdı. Avery, kapak tasarımcım, bir madalyayı hak ediyorsun. Kiki, Colleen, Megan ve The Next Step PR'daki herkes, beni ne kadar haklı çıkardığınızı kelimelerle ifade edemem. Scot dostum ve editörüm Laura, çok teşekkür ederim. Bebeğimi parlatmak için harika bir iş çıkardın. Shawna, gününden zaman ayırıp son gözüm olduğun ve düzeltmeleri yaptığın için teşekkür ederim. Hayatımın zor bir döneminden geçerken üzerimdeki baskıyı büyük ölçüde azalttın.

Anne, sen benim kayamsın!

Kocam, Thomas, sen gerçekten benim sonsuzluğumsun. Ben senin Freckles'ınım ve seni ölesiye seviyorum. Çocuklarımız dünyanın en şanslıları. harika bir babam var.

OceanofPDF.com

ÖZEL MANSIYON

Ben bu kitabı yayınlamanın tam ortasındayken köpek cennetine giden tüylü bebeğim için. Onunla on harika yıl geçirdik ve keşke on yıl daha geçirseydik. Moralim bozukken yorganım, küçük kaşığım, yazarken yardımcım, yirmili yaşlarım boyunca bana arkadaşlık eden dört ayaklı en iyi arkadaşım.

Bir köpeğin sevgisi koşulsuzdur ve biz de yıllar önce onu kurtardığımızda ondan tam olarak bunu aldık. O ailemizi tamamlamıştı ve şimdi kalbimde bir boşluk var.

İyi uykular, Charlie.

OceanofPDF.com

YAZAR BİYOGRAFİSİ

Leigh Rivers, okuyucularını çılgına çevirmek için inişli çıkışlı hikayelerle karanlık, ahlaki açıdan gri karakterler yazma dünyasına giren İskoç bir Biyomedikal Bilim Adamıdır.

Okumadığı, dizüstü bilgisayarında yazmadığı ya da saçma saatlere kadar oyun oynamadığı zamanlarda, direk stüdyosunda dans ediyor, spor salonuna gidiyor ve oğulları ve kocasıyla birlikte köpeklerini gezdiriyor.

E-posta: authorleighrivers@outlook.com

Tüm hesaplara bağlantı: BURADA

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.